

Ajuntament d'Alp

Pla d'Ordenació Urbanística Municipal

Memòria descriptiva i justificativa: Informació

Document per a l'aprovació inicial
Maig de 2009

EQUIP REDACTOR DEL PLA.

Directors del Pla:

Jordi Romero, arquitecte urbanista.

Imma Jansana, arquitecta paisatgista.

Arquitectes:

Borja Iglésias, arquitecte. Coordinador dels treballs.

Sergi Tamayo, Andreu Marfull, Pau Asens, Elena Gómez, Cecilia Russo, Marta Vidal,

Mercedes Medina, Mònica Batalla, Anna Pascual, Lucia Vecchi

Oriol Xandri González, arquitecte consultor.

Irene Viudas, Guillem Gascón, estudiants d'arquitectura.

Assistència jurídica:

Maurici Anglarill (Anglarill & Agulló, advocats).

Medi ambient:

Sergi Nogués, director-coordinador dels treballs ambientals. (Limonium S.L).

Montserrat Fuguet, enginyera forestal.

Eduardo Soler, enginyer agrònom.

Agustí Buisà, biòleg.

Economia:

Marçal Tarragó (Marçal Tarragó & Associats).

Enginyeria:

Xavier Irigoyen, enginyer de CCP (Greccat S.L).

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL D'ALP

A MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA: INFORMACIÓ

índex

A.1	INTRODUCCIÓ	1
A.2	TERRITORI I MEDI AMBIENT	6
A.2.1	EL MEDI FÍSIC.....	6
A.2.2	EL MEDI NATURAL (VALORS MEDIAMBIENTALS I PAISATGÍSTICS).....	12
A.2.2.1	L'àmbit forestal.....	13
A.2.2.2	Els camps agrícoles	18
A.2.2.3	El cicle de l'aigua.....	19
A.2.2.4	Espais naturals protegits	22
A.2.2.5	Flora	27
A.2.2.6	Fauna.....	28
A.2.2.7	Connectivitat ecològica.....	30
A.3	POBLACIÓ, SOCIETAT I ECONOMIA.....	36
A.3.1	DEMOGRAFIA I POBLACIÓ.....	36
A.3.1.1	Anàlisi de l'evolució de la població a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran.....	36
A.3.1.2	Anàlisi de l'evolució de la població a la comarca de la Cerdanya	38
A.3.1.3	Anàlisi de l'evolució de la població al municipi d'Alp	39
A.3.1.3.1	L'evolució de la població	39
A.3.1.3.2	L'evolució de la població, per grups d'edat.....	41
A.3.1.3.3	L'evolució de la població, per sexes	43
A.3.1.3.4	El creixement natural i la migració	48
A.3.1.3.5	Nacionalitat de la població	51
A.3.1.3.6	Ocupació de les llars	55
A.3.2	HABITATGE	60
A.3.2.1	Tipologia dels habitatges	60
A.3.2.2	Ús dels habitatges	67
A.3.2.3	Les dimensions dels habitatges principals	69
A.3.2.4	Règim de tinença dels habitatges principals	70
A.3.3	ACTIVITAT ECONÒMICA	72
A.3.3.1	Evolució de l'activitat econòmica en l'àmbit territorial de	

	l'Alt Pirineu i Aran.....	72
A.3.3.2	Situació de l'activitat econòmica dins la comarca de la Cerdanya	75
A.3.3.3	Evolució de la població activa i l'ocupació	76
A.3.3.4	L'ocupació de la població segons els quatre grans sectors d'activitat	80
A.3.3.5	L'evolució de la població i la construcció de nous habitatges	84
A.3.3.6	L'evolució del mercat immobiliari	88
A.3.3.7	Localització de l'ocupació	91
A.3.3.8	La mobilitat de la població	93
A.3.4	DOTACIÓ D'EQUIPAMENTS.....	95
A.3.4.1	Equipaments educatius.....	96
A.3.4.2	Equipaments sanitaris.....	96
A.3.4.3	Benestar social.....	98
A.3.4.4	Equipaments culturals	101
A.3.4.5	Equipaments esportius	103
A.3.4.6	Equipaments esportius orientats a la promoció turística.....	104

A.4 ANÀLISI URBANÍSTIC..... 107

A.4.1	EVOLUCIÓ HISTÒRICA	107
A.4.2	ESTRUCTURA BÀSICA DEL TERRITORI.....	113
A.4.2.1	L'encaix territorial d'Alp dins la comarca de la Cerdanya.....	113
A.4.2.2	L'encaix territorial de la Cerdanya	113
A.4.2.3	Xarxa principal de carreteres.....	115
A.4.2.4	La xarxa secundària de carreteres a la comarca de la Cerdanya	117
A.4.2.5	La xarxa de camins a la comarca de la Cerdanya	119
A.4.2.6	Xarxa de carril bici a la comarca de la Cerdanya.....	121
A.4.2.7	La xarxa ferroviària. La línia Puigcerdà-Barcelona	121
A.4.2.8	El sistema aeroportuari a la comarca de la Cerdanya	123
A.4.2.9	El transport públic a la comarca de la Cerdanya.....	124
A.4.3	PLANEJAMENT TERRITORIAL I SECTORIAL VIGENT	126
A.4.4	PLANEJAMENT URBANÍSTIC VIGENT I EL SEU DESENVOLUPAMENT	131
A.4.5	EL PATRIMONI.....	137
A.4.5.1	Patrimoni immoble i moble a Alp	137
A.4.5.2	Els diferents tipus de protecció	138
A.4.6	ELS SERVEIS	143
A.4.6.1	Infraestructures de captació.....	143
A.4.6.2	Infraestructures de sanejament.....	143
A.4.6.3	Infraestructures energètiques	144
A.4.6.3.1	Electricitat.....	144
A.4.6.3.2	Gas	144

A.5 PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ 145

A.5.1	EL PROCÉS DE PARTICIPACIÓ.....	145
-------	--------------------------------	-----

A.5.2	OBJECTIUS	145
A.5.3	METODOLOGIA.....	146
A.5.3.1	La pàgina web	146
A.5.3.2	El qüestionari de participació.....	146
A.5.3.3	La comunicació.....	146
A.5.3.4	Les reunions sectorials	147
A.5.4	ACTUACIONS	147
A.5.4.1	La pàgina web	147
A.5.4.2	El qüestionari de participació.....	148
A.5.4.3	La comunicació.....	160
A.5.4.4	Les reunions sectorials	161
A.5.5	RESULTATS.....	162
A.5.6	CONCLUSIONS	162
A.5.7	ANNEXOS	162

A MEMÒRIA DESCRIPTIVA I JUSTIFICATIVA: INFORMACIÓ

A.1 INTRODUCCIÓ

Un pla d'ordenació urbanística municipal (en endavant POUM) és l'instrument d'ordenació urbanística integral del territori que, d'acord amb l'article 57 del Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme (en endavant LUC), defineix el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic sostenible, definit com la utilització racional del territori i el medi ambient conjuminant les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

El desenvolupament urbanístic sostenible comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin a la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

Conveniència i oportunitat de la formulació del POUM

El planejament vigent al municipi d'Alp és el Pla Intermunicipal Coordinador de la Cerdanya, de Girona, (en endavant PICC), aprovat l'any 1986, i que comprèn els municipis d'Alp, Bolvir, Das, Fontanals de Cerdanya, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llivia, Meranges, Puigcerdà, i Urús.

El pla estratègic "Planejament Territorial a la Cerdanya", redactat l'any 2003 pel Consell Comarcal de la Cerdanya, valorava la situació i els nous reptes estratègics recollint determinades conclusions relatives a la gestió del territori i del medi ambient, de la qualitat de vida, al turisme i al model socio-econòmic, a les infraestructures i equipaments públics, i les problemàtiques en matèria d'habitatge degudes a la dinàmica existent, aportant eixos de reflexió sobre la transformació global emergent a la comarca.

Per fer front a aquesta situació la Secretaria per a la Planificació Territorial del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya va redactar el Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (en endavant PTPAPA), aprovat el 26 de juliol de 2006, que determinà la necessitat de desplegar Plans directors urbanístics d'abast comarcal ateses les característiques socio-econòmiques, culturals i paisatgístiques d'aquest territori, entre ells el de la Cerdanya.

El Pla Director Urbanístic de la Cerdanya, aprovat l'1 d'agost de 2008 (en endavant PDUC), va puntualitzar, concretar i acotar la dimensió comarcal de les propostes del PTPAPA, difícilment abordables des de l'escala del planejament superior, aportant directrius i mesures d'aplicació a les revisions dels planejaments vigents als municipis de la comarca.

Segons es descriu al Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (en endavant PTPAPA), per a la determinació dels seus objectius recull, desenvolupa, concreta, però també actualitza, dins el seu àmbit d'actuació, els objectius establerts per la Llei de muntanya (1983) i el Pla territorial general de Catalunya (1995). Igualment, ha tingut en compte els criteris del planejament territorial de la Generalitat de Catalunya i, molt especialment, els objectius mediambientals i de sostenibilitat.

Tal i com el mateix PTPAPA indica:

"La Llei 2/1983, de 9 de març, d'alta muntanya es va promulgar amb l'objectiu d'aturar la regressió demogràfica i socioeconòmica de determinades àrees geogràfiques que presentaven un grau de desenvolupament inferior al de la resta del Principat i per tal de contrarestar les limitacions climàtiques i físiques que pesaven sobre aquestes àrees. Els seus objectius principals eren igualar el nivell de vida dels habitants de muntanya amb els de la resta de Catalunya, aturar el procés de regressió demogràfica i compatibilitzar el desenvolupament turístic amb la preservació del patrimoni natural, cultura i històric."

"El Pla territorial general de Catalunya, per als territoris de muntanya formulava, l'any 1995, com a objectius principals explotar els potencials endògens del territori, complementar les activitats productives tradicionals amb el turisme i potenciar els centres i subcentres comarcals com a llocs de prestació de serveis. Tots tres objectius, ampliat i adaptats als actuals criteris de desenvolupament sostenible són plenament assumits per aquest Pla territorial."

Afegeix:

"L'Institut per al Desenvolupament i la Promoció de l'Alt Pirineu i Aran, creat el desembre del 2002 com a organisme autònom de caràcter administratiu de la Generalitat, amb personalitat jurídica, patrimoni propi i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats i adscrit al Departament de Política Territorial i Obres Públiques. El seu objectiu és desenvolupar i promocionar les comarques de l'Alt Pirineu i Aran mitjançant l'impuls i execució d'iniciatives i l'elaboració de programes d'actuació que contribueixin al desenvolupament integral de l'Alt Pirineu i Aran, entre les quals participar en l'elaboració i l'avaluació dels plans territorials i dels plans comarcals de muntanya en el seu àmbit territorial."

Dels diversos òrgans de l'Institut –entre aquests el Consell Rector, la Presidència, la Direcció i el Consell Assessor– el primer és l'òrgan superior col·legiat de govern i direcció i està compost per representants del Govern de la Generalitat de Catalunya, dels ens locals de les comarques de l'Alt Pirineu i Aran, dels grups parlamentaris constituïts al Parlament, així com del món civil. El Consell Assessor és un òrgan de caràcter consultiu on estan representats ens públics i privats de l'Alt Pirineu i Aran. En concret, en són membres els mateixos que al Consell Rector i, a

més a més, l'Administració de l'Estat, les universitats de Lleida i de Girona, organitzacions sindicals, empresarials, les cambres de comerç i les organitzacions professionals agràries de l'Alt Pirineu i Aran, així com entitats de l'Alt Pirineu i Aran la finalitat de les quals sigui contribuir al coneixement, la defensa o el desenvolupament integral d'aquestes comarques."

Transcorreguts més de vint anys d'ençà l'aprovació del PICC i d'acord amb el model territorial derivat del PTPAPA promogut per la Generalitat de Catalunya, concretat per el PDUC dins la seva dimensió comarcal, és necessari reconèixer i valorar l'estat actual del territori per recollir els objectius i propòsits necessaris per promoure el desenvolupament urbanístic sostenible al municipi d'Alp.

El planejament vigent, aprovat l'any 1986, va permetre planificar i dotar de planejament actualitzat els onze municipis gironins de la comarca de la Cerdanya. Gràcies a la seva aprovació ha estat possible conservar i preservar les tipologies pròpies de la comarca, així com els paisatges naturals característics de la comarca. En canvi no s'ha pogut incidir prou en l'ocupació de sòls deslligats dels tradicionals sistemes urbans, propiciant la creació d'urbanitzacions amb habitatges unifamiliars aïllats i adossats, fet que ha permès crear un fort increment en els sectors de la construcció i en els serveis i ha comportat una considerable reducció de les activitats agrícola i ramadera. El potencial de desenvolupament del PICC no s'ha exhaurit, però es centrar gairebé exclusivament en la política del sòl, i més concretament en la provisió o reserva del sòl per al creixement, amb una manca de política de gestió urbanística a la mesura del territori de la Cerdanya.

El terme municipal d'Alp, amb els nuclis de la Molina i Masella, vinculats a les activitats de lleure i esport al voltant dels dominis esquiables i les seves instal·lacions, disposa d'una oferta turística rellevant promoguda des de principis del segle XX amb la creació de l'estació d'esquí alpí de la Molina l'any 1909 i posteriorment la de Masella el 1967. Amb l'arribada del tren a la comarca el 1922 i posteriorment l'obertura del túnel del Cadí el 1984 s'ha produït significatiu creixement econòmic i una important expansió del sòl urbà vinculat al parc residencial de segones residències, així com d'equipaments i serveis. Tanmateix tant les activitats agrícoles com les ramaderes han sofert una constant recessió.

El potencial de desenvolupament que el PICC preveu en sòl urbà de llicència directa no s'ha exhaurit, ressaltant el cas de la Molina, on tant sols se n'ha ocupat una cinquena part i ha generat un creixement dispers. És necessari doncs reconduir el planejament vigent atenent a la realitat construïda que tingui en compte la dinamització econòmica del municipi i la reestructuració dels nuclis urbans, en la seva vida cívica, en les transformacions urbanes necessàries per a consolidar com a pobles uns nuclis històrics febles davant creixements deslligats de residència infreqüent de superiors dimensions.

És necessari doncs reconduir el planejament vigent atenent a la realitat construïda que tingui en compte la dinamització econòmica del municipi i la reestructuració dels nuclis urbans, en la seva vida cívica, en les transformacions urbanes necessàries per a consolidar com a pobles uns nuclis històrics febles davant creixements deslligats de residència infreqüent de superiors dimensions.

Per tant, a partir de l'anàlisi i valoració del resultat del planejament vigent que ha permès desenvolupar una política urbanística relativament continguda, en general, l'objectiu és

analitzar-lo i relacionar-lo amb la realitat construïda per tal d'elaborar la nova política urbanística que assumeixi funcions de planejament estratègic, tractant de potenciar els aspectes dinàmics del planejament, i no únicament el seu vessant regulador, tot ajustant-lo a les determinacions dels documents que formen el seu marc jurídic i conceptual.

Tramitació administrativa

D'acord amb l'article 74.2 de la LUC, sobre la formulació de figures del planejament urbanístic general, correspon als ajuntaments formular els plans d'ordenació urbanística municipal.

En els processos urbanístics de planejament es garanteixen i s'han de fomentar els drets d'iniciativa, d'informació i de participació de la ciutadania, segons es recull a l'article 8.1 de la LUC. I segons es recull a l'article 8.3 estan sotmesos al principi de publicitat.

A l'article 83 de la LUC es defineix el procés de tramitació administrativa dels plans d'ordenació urbanística municipal, d'acord amb les competències de les administracions urbanístiques, corresponents a l'Administració de la Generalitat i als municipis en aquest cas, així com a la participació de la ciutadania. Els punts principals es resumeixen a continuació:

- Tant l'aprovació inicial com l'aprovació provisional dels plans d'ordenació urbanística municipal que afecten el territori d'un únic municipi pertocuen a l'ajuntament corresponent.
- Un cop acordada l'aprovació inicial, segons l'article 83 de la LUC, els plans d'ordenació urbanística municipal s'han de posar a informació pública, per un termini d'un mes.
- Respecte als edictes de convocatòria de la informació pública s'han de trametre en el termini de deu dies des de l'adopció de l'acord d'aprovació inicial.
- Simultàniament al tràmit d'informació pública d'un pla d'ordenació urbanística municipal s'ha de sol·licitar un informe als organismes afectats per raó de llurs competències sectorials, els quals l'han d'emetre en el termini d'un mes, llevat que una disposició n'autoritzi un de més llarg.
- L'informe de sostenibilitat ambiental, que incorpora les directrius i continguts del Document de referència del Departament de Medi Ambient i Habitatge emès sobre l'informe ambiental preliminar lliurat conjuntament amb l'avanç del pla, ha d'ésser incorporat al pla i ha d'ésser sotmès a informació pública conjuntament amb aquest. En el cas que el pla urbanístic s'hagi de sotmetre al procediment de declaració d'impacte ambiental, aquesta declaració s'ha d'efectuar, segons correspongui, abans de l'aprovació provisional o abans de l'aprovació definitiva de l'expedient.
- Simultàniament al tràmit d'informació pública d'un pla d'ordenació urbanística municipal, s'ha de concedir audiència als ajuntaments l'àmbit territorial dels quals confini amb el del municipi que és objecte del pla.

Segons l'article 78 de la LUC, sobre les competències de les comissions territorials d'urbanisme, correspondrà a les comissions territorials d'urbanisme l'aprovació definitiva del pla d'ordenació urbanística municipal.

Redacció

La disposició addicional vuitena de la LUC defineix els requisits que el conjunt de professionals que intervenen en la preparació i redacció de les figures del planejament urbanístic han de tenir, ja sigui en qualitat de funcionaris o funcionàries, de personal laboral o de persones professionals liberals contractades a aquest efecte, així com la seva obligació de guardar-ne el secret professional, sigui quina sigui llur vinculació jurídica amb l'administració, mentre durin aquestes tasques. També en defineix en quins casos la seva contractació se sotmet a la legislació sobre contractes de les administracions públiques.

La identitat i titulació dels diferents professionals que intervenen en la preparació i la redacció d'aquesta figura de planejament urbanístic figuren a la pàgina posterior de la portada d'aquest document, d'acord amb la disposició addicional vuitena de la LUC.

A.2 TERRITORI I MEDI AMBIENT

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla i, d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2.b)3r. s'ha de referir a les característiques del territori, amb la definició de les característiques naturals, amb indicació dels riscos naturals o geològics existents.

A.2.1 EL MEDI FÍSIC

L'orografia ceretana queda constituïda per una plana d'uns 20 Km de llargada i uns 5 km d'amplada, al voltant de 1.000 m d'alçada, esfondrada per falles en plena zona axial pirinenca que forma la capçalera del Segre.

El relleu de la comarca s'estructura mitjançant tres unitats, ben diferenciades que han condicionat històricament la distribució dels nuclis urbans i, seguidament, la xarxa de les infraestructures.

En la part nord es despleguen els massissos granítics del Puigpedrós i del Carlit, una frontera natural amb França. El conjunt muntanyós, de rocam esquistós i calcari, format pel Puigmal, la Tossa d'Alp i la serra del Cadí, estableix el límit natural de la Cerdanya per la seva part sud.

Entre els dos límits orogràfics s'estén la cubeta de forma allargada que origina la plana regada pel riu Segre. Els pics de les serres arriben a altituds entre els 2.000 i 3.000 metres, creant una destacada oposició entre plana i la muntanya una imatge integrada i comprensible des d'un entorn proper. La plana s'orienta d'est a oest, la distància més llarga de la comarca, recull les aigües de les valls glacials de Querol i la Llossa a la solana i Alp i Oseja a l'obaga.

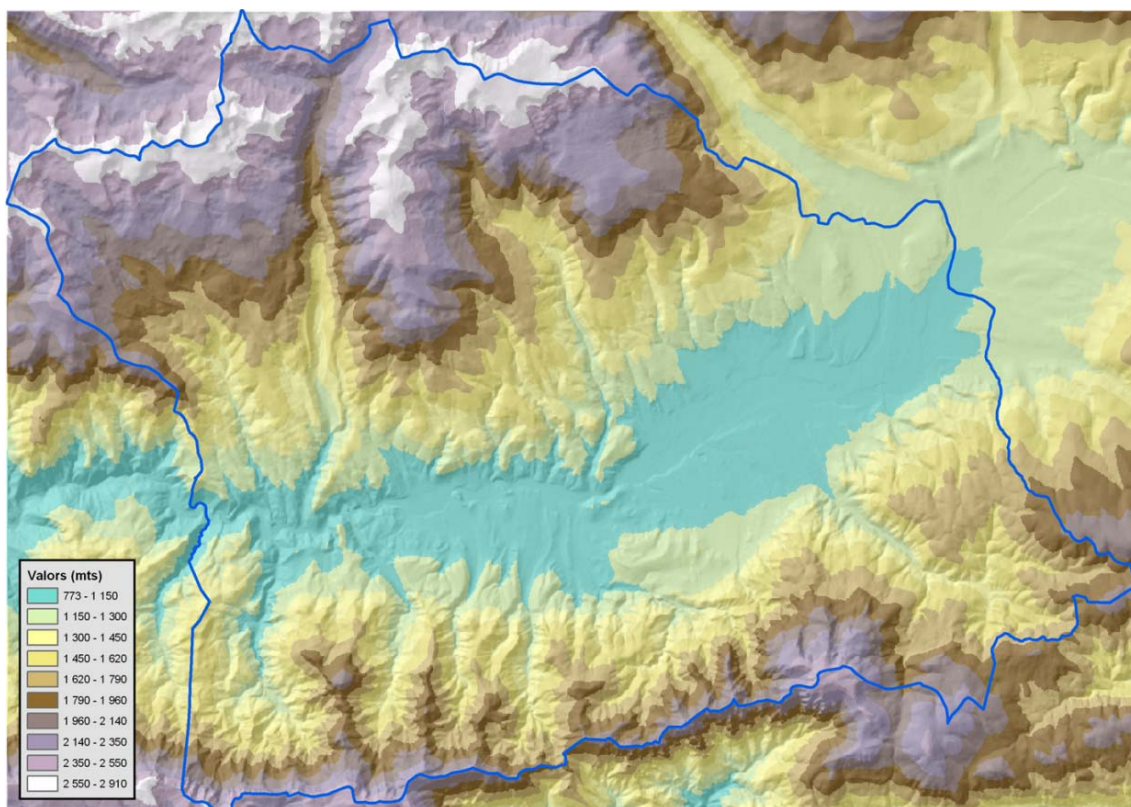

Figura. Hipsometria de la Cerdanya.

Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia oficial del Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) de la Generalitat de Catalunya.

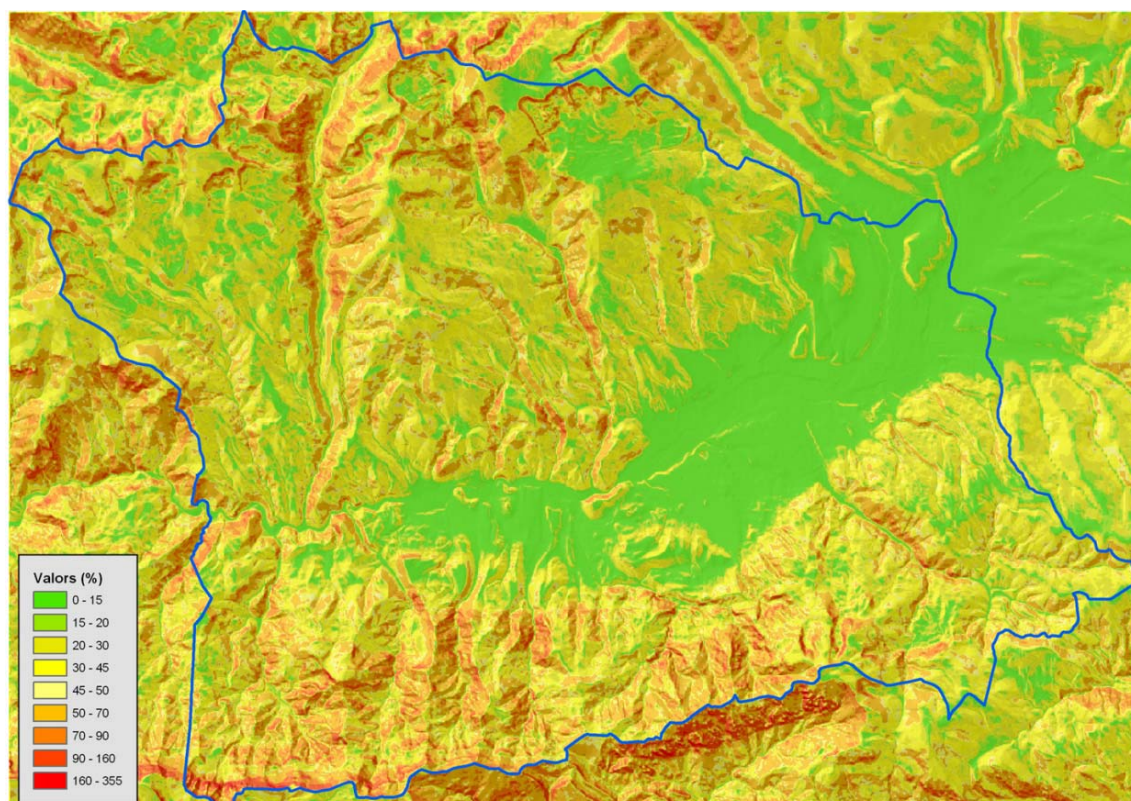

Figura. Clinometria de la Cerdanya. Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia oficial del Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) de la Generalitat de Catalunya.

Segons es recull a l'Informe de sostenibilitat ambiental del PDUC els tipus de paisatge s'han desglossat segons criteris bioclimàtics i paisatgístics, prenent com a base la interpretació de la classificació de Chevalier, que inclou la Cerdanya dins la categoria de "Paisatges Pirinencs". L'estudi des d'una mirada sobretot biogeogràfica, morfològica i estructural, segueix els criteris emprats per Pau Vila i Chevalier en el seu índex general, per codificar les Unitats de Paisatge.

A la Cerdanya hi ha presents dues de les sis regions biogeogràfiques europees: la boreoalpina i l'euro-siberiana. La regió boreoalpina integrada en el paisatge de muntanya i representada dins la comarca per l'estatge alpi, es troba situada entre els 2.300 i els 3.000 m. essent la comunitat vegetal predominant els prats alpins; també hi trobem representat l'estatge subalpí, emmarcat entre els 1.600 m. i 2.300 m, on la comunitat vegetal predominant és la pineda de pi negre. La regió euro-siberiana queda entre els 1.000 m. i els 1.800 m. dins l'estatge montà i representada per les comunitats vegetals de pi roig, rouredes i espècies que conformen zones de ribera.

L'estudi del paisatge distingeix la plana ceretana de les altes muntanyes, sense oblidar les zones de transició. Per això la delimitació de les unitats d'alta muntanya s'ha dibuixat tenint en compte l'hàbitat de l'estatge subalpí, que se situa per sota dels 2.300-2.400 metres d'altitud i arriba fins als 1.600 metres, aproximadament.

S'ha comprovat que aquest límit, a més, el dels 1.600 m., coincideix amb l'altitud màxima en la qual s'ubiquen les poblacions ceretanes. La delimitació de les unitats de paisatge, reflecteix la influència de l'orientació est-oest de la vall, que fa que les vessants de solana i de la plana siguin seques i assolellades, mentre que les vessants de les obagues són més fredes i ombrívols.

D'aquesta manera quedarien descrites un total de vuit unitats de paisatge:

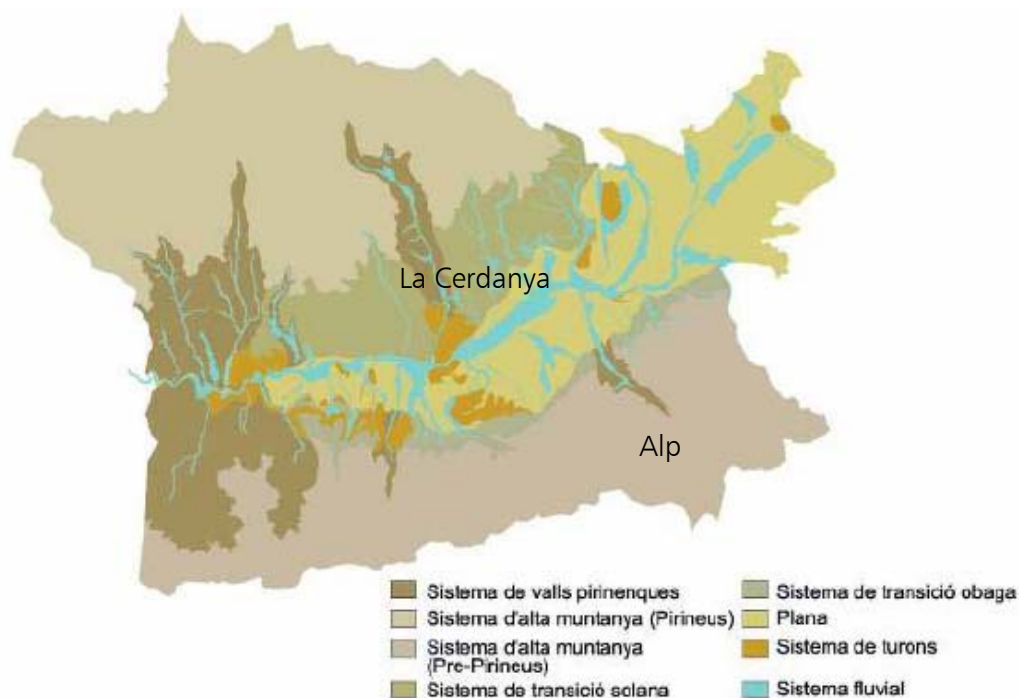

Figura. Unitats de paisatge de la Cerdanya. Font: Informe de sostenibilitat ambiental del PDUC.

Aquestes unitats de paisatge, segons es descriu a l'Informe de sostenibilitat ambiental del PDUC, es defineixen de la següent manera:

a) Sistema de valls pirinenques:

Vista del nucli de Meranges.

"Zona de valls profundes i serres en sentit nord-sud. Inclou bona part de la Cerdanya de Lleida amb les poblacions d'Aràns, Viliella, Lles, Músser, Travesseres; Martinet, Montellà, Bèixec, Vil·lec i Estana.

La major part de la superfície és forestal i, bàsicament, d'utilitat pública estatal. A la riba del Segre, hi creix vegetació de ribera; a mesura que ascendim, hi trobem la roureda de roure martinenc, el freixe de fulla gran i alguna noguera

Com a elements geogràfics, trobem, a la Cerdanya de Lleida: el Serrat d'en Bret, el Serrat de l'Alzinera, el Montsec de Béixec, el Riu de la Llosa, el Riu del Molí, el riu de la Canya, el Torrent de Ridolaina, el Torrent del Cabiscol i la vall del Riu de Santa Maria.

Les carreteres són revirades, i les pendents, fortes, a vegades superiors al 20%, a excepció de les planes que envolten els pobles.

A la Cerdanya de Girona destaquen la vall del riu Duran i la vall de la ribera d'Alp. La primera marca un fort trencament en la topografia ondulada de la zona. Inclou les poblacions de Girul, Meranges, Éller, Cortàs i Olopte i com a elements geogràfics, hi trobem el Solà d'Éller.

La delimitació de la unitat s'ha fet seguint la cota 1.600 m i incloent clarianes i boscos caducifolis associats a les vall fluvials".

b) Sistema dels Pirineus. Llès –Puigpedrós:

Vista de les edificacions escampades pel sistema pirinenc.

"Sistema d'alta muntanya situat a l'extrem est dels Pirineus centrals, que té com a eix central els cims més alts de la baixa Cerdanya.

Predominen les pinedes de pi roig i pi negre i els prats alpins i subalpins, combinat amb blocs granítics al sector més alt. A les zones baixes i a la solana existeix una important penetració d'elements mediterranis. Inclòs als municipis de Lles, amb la tossa Plana de Lles per cota màxima (2.916 m), Meranges i Ger; al nord és fronterera amb Andorra. No hi ha cap nucli urbà a la zona, tan sols algunes edificacions aïllades".

c) Sistema dels Pre-Pirineus. Serres del Cadí-Moixeró:

Vista de les edificacions de La Molina, al municipi d'Alp.

"Unitat d'alta muntanya del Pre-Pirineu septentrional, amb paisatges tant mediterranis, euro-siberians com boreoalpins. S'hi troben les estacions d'esquí de Masella i La Molina, amb els respectius espais urbans."

d) Sistema de transició solana:

Vista de la plana de la Cerdanya des de Bolvir i Isòvol, en les que es pot apreciar el contrast entre la boira i la lluminositat de la solana.

"Sistema conformat per un seguit de vessants orientades a sud. Es tracta d'una franja que inclou les primeres pendents cap a la muntanya, de morfologia suau i ondulada, i es troba pròpiament a cavall entre la plana i l'alta muntanya, on es combinen usos ramaders amb usos forestals, i on els assentaments queden ubicats estratègicament de manera que tots ells són visibles des de la plana. La delimitació s'ha fet seguint la cota màxima dels assentaments (1.600 m) i seguint la carretera que dona pas a la plana".

e) Sistema de transició obaga:

Vista de la plana cerdana des de Das i d'un indret de Fontanals de Cerdanya orientats cap al nord.

"Sistema format per un seguit de vessants orientades a nord que contempla aspectes molt similars a l'anterior, tot i que les pendents són més pronunciades a l'inici. Els assentaments queden igualment disposats amb visibilitat des de la plana, menys nombrosos que a la solana.

La delimitació s'ha fet seguint la cota màxima dels assentaments (1.300m) i seguint les carreteres que limiten amb la plana."

f) La Plana:

Vista de la vila de Llívia amb la plana de la Cerdanya presidida per la serra del Cadí.

"La Plana forma una regió natural de clara unitat envoltada per muntanyes. S'estreny a la Cerdanya de Lleida, donant pas a les grans valls. La Plana és en sí la vall del Segre, una vall àmplia i lluminosa, orientada d'est a oest, la qual cosa fa que el seu clima sigui més aviat sec i assolellat. Situada a uns 1.000 m d'altitud, està envoltada per muntanyes i pics que voregen els 3000 m, com el Carlit, el Puig Peric, el Puigpedrós i la Tossa Plana de Lles, al nord, i el Pic de l'Eina, el Puigmal, la Tossa d'Alp, el Moixerò i la Serra del Cadí, al sud.

Es tracta d'una vall rica i fèrtil, on s'alternen els prats regats i els camps d'arbres fruiters amb les fileres arbres de ribera, conformant el "bocage" ceretà. Els pobles tradicionals que s'hi ubiquen segueixen una manera característica de distribuir-se a la plana."

g) Sistema fluvial:

Vistes del riu Segre amb els seu espai inundable en contacte amb el espai agrícola.

"El sistema fluvial es defineix com un sistema format pel riu Segre, el seu espai més inundable (delimitat segons el període de retorn dels 500 anys) i tot el sistema fluvial de torrents i riberes que aflueixen a ell, incloent vegetació de ribera i patrons nítids. El riu Segre, com a tal, és l'eix vertebrador de la comarca i el que l'uneix amb França i l'Alt Urgell, però no pot separar-se el Segre de tot l'entramat de rius i rieres que li donen cos, això fa que siguin tractats conjuntament com un gran sistema fluvial."

h) Sistema de turons:

Vista del nucli de Llívia amb el turó del puig de Llivia, o dit també turó del castell.

El sistema de turons es defineix com un sistema de turons que destaquen enmig la plana cerdana. Es consideren separatament per què són peces de gran presència a la comarca: el Puig de Saneja, el massissos de l'estret d'Isòvol, Montcurto i Tossal d'Isòvol, el Tossal de Baltarga, la Serra de Solà, els Serrats de La Quera, La Cogulera, Santa Magdalena i La Balma, el Tossal Negre, Montgras i el Tossal de la Vinya, i la muntanya de Llivia, el turó emblemàtic que domina el nucli i diverses torres de defensa medievals a la vila vella de Llívia.

A.2.2 EL MEDI NATURAL (VALORS MEDIAMBIENTALS I PAISATGÍSTICS)

La comarca cerdana, constituïda per una plana d'uns 20 Km de llargada i uns 5 km d'amplada, al voltant de 1.000 m d'alçada, està esfondrada per falles en plena zona axial pirinenca que forma la capçalera del Segre.

Morfològicament la comarca s'estructura mitjançant tres unitats geogràfiques ben diferenciades que han condicionat històricament la distribució dels nuclis urbans i, seguidament, la xarxa de les infraestructures.

- Les muntanyes de la solana. Es tracta d'un conjunt orogràfic que conforma el límit fronterer entre l'estat espanyol i els estats francès (a la meitat oriental) i andorrà (a la meitat occidental). A grans trets, hi podem distingir dues unitats principals: el massís del Puigpedrós i el de la Tossa Plana de Lles-Perafita. El primer comprèn els aiguavessants del riu Duran o de la vall de Meranges, limitant en el sector oriental per la vall del Querol (en territori francès). El segon emmarca les capçaleres dels tributaris del riu d'Aràns. El límit entre aquestes dues subunitats és constituït per l'espectacular i emblemàtica vall de la Llosa.
- Les muntanyes de l'obaga. Format per un conjunt de serres arrencades en direcció est-oest, constitueixen els límits meridionals de la comarca ceretana. Està integrat per les serres del Cadí i el Moixeró i el massís de la Tossa d'Alp, que són formacions predominantment calcàries que formen part del sistema prepirinenc, és interior. El massís axial del Puigmal completa aquest eix muntanyós en l'extrem oriental de la comarca, però forma, majoritàriament, part de la comarca del Ripollès.
- La plana. L'origen de la tercera unitat fisiogràfica considerada en aquesta gran subdivisió comarcal correspon al d'una conca tectònica d'enfonsament omplerta posteriorment amb materials sedimentaris. La plana s'orienta d'est a oest, la distància més llarga de la comarca, recull les aigües de les valls glacials de Querol i la Llosa a la solana i Alp i Oseja a l'obaga.

A.2.2.1 L'àmbit forestal

La vegetació de caràcter alpi continental amb lleugeres influències mediterrànies es caracteritza per estatges ben marcats fins als 1.200 m de pastures seques, boixedes i restes de rouredes. Des d'aquesta altitud fins a 1.500 ó 1.700 pel pi roig, seguit més amunt pel pi negre fins a 2.400 m on dominen els prats alpins.

El sòl forestal a la Cerdanya –bosc d'avetoses, pinedes de pi roig i negre, freixenedes, vernedes i salzedes, erms i prats de dall i alpi, ocupa bona part del territori, inclosos majoritàriament dins dels PEIN. Cal considerar per tant la importància de l'extensa superfície forestal de la Cerdanya, en la fixació de CO₂.

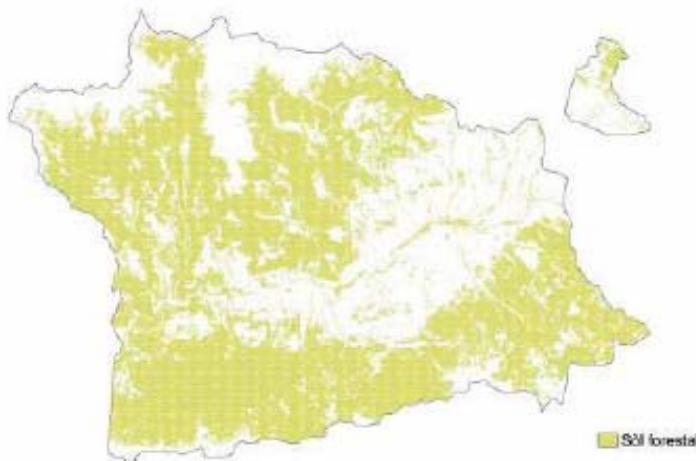

Figura. Extensió del sòl forestal a la Cerdanya.
Font: PDUC.

Taula : Espècies arbòries dominants del paisatge de la Cerdanya.

Espècie	Superfície (Ha.)	Nombre de peus (milers)
Pi negre (<i>Pinus uncinata</i>)	10.832	12.385
Pi roig (<i>Pinus sylvestris</i>)	7.753	7.248
Alzina (<i>Quercus ilex</i>)	106	106
Roure martinenc (<i>Quercus humilis</i>)	212	199
Faig (<i>Fagus sylvatica</i>)	---	4
Altres coníferes	743	1.042
Bosc mixt	424	---
Altres plannifolis	850	1.966
TOTAL ARBRES	54.677¹	96.630
¹ Nota: La superfície total no coincideix amb la taula d'ecosistemes perquè és l'existent en el moment en què es va fer el treball de camp de l'IEFC (1991-93)		

Font: Contracte de riu transfronterer segre, Document de diagnòstic del medi natural de la Baixa Cerdanya (inèdit, gener 2003)

– Pinedes de pi negre:

Formacions dominants a les terres situades entre els 1600-1800 m i els 2200-2400 m d'altitud. L'espècie principal (*Pinus uncinata*) és la única capaç de créixer a l'alta muntanya. A causa de l'elevada humitat ambiental, és habitual que els arbres estiguin recoberts de líquens.

Les comunitats coníferes cobreixen d'una manera pràcticament continua els estatges altimontà i subalpí de l'obaga, mentre que a la part solana de la Cerdanya hi trobem una de les extensions contínues de pi negre més grans de la Península Ibèrica.

Vistes de boscos de pi negre en zona d'alta muntanya amb presència dels prats alpins.

– Avetoses:

A les avetoses l'arbre dominant és l'avet (*Abies alba*). Tenen una menor importància en termes de superfície a la comarca, situant-se en les parts baixes dels vessants de l'obaga. Són destacables l'avetosa de Riu de Cerdanya, dins del Parc Nacional Cadí-Moixeró, l'avetosa de Salèguet i la de la Molina.

Taques d'avetoses entre masses de pi roig.

– Fagedes:

Al domini de les fagedes l'arbre dominant és el faig (*Fagus sylvatica*). Són molt poc importants en termes de superfície de la comarca i ocupen sobretot les obagues humides. La única extensió de faig de dimensions apreciables es situa a la vall de l'Ingla, en el terme de Bellver de Cerdanya, dins del Parc Natural de Cadí-Moixeró.

Fagedes a la tardor.

– Pinedes de pi roig:

L'arbre dominant és el pi roig (*Pinus sylvestris*), encara que en alguns indrets es troba barrejat amb avellaners. Es troba en zones no massa humides a altitud compreses entre els 1200-1300 i els 1600-1700 metres. Formen un cinturó continu a les muntanyes de l'obaga, fins allà on comença a dominar el pi negre.

Pinedes de pi roig.

– Pinedes de pinassa:

L'arbre dominant és la pinassa (*Pinus nigra* ssp. *salzmannii*). Poc esteses a la comarca, sobretot a zones on la roureda va ser tallada. Es troben sobretot al sector del Baridà, a l'extrem de ponent de la comarca.

– Rouredes:

Les rouredes més habituals són les rouredes seques de roure martinenc (*Buxo-Quercenion pubescentis*), que creixen a les zones més seques de la vall del Segre, en altituds entre es 1200-1300 metres.

Les rouredes de la Vall de la Llosa.

– Alzinars:

Formats per alzina carrasca (*Quercus ilex* ssp *rotundifolia*). Molt poc abundants a la comarca, reduïts a les zones més baixes i solejades de la vall del Segre, a la Cerdanya concretament a la solana de Prullans i Bellver.

– Els matollars:

A la comarca de la Cerdanya els matollars ocupen gairebé unes 10.000 ha, el què representa aproximadament un 20% de la superfície comarcal. Gran part de l'extensió que ocupen són conseqüència de la destrucció de les pinedes de pi negre per l'aprofitament de la fusta i se situen en extenses zones de sòls pedregosos entre 2000 i 2500 metres, allà on els prats no poden créixer. A les zones de la solana, ens trobem especialment amb comunitats arbustives de bàlec (*Genisto-Arctostaphyletum*), mentre que a l'obaga apareixen el neret (*Rhododendrum ferrugineum*).

Els matollars dels vessants d'obaga i solana.

– Els prats alpins:

Se situen a cotes superiors als 2300 metres aproximadament, a excepció de les zones ocupades per roquissars i tarteres. Tradicionalment, aquestes pastures han estat utilitzades pel bestiar durant els estius, fet que ha comportat en moltes zones l'ampliació de la superfície de pasturatge en detriment dels boscos culminals de pi negre. Així bona part dels prats subalpins actuals tenen el seu origen en aquest fet.

Tanmateix, la disminució progressiva de l'activitat ramadera ha invertit aquest procés en els darrers decennis i el bosc ha pogut recolonitzar molts espais culminals d'aquestes serres.

Vistes dels prats naturals sobre substrat calcari als cims de la serralada ceretana.

– Els prats de dall:

Els prats de dall són una creació dels animals domèstics i l'home. Aquest paisatge de prats tancats amb arbres es dona en molts llocs, com a França amb el bocage, les closes a l'Empordà i les freixanes a la Ribagorça.

Els arbres i arbustos creen un allotjament pels animals domèstics. Es tracta d'un paisatge cultural resultat de molts segles de treball permanent.

Els prats de dall cerdans estan dominats per plantes com el fromental (*Arrhenaterum elatius*) i el trèvol de prat (*Trifolium pratense*).

La gestió bàsica dels prats de dall és el reg a l'estiu, la femada a l'hivern, dues dallades a la primavera i estiu, i la pastura del rebrot i el rostoll d'herba que ha quedat al prat, just abans d'estabular el bestiar a finals de tardor.

Vistes dels prats de dall amb les seves estructures arbrades.

– Els boscos de ribera:

El bosc de ribera de la Cerdanya es troba en un estat de conservació acceptable, amb algunes taques molt àmplies i de gran extensió. Els arbres que hi destaquen són el vern (*Alnus glutinosa*), el salze (*Salix* sp) el pollancre (*Populus nigra*), el trèmol (*Populus tremula*) i l'om (*Ulmus minor*), essent les comunitats de ribera predominants les vernedes i les salzedes.

En alguns casos existeixen canyissars de dimensions considerables.

Diverses vistes dels boscos de ribera del riu Segre.

A.2.2.2 Els camps agrícoles

En l'espai agrícola a la Cerdanya s'ha de diferenciar clarament dos tipus, el central de la plana amb condicions òptimes per l'explotació agroramadera, i el de les petites valls transversals que hi convergeixen.

El sòl d'aquestes valls comparteix les característiques comunes a la majoria de les valls pirinenques: escàs i força atomitzat, forma un mosaic agroforestal que si bé originàriament comportava un augment de la biodiversitat en lloc de disminuir-la, actualment està amenaçada, ja que les dificultats que presenten pel conreu, acceleren el procés d'abandonament de les activitats agropecuàries.

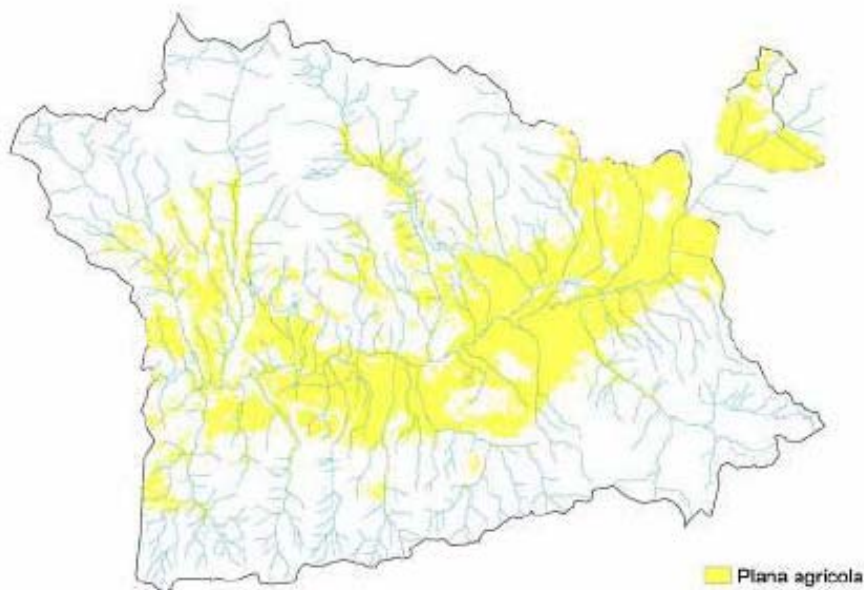

Figura. Predomini del sòl agrícola a la plana.
Font: PDUC.

En tot cas, la superfície dedicada als conreus ha augmentat a la Cerdanya en els darreres anys, i ho ha fet normalment en detriment de la superfície dels prats.

Els conreus que més han augmentat són els de regadiu, bàsicament el girasol i el blat de moro, mentre que l'extensió dels cereals d'hivern, com ara el sègol, més aviat ha disminuït.

Vista dels camps de conreu a la plana de la Cerdanya.

A.2.2.3 El cicle de l'aigua

La comarca de la Cerdanya forma part d'una única conca hidrogràfica, la conca del Segre, riu que neix proper a la comarca, concretament al paratge conegut com el Clot de la Culassa, al NO de Coll de Finestrelles, a França, i recorre la Cerdanya catalana de NE a SW. Abans d'entrar a la Cerdanya, el Segre passa pel terme de Llivia, pel bell mig del nucli, i passat Bourg-Madame (França) entra en territori català pel SE del nucli de Puigcerdà.

Com a totes les valls pirinenques, a la Cerdanya cal tenir present dos aspectes rellevants: D'una banda, les muntanyes actuen com a veritables antenes captadores de pluja que el Segre transporta cap a d'altres comarques. De l'altra, durant els mesos d'hivern, l'aigua s'hi acumula en forma de neu, regulant la torrencialitat del seu curs i una major estabilitat temporal dels recursos hídrics.

Amb el desglaç de la primavera, l'aigua s'allibera gradualment cap a la resta de les conques fins ben entrada l'època més seca de l'any. Així, l'àmbit compleix una funció important de captació i emmagatzematge d'aigua, amb una gran incidència en l'aprofitament del Segre aigües avall, sobre els sistemes de regadiu i d'embassaments al llarg de la conca.

El Segre, al seu pas per la plana de la Cerdanya travessa gran part dels termes municipals de la comarca, recollint les aigües de rius i torrents tributaris, entre els quals tenim els següents: el Riu Aravó, el Rec de Devesa de Niula, la ribera d'Alp, la Valirota, el riu de Querol, el riu de la Llosa, el Riu Duran, els torrents de Malpas i de Les Pereres i els torrents de la Mata i l'Òs.

En el seu recorregut per la comarca, el Segre augmenta notablement el seu cabal especialment en les èpoques de desgel per les aportacions constants d'aquests cursos tributaris canviant la fesomia de rierol que presenta a Llivia per l'amplada considerable a Bellver i Martinet.

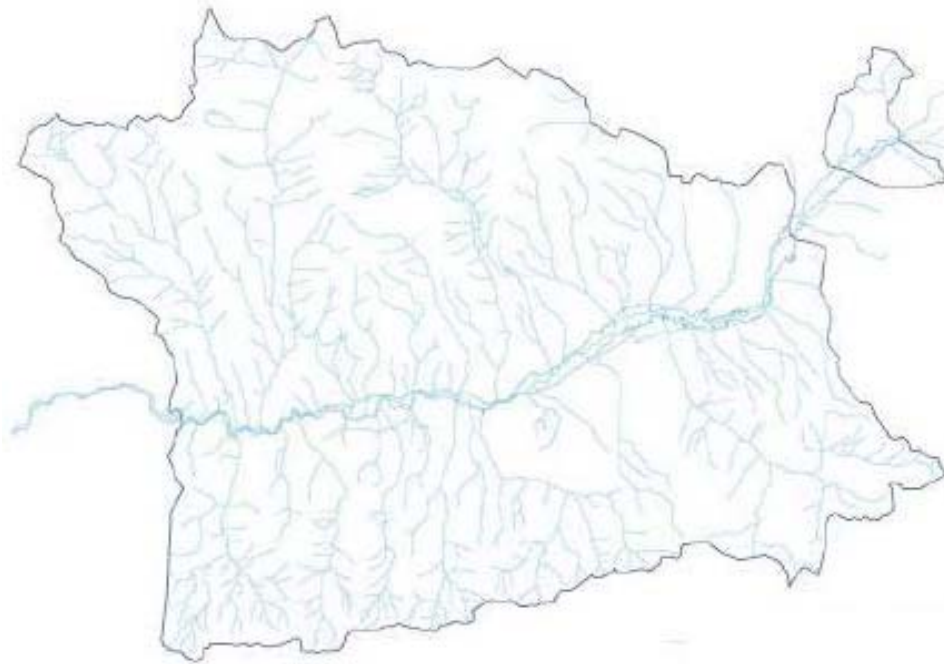

Figura. Torrents i rieres del riu Segre.
Font: PDUC.

Vistes del riu Segre i del riu de la Llosa.

El riu Segre i una part dels seus principals afluents ha patit i pateix diverses alteracions o impactes, tal com ara disminucions del cabal del riu provocades per captacions d'aigua per a usos diversos, alteracions de la qualitat de l'aigua, alteracions dels hàbitats associats al riu i del seu règim hidrològic de funcionament i abocaments de residus sòlids.

1. Zones humides:

Pel que fa a les zones humides, únicament figuren a l'Inventari Oficial de les zones humides de Catalunya, 2 espais amb les següents característiques:

Taula. Relació de les zones humides de l'inventari oficial presents a la Cerdanya

Topònim	Codi de l'Inventari	Àrea (Ha)	Localització i observacions
Bassa de Sanavastre	1351800	6,35	Das
Patamolls i verneda de Prullans	1341800	34,1	Bellver i Prullans. Forma part del EIN Riberes del Segre

Font: Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya

2. El sistema d'aigües de reg.

Contràriament al que es podria pensar en una primera impressió, la plana de la Cerdanya és un espai massa sec que no podria mantenir el conjunt de prats i bocatges típics del paisatge sense l'aportació constant d'aigües de reg. La importància de la ramaderia a la comarca, ja a principis del segle XIX feia sentir cada cop més la necessitat d'estendre els prats naturals i canalitzar les aigües per obtenir uns prats més rendibles. D'aquesta manera es començaren a canalitzar aigües de rius, tant de les vessants muntanyoses, com les aigües del Segre, a la plana, creant una xarxa intricada de sèquies i canals que retribuïren en un canvi de la fesomia del paisatge ceretà i que s'erigiren com uns elements cabdals en el paisatge, la biodiversitat i l'economia ceretana.

En el conjunt de la plana ceretana, el total de regs existents irriguen una superfície considerable, que segons informació facilitada pel Consell Comarcal de la Cerdanya, correspon a un total de 2.765 ha, el que suposa pràcticament el 5% del total de la superfície de la comarca.

Taula: Relació dels principals regs i sèquies de la Cerdanya

Nom	Riu	Municipis	Superfície de reg
Sèquia de la Comunitat de Regants de Bellver	Torrent de Riells	Bellver	167,35 ha
Sèquia de Sant Marc	Segre	Fontanals, Puigcerdà	159,05 ha
Sèquia de Soriquerola	Segre	Fontanals	134,18 ha
Sèquia o canal de Sanavastre	Segre	Fontanals, Das	126,65 ha
Sèquia de Ger o de la Solana	Aravó	Ger, Isòvol, Bolvir	648,64 ha
Rec de dalt d'Olopte	Duran	Isòvol, Bellver	189,12 ha
Rec de Lles	Torrent Pla de la Cot	Lles	137,73 ha
Rec de Dalt	d'Aràns	Lles	119,18 ha
Rec de Travasseres	d'Aràns	Lles	112,14 ha
Rec d'Angoustrina	de Angoustrine	Llivia	300,95 ha
Rec d'Ur	Angoustrina Raur	Llivia	30,96 ha
Rec del Raur	Rahur	Llivia	23,68 ha
Sèquia de Bolvir	Aravó	Puigcerdà, Bolvir	99,44 ha
Canal de Puigcerdà	Aravó	Puigcerdà	408,80 ha
Sèquia porta Vermella	Vanera	Puigcerdà	107,50 ha

Font: Consell Comarcal de la Cerdanya, a partir de "l'Anàlisi del patrimoni lligat a l'entorn del riu Segre a la Cerdanya."

Vistes de la sèquia de Sanavastre, que irriga tant la superfície del golf de Fontanals com dels prats de bocatge del seus voltants.

3. Inundabilitat:

Pel que fa a la delimitació de les zones inundables amb períodes de retorn de 50, 100 i 500 anys cal destacar la influència que té sobre el territori, el pas per la comarca del riu Segre, així doncs, en tots els municipis per on discorren les aigües del Segre són objecte d'estudi i en les zones de la seva plana d'inundació, es determinen les zones inundables associades a període de retorn, amb una distància des del llit del riu, d'aproximadament 600 metres d'amplada, destacant l'amplada de la zona inundable al nucli de Bellver de Cerdanya i a l'entorn de Martinet.

En relació a les zones potencialment inundables, l'Agència Catalana de l'Aigua estableix 3 categories pels punts de perill segons la seva inundabilitat: perill d'inundació baix, perill d'inundació mig i perill d'inundació alt.

Per als municipis de la Cerdanya amb presència de punts amb perill per l'inundabilitat són els següents: Lles de Cerdanya, Montellà i Martinet, Prullans, Bellver de Cerdanya, Isòvol, Das i Fontanals de Cerdanya.

Vistes del càmping de Bellver en una zona delimitada com a inundable.

A.2.2.4 Espais naturals protegits

L'alt valor dels espais naturals de La Cerdanya es constata per l'amplia superfície de territori que gaudeix de protecció sectorial pel seu interès natural. El PTPAPA, distingeix entre espais naturals de protecció especial, espais d'interès natural (PEIN) i la Xarxa natura 2000 (XN 2000) i els espais inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública.

Per enumerar aquí els espais protegits, s'utilitza aquí la mateixa classificació:

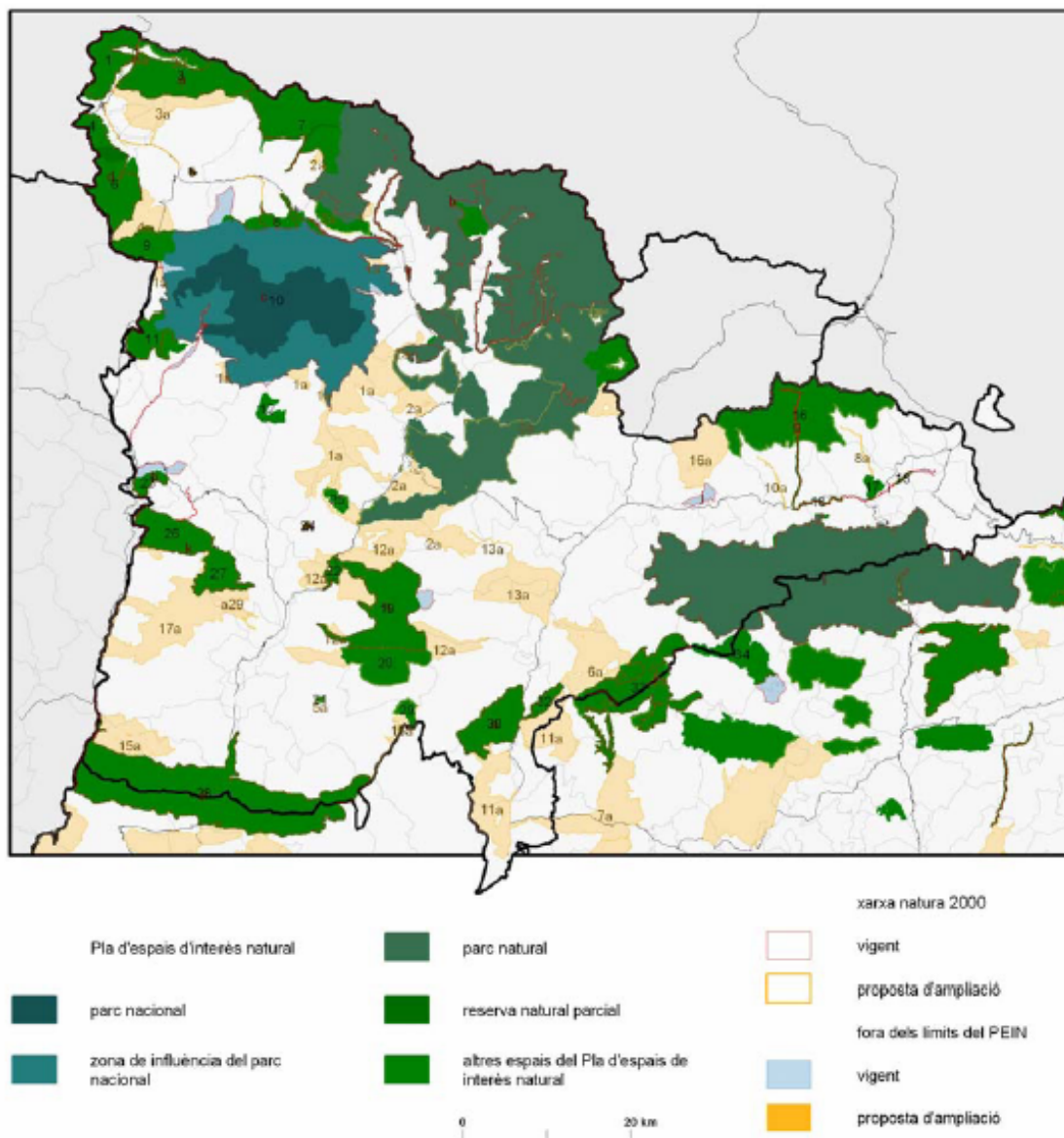

Figura. Espais naturals Protegits a l'Alt Pirineu i Aran i més detallada de la comarca de la Cerdanya.
 Font: PTAPA.

EL PDUC recull la delimitació i proteccions del PTPAPA del sistema d'espais oberts de l'àmbit de la Cerdanya, que inclou els espais protegits per la legislació sectorial, que seguint la relació del PTPAPA, s'agrupen en espais naturals de protecció especial, espais del Pla d'Espais d'Interès Natural, i espais inclosos formalment a la Xarxa Natura 2000 alpina.

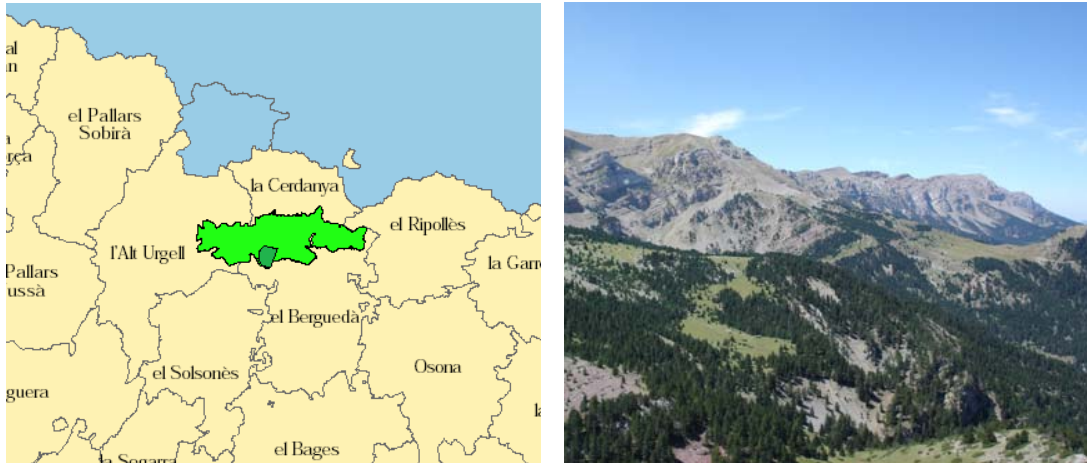
- Espais naturals de protecció especial:
 - Parc Natural del Cadí-Moixeró, a la part sud de la comarca.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Isòvol, a meitat sud de la comarca, entre els termes d'Isòvol, Das i Ger.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Prullans, a la meitat oriental de la comarca entre els termes de Bellver de Cerdanya i Prullans.

- Reserva Natural Parcial de La Llosa, a la meitat oriental, entre Lles de Cerdanya i Prullans.
- Espais del Pla d'Espais d'Interès Natural de l'àmbit:
 - EIN Tossa Plana de Lles-Puigpedrós, al nord de la comarca, als municipis de Lles de Cerdanya, Bellver de Cerdanya, Meranges, Ger, Guils de Cerdanya i Prullans.
 - EIN Tossals d'Isòvol i Olopte, a la meitat oriental de la comarca als termes d'Isòvol i Bellver de Cerdanya.
 - EIN Riberes de l'Alt Segre, en dues zones de la comarca corresponents a l'àmbit d'influència del riu Segre. Una zona als municipis de Prullans i Bellver de Cerdanya i una segona zona als termes de Das i Ger.
 - EIN Serres del Cadí-Moixeró, al sud de la comarca, dins de l'àmbit del Parc Natural del Cadí-Moixeró, ocupant extensió territorial dels municipis de Montellà i Martinet, Bellver de Cerdanya, Riu de Cerdanya, Urús i Das.
- Espais inclosos formalment a la Xarxa Natura 2000 alpina:
 - Riu de la Llosa.
 - Riberes de l'Alt Segre.
 - Tossa Plana de Lles-Puigpedrós.
 - Riu Duran.
 - Riu Verneda.
 - Prepirineu Central català.

Els espais naturals de protecció especial.

El Parc natural del Cadí-Moixeró, que La Cerdanya comparteix amb les comarques de l'Alt Urgell i el Berguedà. El Parc, a cavall de les tres comarques, té una superfície de 41.342 hectàrees. L'espai també ha estat declarat ZEPA per la Unió Europea, forma part de la Xarxa Natura 2000 i, juntament amb les serres del Verd i de Port del Comte, conforma la Reserva Nacional de Caça del Cadí.

Es tracta de l'espai protegit català amb major nombre d'hàbitats i espècies de flora i fauna d'interès europeu (30 hàbitats i 30 espècies) d'acord amb la Directiva Hàbitats de la Unió Europea.

Localització del Parc Natural del Cadí-Moixeró i una imatge de la serra del Cadí.

Respecte als espais naturals protegits per raons de fauna, a la Cerdanya es troben tres reserves naturals parcials, declarades amb la finalitat de preservar els ambients naturals que contenen habitats que són vitals per a garantir la conservació de determinades espècies protegides i en elles no es pot dur a terme cap activitat que pugui alterar o destruir aquests ambients naturals, que són les següents:

- Segre-Isóvol.
- Segre-Prullans.
- La Llosa.

La declaració protegeix la supervivència de les darreres poblacions de la llúdriga (*Lutra lutra*). Compta també amb una reserva nacional de caça la de Cerdanya-Alt Urgell i Cadí per a l'isard.

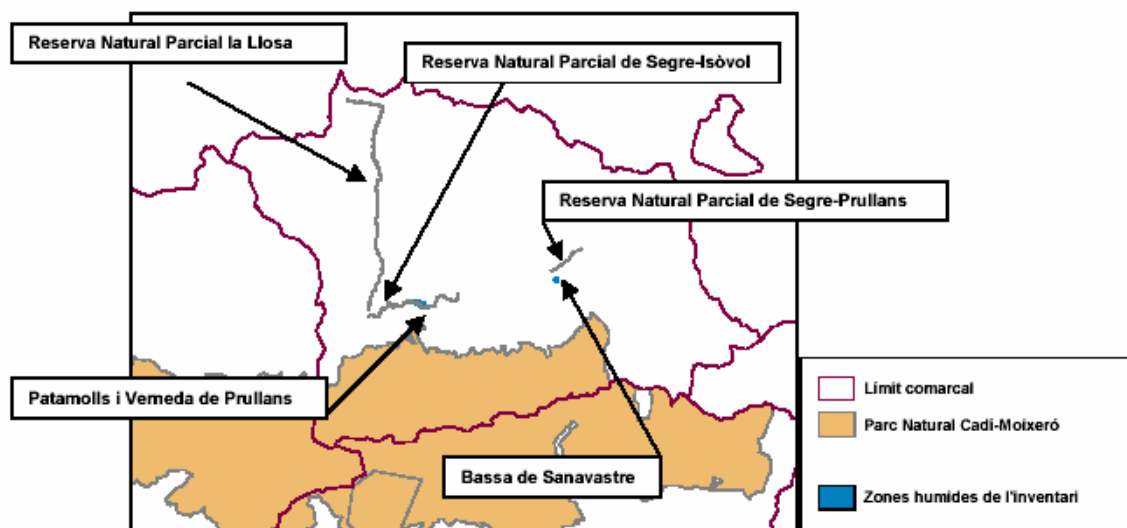

Figura. Localització dels espais naturals de protecció especial i les zones humides de la Cerdanya.

Font: Limonium-Societat d'Actuacions Ambientals.

Els espais d'interès natural (EIN) i la Xarxa natura 2000 (XN 2000).

La superfície de la Cerdanya inclosa en el Pla d'espais d'interès natural (PEIN), aprovat mitjançant el Decret 382/1992, de 14 de desembre, en desplegament de la Llei 12/1985 d'espais naturals, és de 20.271 ha.

Per completar el Pla d'espais d'interès natural i en desenvolupament de les Directives 79/409/CEE relativa a la conservació de les aus silvestres i 92/43/CEE o Directiva hàbitats, s'ha proposat la Xarxa natura 2000 catalana, una proposta que garanteix una representació suficient dels hàbitats d'interès comunitari i la seva protecció.

La proposta de la XN 2000 a la regió alpina (que té la conformitat de la Comissió Europea amb l'exigència que s'augmenti la cobertura de determinats hàbitats), se solapa en gran part amb espais que ja formaven part del PEIN i, en algun cas, els amplia i completa. En l'àmbit de la Cerdanya, s'amplia la protecció en 199 ha.

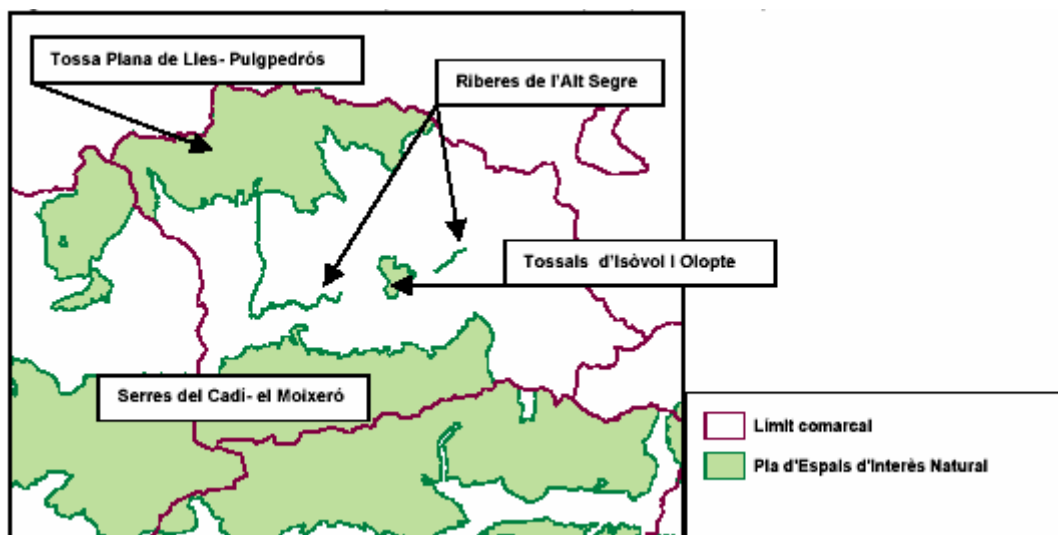

Figura. Localització dels espais d'interès natural EIN de la Cerdanya.
Font: Limonium-Societat d'Actuacions Ambientals.

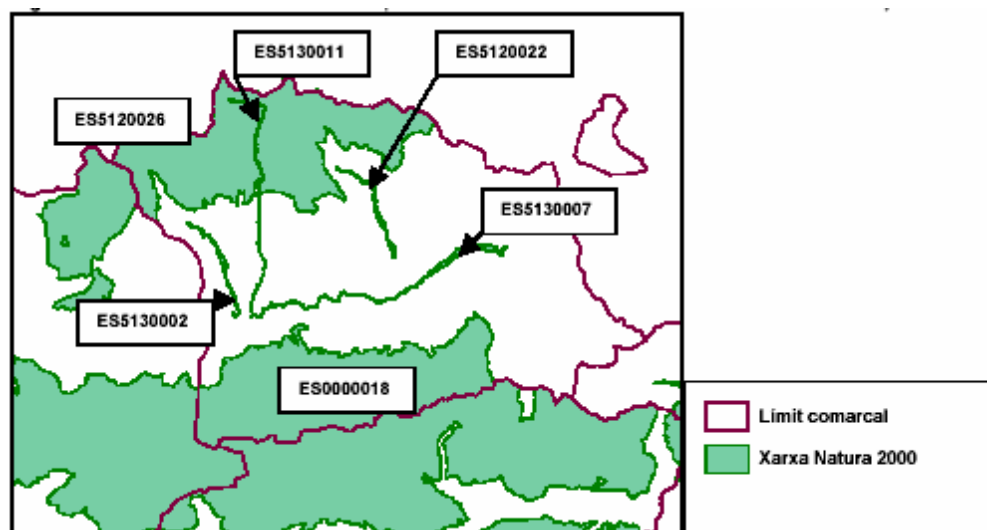

Figura. Localització dels espais Xarxa Natura 2000 de la Cerdanya.
Font: Limonium-Societat d'Actuacions Ambientals.

Els espais inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública:

El Catàleg de forests d'utilitat pública de Catalunya (CUP) inclou els terrenys forestals que han de ser conservats i millorats per llur influència hidrològico-forestal i el seu valor d'ús públic, d'acord amb el que determina la Llei 6/1988, forestal de Catalunya.

La superfície de la Cerdanya inclosa al Catàleg de forests d'utilitat pública és de 26.765 ha, que representa el 48% de la superfície total de l'àmbit. Una proporció molt alta sobre el conjunt de Catalunya on els forests inclosos en el CUP representen el 15% del territori, si bé per sota de la mitja 51% en l'àmbit del Pirineu.

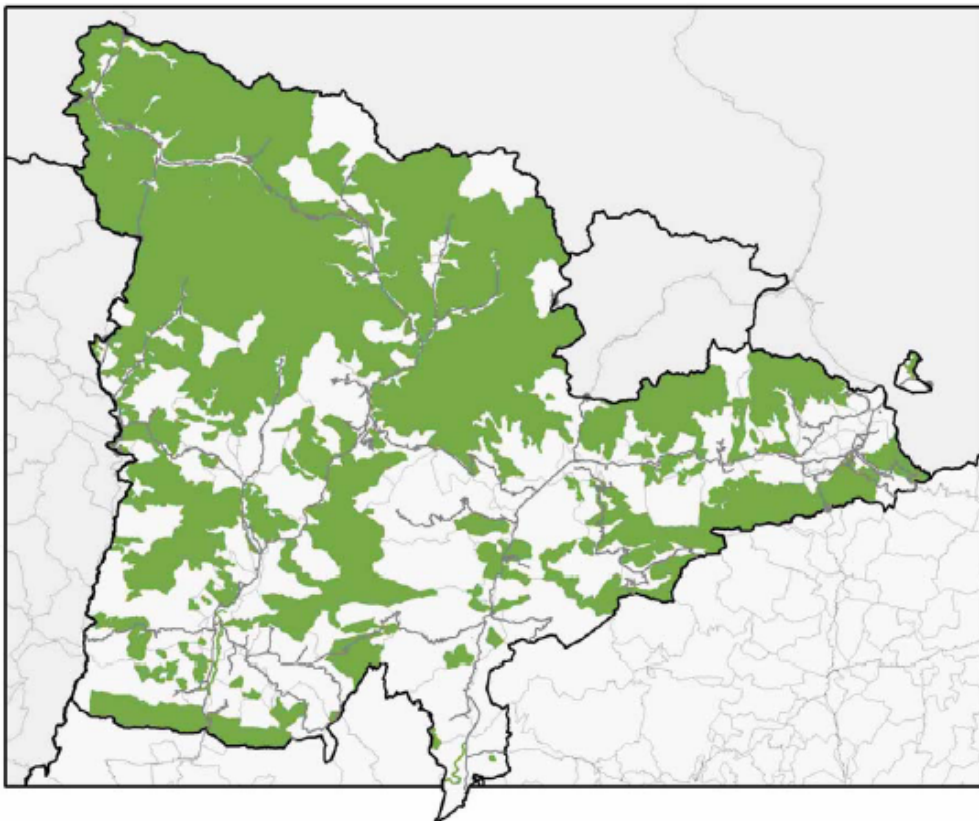

Figura. Forests del Catàleg d'Utilitat Pública de l'Alt Pirineu i Aran.
Font: PTAPA.

A.2.2.5 Flora

A la comarca de la Cerdanya s'han identificat gairebé 2.000 espècies de plantes amb flor. La major part de les dades corresponents a la comarca pertanyen al Parc Natural del Cadí, mentre que a la resta de del territori ceretà la quantitat de dades és menor.

Aquesta enorme diversitat vegetal es pot explicar per la confluència en aquest àmbit de nombrosos condicionants físics, com ara el gradient altitudinal, l'efecte solana-obaga, la diversitat de substrats geològics i condicionants climàtics.

Dels 2.000 taxons trobats a la comarca, 121 estan destacats a la base de dades BioCAT per la seva protecció, raresa o endemisme. D'aquestes, unes 50 espècies estan protegides

per la legislació, 107 estan considerades raríssimes i les 7 següents són endemismes exclusius o gairebé exclusius de Catalunya:

- *Aquilegia viscosa* subsp. *montsicciana*. Corniol hirsut.
- *Asplenium seelosii* subsp. *glabrum*. (pteridòfit) .
- *Campanula cochlearifolia* subsp. *andorrana*. Campànula nana.
- *Campanula speciosa* subsp. *speciosa*.
- *Dianthus pungens* subsp. *multiceps*.
- *Salix lapponum*.
- *Xatardia scabra*. Julivert d'isard.

D'una altra banda, a la comarca s'han trobat un total de 345 espècies diferents de fongs.

A.2.2.6 Fauna

A la comarca de la Cerdanya s'uneix l'alta diversitat botànica a la faunística, on la Cerdanya destaca per la seva diversitat d'espècies pròpies dels estrats forestals de muntanya, dels rius de muntanya, dels cingles i penya-segats i des prats d'alta muntanya.

Les amplies extensions forestals, combinades amb bones connexions amb territoris muntanyencs poc poblats determinen la presència d'una important diversitat de mamífers, trobant-se representats la major part de les espècies pirinenques.

Així, entre els mamífers es destaca l'isard (*Rupicapra rupicapra*), molt abundant a tot el Parc, i la marta (*Martes martes*), que viu a la majoria dels boscos. El cérvol (*Cervus elaphus*) i el cabirol (*Capreolus capreolus*), que s'havien extingit fa molts anys, han tornat a poblar el parc gràcies a les repoblacions que s'hi ha efectuat.

D'esquerra a dreta: exemplar d'isard, marta i de cabirol.

A una comarca com la Cerdanya, una de les valls que permet el pas entre el nord i el sud dels Pirineus i on conflueixen nombrosos hàbitats diferents, les possibilitats per l'avifauna són moltes i així es pot entendre la important diversitat ornitològica existent.

Fins i tot pel pas d'ocells la comarca és important, comptabilitzant-se fins a 32000 rapinyaires en pas de 17 espècies, i fins a 460 cigonyes de les dues espècies.

D'entre els ocells, cal destacar les espècies que provenen dels períodes glacials, com el gall fer (*Tetrao urogallus*) i el picot negre (*Dryocopus martius*), habitants dels boscos més vells

de coníferes. Recentment s'ha detectat la presència del mussol pirinenc (*Aegolius funereus*). La perdiu xerra (*Perdix perdix*), en canvi, es troba als llocs oberts. A les parts més altes trobem la gran àliga daurada (*Aquila chrysaetos*).

D'esquerra a dreta: exemplar de gall fer, picot negre i àliga daurada.

Pel que fa als rèptils, esmentem dues espècies pròpies d'hàbitats humits, de colors molt vistosos: el llargardaix verd o lluert (*Lacerta viridis*) i la serp verda i groga (*Coluber viridiflavus*).

D'esquerra a dreta: exemplar de llargardaix verd o lluert i de serp verd-groga.

Entre els amfibis, el tritó dels Pirineus (*Euproctus asper*), que constitueix un endemisme en aquestes muntanyes i habita als rierols, i la granota vermella (*Rana temporaria*).

D'esquerra a dreta: exemplar de tritó pirinenc i de granota vermella.

Tot el riu Segre, en el seu recorregut per la comarca manté un nombre d'espècies i una diversitat baixa, com respon als trams superiors dels rius, en comparació amb les parts mitges i baixes, les quals presenten més diversitats d'hàbitats i uns condicionants climàtics més estables al llarg de l'any. Trobem quatre espècies autòctones, la truita comuna, barbcua-roig, madrilla i llop de riu.

D'esquerra a dreta: exemplar de truita i de barbs roigs.

Algunes espècies es troben sota protecció dins de reserves naturals parcials creades amb aquesta finalitat; és el cas de l'ós bru, el cabirol, el mussol pirinenc, la marta, el picot negre, la llúdriga o el gall fer.

A.2.2.7 Connectivitat ecològica

Segons recull el PTPAPA, conservar la diversitat biològica implica no sols la conservació dels hàbitats sinó, també, garantir un nivell suficient d'interconnexió, garantir l'existència de fluxos més o menys continus de matèria i energia, i d'individus i gens entre els hàbitats. Es tracta de permetre la dispersió de les espècies i la seva interacció genètica. Aquesta és una exigència de la legislació i les estratègies principals a nivell internacional i comunitari per a la conservació de la diversitat biològica.

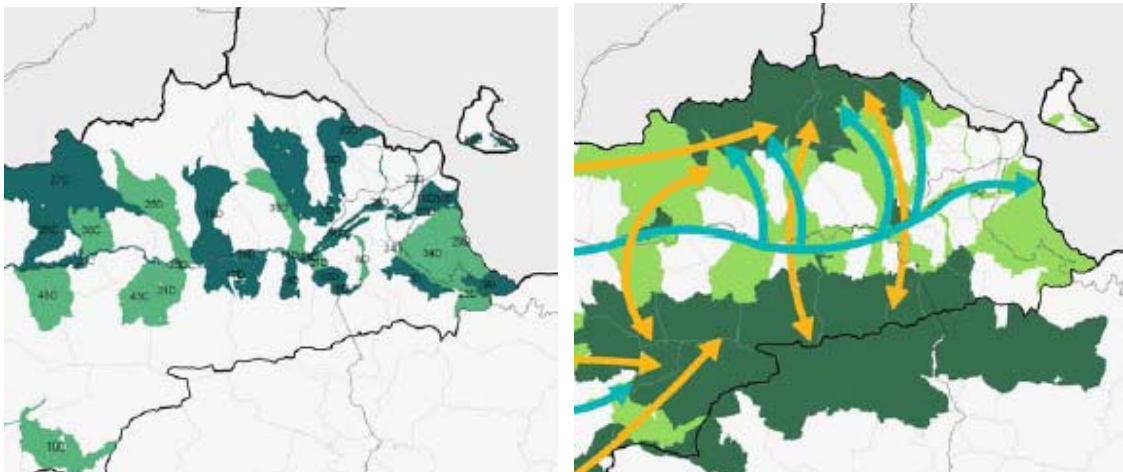

Figura. Connectors territorials i esquema de connectivitat dels espais naturals a la Cerdanya.
Font: PTAPA.

Per a la selecció i avaluació dels connectors ecològics de l'Alt Pirineu i Aran, i per defecte per a la comarca de la Cerdanya s'han pres en consideració:

- a) Criteris ecològics de qualitat de l'hàbitat, longitud, amplada (variable segons la funció prioritària del connector), continuïtat de l'hàbitat / mosaic heterogeni, connectivitat fluvials, existència de barreres i discontinuïtats insuperables.

- b) Criteris de planificació i de gestió com la necessitat, factibilitat, eficiència, prioritat en la connexió d'espais PEIN, o comparació d'opcions (espai natural més gran i desconnectat respecte espai natural més petit i connectat).
- c) Criteris propis de l'ecologia del paisatge com:
 - L'índex d'afinitat entre espais del PEIN i espais seleccionats com a espais d'interès natural.
 - La continuïtat d'usos del sòl a la perifèria d'espais del PEIN / Xarxa Natura 2000.
 - La connectivitat del territori entre espais de PEIN / Xarxa Natura 2000 i espais seleccionats a la segona fase: corredors continus, matrius de connexió i passeres, segons els criteris exposats.
 - L'anàlisi de la mida d'habitats singulars a la comarca (bosc de ribera, formacions forestals, penya-segats...) i detecció de retalls significatius en zones de matriu dominant.
 - L'anàlisi de la xarxa hidrogràfica, tant pel que fa a la qualitat de les aigües com a les zones de contacte entre conques hidrogràfiques.
 - La detecció de punts de diversitat d'espècies elevada, a partir de bases de dades existents per a quadrícules del territori per a determinats grups (vegetació, flora i fauna vertebrada).

De fet, el procediment de selecció es pot resumir en un únic criteri general: la quantitat i la qualitat de connexió entre espais naturals que poden oferir els espais connectors.

Segons la relació establerta per el PTAPA i també recollides al PDUC per a la comarca de la Cerdanya els principals valors dels espais i connectors de la XEN, la xarxa d'espais naturals, són:

- 1. Baga de Saltèguet.
Masses forestals contínues importants, especialment d'avets. Continuïtat física i biològica d'ambients subalpins pirinencs, essencial per a la dispersió de la fauna – especialment ornitofauna– associada. Connexió entre les dues millors poblacions de la península Ibèrica de llangardaix pirinenc (*Lacerta agilis*). Interès regional.
- 2. Baga de la Molina.
Massa forestal subalpina important i diversa, amb l'avetosa més ben conservada de la Cerdanya, una raresa en el conjunt dels Prepirineus orientals. Bona representativitat de la fauna característica –especialment ornitofauna– dels ambients subalpins pirinencs. Interès regional.
- 3. Prats de Talltorta i Soriguerola.
Prats de dall delimitats per arbres de ribera com a element característic de la Cerdanya. Elevat valor ecològic per l'alta biodiversitat del conjunt de prats de dall i bosc de ribera en les immediacions d'un tram del Segre ben conservat i incorporat a la Xarxa Natura 2000. Interès local.
- 4. Prats i mines de lignit de Sanavastre.

Prats de dall arbrats i bosc de ribera amb bon estat de conservació. Complementa l'espai protegit per la Xarxa Natura 2000, limitat als ambients estrictament fluvials. Presència de la geozona de les mines de lignit de Sanavastre, inundada per aflorament de l'aqüífer, d'importància per al pas d'ornitofauna migratòria i per la presència de vegetació submergida. Existència de conreus herbacis de secà al seu extrem oriental amb presència d'avifauna pròpia d'ambients estèpics o cerealístics. Interès comarcal.

– 5. Prats d'All i Ger.

Prats de dall delimitats per marges arbrats, element característic de la plana ceretana. Provisió de continuïtat dels ambients de ribera inclosos a la Xarxa Natura 2000, complementant la funció del Segre com a corredor fluvial. Continuïtat amb l'espai del PEIN dels Tossals d'Isòvol i Olopte. Interès regional.

– 6. Serra dels Corral Blancs.

Presència i concentració de gran quantitat d'espècies de vertebrats de gran interès. Presència d'un hàbitat (les vernedes) prioritari segons la Directiva d'Hàbitats. Connexió entre les terres altes de l'entorn del Puigpedrós (espai del PEIN de Tossa Plana de Lles-Puigpedrós) i les terres baixes de la plana a la vora del Segre. Interès comarcal.

– 7. Prats d'All i Olopte.

Valor paisatgístic i ecològic del parts de dall amb marges arbrats. Connectivitat entre la Serra dels Corral Blancs i la ribera del Segre en una zona amb pressió urbanística creixent. Valor paisatgístic de la geozona de badlands dels Esterragalls d'Olopte i All, de gran espectacularitat. Interès regional.

– 8*. La Valirota.

Connectivitat entre el Cadí-Moixeró i la ribera del Segre seguint el curs de la Valirota, afluent d'aquest, i abastant la franja de parts de dall més propera – parcialment amb marges arbrats –, en una zona amb un important creixement urbanístic. Interès comarcal.

– 9. Prats d'Urús.

Valor biològic i paisatgístic de la presència de prats de dall amb marges arbrats amb peus de gran diàmetre i de pastures. Inclusió de formacions forestals, en general poc madures, per raó de la connectivitat entre el Parc Natural del Cadí-Moixeró i les parts més baixes. Interès comarcal.

– 10. Serrat de Castellar.

Raresa dels erms que, fonamentalment, inclou, resultat de l'abandonament d'antics conreus de secà, amb presència d'espècies de flora i fauna de marcat caràcter mediterrani. Connectivitat entre el Cadí-Moixeró i la plana, aconseguida mitjançant la successió de diversos espais. Interès comarcal.

– 11. Tossal de Baltarga.

Valor paisatgístic com a talaia sobre la plana i el Segre, emmarcats per muntanyes als extrems septentrional i meridional. Connectivitat entre la ribera del Segre i, mitjançant altres espais, el Cadí-Moixeró. Interès comarcal.

- 12. Conca del riu Duran.
Bon estat de conservació amb gradient altitudinal important, que ofereix un nombre notable d'ambients diferents, amb varietat d'espècies de flora i fauna, amb especial importància de l'avifauna. Connectivitat entre l'espai del PEIN de la Tossa Plana de Lles-Puigpedrós i les parts baixes de la comarca. Interès comarcal.
- 13. Prats de dall de Bellver.
Valor paisatgístic dels prats de dall amb marges arbrats en una zona amb gran pressió urbanística. Compleció de les funcions del Segre, ampliant-ne la franja protegida. Interès regional.
- 14. L'Inglà - Fou de Bor.
Gran diversitat d'hàbitats (alguns d'interès prioritari, com les vernedes). Existència de la Fou de Bor, un dels conjunts de coves més importants de la Península Ibèrica. Connectivitat entre el Parc Natural del Cadí-Moixeró i la plana fluvial. Interès regional.
- 15. Prats i Boscos de Ribera de Bellver i Prullans.
Reforçament del Segre com a connector ecològic. Presència d'una de les taques de bosc de ribera més extenses de la Cerdanya. Interès comarcal.
- 16. Vall de la Llosa.
Valor paisatgístic, incrementat per un bon estat de conservació i un gradient altitudinal important. Valor biològic, especialment per l'equilibri entre els ambients naturals i els d'origen antròpic. Connectivitat entre l'espai del PEIN de la Tossa Plana de Lles-Puigpedrós i el de les Riberes de l'Alt Segre. Interès regional.
- 17. La Batllia.
Valor paisatgístic, especialment en una zona de creixement urbanístic. Manteniment del bon estat dels rius que solquen l'espai. Connectivitat entre la Serra del Cadí i el Segre. Interès regional.
- 18. Pla d'Arenes i de Sant Marc.
Efecte mosaic, amb increment de biodiversitat, per l'alternança de prats de dall amb marges arbrats i conreus extensius herbacis de secà. Presència de bosc de ribera en bon estat de conservació. Posició estratègica en una zona fortament antropitzada al sector oriental de la comarca. Interès comarcal.
- 19. Prats de Llivia.
Valor paisatgístic dels prats de dall amb marges arbrats (absents parcialment). Conservació d'una bona mostra davant la regressió soferta en els darrers temps. Interès comarcal.
- 20. Prats de Gorguja.
Valor paisatgístic dels prats de dall amb marges arbrats (absents parcialment). Connectivitat del riu Er, afluent del Segre, especialment important atesa la característica de l'enclavament de Llivia. Interès comarcal.
- 21*. Coll de Saig.

- Connectivitat entre el Cadí i el Segre que, en cas contrari, quedaria tallada entre els espais del Serrat de Castellar i el Tossal de Baltarga. Presència d'espècies pròpies d'ambients estèpics i cerealístics, atesa la seva ocupació per conreus herbacis extensius de secà. Interès local.
- 22*. Riu d'Aravó.
Dificultat en definir espais d'interès natural en una àrea molt antropitzada, per tant, amb connexions ecològiques escasses. Interès local.
 - 23*. Muntanya del Paborde i Clot de les Carboneres.
Connectivitat entre l'Obaga de Saltèguet i la de la Molina amb continuïtat de la massa forestal. Interès comarcal.
 - 24*. Riu d'Alp.
Connectivitat fluvial entre les terres altes de les obagues de la Tossa d'Alp i la vora del Segre en un territori altament antropitzat. Interès local.
 - 25. El Segre entre Martinet i l'Alt Urgell.
Valors naturals, inaccessibilitat relativa i connectivitat en un tram del Segre no inclòs a la Xarxa Natura 2000 ni al PEIN. Condicions favorables a la presència de fauna fluvial d'interès. Interès comarcal.
 - 26*. Conca del Riu del Molí.
Connectivitat entre l'espai del PEIN de la Tossa Plana de Lles- Puigpedrós i les riberes del Segre. Bon estat de conservació amb gradient altitudinal important, que ofereix un nombre notable d'ambients diferents, amb varietat d'espècies de flora i fauna.
 - 27*. El Segre entre el Pla de Soriguera i França.
Connectivitat del Segre com a element estructurador del territori comarcal. Interès regional.
 - 28*. Torrent dels Estanys i Torrent de la mata de l'Os.
Connectivitat entre les terres altes de Guils amb la ribera del Segre. Interès comarcal.
 - 29*. Torrent de Montagut i Muntanya de Saltèguet.
Connectivitat entre el domini de boscos i pastures i la plana agrícola. Diversitat d'ambients, amb predomini dels forestals. Presència de fauna associada. Interès comarcal.
 - 30. Les Planes d'Age.
Preservació de l'ús agrícola (prats de dall amb marges arbrats i conreus herbacis extensius de secà) en sòls amenaçats pel creixement urbanístic de l'entorn de Puigcerdà. Existència de cursos fluvials importants amb boscos de ribera associats. Ampliació de la connectivitat del Segre. Interès comarcal.
 - 31*. Serrat de les Maleses i Serrat Moster.

Connectivitat entre el Parc Natural del Cadí-Moixeró i la ribera del Segre. Interès comarcal.

– 32. Bosc de Guils.

Singularitat d'un espai forestal d'alta muntanya, amb predomini (més del 75% de la seva superfície) de les pinedes de pi negre, que comporten la presència de fauna d'interès pròpia dels ambients forestals subalpins. Interès comarcal.

– 33*. Torrent de la Farga Vella.

Connectivitat entre les terres altes del nord i la ribera de Segre, complementant l'espai de la vall del riu Duran, més antropitzada. Interès comarcal.

– 34*. Puig de les Forques i Serrat de les Llançanes.

Connectivitat entre els boscos i pastures del sud i la plana agrícola. Diversitat d'ambients, amb predomini dels forestals. Presència de fauna associada. Interès comarcal.

(*) Els àmbits identificats amb el símbol asterisc corresponen als connectors de la xarxa, i aquells sense l'asterisc corresponen al espais d'interès natural.

A.3 POBLACIÓ, SOCIETAT I ECONOMIA

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla i, d'acord amb l'article 69.2 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, en el seu punt b)4rt, la memòria d'informació urbanística ha de contenir les característiques de la població assentada sobre el territori, condicions econòmiques i socials i previsions de la seva evolució. L'anàlisi de la població ha de recollir les dades relatives a població femenina i grups d'edat, i als tipus de llars i la seva possible evolució futura.

A.3.1 DEMOGRAFIA I POBLACIÓ

A.3.1.1 Anàlisi de l'evolució de la població a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran

Segons es recull al el Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA), respecte el pes demogràfic de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran,

"En l'actualitat, l'Alt Pirineu i Aran té menys població censada que la que tenia a mitjan segle XIX. El pes de la població de l'àmbit és feble: en un territori que és gairebé el 20% del territori català, hi resideix només l'1% de la població de Catalunya. Malgrat es detecta una certa millora demogràfica del conjunt de l'àmbit respecte a les darreres dècades, el seu pes relatiu dins el conjunt de Catalunya continua disminuint perquè el conjunt de Catalunya creix més de pressa que el Pirineu. Hi ha força indicis que el baix pes demogràfic de l'àmbit no ateny la massa crítica suficient per garantir un dinamisme socioeconòmic prou vigorós, per a garantir la igualtat d'oportunitats amb d'altres territoris, per a crear teixit associatiu, per a crear estructures d'autoorganització. En aquest context, la diàspora pirinenca (sovint amb estudis), els residents temporals (sovint socialment i econòmicament influents) i els de fora l'àmbit poden tenir, sovint, més veu que els propis residents en el territori."

Afegeix,

"L'Alt Pirineu i Aran té un feble pes demogràfic dins una Catalunya que concentra el 70% de la seva població a la regió metropolitana de Barcelona, en un territori que és només el 10% del territori català.

L'Alt Pirineu i Aran, amb poc més de 62.000 habitants, l'1% de la població de Catalunya, gestiona pràcticament el 18% del territori català. Aquestes ratios posen de manifest el risc d'un baix dinamisme socioeconòmic, si no s'arriba a fixar en el territori prou massa crítica per a garantir una gestió de l'àmbit des del propi territori i unes polítiques d'equipaments i de prestació de serveis socialment dignes i econòmicament sostenibles.

Durant la darrera dècada, l'Alt Pirineu i Aran ha tingut un major creixement relatiu que les Terres de l'Ebre, la plana de Lleida, les comarques centrals o l'àmbit metropolità de Barcelona. La regressió barcelonina del quinquenni 1991-1996 va produir que el creixement pirinenc fos també superior al del conjunt de Catalunya.

Tanmateix, en el quinqueni 1996-2001, l'Alt Pirineu i Aran ha tingut un creixement relatiu inferior al que va tenir en el quinqueni anterior, a l'inrevés del que ha succeït en la majoria dels altres àmbits territorials, i el seu creixement ha estat per sota del del conjunt de Catalunya.

A tall de conclusió: l'Alt Pirineu i Aran, malgrat créixer, ho fa per sota de la mitjana catalana i continua perdent pes relatiu."

... "Si antany, durant l'edat mitjana, els Pirineus van estar superpoblats, des de mitjan segle XIX fins a la darrera del segle XX els Pirineus han patit un veritable èxode demogràfic només atenuat, al principi del segle, per una industrialització que, d'altra banda, tampoc no arribà a consolidar-se. Avui, la majoria de les comarques de l'Alt Pirineu i Aran encara estan per sota de la població que tenien l'any 1950 mentre que, en canvi, durant aquest període, el conjunt de Catalunya ha crescut molt i té quasi un 200% més de la població que tenia el 1950. Només la Cerdanya, que mai no ha estat per sota de la població que tenia el 1950, i la Val d'Aran, que durant la dècada dels noranta ja va recuperar-la, s'escapen d'aquesta tònica.

Tanmateix, el cens de població 2001 sembla indicar un canvi de tendència per a l'Alt Urgell, el Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça, que començarien a remuntar. El Pallars Jussà no ha guanyat població però sembla que s'ha frenat, finalment, la tendència negativa de dècades anteriors. Tanmateix, malgrat que les dades del darrer decenni conviden a l'esperança, cal ser prudent encara, davant l'evidència que el quinqueni 1996-2001, com ja s'ha dit, no ha estat tan positiu per al Pirineu com ho va ser el quinqueni anterior."

... "Durant la darrera dècada han crescut les àrees més alpines i/o turístiques de l'àmbit: la Val d'Aran, la vall de Boí, el Pallars Sobirà, l'Urgellet, les valls del Cadí i la Cerdanya. De fet, les comarques més turístiques de l'Alt Pirineu i Aran es troben entre les de major creixement relatiu de Catalunya. Per contra, els municipis de la franja territorial que correspondria al Prepirineu han continuat perdent pes demogràfic. S'aprecia, també, que els creixements que s'han produït gairebé sempre han estat la conseqüència del component migratori i, només molt rarament, del component vegetatiu.

Entre les àrees que creixen, la situació és, tanmateix, desigual. L'anàlisi del comportament demogràfic del darrer quinqueni respecte al del quinqueni precedent sembla indicar que la Val d'Aran, tot i seguir creixent, comença a moderar el fort creixement del període precedent, que la vall de Boí i el Pallars Sobirà mantenen un creixement sostingut i distribuït, que la Cerdanya s'accelera els darrers anys, que la subcomarca de l'Urgellet s'estanca i que es detecta un cert creixement a les valls del Cadí.

Segons especifica el PTAPA, actualment, deu municipis concentren el 60% dels habitants de l'Alt Pirineu i Aran i aquesta és una tendència creixent. Progressivament, a vegades d'una manera accelerada, els petits nuclis de més alçada i de les valls laterals s'estan despoblant a favor dels pobles del fons de la vall principal o les vil·les mercat i les capitals de comarca."

També indica que dels 77 municipis que té l'Alt Pirineu i Aran, pràcticament el 50% de la població es concentra en cinc municipis, la Seu d'Urgell (17,4%), Puigcerdà (11,2%),

Tremp (8,3%), Vielha e Mijaran (6,4%), i la Pobla de Segur (4,45). Segons es reflecteix al plànol indicatiu següent:

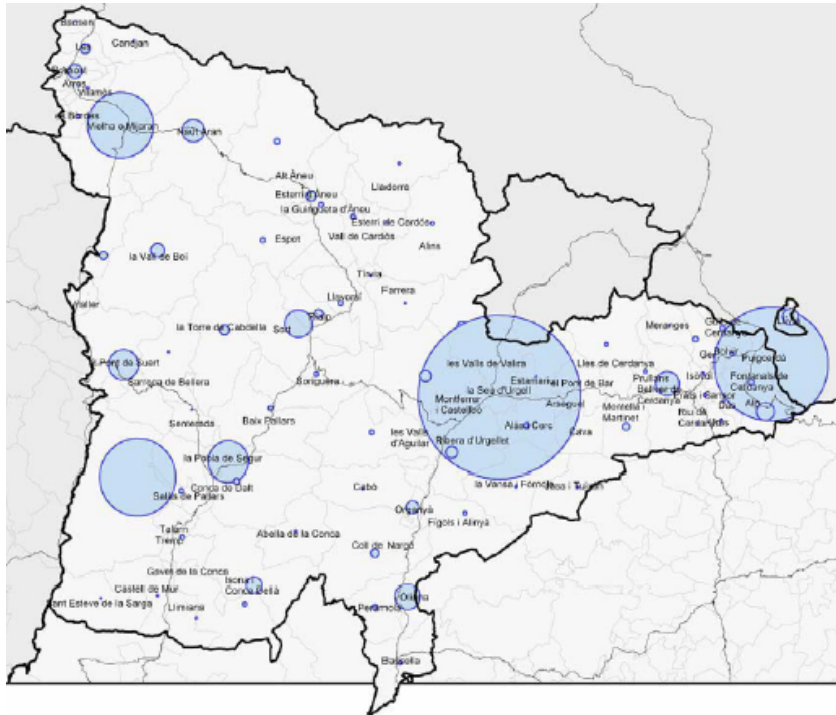

Figura. Distribució de la població 2004 a l'Alt Pirineu i Aran.
Font: Poblament i estructura urbana PTAPA.

Mentre l'evolució demogràfica dels municipis segueix la lògica pròpia d'una franja alpina i turística i una franja prepirinenca, l'evolució dels petits nuclis de població és molt difícil de correlacionar amb aquestes macrovariables o d'altres variables més clàssiques com la proximitat a la xarxa bàsica de carreteres o a les principals polaritats urbanes de l'àmbit..

Respecte l'activitat econòmica i els serveis existents ressalta que, després d'unes dècades en què s'han anat despoblant els petits pobles de les valls laterals i la població s'ha anat concentrant al fons de les valls principals i en les viles mercat, es detecta una població, sovint nouvinguda, que s'instal·la als petits nuclis. Es detecta doncs que els sistemes d'assentaments comencen a funcionar com a sistemes i la residència es va deslligant del lloc on hi ha l'activitat o els serveis.

A.3.1.2 Anàlisi de l'evolució de la població a la comarca de la Cerdanya

El Pla Director Urbanístic de la Cerdanya indica que, actualment, els nuclis de Puigcerdà i Bellver de Cerdanya concentren pràcticament el 60% de la població total. En el cas de la capital, la seva població representa el 50% de la total. El nucli d'Alp ocupa el quart lloc dels 94 nuclis contabilitzats a la comarca, i el conjunt dels nuclis d'Alp, Masella i La Molina suposen en tercer municipi més poblat, representant gairebé el 9% de la població total de la comarca.

Respecte als nuclis tradicionals disseminats fa rellevància a la tendència dels darrers anys cap al seu despoblament a favor dels fons de les valls i de la capital.

També indica en canvi que el desenvolupament del turisme ha comportat el rejueniment de l'estructura demogràfica i demostra que el reequilibri és possible en les comarques de muntanya. També destaca que, a més d'aquestes peculiaritats, el pes poblacional en períodes de vacances o caps de setmana perllongats, augmenta considerablement, agreujant la possibilitat de fer previsions.

Finalment, indica que les dades semblen confirmar l'existència d'una economia desdoblada, d'una banda en el sector industrial i agrari lligat a la població censada, i de l'altra en un sector turístic i de serveis i construcció vinculat a la població flotant.

A.3.1.3 Anàlisi de l'evolució de la població al municipi d'Alp

A.3.1.3.1 L'evolució de la població

El ritme de creixement de població del municipi d'Alp obté una forta empenta a partir de l'any 1992, després d'un període de deu anys d'estancament. A partir d'aquest moment inicia un fort creixement que arriba a suposar un 75% fins a l'any 2007.

El creixement demogràfic a Alp segueix una evolució menys accentuada però amb certs paral·lelismes amb l'evolució del conjunt de la comarca de La Cerdanya, fins a assolir un increment del 42% de la població, i en menor mesura dins l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran i Catalunya, que manifesten un creixement també significatiu però més moderat en comparació, amb creixements que s'acosten al 20%.

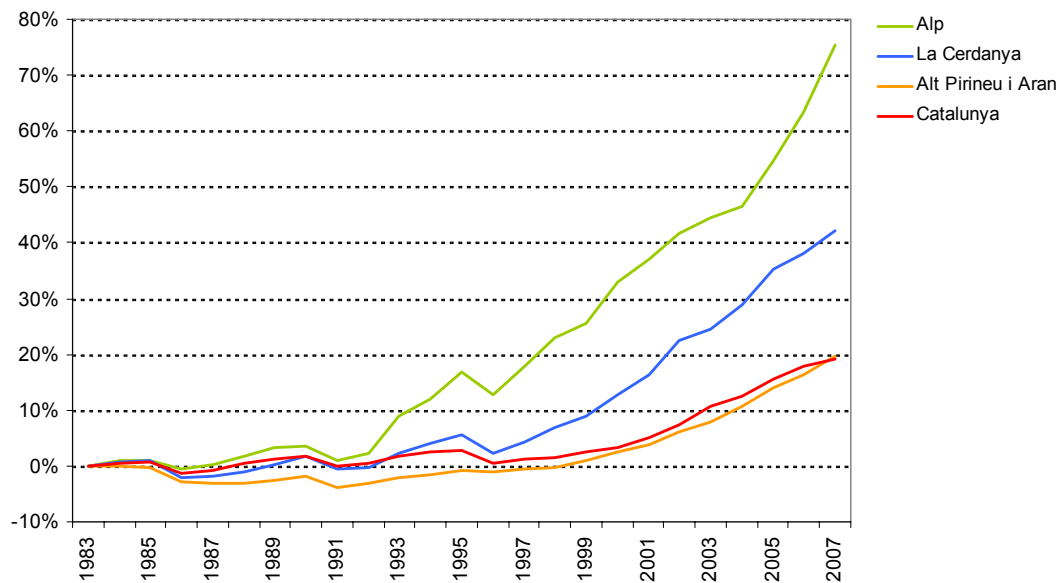
Alp és el tercer municipi en termes de població a la comarca de la Cerdanya, situat per sota de Bellver de Cerdanya i per sobre de Llívia. Puigcerdà, amb 8.949 habitants contabilitzats l'any 2007, és el municipi més poblat.

A continuació es mostren les dades relatives a l'evolució de la població empadronada al municipi d'Alp, a la comarca de la Cerdanya, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i a Catalunya.

Població. Període 1983-2007

	Alp	La Cerdanya	Alt Pirineu i Aran	Catalunya
1983	898	12.472	61.743	6.055.526
1984	908	12.557	61.691	6.077.114
1985	908	12.611	61.642	6.105.191
1986	894	12.200	60.006	5.978.638
1987	901	12.252	59.879	6.001.525
1988	914	12.340	59.814	6.077.730
1989	927	12.505	60.090	6.125.324
1990	930	12.676	60.604	6.156.632
1991	908	12.396	59.382	6.059.494
1992	918	12.423	59.805	6.082.030
1993	979	12.770	60.456	6.158.677
1994	1.005	12.987	60.841	6.208.581
1995	1.050	13.155	61.251	6.226.869
1996	1.012	12.757	61.067	6.090.040
1997	1.058	13.011	61.401	6.125.339
1998	1.105	13.324	61.536	6.147.610
1999	1.127	13.582	62.307	6.207.533
2000	1.194	14.055	63.253	6.261.999
2001	1.231	14.516	64.067	6.361.365
2002	1.272	15.266	65.537	6.506.440
2003	1.297	15.540	66.665	6.704.146
2004	1.315	16.065	68.386	6.813.319
2005	1.389	16.862	70.470	6.995.206
2006	1.467	17.235	71.835	7.134.697
2007	1.576	17.744	73.906	7.210.508
Increment d'habitants 1983-2007	678	5.272	12.163	1.154.982

**Increment de població
1983-2007**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula i gràfic.: elaboració pròpia.

A la taula s'observa com l'any amb menys població recau al 1986, amb 894 habitants, amb dos períodes clarament diferenciats, el primer decenni, amb un increment de població del 2%, i els darrers quinze anys, amb un increment del 72% de població, 658 nous habitants sobre els 908 de l'any 1992. La dinamització de l'activitat turística i la construcció que l'ha acompanyat han estat un element dinamitzador determinant per explicar aquesta situació, al igual que al conjunt de la comarca, incorporant-se i en part desplaçant l'activitat agrícola i industrial que li era pròpia.

Respecte a la distribució en els diferents nuclis del municipi la major part de la població resideix a la vila d'Alp, en segon terme es localitza a la Molina, i en menor mesura a Masella. A l'any 2005, sobre un total de 1.389 habitants, 947 residien a Alp, 424 a la Molina, i 18 a Masella, segons com queda reflectit a la taula següent.

Població distribuïda per nuclis. Any 2005

	Habitants	%
Alp	947	68,18%
Masella	18	1,30%
Molina, la	424	30,53%
TOTAL	1389	100,00%

Font de les dades: Muncat (Sistema d'informació d'administració local)

A.3.1.3.2 L'evolució de la població, per grups d'edat

L'estructura d'edats a Alp manifesta una estructura similar a l'existent a la comarca de la Cerdanya, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i a Catalunya, amb un notable increment del pes de la població compresa en el grup d'edat entre 15 i 64 anys, una disminució de la població de 65 anys i més, i una menor disminució del tram de població entre 0 i 14 anys. Al gràfic següent s'observa aquesta situació.

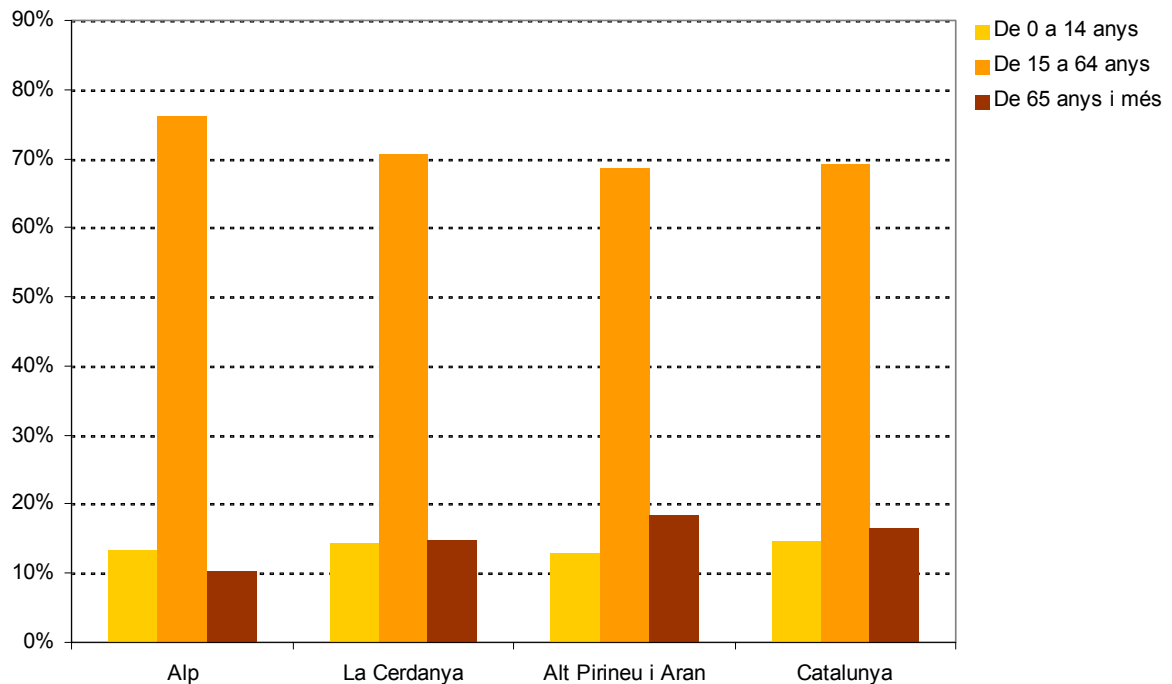
Població per grups d'edat a l'any 2007

	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Alp	212	1.201	163	1.576
La Cerdanya	2.550	12.548	2.646	17.744
Alt Pirineu i Aran	9.587	50.683	13.636	73.906
Catalunya	1.046.915	4.979.965	1.183.628	7.210.508

Percentatge de població per grups d'edat a l'any 2007

	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Alp	13,45%	76,21%	10,34%	100,00%
La Cerdanya	14,37%	70,72%	14,91%	100,00%
Alt Pirineu i Aran	12,97%	68,58%	18,45%	100,00%
Catalunya	14,52%	69,07%	16,42%	100,00%

Percentatge de població per grups d'edat a l'any 2007

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula i gràfic.: elaboració pròpia.

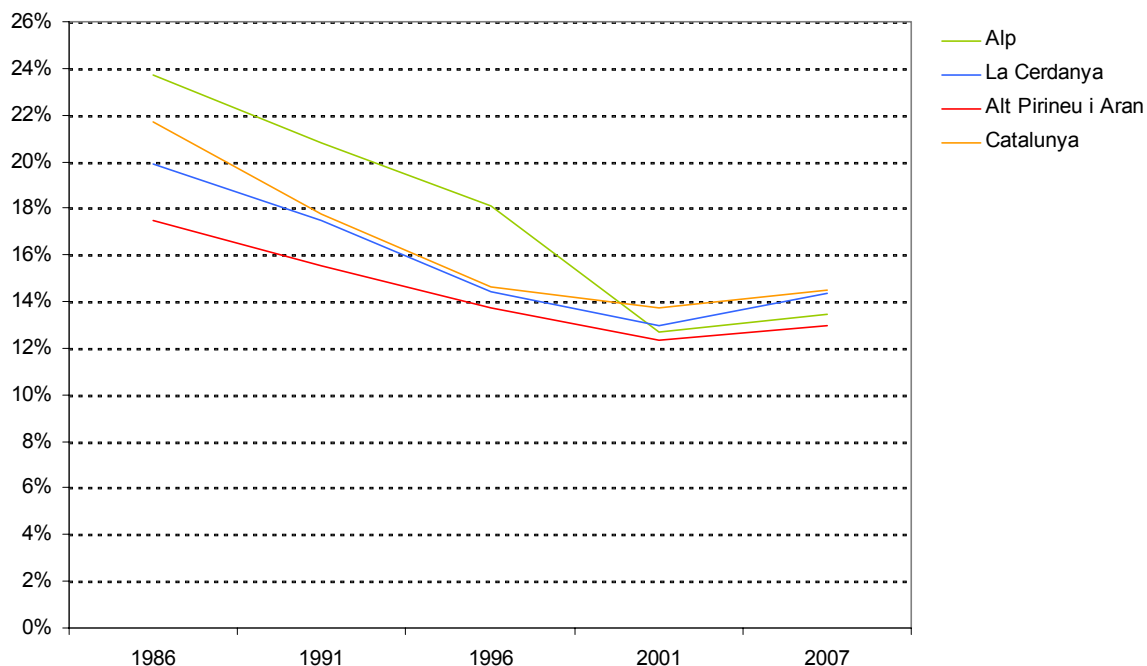
L'evolució de la població manté una dinàmica paral·lela en el conjunt del territori català, fruit de la important transformació social i productiva que ha acompanyat a la implantació de la democràcia i l'obertura internacional cap a un sistema capitalista encapçalat per les regions econòmicament més desenvolupades.

A continuació es transcriu la seva evolució.

Evolució de la població per grups d'edat. Valors absoluts.

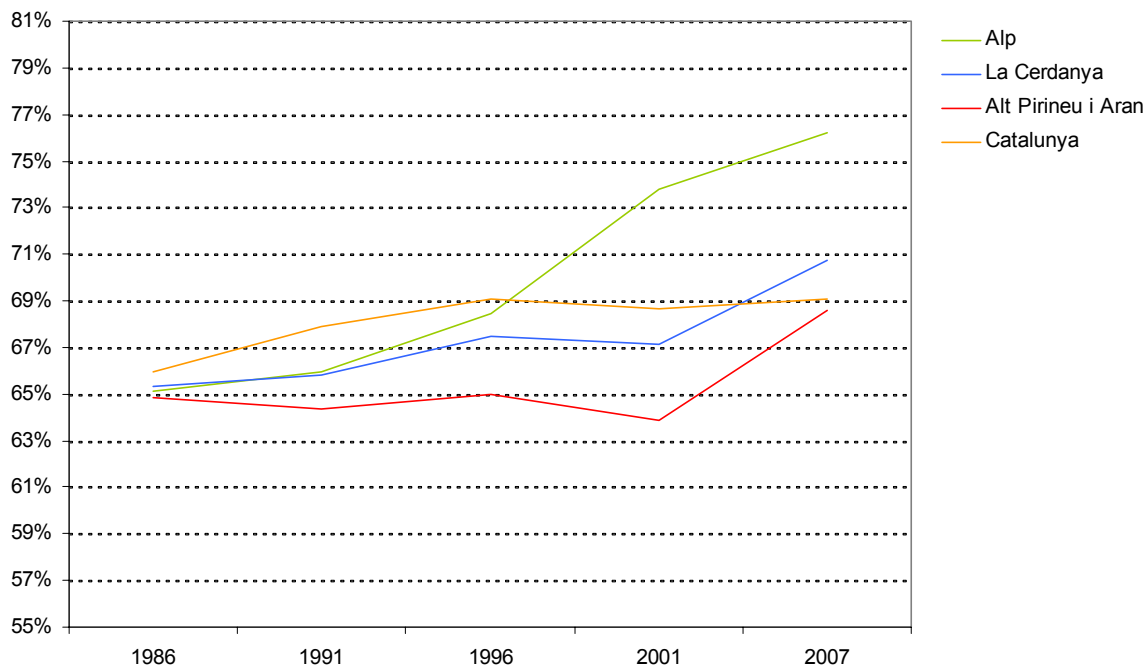
	any	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Alp	1986	212	582	100	894
	1991	189	599	120	908
	1996	183	693	136	1.012
	2001	156	908	155	1.231
	2007	212	1.201	163	1.576
La Cerdanya	1986	2.428	7.969	1.775	12.200
	1991	2.162	8.158	2.076	12.396
	1996	1.839	8.610	2.308	12.757
	2001	1.884	9.746	2.528	14.516
	2007	2.550	12.548	2.646	17.744
Alt Pirineu i Aran	1986	10.473	38.923	10.491	60.006
	1991	9.215	38.209	11.958	59.382
	1996	8.372	39.704	12.991	61.067
	2001	7.925	40.921	13.816	64.067
	2007	9.587	50.683	13.636	73.906
Catalunya	1986	1.295.763	3.942.834	736.966	5.978.638
	1991	1.076.278	4.115.905	867.311	6.059.494
	1996	892.431	4.205.903	991.706	6.090.040
	2001	872.833	4.366.994	1.103.283	6.361.365
	2007	1.046.915	4.979.965	1.183.628	7.210.508

Evolució de la població. Grup d'edat entre 0 i 14 anys

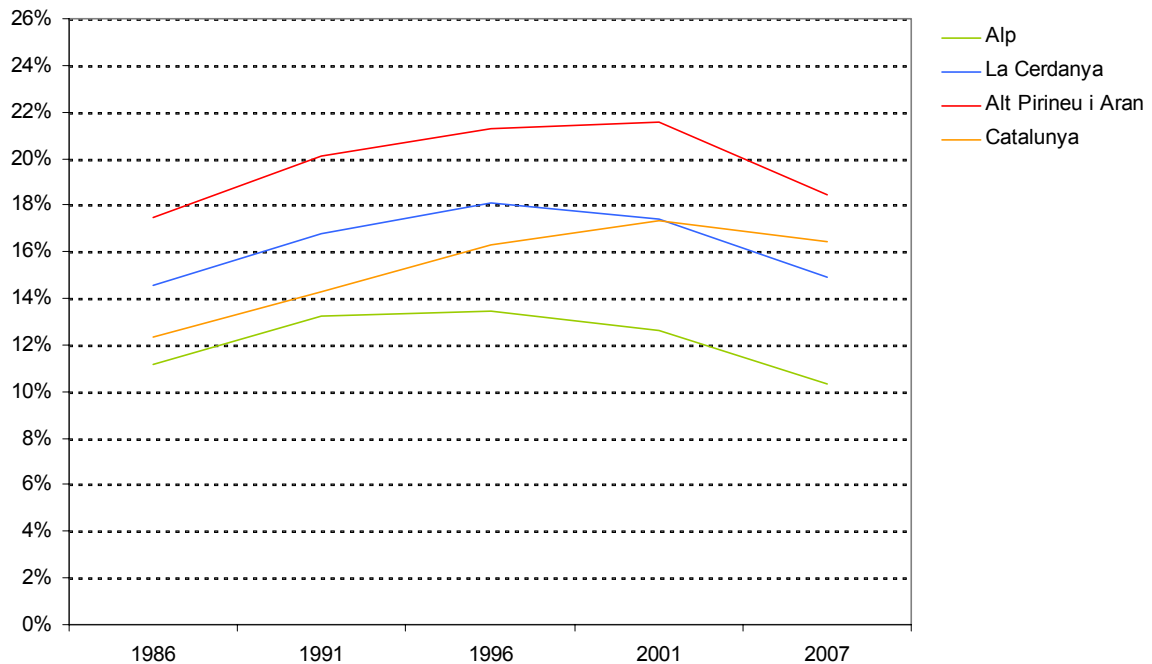

Com queda palès al gràfic anterior el tram de població més jove ha sofert una considerable i constant disminució fins a l'any 2001, amb una tendència a equilibrar-se al voltant del 13 i 14% del conjunt de la població en tots els àmbits territorials analitzats.

Evolució de la població. Grup d'edat entre 15 i 64 anys

Evolució de la població. Grup d'edat de 65 anys i més

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Gràfic:: elaboració pròpia.

El tram de població més productiu, el comprès entre els 15 i els 64 anys, ha experimentat en canvi un constant però més lent increment en tots els àmbits d'estudi fins a l'any 1996, seguit d'un fort increment experimentat a Alp i una estabilització a la resta d'àmbits. En canvi a partir de l'any 2001 s'ha manifestat un fort increment en el conjunt d'àmbits situats en a l'Alt Pirineu i Aran, desmarcant-se de les dades obtingudes per al conjunt del territori català.

El tram de població més gran manifesta una evolució a l'alça en els primers quinze anys d'estudi, entre l'any 1986 i l'any 2001, i una correcció a l'any 2007 que n'equilibra el pes tret del cas del conjunt de Catalunya, on tot i mostrar una certa correcció s'incrementa en més de tres punts percentuals respecte l'any 1986.

A.3.1.3.3 L'evolució de la població, per sexes

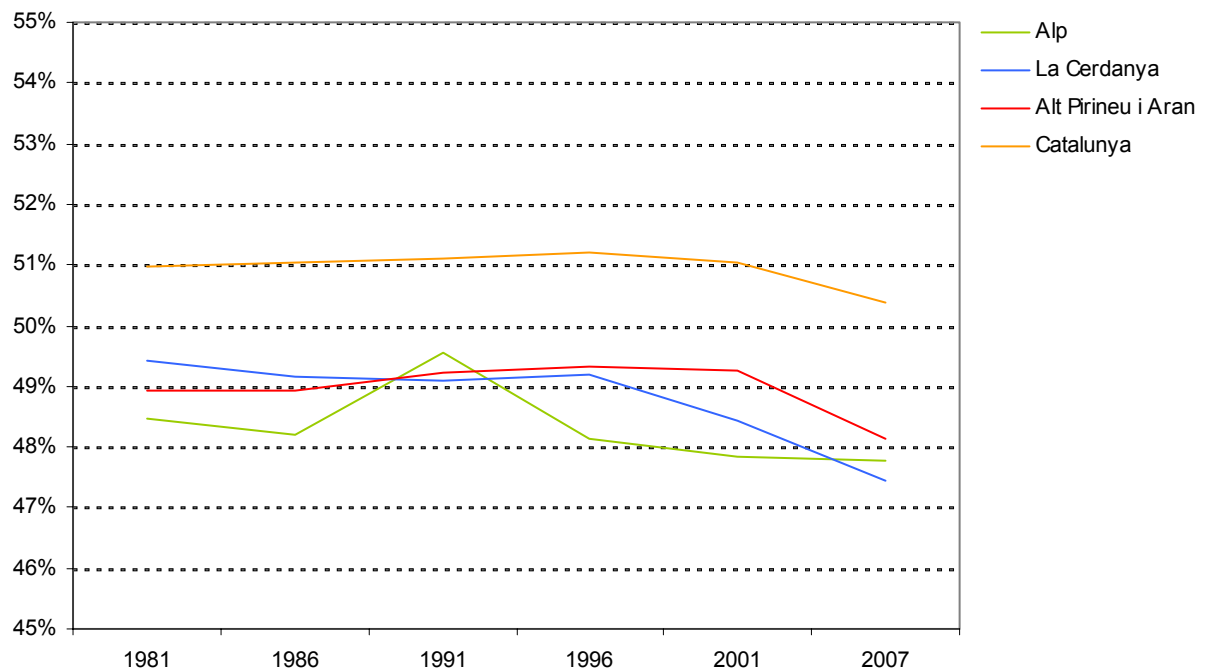
La composició de la població segons el sexe manifesta un considerable equilibri, amb la peculiaritat que si ve al conjunt del territori català el nombre de dones és lleugerament superior al d'homes, en el conjunt d'àmbits de l'Alt Pirineu i Aran estudiats les xifres mostren una major presència d'homes que de dones. En tots els casos la tendència dels darrers anys ha estat la disminució del pes de les dones sobre el conjunt de la població.

Al municipi d'Alp doncs l'increment de població ha estat considerable en ambdós sexes, tot i manifestar un increment major en la població masculina. En el període d'estudi, entre els anys 1981 i 2007, amb un creixement de 368 homes i 325 dones, s'ha assolit una població total de 823 homes i 753 dones, amb una població existent a l'any 1981 de 455 homes i 428 dones. Així doncs, la població femenina ha passat de representar el 48,47% a assolir el 47,78% de la població total.

Evolució de la població per sexes. Valors absoluts

	Any	Sexe		Total
		Homes	Dones	
Alp	1981	455	428	883
	1986	463	431	894
	1991	458	450	908
	1996	525	487	1.012
	2001	636	583	1.219
	2007	823	753	1.576
La Cerdanya	1981	6.090	5.951	12.041
	1986	6.204	5.996	12.200
	1991	6.309	6.087	12.396
	1996	6.483	6.274	12.757
	2001	7.302	6.856	14.158
	2007	9.327	8.417	17.744
Alt Pirineu i Aran	1981	31.363	30.039	61.402
	1986	30.639	29.367	60.006
	1991	30.143	29.239	59.382
	1996	30.938	30.129	61.067
	2001	31.787	30.875	62.662
	2007	38.338	35.568	73.906
Catalunya	1981	2.920.102	3.036.312	5.956.414
	1986	2.927.889	3.050.749	5.978.638
	1991	2.962.942	3.096.552	6.059.494
	1996	2.971.789	3.118.251	6.090.040
	2001	3.106.531	3.236.579	6.343.110
	2007	3.578.176	3.632.332	7.210.508

**Evolució del percentatge de dones sobre el total de la població
1981-2007**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula i gràfic.: elaboració pròpia.

En els grans grups d'edat l'equilibri i l'evolució de la població masculina i femenina també es posa de manifest, tal i com es recull a les següents taules.

HOMES. Evolució de la població per grups d'edat. Valors absoluts.

	any	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Alp	1981	106	300	39	445
	1986	113	300	50	463
	1991	105	296	57	458
	1996	99	358	68	525
	2001	78	487	71	636
	2007	100	648	75	823
La Cerdanya	1981	1.405	3.999	665	6.069
	1986	1.252	4.143	795	6.190
	1991	1.163	4.230	916	6.309
	1996	992	4.413	1.078	6.483
	2001	1.015	5.133	1.154	7.302
	2007	1.373	6.765	1.189	9.327
Alt Pirineu i Aran	1981	6.234	20.493	4.508	31.235
	1986	5.372	20.249	4.959	30.580
	1991	4.765	19.685	5.693	30.143
	1996	4.331	20.342	6.265	30.938
	2001	4.119	21.296	6.372	31.787
	2007	5.085	27.090	6.163	38.338
Catalunya	1981	764.059	1.890.395	261.933	2.916.387
	1986	667.073	1.964.593	294.698	2.926.364
	1991	557.342	2.052.339	353.261	2.962.942
	1996	455.468	2.103.142	413.179	2.971.789
	2001	448.235	2.197.871	460.425	3.106.531
	2007	539.151	2.542.389	496.636	3.578.176

DONES. Evolució de la població per grups d'edat. Valors absoluts.

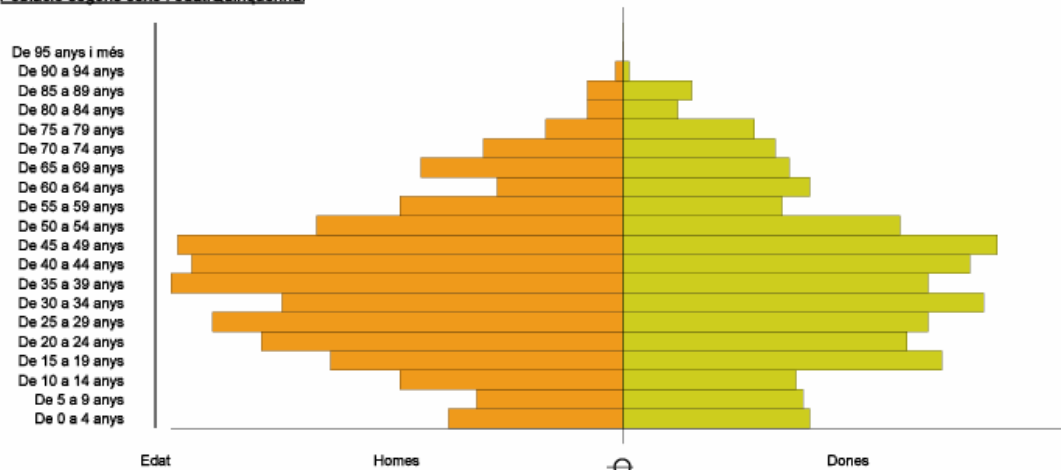
	any	De 0 a 14 anys	De 15 a 64 anys	De 65 anys i més	Total
Alp	1981	100	268	55	423
	1986	99	282	50	431
	1991	84	303	63	450
	1996	84	335	68	487
	2001	78	421	84	583
	2007	112	553	88	753
La Cerdanya	1981	1.291	3.772	872	5.935
	1986	1.176	3.826	980	5.982
	1991	999	3.928	1.160	6.087
	1996	847	4.197	1.230	6.274
	2001	869	4.613	1.374	6.856
	2007	1.177	5.783	1.457	8.417
Alt Pirineu i Aran	1981	5.862	19.024	5.013	29.899
	1986	5.101	18.674	5.532	29.307
	1991	4.450	18.524	6.265	29.239
	1996	4.041	19.362	6.726	30.129
	2001	3.806	19.625	7.444	30.875
	2007	4.502	23.593	7.473	35.568
Catalunya	1981	720.715	1.920.019	391.516	3.032.250
	1986	628.690	1.978.241	442.268	3.049.199
	1991	518.936	2.063.566	514.050	3.096.552
	1996	436.963	2.102.761	578.527	3.118.251
	2001	424.598	2.169.123	642.858	3.236.579
	2007	507.764	2.437.576	686.992	3.632.332

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taules:: elaboració pròpia.

Les respectives corbes demogràfiques manifesten aquesta situació en grups de població de cinc anys i separant-les per sexe.

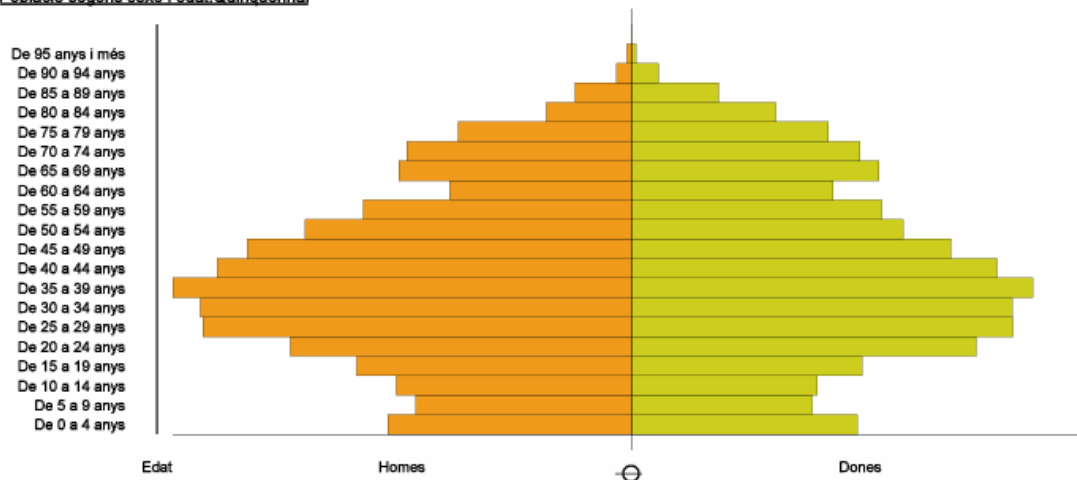
A Alp

Població segons sexe i edat. Quinquennal

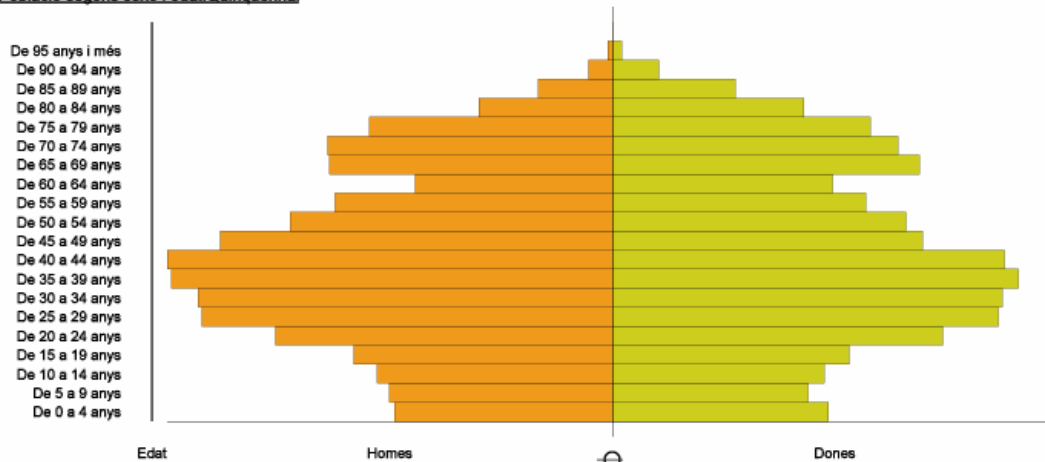
A la Cerdanya

Població segons sexe i edat. Quinquennal

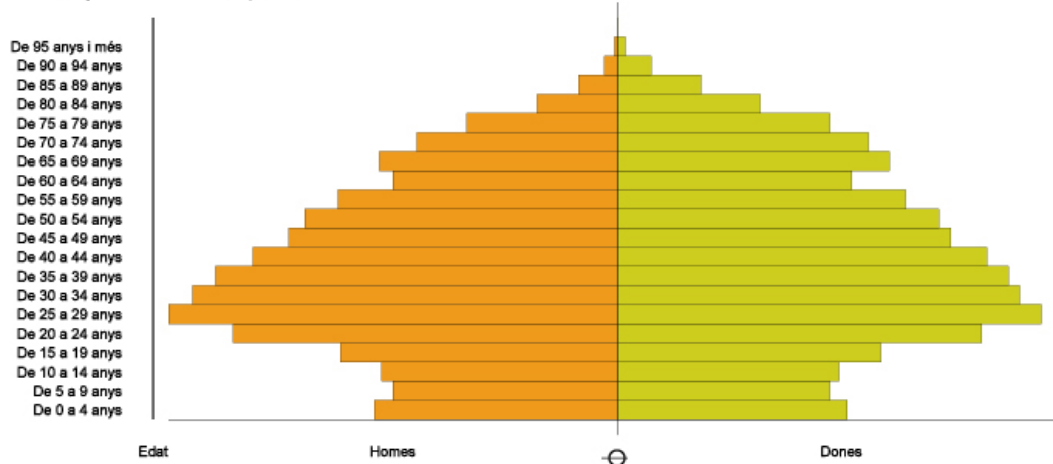
A L'Alt Pirineu i Aran

Població segons sexe i edat. Quinquennal

A Catalunya

Població segons sexe i edat. Quinquennal

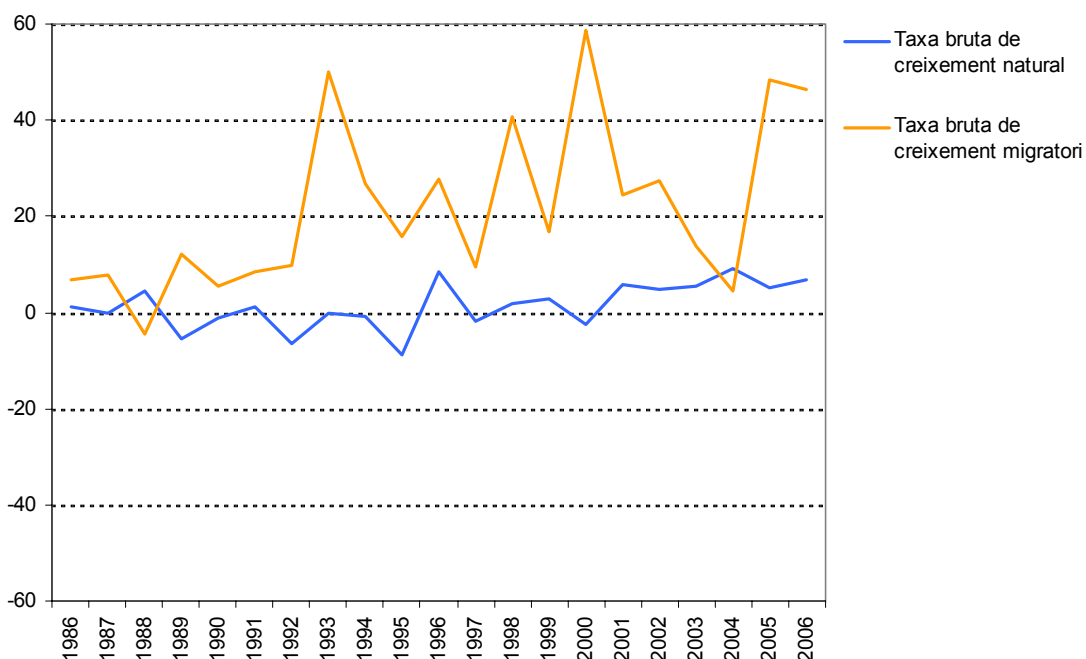
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Les diferents corbes demogràfiques posen de manifest que mentre al conjunt de Catalunya existeix una corba piramidal amb la base en el grup de població entre 25 i 29 anys, en la resta d'àmbits territorials l'estructura de la població és més irregular. Mentre que tant a l'Alt Pirineu i Aran com a la Cerdanya la població entre 25 i 49 anys es manté més equilibrada. Al municipi d'Alp la població d'edats més avançades suposa un pes relatiu inferior a la resta i ressalta la presència de forta població masculina en el tram de població comprès entre els 25 i 49 anys.

A.3.1.3.4 El creixement natural i la migració

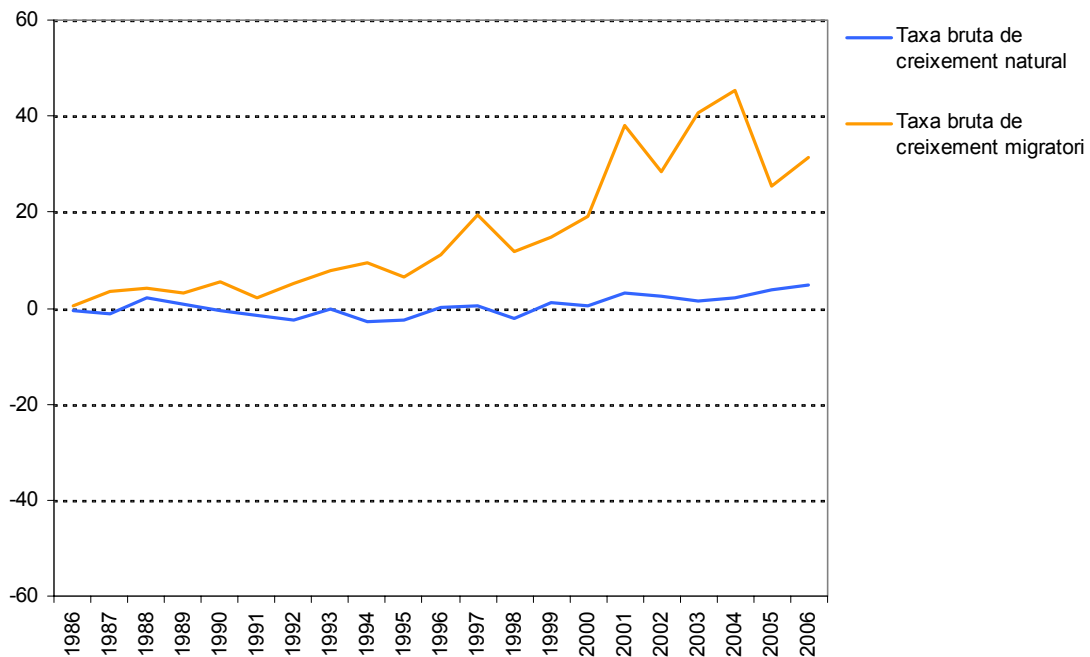
A les taules següents s'exposa l'evolució de les taxes brutes de creixement natural i de creixement migratori, en el període comprès entre els anys 1986 i 2006.

Alp - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants) 1986-2006

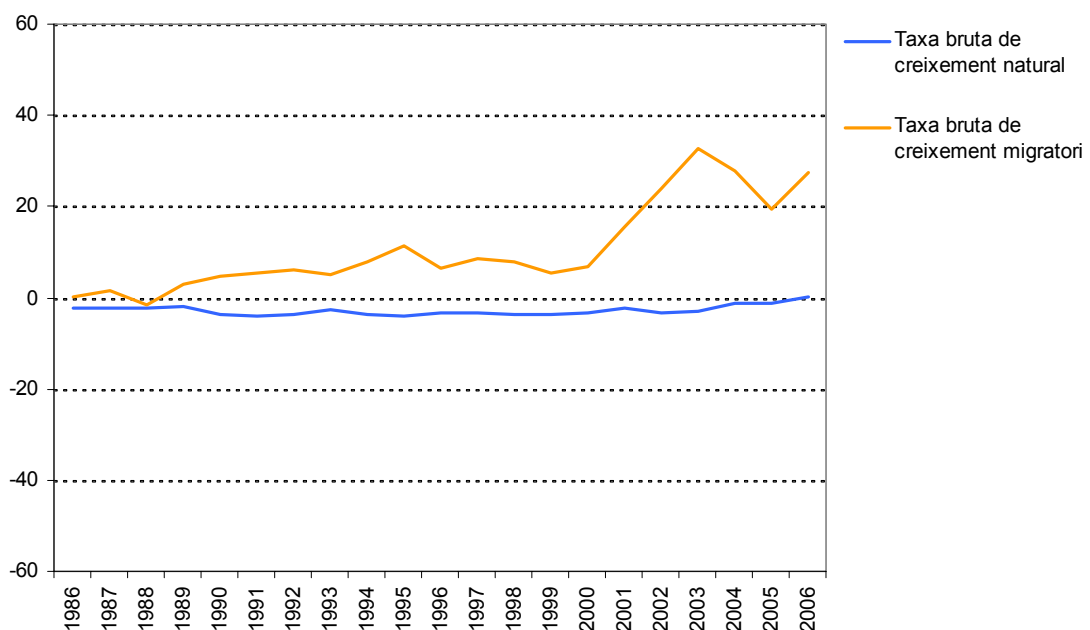

Les taxes de creixement migratori al municipi d'Alp es manifesten àmpliament superiors a les taxes de creixement natural de la població. Les dades per la resta dels àmbits d'estudi mostren també un comportament diferenciat, però menys pronunciat en la mesura que l'àmbit territorial és més gran.

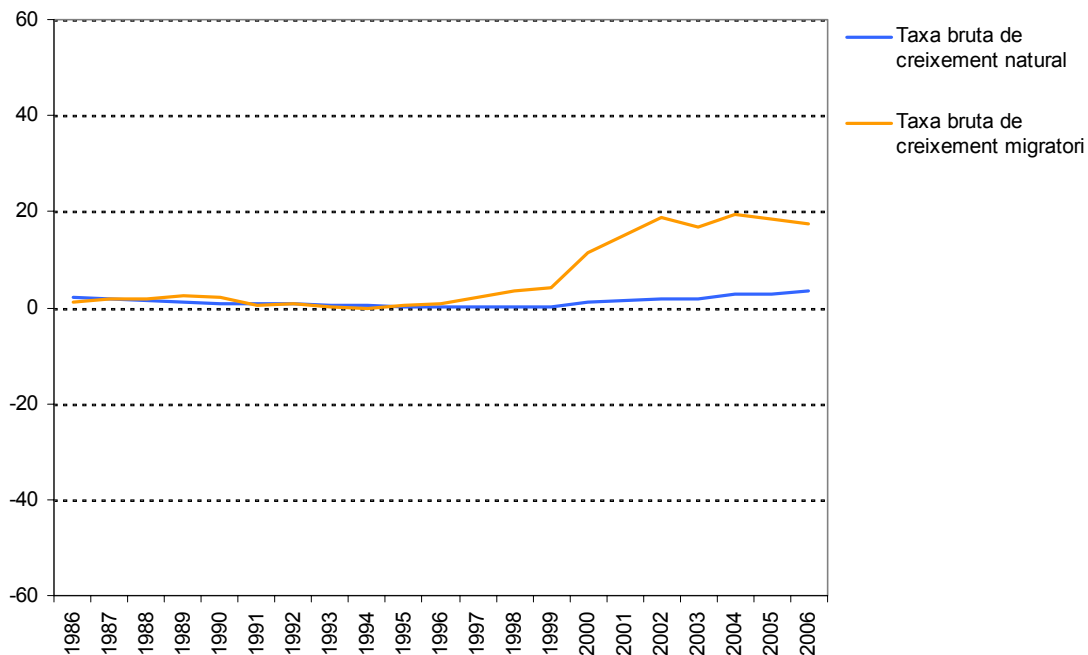
**La Cerdanya - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants)
 1986-2006**

**Alt Pirineu i Aran - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil
 habitants)
 1986-2006**

**Catalunya - Taxes de creixement natural i migratori (taxes per mil habitants)
 1986-2006**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic:: elaboració pròpia.

Respecte a la taxa bruta de creixement natural es constata que manifesten un comportament similar, amb un estancament del creixement natural, situat a la franja negativa a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i amb un comportament oscil·lant entre les franges positiva i negativa tant a la Cerdanya com a Alp. En tots els casos als darrers anys s'ha produït una lleugera recuperació de la taxa de creixement natural, propiciat en tant per la important franja de població compresa entre els 25 i 45 anys, així com per la immigració recent, amb unes taxes de natalitat superiors i edat per tenir fills.

Tanmateix, analitzant l'evolució de la taxa bruta de creixement migratori els resultats són més dispersos. Mentre que a Alp té lloc una taxa creixent molt elevada, amb taxes de migració positives anuals per damunt dels 40 habitants per cada mil habitants en els anys 1993, 1998, 2000, 2005 i 2006, en la mesura que l'àmbit d'estudi es fa més gran aquesta evolució, essent també creixent, tendeix a disminuir. La tendència dels darrers anys ha estat la més pronunciada, assolint a Catalunya unes taxes màximes anuals de migració positives als darrers anys de 20 habitants per cada mil habitants.

La repercussió del creixement migratori en el conjunt del territori català és doncs el factor fonamental en l'increment de la seva població, i en el cas del municipi d'Alp es veu incrementada per la migració interna de fora cap a dins que ha acompanyat al desenvolupament del teixit urbà, propiciat per l'activitat turística i els serveis que l'acompanyen.

Segons es descriu al PDUC:

"La immigració ha estat lligada a una economia estacional, com és el sector turístic i la construcció, generant un despoblament en els nuclis urbans més petits

motivats per la falta de serveis, accessibilitat i reducció de les explotacions agràries – ramaderes; en canvi aquesta circumstància a mantingut i ha augmentat la població en els nuclis amb certes funcions de capitalitat. El turisme ha desenvolupat la creació d'un elevat parc de segona residència, amb la problemàtica de estar buit la major part de l'any, obligant al manteniment de serveis per a àrees del territori sense habitants”.

En tots els casos, dins el territori català s'ha donat una profunda migració interna de la població, donada per la millora de les infraestructures i la qualitat de vida, així com dels hàbits socials, deslligant a gran part de la població del seu lloc de procedència i suposant una dispersió familiar sense precedents.

A.3.1.3.5 Nacionalitat de la població

La incidència de la població estrangera, tant de l'àmbit europeu com de la resta del món, ha estat molt important al territori català, accentuat per la bonança econòmica dels darrers anys i per les transformacions socio-econòmiques que han incidit a tot arreu, amb una migració internacional sense precedents, tant per motius de feina com per estudis o turisme. En el cas concret d'Espanya la forta demanda d'habitatges produïda per la incorporació al món laboral d'un sector de la població molt nombrós, propiciat per la culminació del creixement demogràfic de la dècada dels anys seixanta i principis dels setanta, així com la incorporació a la moneda europea i l'estabilitat financera, que ha permès agilitzar la capacitat d'endeutament de la població i les empreses, ha propiciat un desenvolupament extraordinari del sector de la construcció i, juntament amb les circumstàncies internacionals descrites anteriorment, han suposat un fort reclam internacional per les possibilitats de treballar, fer-hi negocis, estudiar, i visitar.

A la taula i gràfics següents s'exposa l'evolució del pes de la població estrangera sobre el total de la població indicant la seva procedència.

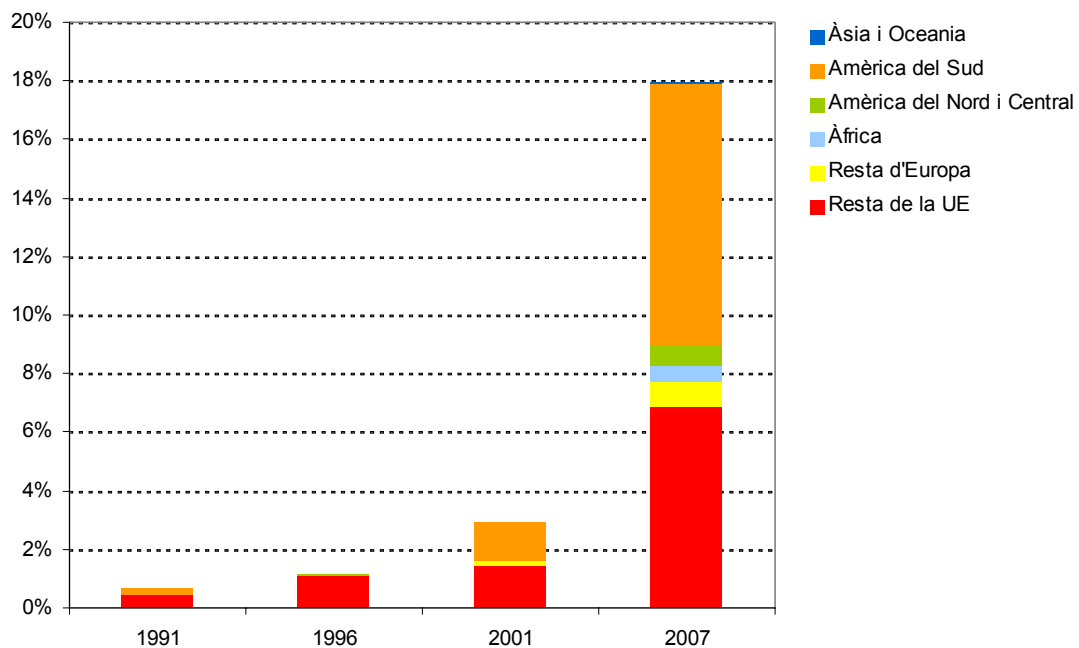
Evolució de la població segons la nacionalitat - valors absoluts. Part I

	Any	Espanyola	Reste de la UE	Reste d'Europa	Àfrica
Alp	1991	902	4	0	0
	1996	1.000	11	0	0
	2001	1.183	18	2	0
	2007	1.293	108	14	9
La Cerdanya	1991	12.248	127	4	1
	1996	12.639	82	8	5
	2001	13.531	146	75	64
	2007	14.916	889	225	199
Alt Pirineu i Aran	1991	58.941	277	98	4
	1996	60.337	399	110	105
	2001	60.425	714	336	330
	2007	63.626	4.220	671	1.366
Catalunya	1991	5.993.160	24.998	2.392	16.450
	1996	5.992.005	27.228	3.146	35.056
	2001	6.032.803	48.349	21.178	104.761
	2007	6.238.001	230.705	43.037	253.016

Evolució de la població segons la nacionalitat - valors absoluts. Part II

	Any	Amèrica del Nord i Central	Amèrica del Sud	Àsia i oceania	Població total
Alp	1991	0	2	0	908
	1996	1	0	0	1.012
	2001	0	16	0	1.231
	2007	10	141	1	1.576
La Cerdanya	1991	1	12	3	12.396
	1996	5	17	1	12.757
	2001	31	301	10	14.158
	2007	67	1.425	23	17.744
Alt Pirineu i Aran	1991	10	45	7	59.382
	1996	35	69	12	61.067
	2001	120	710	27	62.662
	2007	341	3.562	120	73.906
Catalunya	1991	4.234	12.582	5.678	6.059.494
	1996	8.593	15.652	8.360	6.090.040
	2001	19.034	93.653	23.332	6.343.110
	2007	49.655	308.052	88.042	7.210.508

**Alp - Població estrangera segons procedència
1991-2007**

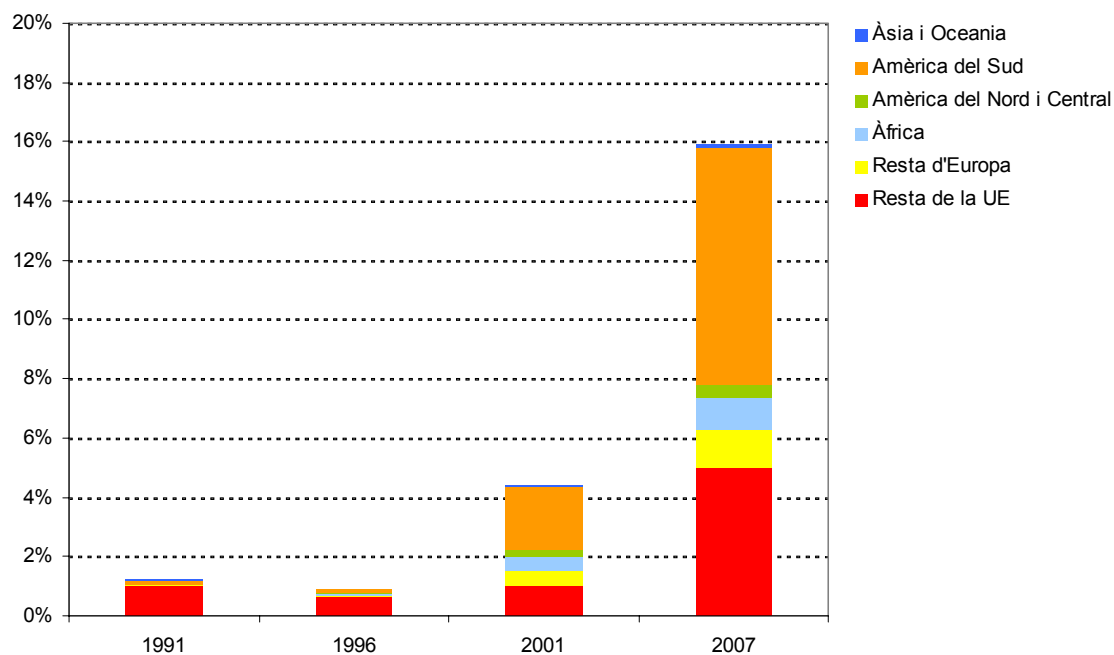

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula i gràfic:: elaboració pròpia.

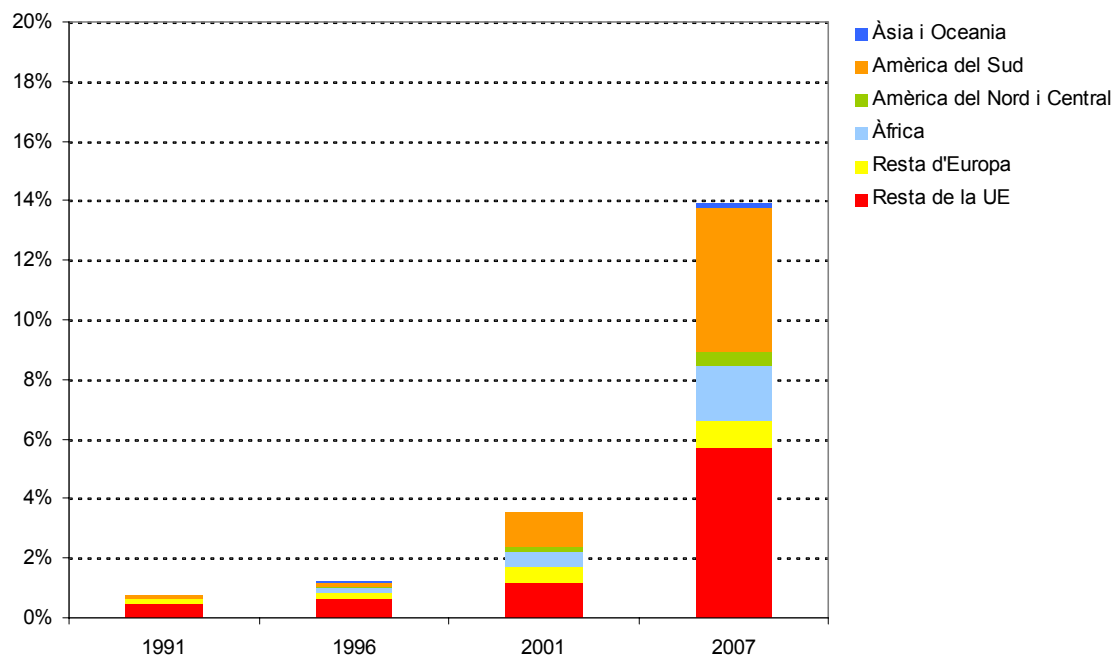
L'increment de població estrangera en el municipi d'Alp, en els darrers anys, ha estat molt important, fins a representar un 18% del total, amb un 8,95% d'habitants provinents d'Amèrica del Sud i un 6,85% provinents de la resta de la Unió Europea.

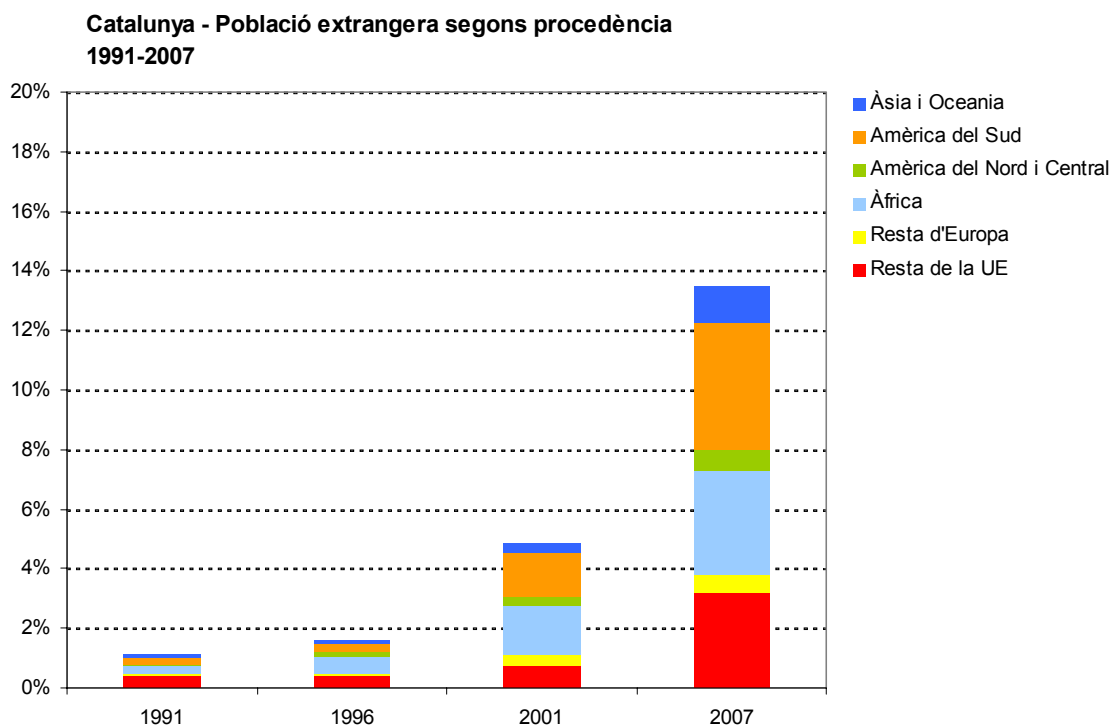
A la resta d'àmbits territorials d'estudi les gràfiques obtingudes són les següents.

**La Cerdanya - Població estrangera segons procedència
1991-2007**

**L'Alt Pirineu i Aran - Població estrangera segons procedència
1991-2007**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfics:: elaboració pròpia.

Del seu anàlisi se'n desprèn una constant comuna a tots els àmbits, la progressiva incorporació d'immigració procedent de tots els àmbits, amb una evolució exponencial accentuada en el període comprès entre els anys 2001 i 2007, i iniciada a l'any 1996.

Tanmateix es posa de manifest una constant ralentització d'aquest exponencial creixement de la immigració estrangera en la mesura que l'àmbit d'estudi és més gran. Mentre que a Alp el pes de la població de nacionalitat estrangera representa al darrer període gairebé el 18% del total, a la comarca de la Cerdanya representa gairebé el 16%, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran gairebé el 14%, i al conjunt de Catalunya el 13,5%.

Al territori cerdà i pirinenc en general, els dos col·lectius estrangers majoritaris el formen el conjunt de població procedent de la resta de la Unió Europea i d'Amèrica del Sud.

La incorporació de població procedent d'Amèrica del Sud, en tots els casos, però especialment a la Cerdanya, està vinculada al fort impuls de l'activitat constructora i els serveis que l'han acompanyat. La proximitat cultural i sobretot el coneixement del castellà, així com la forta presència d'empreses espanyoles al territori llatino-americà, en un període de forta d'inversió i expansió productiva, han suposat un fort reclam per aquest col·lectiu.

La immigració de població amb nacionalitat europea al conjunt del territori català suposa al voltant del 28% del total d'estrangers, mentre que a la Cerdanya i a l'Alt Pirineu i Aran suposen el 39 i el 48% de la població estrangera, i a Alp la xifra assoleix el 43%. D'aquest 43% el 38% prové de la resta de la Unió Europea. L'activitat constructora vinculada al desenvolupament de l'activitat turística, tant a Alp com al conjunt de la Cerdanya, n'és el principal responsable.

La presència d'immigrants procedents del continent africà en canvi manifesta una presència menor en el territori pirinenc, així com la immigració provinent d'Àsia i Oceania, gairebé inexistent.

A.3.1.3.6 Ocupació de les llars

D'acord amb la metodologia emprada per IDESCAT, el banc d'estadístiques de municipis i comarques, de l'Institut d'Estadística de Catalunya, s'obtenen les següents dades bàsiques de les estructures familiars a partir de l'arxiu normalitzat de llars i famílies procedent dels censos de població de 1991 i 2001 i de l'Estadística de població de l'any 1996. Aquestes dades corresponen a la població enregistrada només en habitatges familiars.

Una llar es defineix com el conjunt de persones (una o més) que resideixen en el mateix habitatge i comparteixen despeses comunes ocasionades per l'ús de l'habitatge i/o despeses d'alimentació. Per al Cens de població del 2001, una llar es defineix com el conjunt de persones que resideixen habitualment en el mateix habitatge.

Una família està formada per un grup de persones (dues o més) que resideixen en el mateix habitatge familiar, comparteixen algunes despeses en comú i estan vinculades per llaços de parentiu. Per al Cens de població del 2001, una família està formada per un grup de persones (dues o més) que resideixen en el mateix habitatge familiar i estan vinculades per llaços de parentiu, siguin de sang o polítics, amb independència del seu grau. Les llars familiars poden estar compostes per una o més famílies.

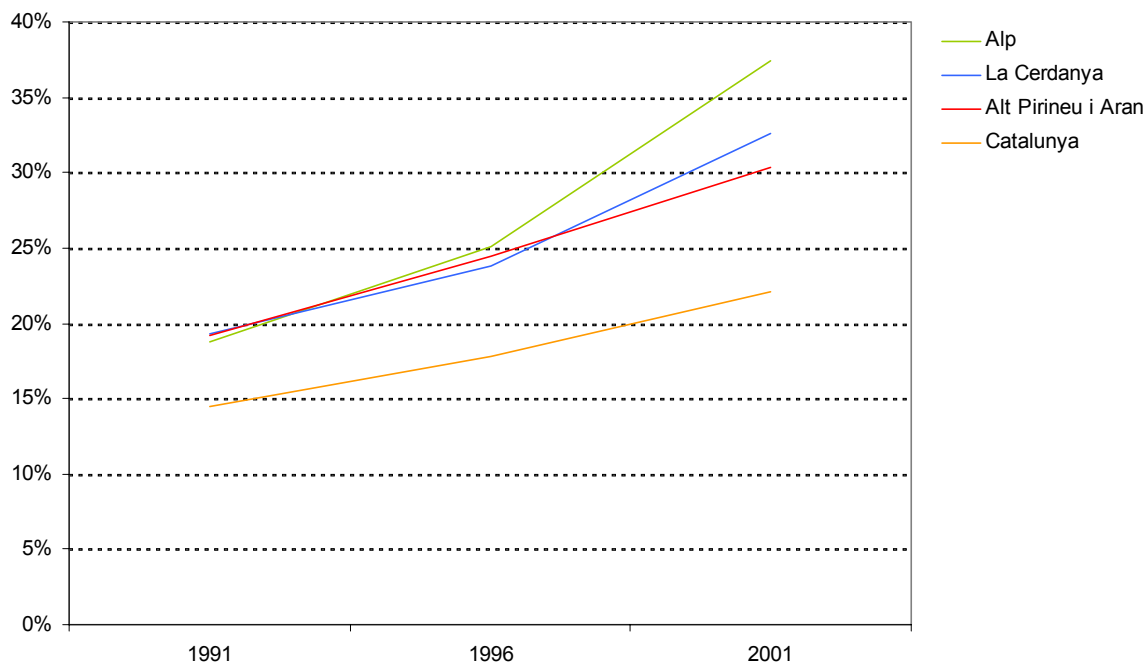
Com a unitat jeràrquica intermèdia entre l'habitant i la família hi ha el nucli familiar. Aquest terme correspon a una concepció restringida de la família, limitada als vincles de parentiu més estrets. Hi ha quatre tipus de nuclis familiars:

- Matrimoni o parella sense fills
- Matrimoni o parella amb un fill o més no aparellat
- Mare amb un fill o més no aparellada
- Pare amb un fill o més no aparellat

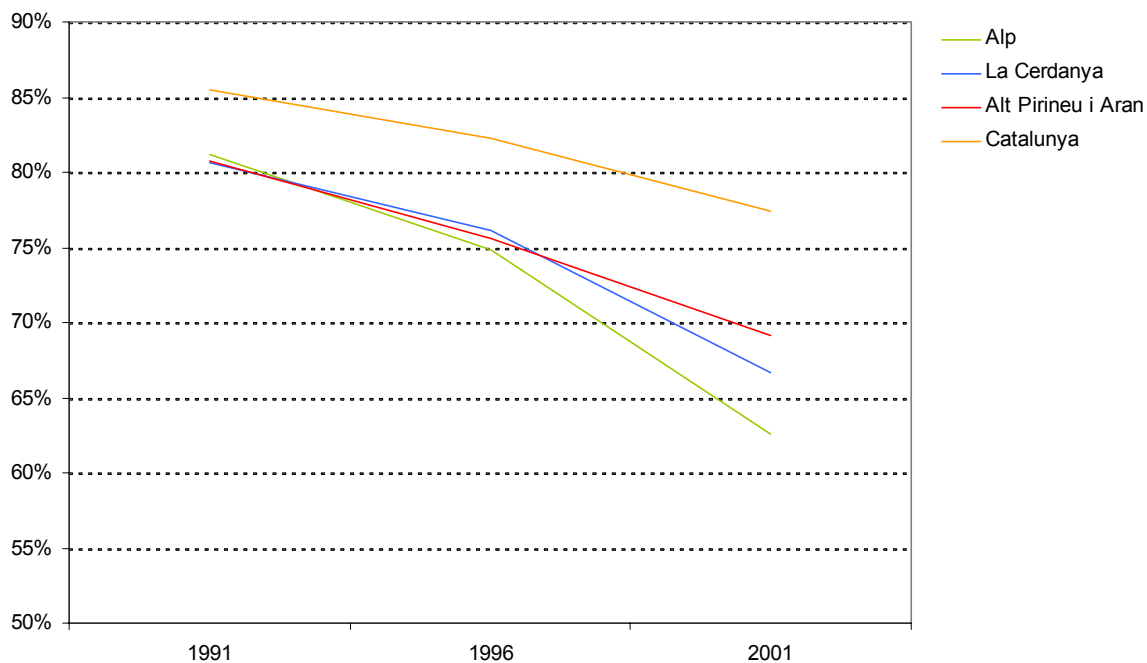
Nombre de famílies a les llars 1991-2001 - valors absoluts

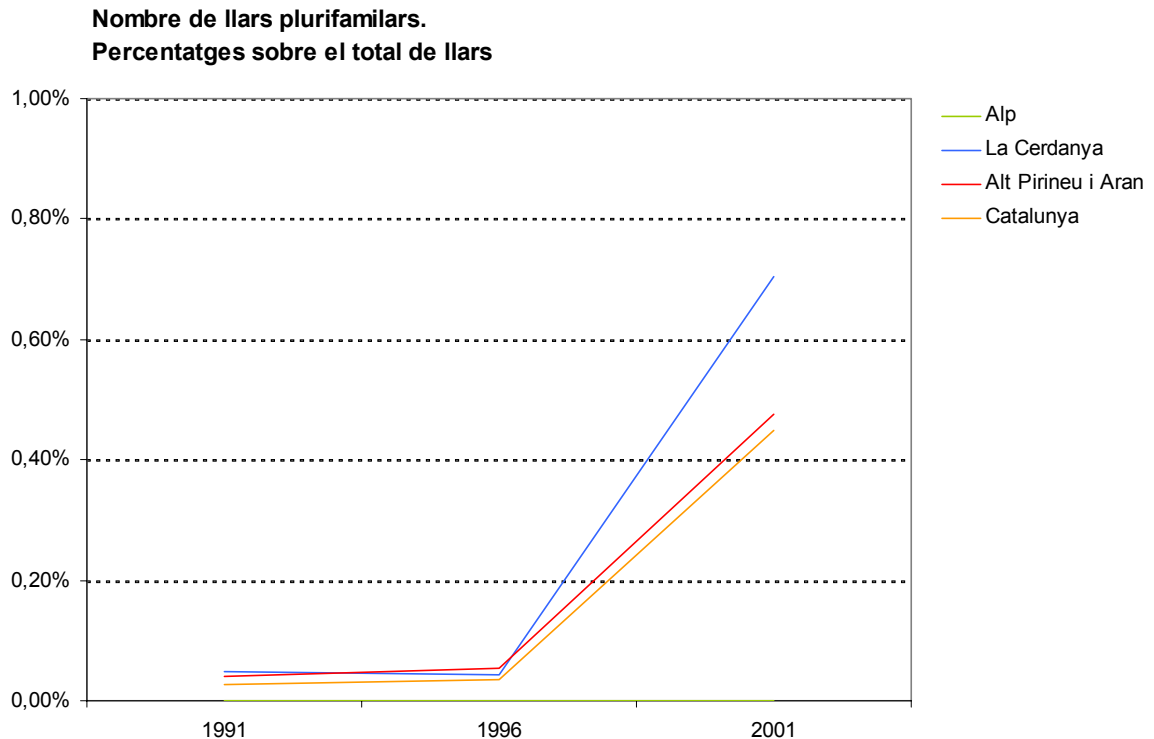
	Any	llars no familiars (unipersonals o amb dues o més persones)	llars d'una família	llars plurifamiliars	TOTAL LLARS
Alp	1991	49	212	0	261
	1996	92	274	0	366
	2001	187	313	0	500
La Cerdanya	1991	784	3.269	2	4.055
	1996	1.095	3.499	2	4.596
	2001	1.809	3.695	39	5.543
Alt Pirineu i Aran	1991	3.759	15.781	8	19.548
	1996	5.373	16.629	12	22.014
	2001	7.298	16.610	114	24.022
Catalunya	1991	280.878	1.651.669	497	1.933.044
	1996	372.507	1.724.696	752	2.097.955
	2001	512.391	1.793.092	10.373	2.315.856

**Nombre de llars no familiars (unipersonals o amb dues o més persones).
Percentatges sobre el total de llars**

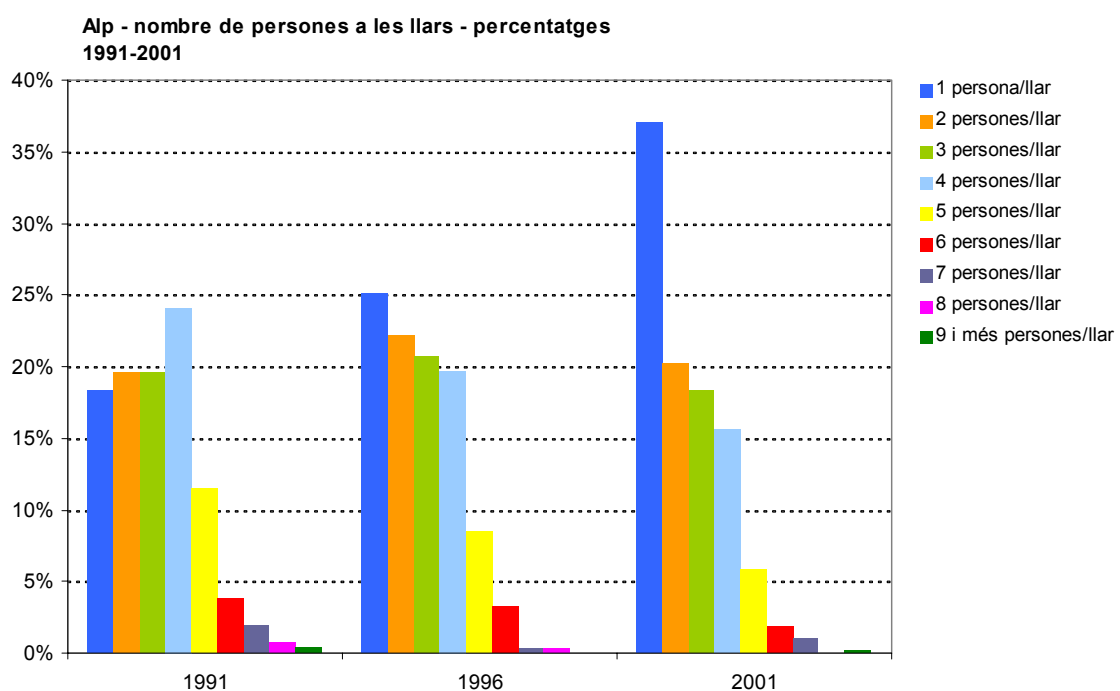
**Nombre de llars d'una família.
Percentatges sobre el total de llars**

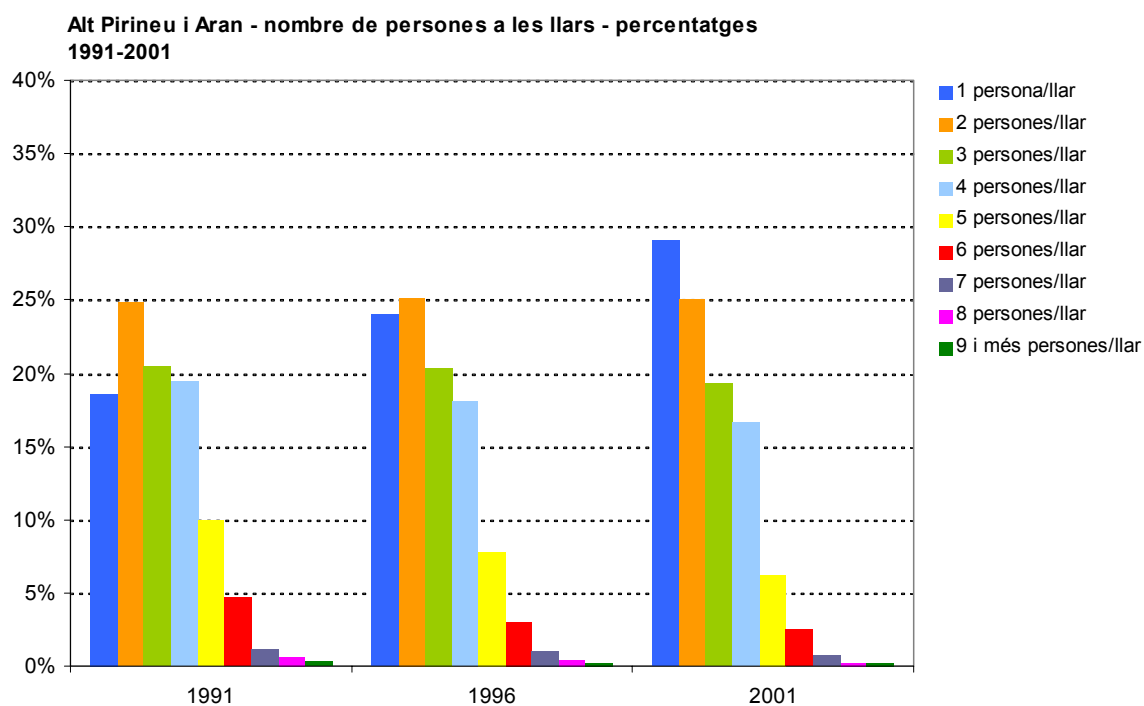
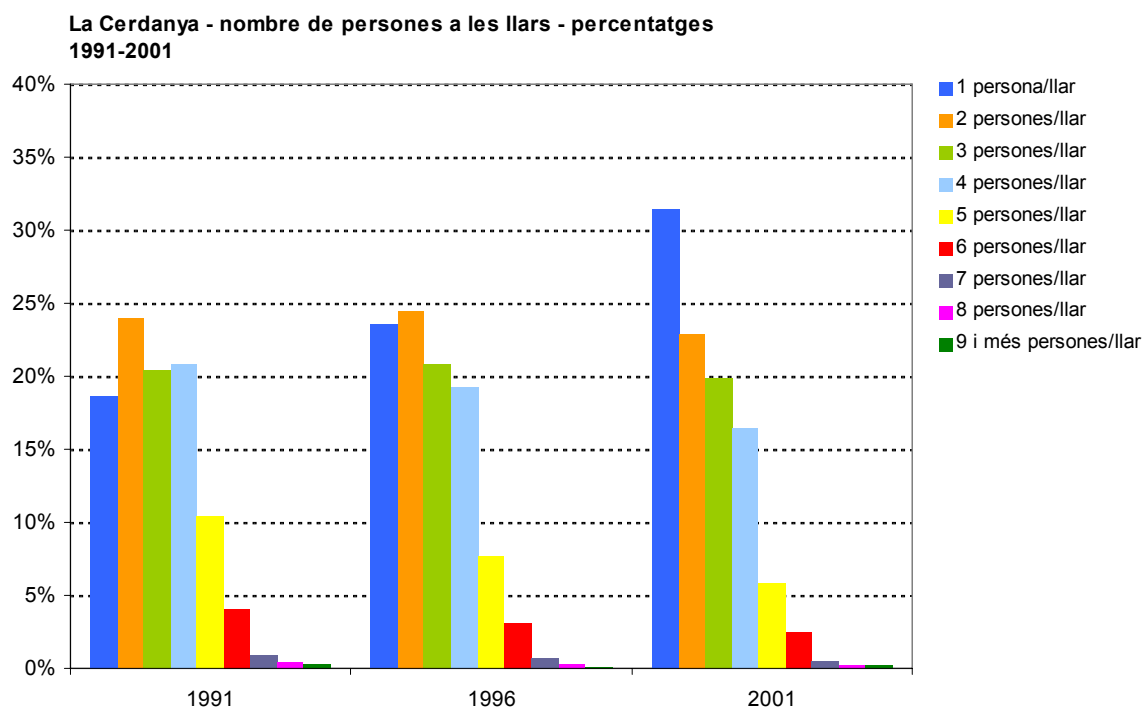

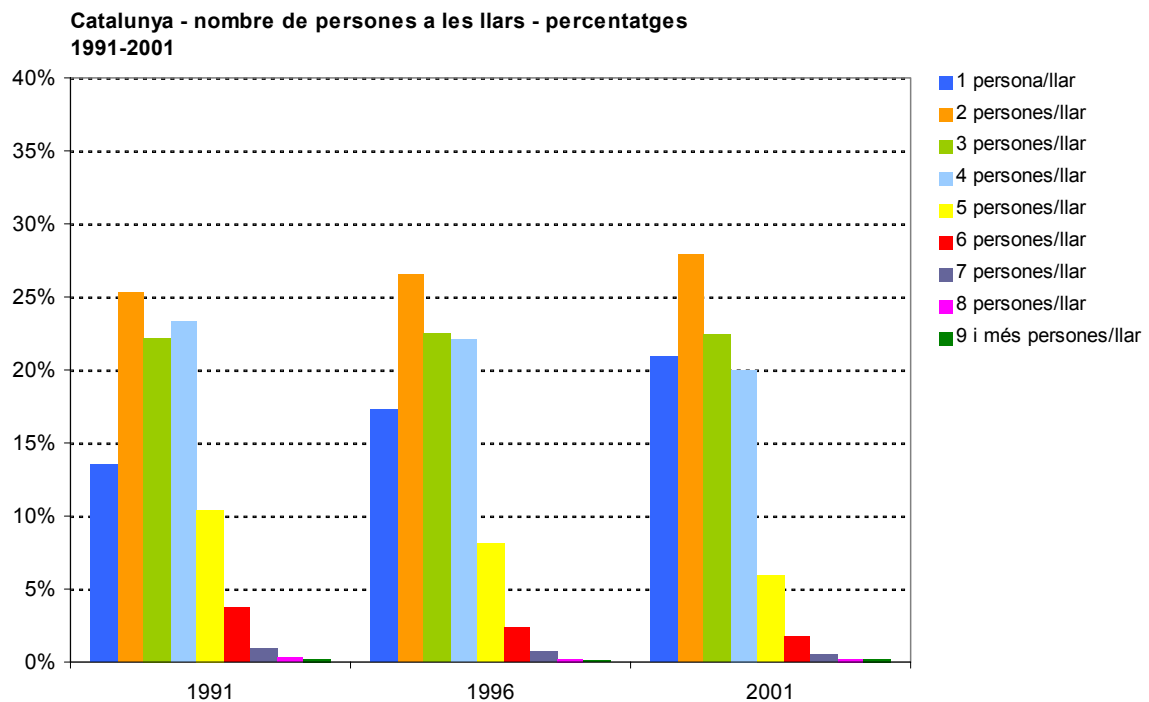
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfics:: elaboració pròpia.

Les xifres aportades i representades gràficament posen de manifest els canvis estructurals de les llars i les famílies no només en el municipi d'Alp, també en el conjunt de l'àmbit territorial d'estudi, Catalunya. És rellevant posar de manifest la tendència creixent de la proliferació de llars no familiars, bàsicament unipersonals, que a Alp suposa fins a un 37,4% de les llars a l'any 2001, mentre que a l'any 1991 en representava un 18,8%. Per valorar-ne amb més detall la seva incidència a continuació s'exposa l'evolució de la distribució de l'ocupació dels habitatges per a ús residencial i la seva evolució.

A la resta d'àmbits els gràfics es mostren a continuació:

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic:: elaboració pròpia.

Analitzant els gràfics anteriors s'observa la tendència general a incrementar al llarg dels anys el nombre d'habitatges amb una ocupació d'una, dues, i tres persones, a tots els àmbits i amb uns increments diferenciats, essent el més pronunciat el donat per habitatges amb una sola persona, i el més suau els de tres persones per llar. Aquest increment s'ha donat en detriment doncs de les ocupacions més altes.

En segon lloc s'observa com a mida que l'àmbit d'estudi és més petit i per tant més proper al municipi d'Alp, pren rellevància el pes d'habitatges amb una ocupació d'una sola persona, arribant a representar el 37% del total d'habitatges, mentre que al conjunt de Catalunya aquest percentatge suposa el 21% del total. Si es mesura aquest percentatge afegint-hi els habitatges amb una ocupació de dues persones, a Alp s'arriba a l'any 2001 al 57% del total, a la Cerdanya al 54%, a l'Alt Pirineu i Aran també al 54%, i al conjunt de Catalunya al 49% del total.

Mentre l'evolució de les variacions entre el nombre de llars amb una persona i les llars amb quatre persones a Catalunya ha tendit a equiparar-se, a Alp aquesta relació s'ha invertit, essent més baix el pes de les llars amb una persona a l'any 1991 i suposant més del doble a l'any 2001.

A.3.2 HABITATGE

A.3.2.1 Tipologia dels habitatges

Dins la comarca tenen lloc quatre tipologies principals diferenciades, es tracta de l'habitatge unifamiliar entre mitgeres, l'habitatge plurifamiliar entre mitgeres, l'habitatge unifamiliar aïllat, i la masia cerdana. A continuació es fa una breu referència a aquestes tipologies.

1. L'habitatge unifamiliar entre mitgeres.

Habitatge unifamiliar vinculat als nuclis tradicionals. S'aprecia una considerable densificació de les cases, restant associades fins i tot a habitatges plurifamiliars. Nucli antic d'Alp.

Alp, així com la majoria dels 17 municipis de la Cerdanya, conserva en els seus nuclis tradicionals una presència d'habitatge unifamiliar tradicional entre mitgeres mes o menys associada al nombre d'habitants i a l'estat del propi nucli. D'aquesta forma en els petits nuclis poblacionals dels municipis cerdans podem trobar com únic tipus d'habitatge el unifamiliar entre mitgeres, amb o sense l'espai de l'era, que caracteritza el tipus d'edificació rural cerdana.

Habitatge unifamiliar vinculat als nuclis tradicionals, amb era, característic del tipus d'edificació rural cerdana. Nucli antic d'Alp.

En els municipis més poblats com ara Puigcerdà, Alp, Bellver de Cerdanya o Llívia, la proporció d'aquest tipus d'habitatge en relació a altres tipus com l'habitatge plurifamiliar queda reduïda moltes vegades per la sistemàtica densificació a que és sotmès el teixit amb les noves construccions o simplement per la divisió de l'habitatge original en una propietat horitzontal de varis propietaris.

2. L'habitatge plurifamiliar entre mitgeres.

Habitatges plurifamiliars entre mitgeres dins del nucli d'Alp, associats majoritàriament a l'ús permanent.

Les noves edificacions inserides en aquests nuclis morfològicament densificats moltes vegades mantenen un sostre que permet el canvi d'unifamiliar a plurifamiliar amb una o mes habitatges per planta, mantenint només uns mínims de respecte ambiental per al seu entorn immediat.

Als municipis de major població Puigcerdà, Alp, Bellver de Cerdanya, Llívia o Martinet i Montellà, més dotats d'infraestructures i generadores d'activitat a la comarca, les edificacions de plurihabitatge son mes comuns, ja aïllades formant blocs o en alineació a carrer.

Les edificacions lineals de més de 3 plantes, normalment situats en zones d'eixample, envoltant als nuclis i vinculats estretament a les xarxes viàries de major capacitat, es diferencien notablement dels nuclis tradicionals de edificacions més baixes i associades en la majoria d'ocasions a una única propietat.

Habitatges plurifamiliars entre mitgeres allunyats del nucli tradicional d'Alp, tradicionalment associats a segones residències.

Les edificacions en blocs, pensats moltes vegades per a fer rendibles les densitats, son destinades a hotels i altres formes d'allotjament ocasional i podem veure bons exemples al patrimoni hoteler de les instal·lacions alpines de La Molina i Masella al municipi d'Alp.

Com també indica el PDUC:

"Un tipus de poblament especial és la Molina que, a partir de la posada en funcionament de les pistes d'esquí, va ocupar de manera molt extensiva i dispersa el vessant de la muntanya, estructurant-se a partir de la carretera, amb barreja de tipologies unifamiliars i plurifamiliars, sovint grans, en blocs aïllats."

D'una altra banda molt sovint trobem a les noves urbanitzacions generades als anys 90 un model de habitatge plurifamiliar entre mitgeres de baixa densitat associat al tipus d'edificació ceretana tradicional i que transforma l'espai funcional agrari de l'era en el espai del lleure amb les zones verdes privades del complex residencial. No obstant aquest model queda relegat a habitatge de segona residència com la gran majoria d'habitatges unifamiliars aïllades d'aquestes noves urbanitzacions.

Habitatges unifamiliars allunyats del nucli antic, destinats principalment a segones residències, agrupats en blocs de diversos habitatges unifamiliars respectant la tipologia d'edificació ceretana, al voltant d'una era convertida en una zona verda comunitària de titularitat privada. Nucli d'Alp.

3. L'habitatge unifamiliar aïllat.

Agrupació de cases unifamiliars situades als voltants del nucli de la Molina.

Segons recull el PDUC:

"Un 62% de la població es concentra a Puigcerdà. Aquest sistema urbà, que es correspon amb la part gironina de la comarca, ha crescut molt i concentra la major extensió d'àrees especialitzades d'urbanització en ciutat jardí de l'Alt Pirineu i Aran.

Els teixits resultants d'aquests creixements són poc proporcionats, concentren únicament usos residencials i sovint estan desvinculats del nuclis tradicionals. S'hi troben municipis que en el període 1991-2001 han duplicat el seu parc d'habitatges, com Bolvir i Fontanals de Cerdanya, i altres que superen increments del 70%, com Ger i Isòvol."

... "A la plana ceretana el sistema d'assentaments tradicional ha conformat un anell al voltant de la plana on els nuclis de població s'han situat en posicions una mica enlairades en el límit entre el pla i la muntanya o bé sobre tossals, per mantenir lliure l'espai agrícola. Aquest model d'assentaments no sempre ha trobat continuïtat en els nous creixements, alguns dels quals han ocupat la plana amb urbanitzacions residencials de cases aïllades amb jardí".

El model d'habitatge unifamiliar aïllat ceretà queda recollit a les Normes urbanístiques dels municipis gironins i lleidatans amb un ampli ventall d'alternatives d'ocupació del sòl: des de la parcel·la mínima Grau 1 (clau 8A) de 400 m² edificables fins a la tipus Unifamiliar Grau V (clau 8E) amb parcel·la mínima edificable de 6.000 m², resultant entre ambdues dos models molt diferents de colonitzar el territori amb les mancances, per això, associades al mateix procés.

4. L'habitatge unifamiliar aïllat en sòl no urbanitzable. Les masades cerdanes.

Segons recullen els autors de l'estudi sobre la casa ceretana al llibre "Cada casa és un mon" (Generalitat de Catalunya, 2007), rarament existeixen cases de pagès aïllades:

"Les poques cases aïllades que trobem estan ubicades a la plana i sovint estan associades amb la gran propietat. Els cerdans s'hi refereixen amb el terme de masades, potser en al·lusió a la superfície que ocupen i a la quantitat d'estructures constructives que les constitueixen: pellers, graners, badius, estables, corts... Alguns cops, la casa aïllada s'ha construït a partir d'una de les antigues torres fortificades que formaven l'estructura de vigilància i defensa del "País de Cerdanya", una zona que ha tingut una condició fronterera des de l'època de formació del Principat."

En aquests casos la torre va ser el refugi per a la fixació d'un assentament humà que, amb el pas dels segles, no ha acabat esdevenint un poble". Casos com aquests serien la Torre d'Estoll al municipi de Fontanals i la Torre de Grus al municipi d'Urús.

"En altres ocasions, però, ens trobem amb una masada que respon al model de casa aïllada construïda enmig de les terres que formen l'explotació agrícola patrimoni de la família. Són masos sempre ubicat a la plana, molts al municipi de

Puigcerdà, on les famílies més riques de Cerdanya venien les grans propietats.(...) Es tracta de construccions que expressen arquitectònicament el poder econòmic i el prestigi social de les famílies que les han construït."

Al municipi d'Alp es disposa d'onze cases rurals catalogades, bàsicament destinades a l'ús residencial i amb una masia destinada a l'explotació de bestiar, la granja Roca, a Sales.

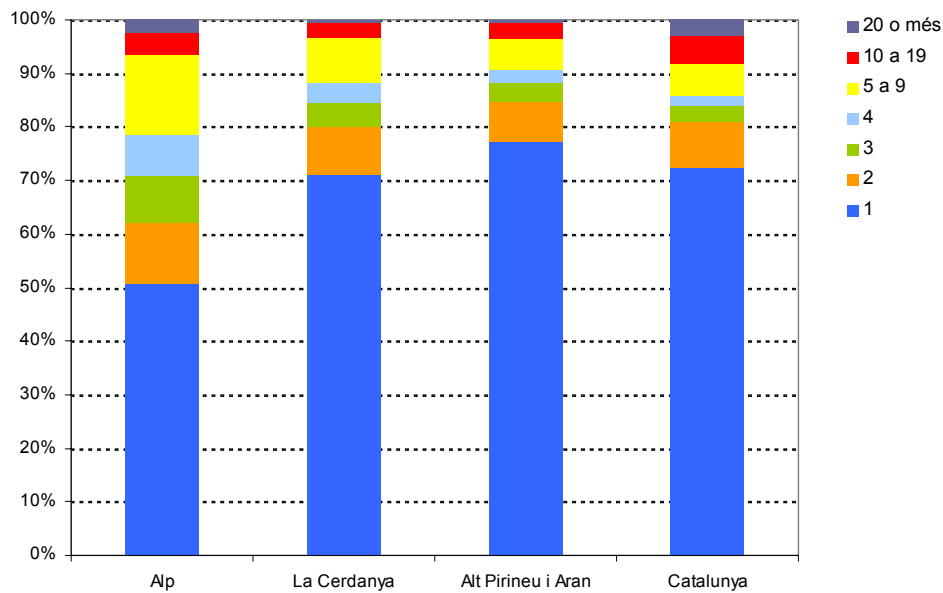
Per determinar la relació i presència de les diferents tipologies edificatòries, així com la seva evolució i tendències cal analitzar els diferents censos d'edificis, establerts cada deu anys.

A la taula següent es transcriu el nombre d'habitatges que formen part de cada edifici construït, establint un comparatiu entre el municipi d'Alp, la comarca de la Cerdanya, l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i Catalunya. S'observa a tots els àmbits una forta presència d'habitatges unifamiliars. Aquestes dades posen de manifest dues realitats. En primer lloc l'acumulació de gran quantitat de població situada en nombrosos assentaments urbans i rurals amb predomini d'habitatges unifamiliars i el fort contrast que aquests tenen amb l'alta densitat d'habitatges plurifamiliars que s'han aixecat al conjunt de l'àmbit territorial de l'Àrea metropolitana de Barcelona, on gran quantitat d'edificis d'alçada considerable acull a gran quantitat de població. En segon lloc l'existència d'un considerable parc d'habitatges unifamiliars destinats a segones residències.

Nombre d'habitatges en edificis construïts. Censos cada 10 anys

	Any	1	2	3	4	5 a 9	10 a 19	20 o més	Total edificis
Alp	1980	218	39	30	16	28	11	17	359
	1990	365	55	35	11	47	18	14	545
	2001	362	82	63	54	108	29	17	715
La Cerdanya	1980	2.762	467	262	126	259	74	26	3.976
	1990	3.965	490	304	166	396	101	25	5.447
	2001	5.004	630	313	273	587	188	43	7.038
Alt Pirineu i Aran	1980	14.855	1.628	806	416	749	252	86	18.792
	1990	17.605	1.496	882	488	1.011	372	93	21.947
	2001	18.930	1.916	840	609	1.422	682	167	24.566
Catalunya	1980	535.878	74.002	28.638	18.705	43.706	38.730	24.859	764.518
	1990	679.700	68.539	28.593	18.922	50.033	42.804	25.918	914.509
	2001	770.134	89.663	31.904	22.783	63.685	54.083	31.644	1.063.896

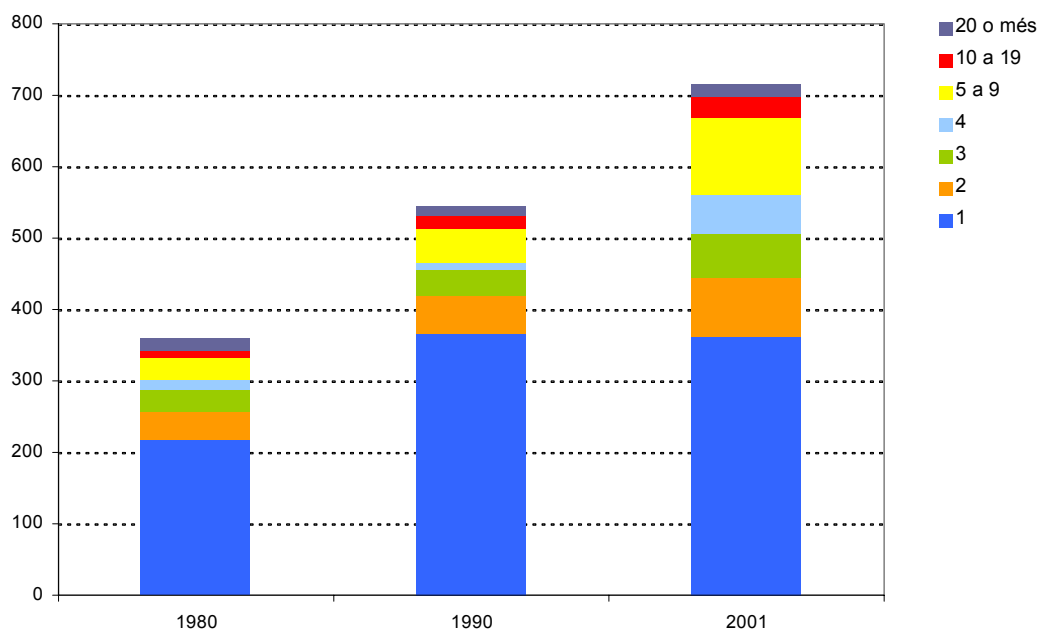
Nombre d'habitatges en els edificis construïts. Any 2001 - percentatges

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula i gràfic:: elaboració pròpia.

La presència de blocs residencials plurifamiliars representa la meitat part del parc d'habitatges existents al nucli d'Alp, en contrast amb la resta dels àmbits territorials d'estudi, tant a la Cerdanya com a l'Alt Pirineu i Aran i al conjunt de Catalunya. L'important creixement residencial a partir del desenvolupament turístic iniciat a la dècada dels anys vuitanta ha estat el responsable principal d'aquests resultats. En els gràfics següents es posa de manifest aquesta evolució.

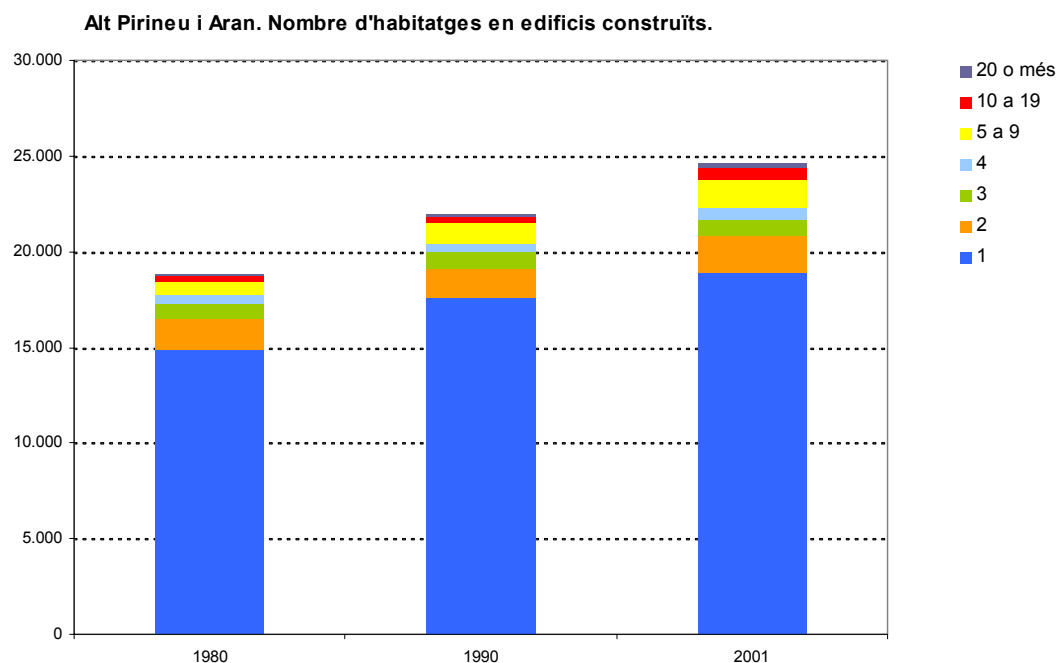
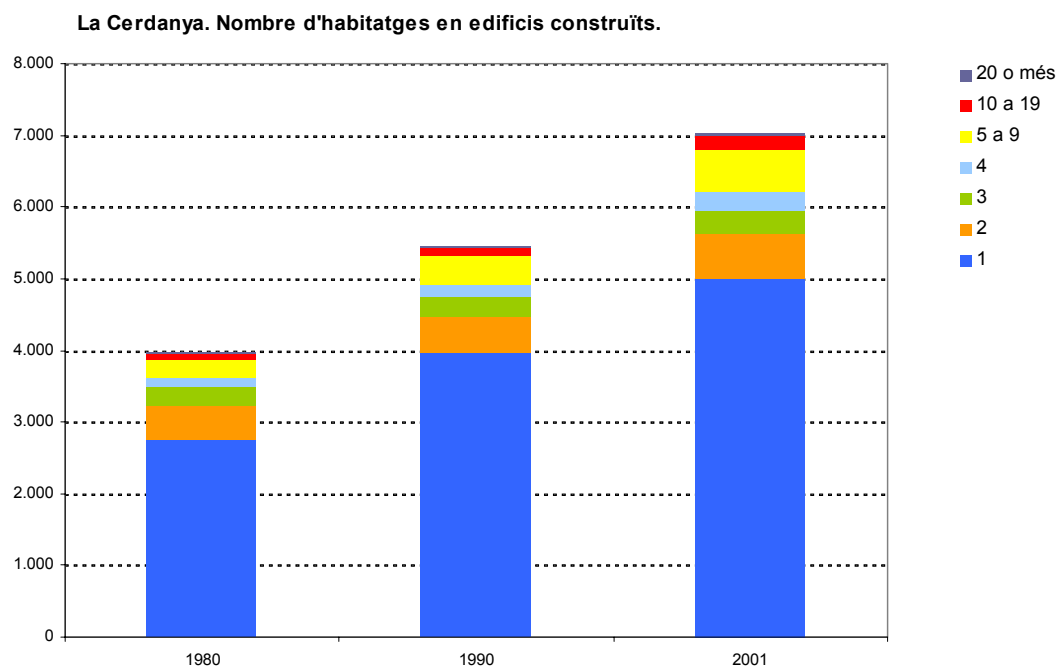
Alp. Nombre d'habitatges en edificis construïts.

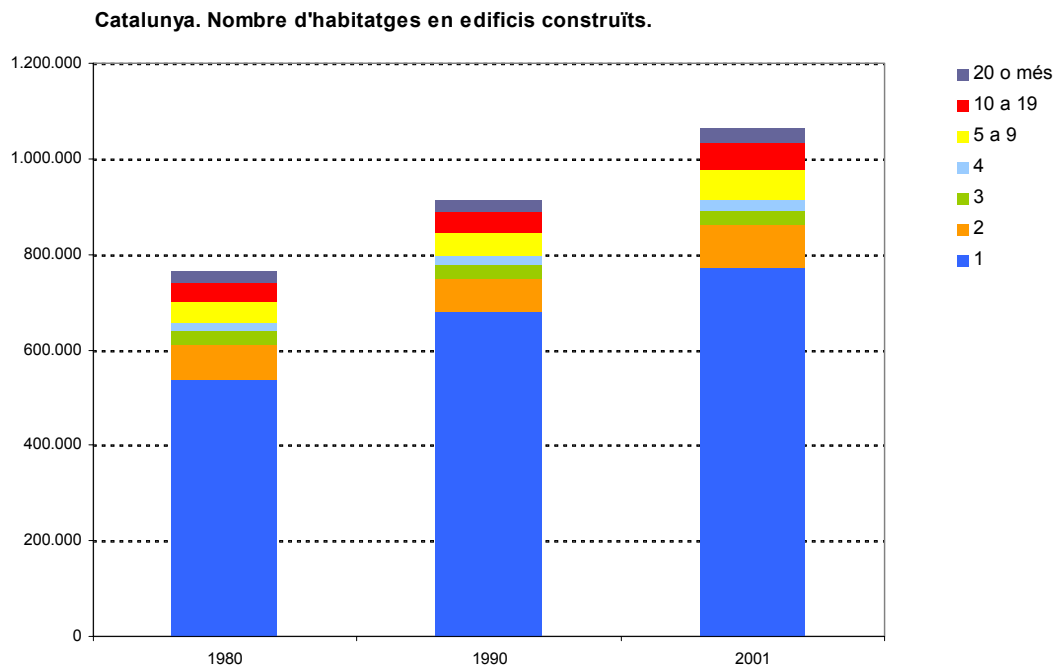

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic:: elaboració pròpia.

Mentre que entre els anys 1980 i 1990 el creixement es centrà gairebé exclusivament en habitatges unifamiliars, en la dècada següent aquesta situació canvià substancialment, destacant l'estanqueïtat en valors absoluts d'habitatges unifamiliars i el fort desenvolupament d'edificis plurifamiliars amb poca densitat d'habitatges, entre 2 i 4 habitatges, així com d'edificis fins a 9 habitatges. Aquesta situació va ser propiciada per les directrius del PICC vigent des de l'any 1986.

Al conjunt de la Cerdanya les xifres són similars però menys accentuades, amb una continuïtat més equilibrada del creixement dels diferents tipus d'edificis. Aquesta situació és present també als diferents àmbits d'estudi.

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfics:: elaboració pròpia.

A.3.2.2 Ús dels habitatges

A nivell territorial, el PTAPA, respecte la proporció dels habitatges principals sobre el conjunt d'habitatges, especifica el següent:

"Els percentatges d'habitatge principal són molt minsos. La mitjana del sistema és del 34,3 %. Mentre Puigcerdà té un 54% d'habitatge principal, municipis com Fontanals de Cerdanya, Alp i Llívia no superen el 20% i no arriben al 25% Bolvir, Das i Urús."

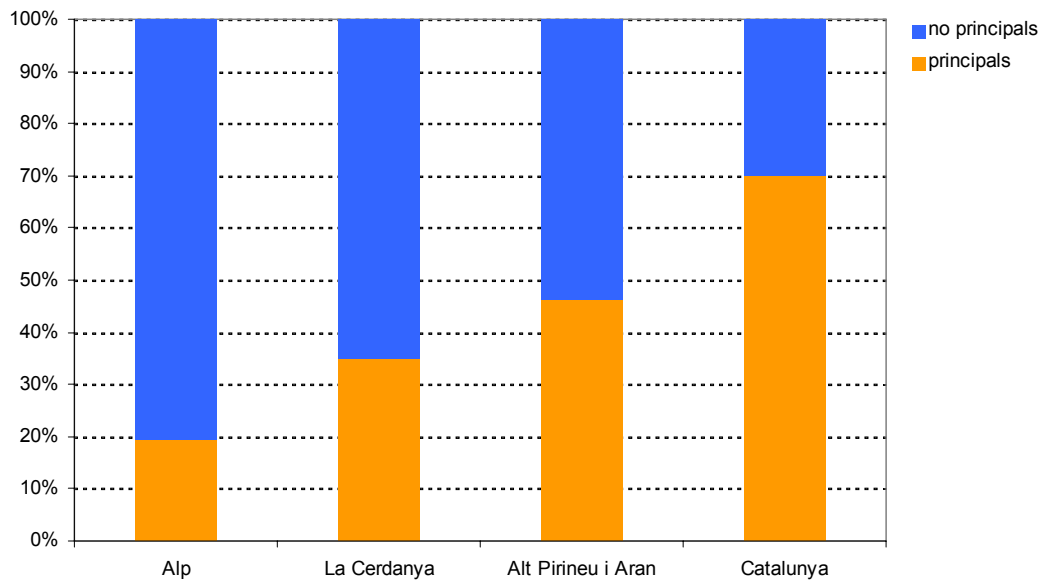
A la taula següent s'indica la distribució d'habitatges segons el seu ús als àmbits del municipi d'Alp, de la comarca de la Cerdanya, de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i de Catalunya.

Tipus d'habitatges familiars a l'any 2001 - valors absoluts

	principals	no principals			Total
		Secundaris	Vacants	Altres	
Alp	500	2.041	54	0	2.595
La Cerdanya	5.543	9.081	1.123	108	15.855
Alt Pirineu i Aran	24.014	21.309	6.175	391	51.897
Catalunya	2.315.774	514.943	452.921	30.435	3.314.155

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula:: elaboració pròpia.

Ús dels habitatges familiars, percentatges. Any 2001

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Gràfic:: elaboració pròpia.

Mentre que al conjunt de Catalunya el pes dels habitatges no residencials suposa un 30% del total, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran creix fins al 53%, a la Cerdanya arriba al 64%, i a Alp assoleix el 80% del total. La forta presència d'habitatges no principals posa de manifest l'orientació turística destinada a segones residències acompanyada de les diferents activitats de lleure i oci tant a Alp com a la resta de comarca.

Al municipi d'Alp, entre els anys 1991 i 2001 hi ha hagut un increment del parc d'habitatges de 849 unitats, dels quals només 239 han estat destinats a ús principal. És a dir, el 70% dels nous habitatges s'ha destinat a segones residències.

Segons es recull al PTPAPA, sobre l'ús dels habitatges,

"Pel que fa a la composició del parc d'habitatge, l'any 2001 totes les comarques de l'Alt Pirineu i Aran estaven per sobre de la mitjana catalana quant al pes de l'habitatge secundari o vacant. Algunes, com la Val d'Aran, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i la Cerdanya estaven molt per sobre, situació només compartida, a Catalunya, amb l'Alt i el Baix Empordà, el Baix Penedès i el Tarragonès.

Dins de l'àmbit, la segona residència i l'habitatge vacant, junts, superen l'habitatge principal a pràcticament tots els municipis de la Cerdanya, excepte a la capital, Puigcerdà; als nuclis més propers a la Seu d'Urgell, però no a la capital ni a la resta de la comarca; a la major part de nuclis del Pallars Jussà, inclosa la capital, Tremp, però no a la Pobla de Segur i a Isona; a bona part del Pallars Sobirà, inclosos Sort i Esterri d'Àneu; a la Vall de Boí, però no a la resta de la comarca de l'Alta Ribagorça; i a la part mitjana i alta de la Val d'Aran però no al Baish Aran. Els municipis on la segona residència assoleix els seus percentatges màxims són Llívia, Fontanals de Cerdanya, Alp, Bolvir, Das, Prats i Sansor i Urús, tots a la comarca de la Cerdanya, i Naut Aran, a la Val d'Aran.

Convé remarcar que mentre a les comarques més alpines i turístiques s'ha generat una segona residència, de nova construcció, per a persones de fora de l'àmbit, a la franja prepirinenca és més usual l'habitatge vacant, la casa de tota la vida de la família que els que van marxar o els seus hereus han restaurat i mantenen dempeus, si bé no hi viuen."

A.3.2.3 Les dimensions dels habitatges principals

Les característiques dels habitatges, orientats a l'habitatge d'ús principal, així com les diferents tipologies edificatòries, presenten fortes diferències en funció de les seves dimensions. Segons els censos d'habitatges realitzats als anys 1991 i 2001 s'obtenen les següents dades.

Habitatges principals i superfície útil. Valors absoluts. Any 1991

	Fins a 59 m2	De 60 a 89 m2	De 90 a 119 m2	De 120 i més m2	Total habitatges principals
Alp	38	118	72	33	261
La Cerdanya	427	1.634	1.206	783	4.050
Alt Pirineu i Aran	1.388	6.504	7.318	4.323	19.533
Catalunya	268.489	929.411	498.245	235.027	1.931.172

Habitatges principals i superfície útil. Valors absoluts. Any 2001

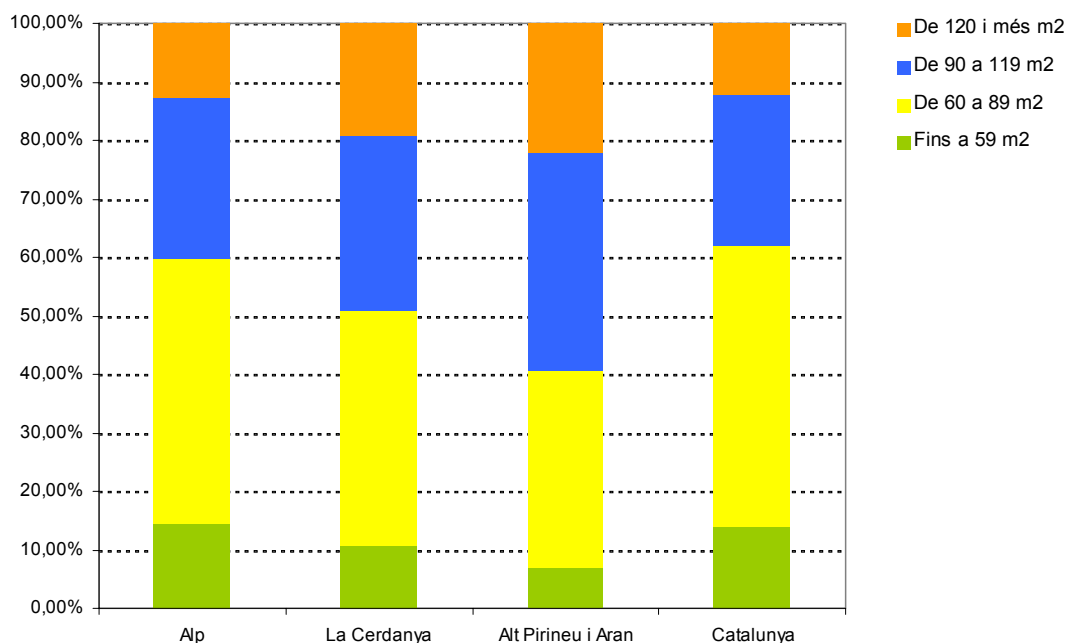
	Fins a 59 m2	De 60 a 89 m2	De 90 a 119 m2	De 120 i més m2	Total habitatges principals
Alp	46	162	193	99	500
La Cerdanya	363	1.901	2.039	1.240	5.543
Alt Pirineu i Aran	1.489	6.945	9.559	6.021	24.014
Catalunya	256.252	1.049.704	677.854	331.964	2.315.774

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taules: elaboració pròpia.

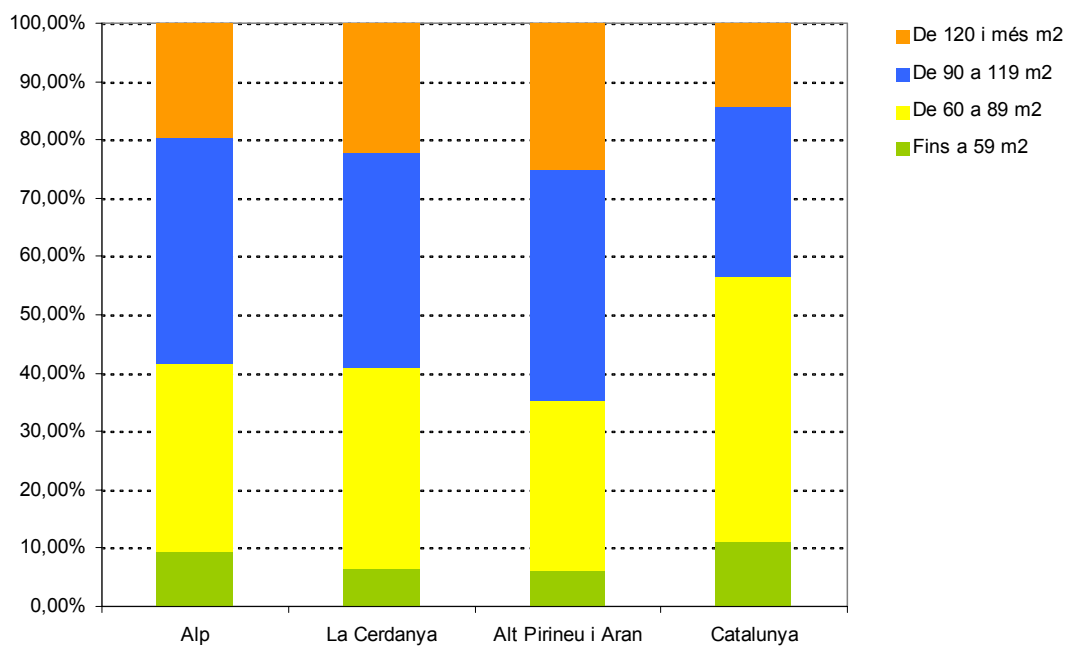
Les característiques dels assentaments propis de les terres pirienques, en comparació amb les donades del conjunt de Catalunya, clarament diferenciades amb la forta densificació residencial donada al conjunt de l'àmbit metropolità de Barcelona, així com l'ocupació de més persones a les seves llars, es tradueix amb habitatges de majors dimensions. Tanmateix, a la comarca de la Cerdanya i a Alp aquesta situació no és tant pronunciada. En el conjunt dels àmbits d'estudi es posa de manifest l'increment d'habitatges de majors dimensions, especialment a Alp i al conjunt de la Cerdanya, en els habitatges d'ús principal.

A les gràfiques següents es transcriu gràficament aquesta situació.

Habitatges principals i superfície útil. Any 1991

Habitatges principals i superfície útil. Any 2001

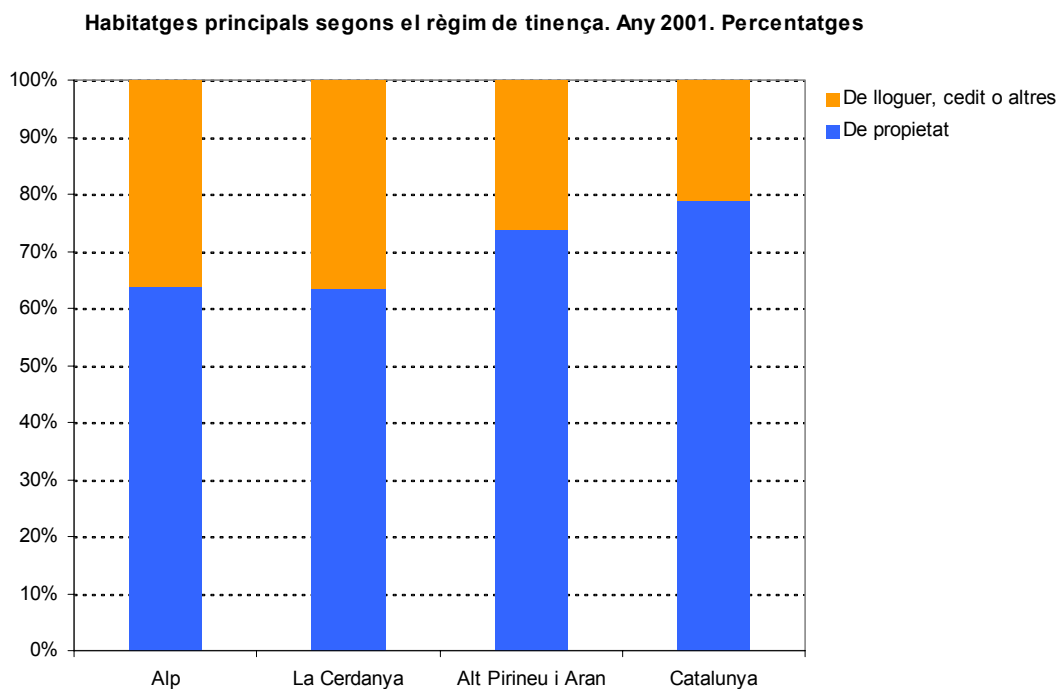
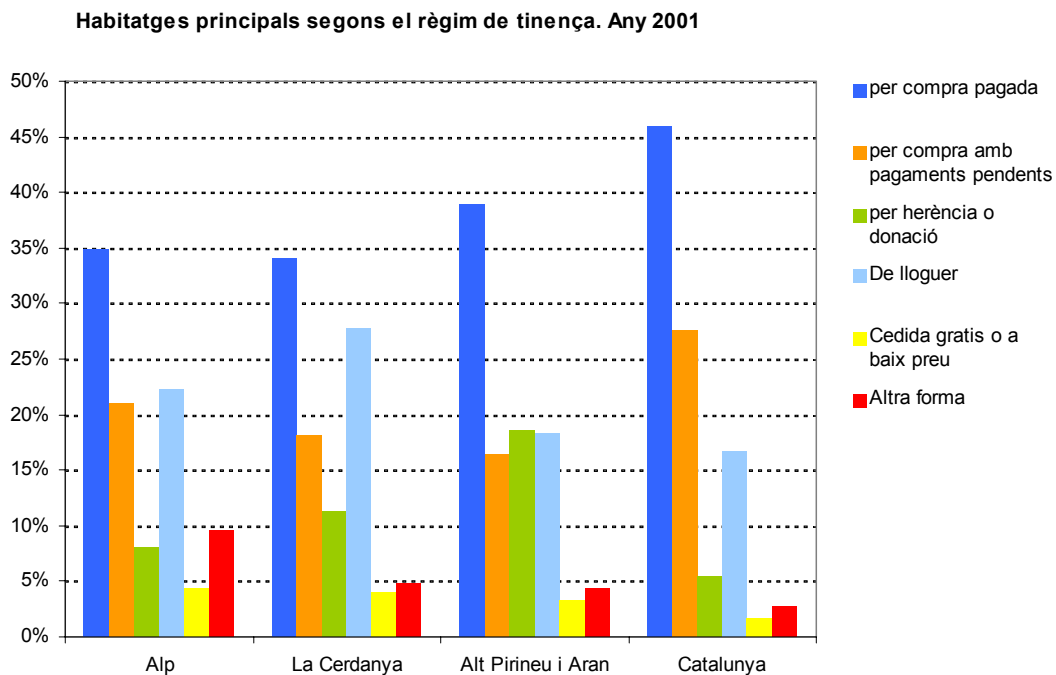

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taules i gràfics: elaboració pròpia.

A.3.2.4 Règim de tinença dels habitatges principals

El règim de tinença dels habitatges principals, ja sigui de propietat per compra pagada o amb pagaments pendents, o bé per herència o donació, diferencien els habitatges en

propietat d'algun dels membres de la llar, dels que es troben llogats i dels que facilita gratuïtament alguna institució o persona.

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfics: elaboració pròpia.

El 8% d'habitatges de propietat del municipi d'Alp ho són per herència o donació, superior al 6% del conjunt de Catalunya, però inferior al 19% de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran. Aquestes xifres, contrastades amb el major increment d'habitatges de lloguer, així com per compra amb pagaments pendents, expressen com ha incidit el fort desenvolupament residencial els darrers anys, tant en nombre d'habitatges com en població.

Al municipi d'Alp, el 64% dels habitatges principals són en règim de tinença de propietat, amb un 26% d'habitatges de lloguer o cedit. Aquest percentatge és similar a la resta d'àmbits d'estudi, si bé a la Cerdanya la proporció d'habitatge de lloguer o cedit assoleix el 37% del total.

A.3.3 ACTIVITAT ECONÒMICA

A.3.3.1 Evolució de l'activitat econòmica en l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran

Segons es recull al Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA),

“La presència i l'activitat humana al territori de l'Alt Pirineu i Aran s'ha caracteritzat, durant la història recent, per:

- Un èxode demogràfic continuat des de mitjan segle XIX fins a la darreria del segle XX que ha comportat un fort envelliment de la població i l'abandonament de molts pobles.*
- Un predomini de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals fins a temps molt recents.*
- Un intent d'industrialització lligada als recursos naturals del territori (centrals hidroelèctriques de principis del segle XX)-*
- Una implantació progressiva de les activitats turístiques a partir dels anys seixanta del segle XX, i uns dèficits greus en infraestructures i equipaments bàsics (xarxa viària, telefonia, electrificació, etc.) fins als anys noranta.*

Avui, la situació és podria resumir de la manera següent:

- La pèrdua demogràfica sembla que ha tocat fons, la població tendeix a estabilitzar-se, fins i tot a créixer en algunes comarques, i existeix un important volum estacional de població flotant.*
- El sector primari, tot i continuar tenint un pes elevat, continua retrocedint sense parar amb les implicacions ecològiques, paisatgístiques i turístiques que això comporta.*
- El sector industrial roman feble i l'automatització de la producció hidroelèctrica manté una ocupació laboral testimonial.*
- Els serveis han esdevingut la base de l'economia en totes les comarques de l'àmbit i el turisme i la construcció associada al turisme i la segona residència són els motors principals de l'economia pirinenca, i s'ha produït una millora molt considerable de les infraestructures i els serveis.*

Actualment, pel que fa al PIB, gairebé totes les comarques segueixen el patró català: predomina el sector serveis seguit, per aquest ordre, de la indústria, la construcció i el sector primari. Només se n'aparten la Cerdanya, on la construcció supera la indústria, i l'Alta Ribagorça, on el pes de la indústria és lleugerament superior al dels serveis. En totes les comarques, la construcció i el sector primari tenen una major aportació al PIB comarcal que el que tenen aquests sectors dins l'economia general catalana, i la indústria, una aportació inferior. El sector serveis, respecte de Catalunya, està per sobre només a les comarques més turístiques –la Cerdanya i la Val d'Aran– i la més urbana –l'Alt Urgell–. Pel que fa a l'ocupació, el sector terciari i la construcció són absolutament dominants i donen treball a gairebé el 90% de la població activa.

Des del punt de vista territorial, és preocupant el creixent desequilibri sectorial de l'àmbit –caracteritzat pel monoconreu turístic, el pes excessiu de la construcció, la feblesa de la indústria i l'extinció progressiva de l'agricultura– que anuncia, a mitjà termini, una situació d'insostenibilitat del model. El turisme, el principal factor de canvi social i econòmic de l'Alt Pirineu i Aran, es troba amenaçat per la desaparició de les activitats agràries arreu i per una urbanització vigorosa en algunes comarques i valls. De fet, el caràcter desequilibrat de l'estructura econòmica, o el monoconreu turístic com a expressió del mateix desequilibri, apareix clarament com la principal feblesa del territori.

Dins d'aquesta lògica, les dues comarques menys alpines són les més equilibrades des del punt de vista econòmic. La transformació de les estructures econòmiques del Pallars Jussà segueix un ritme més lent: l'agricultura hi manté el pes relatiu més elevat, mentre que la construcció hi té un pes força més baix. Al costat, l'Alt Urgell –molt marcat pel pes urbà que té la Seu sobre la comarca– presenta l'estructura econòmica més equilibrada d'entre les comarques de muntanya: l'agricultura davalla però es manté, la indústria hi té el major pes relatiu de les comarques de muntanya, la construcció apareix continguda i els serveis presenten un bon desenvolupament. Aquest darrer cas posa de manifest que equilibri econòmic no sempre és sinònim d'equilibri territorial. El poblament de l'Alt Urgell, amb la pràctica totalitat de la població concentrada a la capital i un territori pràcticament abandonat, n'és un bon exemple.

En síntesi: les comarques de l'Alt Pirineu i Aran han passat, en cinquanta anys, d'unes economies basades en l'agricultura, la ramaderia, el bosc i, en menor grau, en l'explotació hidroelèctrica, a unes economies fonamentades en el turisme i la construcció. El procés de canvi del model econòmic que viu l'àmbit és d'una transcendència enorme, encara prou recent i, sens dubte, no acabat. És normal, doncs, que es constatin desajusts, riscos i incerteses; i és més que necessari, en aquest context, que el territori es doti dels elements de planificació estratègica i d'ordenació territorial necessaris per a garantir l'Aprovació definitiva que el desenvolupament que s'hagi de produir sigui sostenible i al servei dels habitants que resideixen a l'Alt Pirineu i a l'Aran.”

Tanmateix, respecte el turisme alpi i el seu efecte transformador, indica:

“El turisme ha estat el principal factor transformador durant els darrers cinquanta anys, el sector emergent que ha capgirat la situació econòmica i social dels Pirineus. El 1970, mentre al Pallars Sobirà, al Pallars Jussà i a l'Alt Urgell el sector primari era el principal sector de l'economia, el sector serveis ja predominava a la Cerdanya i a la Val d'Aran. El 1986, ja era predominant en totes les comarques de l'àmbit.

De fet, al final del segle XIX ja podem parlar d'un cert turisme benestant als Pirineus, però és amb el desenvolupament del turisme d'hivern entre els anys quaranta i setanta (Cerdanya, Val d'Aran i Pallars Sobirà) que comença la veritable expansió del sector. Més tard, durant la dècada dels vuitanta, irromp el turisme d'aventura i el turisme rural i es dona un impuls renovat del turisme de neu al Pallars Sobirà i l'Alta Ribagorça. En l'actualitat, el turisme de neu sembla que encara no ha tocat sostre (s'ha d'obrir, en breu, una nova estació a Felià, al Pallars Jussà) i la diversificació i desestacionalització de les propostes del turisme verd van

en augment, com palesa l'acceptació social que ha tingut l'ampliació del Parc Nacional d'Aigüestortes i estany de Sant Maurici o la declaració del nou Parc Natural de l'Alt Pirineu, sens dubte recursos turístics de primer ordre.

El model turístic que ha transformat els Pirineus és el que s'anomena alpi. Aquest model es caracteritza per l'alternança entre turisme blanc (turisme de neu) a l'hivern i turisme verd (turisme de natura, turisme rural, turisme d'aventura) a l'estiu. Aquesta complementaritat estiu/hivern confereix solidesa al model perquè l'existència de dues temporades altes garanteix la viabilitat econòmica del sistema. Mentre el turisme d'aventura sembla haver tocat sostre i s'ha acabat cenyint, bàsicament, a les aigües braves del Pallars Sobirà, l'ecoturisme és un valor ascendent. La segona residència apareix com un element decisiu del model i, si bé en una primera fase esdevé un element dinamitzador del turisme alpi i possibilita la implantació del turisme d'hivern, posteriorment esdevé un factor distorsionador del model.

Des del punt de vista econòmic, l'afermament del turisme, un sector dinàmic i competitiu en el mercat actual, ha tingut un impacte econòmic positiu i ha contribuït positivament a la sostenibilitat de les comarques de muntanya, si més no a la d'aquelles comarques on el model alpi (blanc i verd) de turisme és aplicable. Tanmateix, com ja s'ha explicat en punts anteriors, el creixent desequilibri sectorial, caracteritzat pel monoconreu turístic, el pes excessiu de la construcció en les comarques i valls més turístiques i l'extinció progressiva de l'agricultura que gestiona el principal recurs turístic dels Pirineus, el paisatge, posen en perill la sostenibilitat del model.

Des del punt de vista social, l'impacte positiu més important del creixement del turisme ha estat sobre la demografia, aturant i capgirant la pèrdua de població que s'estava produint des de meitat del segle XX i rejuenint l'estructura de la població. Mentre que la Cerdanya, amb la tradició turística més antiga, ja mostrava un balanç positiu entre el 1950 i el 1970, l'Aran comença a guanyar població ja als anys setanta. Especialment remarcable és el creixement del Pallars Sobirà durant la darrera dècada, fins el 1981 la comarca més regressiva demogràficament; un creixement que no es pot deslligar de l'obertura Aprovació definitiva de l'estació d'esquí de Portainé ni del boom dels esports d'aventura. El mateix pot afirmar-se de l'Alta Ribagorça en relació amb l'obertura de l'estació d'esquí de Boí-Taüll. El comportament demogràfic negatiu del Prepirineu, amb un desenvolupament petit del turisme de tipus alpi, confirma la realitat d'aquest sector com a factor de creixement. Si l'Alt Urgell aguanta, malgrat no tenir estacions d'esquí alpi, és perquè té a Andorra un motor de creixement molt potent.

Malgrat sobresurten clarament els impactes socials positius del turisme com la millora d'infraestructures, de serveis i d'equipaments, no deixen de produir-se efectes negatius com la pèrdua d'identitat deguda als canvis accelerats, la desestructuració social que ocasiona l'elevat pes de la població flotant, l'ocupació estacional i el creixement d'un teixit urbà especialitzat, amb un elevat pes de la segona residència, buida bona part de l'any.

Des del punt de vista ambiental, el turisme de muntanya té impactes positius, com la contribució al manteniment de l'activitat agrària a través del turisme rural, la rehabilitació del patrimoni arquitectònic tradicional o la contribució a la creació, l'afermament i l'ampliació d'espais naturals protegits. Són exemples d'aquests

punts les 227 residències-casa de pagès del 2001 davant de les 52 de l'any 1996, els més de 10.000 immobles preservats o rehabilitats com a segona residència o l'acceptació social que han tingut les ampliacions del Parc Nacional d'Aigüestortes i Estany de Sant Maurici o la declaració del nou Parc Natural de l'Alt Pirineu.

Entre els impactes ambientals negatius del turisme destaquen els derivats del condicionament de dominis esquiables, la urbanització de nova planta associada al turisme de tipus alpí consumidora de sòl i de paisatge i la hiperfreqüentació del medi natural."

A.3.3.2 Situació de l'activitat econòmica dins la comarca de la Cerdanya

Segons es recull al Pla director urbanístic de la Cerdanya (PDUC),

"Des del punt de vista territorial és preocupant el desequilibri sectorial de la comarca, que és caracteritzada pel pes excessiu de la construcció, el monocultiu del turisme, la feblesa de la indústria i la davallada progressiva de l'agricultura.

La construcció i el sector primari tenen una major aportació al PIB comarcal que el que tenen dins l'economia catalana, amb predomini del sector serveis que segueix el patró català. L'aportació del sector de la construcció al PIB triplica la que el sector té al conjunt de Catalunya.

És aquesta una comarca en la qual l'evolució d'una economia tradicional cap a una economia turística es troba molt avançada. El model turístic de la Cerdanya és el model tipus alpí, que alterna turisme blanc a l'hivern amb turisme verd a l'estiu, amb una forta implantació d'habitatge secundari i una economia dependent de la construcció. Segons el PTPAPA, en aquesta zona pirinenca la prioritat és ordenar els creixements urbanístics i fomentar la diversificació econòmica, la interrelació dels sectors i el desacoblament del turisme i la construcció en favor del primer.

Pel que respecta al sector secundari, bona part de la indústria de la comarca funciona com a element auxiliar de la construcció, sector de la fusta (32%) i sector alimentari (24%). A Cerdanya, no obstant, es manté una de les produccions lleteres més elevades d'Espanya.

El sector terciari és el que té més pes econòmic i de llocs de treball. Representa el 66,19%, amb predomini del subsector de turisme i comerç (39,24%), seguit dels d'administració, finances i serveis personals (25%).

El primer factor de transformació ha estat el turisme. Des del punt de vista econòmic el sector turístic, competitiu i dinàmic, ha tingut un impacte positiu i ha contribuït a la sostenibilitat de les comarques de muntanya com la Cerdanya.

El creixent desequilibri sectorial del monocultiu ja esmentat i l'excés de construcció, unit a l'extinció progressiva de l'agricultura, que gestiona el principal recurs del paisatge, fan trontollar la sostenibilitat del model alpí.

L'anàlisi del sostre residencial i no residencial construït entre 1.995 i 2.001 revela que per cada 9 m² de sostre residencial construït només es va construir un metre quadrat de sostre per activitat econòmica. Una certa industrialització semblaria

adequada i possible, sense col·lisions amb la vocació turística i com a suport d'una certa artesanía i dels petits magatzems i tallers a generar en els nuclis tradicionals, activitat econòmica de petit format que fixa població en aquests nuclis.

Sobre les estacions d'esquí planen les incerteses de que hagin pogut tocar sostre pel que fa a la demanda i que no siguin rendibles sense el negoci immobiliari que les acompanya si no canvia el model de gestió actual. S'hi afegeix la preocupació d'anticipar-se als efectes negatius que pugui comportar un escenari anunciat de canvi climàtic, cosa que passa per una diversificació de l'activitat econòmica i una oferta més clarament desestacionalitzada. Sembla fonamental la col·laboració directa entre les estacions d'esquí de la Molina i la Masella."

A.3.3.3 Evolució de la població activa i l'ocupació

La població econòmicament activa està integrada per les persones d'ambdós sexes de setze o més anys d'edat que, en la setmana de referència del cens o padró, estava dedicada a la producció de béns i serveis, en situació d'ocupats, desocupats amb ocupació anterior o desocupats que busquen ocupació per primera vegada.

La població econòmicament inactiva està integrada per aquelles persones no comptabilitzades com a població activa (jubilats, estudiants, feines de la llar, etc.).

L'anàlisi de la distribució de la població activa per sexe dona resultats clarament diferenciats, que pel seu anàlisi requereix valorar-ne l'evolució recent, d'ençà a la incorporació de la dona al mercat de treball, iniciat paulatinament a les darreres dècades fins al dia d'avui, encara descompensat i amb tendència a seguir creixent. A les dades següents es posa de manifest aquesta realitat, a partir de les dades obtingudes dels diferents censos ocupacionals, entre els anys 1986 i 2001.

Evolució de la població activa, per sexes. Valors absoluts

	Any	Població		Població activa	
		Homes	Dones	Homes	Dones
Alp	1986	463	431	257	94
	1991	458	450	235	124
	1996	525	487	281	191
	2001	636	583	404	265
La Cerdanya	1986	6.204	5.996	3.474	1.064
	1991	6.309	6.087	3.559	1.669
	1996	6.483	6.274	3.625	1.982
	2001	7.302	6.856	4.475	2.763
Alt Pirineu i Aran	1986	30.639	29.367	16.536	6.082
	1991	30.143	29.239	16.346	8.185
	1996	30.938	30.129	16.356	9.688
	2001	31.787	30.875	17.807	12.103
Catalunya	1986	2.927.889	3.050.749	1.576.942	753.255
	1991	2.962.942	3.096.552	1.647.972	980.415
	1996	2.971.789	3.118.251	1.643.332	1.088.340
	2001	3.106.531	3.236.579	1.802.243	1.333.180

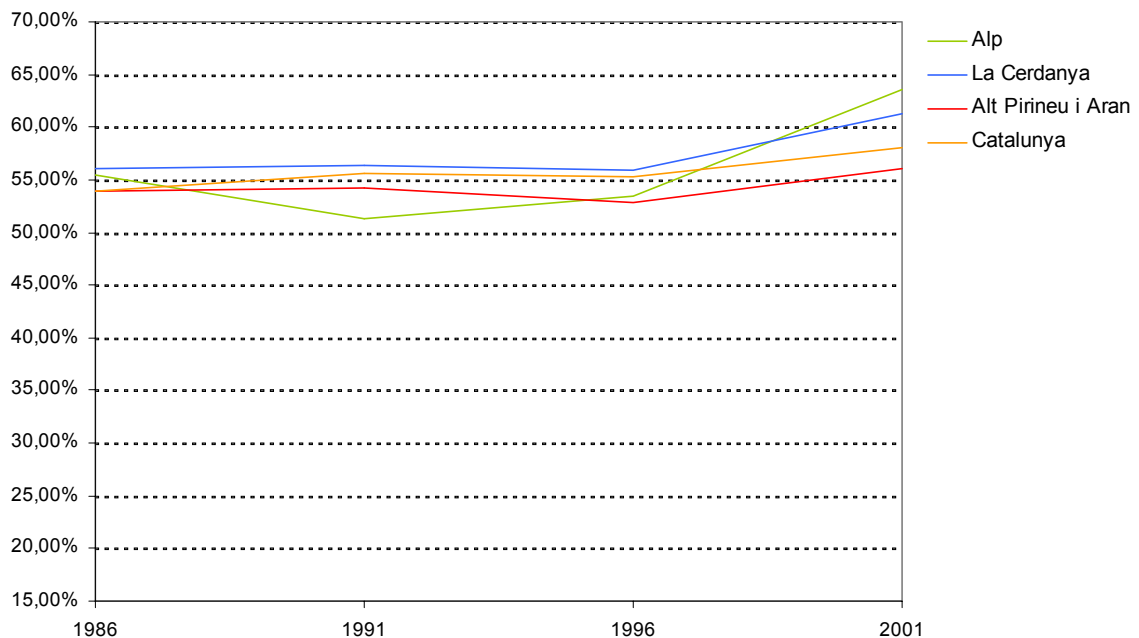
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

Mentre que el pes de la població ocupada ha anat incrementant-se paulatinament l'evolució del pes dels conjunt d'homes en aquest període ha tendit a mantenir-se. En el conjunt de dones, aquesta evolució ha estat clarament positiva, tot i restar encara molt per sota respecte a les xifres de població activa masculina sobre el total de població.

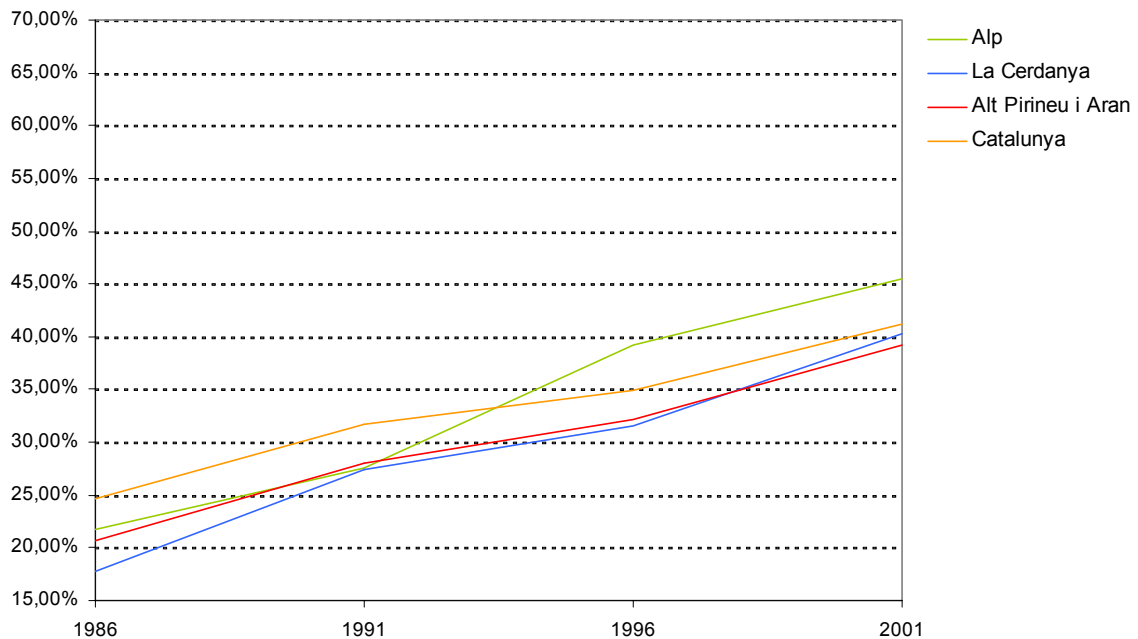
Aquestes dades convé considerar-les amb les característiques diferencials entre la població masculina i la femenina. A Alp a l'any 2001 el conjunt de població masculina menor de 15 anys i major de 64 anys representava el 23,4% de la població, mentre que al mateix any el conjunt de població femenina equivalent en representava un 27,8%. A la resta d'àmbits d'estudi aquestes proporcions eren tres punts percentuals superiors a les dones.

A les gràfiques següents es desprèn amb més claredat la tendència i la transformació del mercat laboral, a tots els àmbits d'estudi.

Evolució de la població activa sobre el total de població. Homes

Evolució de la població activa sobre el total de població. Dones

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Gràfics: elaboració pròpia.

En el conjunt d'àmbits l'evolució és paral·lela, si ve respecte la població activa femenina al conjunt del territori pirinenc la tendència ha estat reduir el diferencial amb la resta de Catalunya. Al municipi d'Alp el conjunt de població activa s'ha incrementat per damunt de la resta d'àmbits territorials, amb especial consideració en el cas de les dones, que a l'any 2001 arribaren a assolir més del 45% de la població activa.

El conjunt de població ocupada respecte el conjunt de la població activa presenta també trets diferencials entre homes i dones, amb una menor taxa d'ocupació femenina respecte la masculina.

Evolució de la població ocupada, per sexes. Valors absoluts

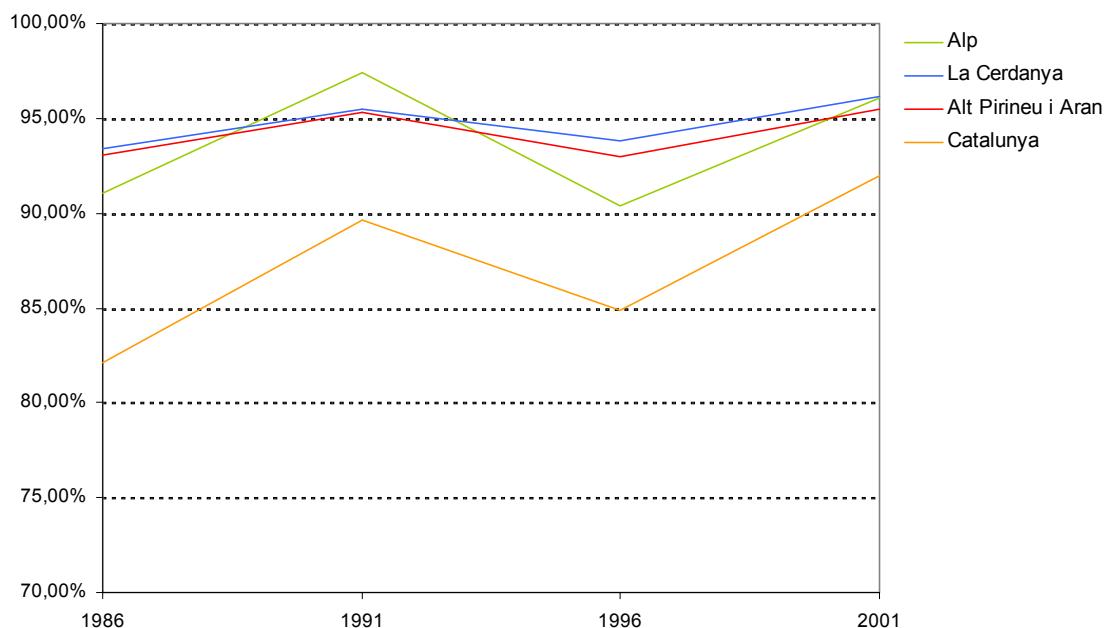
	Any	Població activa		Població ocupada	
		Homes	Dones	Homes	Dones
Alp	1986	257	94	234	83
	1991	235	124	229	118
	1996	281	191	254	162
	2001	404	265	388	238
La Cerdanya	1986	3.474	1.064	3.246	925
	1991	3.559	1.669	3.399	1.539
	1996	3.625	1.982	3.402	1.747
	2001	4.475	2.763	4.303	2.572
Alt Pirineu i Aran	1986	16.536	6.082	15.387	5.387
	1991	16.346	8.185	15.577	7.420
	1996	16.356	9.688	15.212	8.427
	2001	17.807	12.103	17.006	11.212
Catalunya	1986	1.576.942	753.255	1.295.498	546.347
	1991	1.647.972	980.415	1.477.256	778.174
	1996	1.643.332	1.088.340	1.394.176	810.476
	2001	1.802.243	1.333.180	1.657.820	1.158.668

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
Taula: elaboració pròpia.

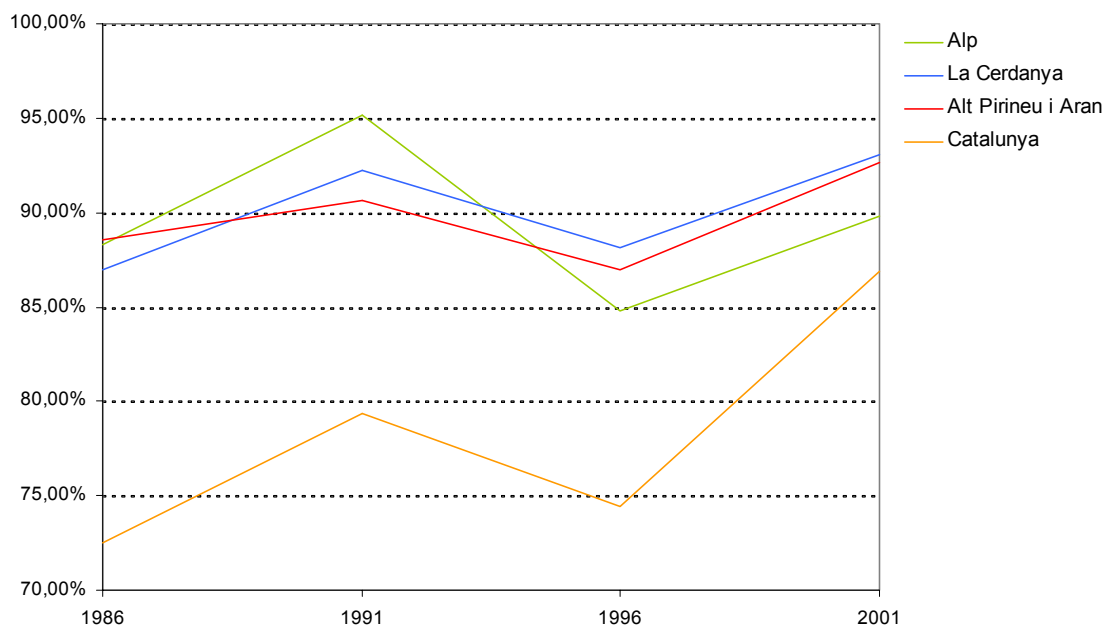
L'evolució de la població ocupada a Alp en els quinze anys d'estudi oscil·la entre el 91 i el 97% de la població activa masculina, xifres similars a la resta d'àmbits territorials pirinencs, mentre que al conjunt de Catalunya l'evolució ha oscil·lat entre el 82 i el 92% de la població activa.

L'evolució de la població femenina a Alp en els quinze anys d'estudi oscil·la entre el 85% i el 95% de la població activa, amb xifres similars a la resta d'àmbits territorials pirinencs, mentre que a Catalunya ha estat més acusat, amb diferències que han oscil·lat entre el 72% i el 87% de la població activa.

Evolució de la població ocupada sobre el total de població activa. Homes

Evolució de la població ocupada sobre el total de població activa. Dones

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic: elaboració pròpia.

A.3.3.4 L'ocupació de la població segons els quatre grans sectors d'activitat

Les diferents branques d'activitat econòmica exposen l'estructura principal de l'activitat econòmica. A l'any 2001 les xifres són les següents.

Població ocupada segons els sectors d'activitat - valors absoluts any 2001

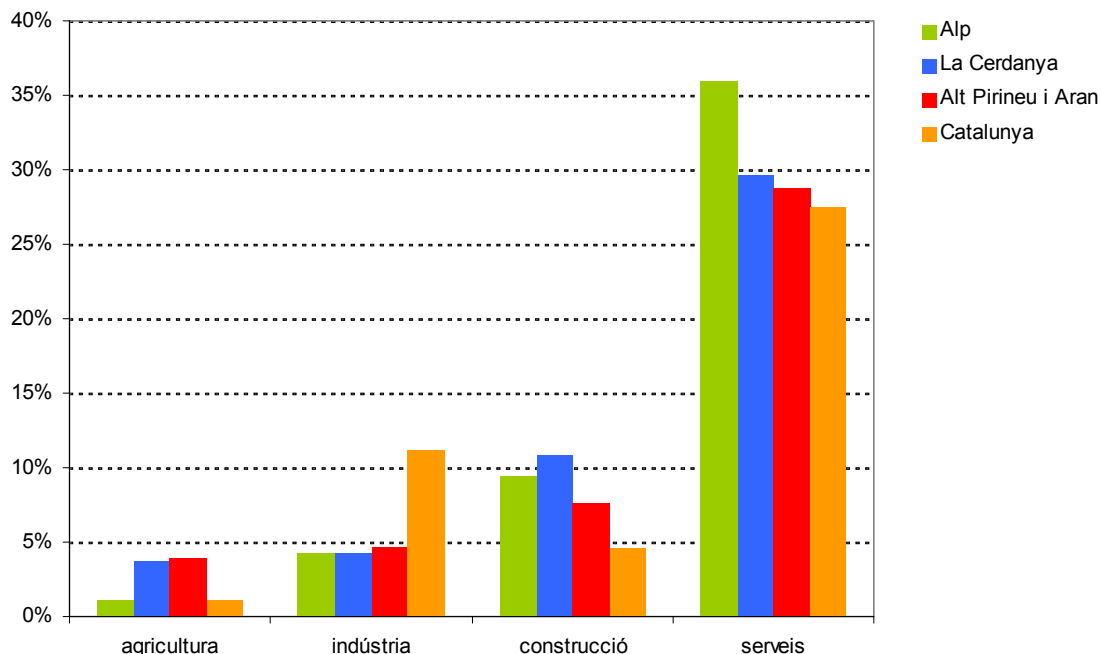
	agricultura	indústria	construcció	serveis	Total població ocupada
Alp	14	52	117	443	626
La Cerdanya	528	600	1.543	4.201	6.872
Alt Pirineu i Aran	2.450	2.952	4.743	18.057	28.202
Catalunya	69.287	708.921	291.482	1.745.436	2.815.126

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

La taula anterior posa de manifest com al conjunt d'àmbits pirinencs el pes de la indústria és notablement inferior al pes que suposa dins el conjunt del territori català, mentre que el sectors de l'agricultura, construcció i serveis estan per sobre.

En percentatges les xifres s'expressen amb el gràfic següent.

**Població ocupada segons els grans sectors d'activitat.
 Valors respecte el total de la població. Any 2001**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic: elaboració pròpia.

A continuació s'exposa l'evolució de la població ocupada i el seu repartiment en el cada un dels sectors principals d'activitat, analitzant la seva situació a l'any 1991, al 1996, i a

l'any 2001. En tots els casos queda manifest l'increment considerable de la població ocupada, passant en el cas d'Alp del 38% a gairebé el 51%, en el cas de la Cerdanya del 40% al 49%, a l'Alt Pirineu i Aran del 39% al 45%, i en el cas de Catalunya del 38% al 44%. A tots els àmbits el sector principal és el de serveis.

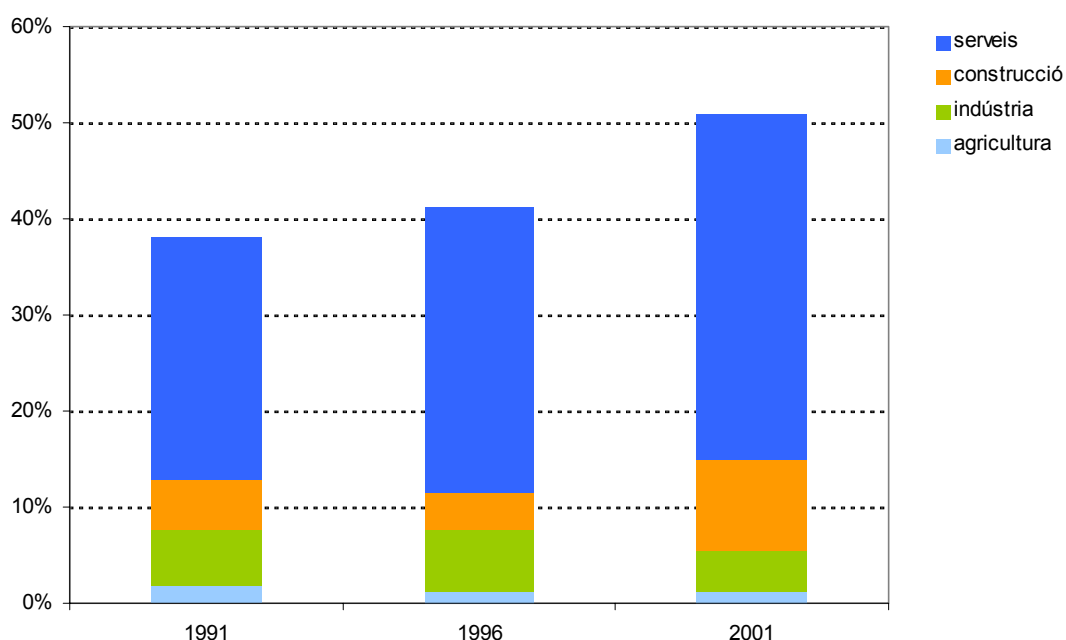
Evolució de la població ocupada segons els sectors d'activitat - valors absoluts

	Any	agricultura	indústria	construcció	serveis	Total població ocupada
Alp	1991	17	53	47	230	347
	1996	12	65	40	299	416
	2001	14	52	117	443	626
La Cerdanya	1991	662	509	1.099	2.668	4.938
	1996	587	733	919	2.910	5.149
	2001	528	600	1.543	4.201	6.872
Alt Pirineu i Aran	1991	3.499	4.100	3.219	12.179	22.997
	1996	2.652	3.917	3.162	13.908	23.639
	2001	2.450	2.952	4.743	18.057	28.202
Catalunya	1991	82.959	813.269	185.681	1.173.521	2.255.430
	1996	70.891	707.313	153.625	1.272.823	2.204.652
	2001	69.287	708.921	291.482	1.745.436	2.815.126

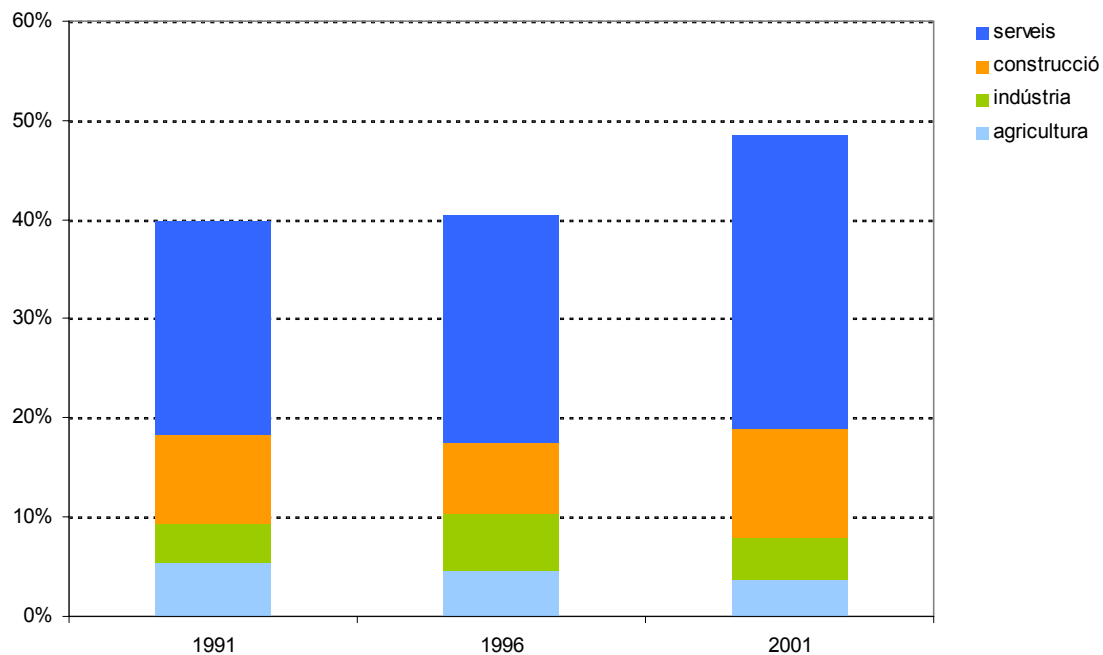
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

A l'àmbit pirinenc el sector d'activitat econòmica principal és el de serveis, seguit de la construcció, i la indústria i l'agricultura. El primer grup suposa més del 60% de la població ocupada en tots els àmbits. En la resta de sectors l'ocupació en el conjunt de Catalunya es diferencia de la resta d'àmbits d'estudi, amb una major presència del sector de la indústria, que suposa a l'any 2001 un 25% de la població ocupada i a l'any 1991 arribava fins al 35%. En canvi el sector de l'agricultura representa poc més del 2% de total de la població ocupada, igual que a Alp, i al conjunt de la Cerdanya suposa el 8% i gairebé un 9% a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran. La seva evolució és la següent:

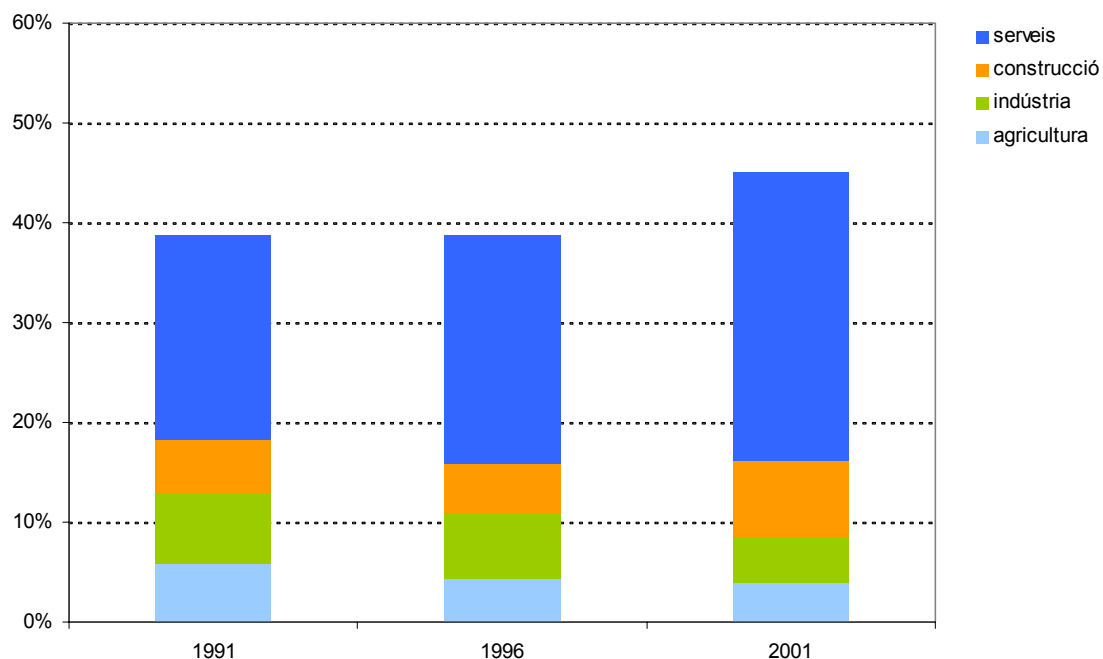
**Alp - evolució de la població ocupada segons els sectors d'activitat.
 Valors respecte el total de població**

La Cerdanya - evolució de la població segons els sectors d'activitat

Alt Pirineu i Aran - evolució de la població segons els sectors d'activitat

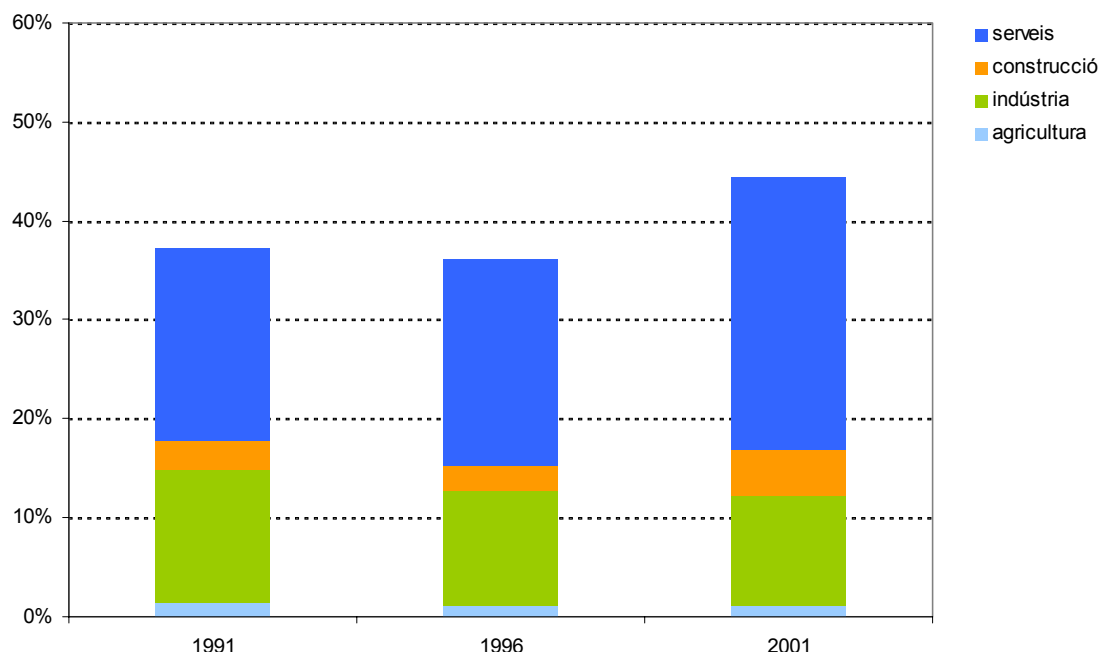

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfics:: elaboració pròpia.

Als darrers anys la població dedicada a la agricultura ha anat disminuint de forma acusada però constant a diferència dels sectors de la construcció i dels serveis que pràcticament han incrementat en un 50% el seu pes en la economia ceretana. Tanmateix, el sector industrial ha portat a terme un creixement pendular amb daltabaixos amb una tendència a reduir el seu pes a l'any 2001 respecte l'any 1991.

A Catalunya l'evolució és similar, amb un major pes del sector industrial en detriment del sector de la construcció, l'agricultura i, en menor mesura, el sector serveis.

Catalunya - evolució de la població segons els sectors d'activitat

Gràfics:: elaboració pròpia.

A les taules següents es detalla el repartiment de l'ocupació en els quatre grans grups d'activitat, per sexes, a l'any 2001.

Població ocupada segons els sectors d'activitat, per sexe. Any 2001. Valors absoluts

	sexe	agricultura	indústria	construcció	serveis
Alp	Homes	12	38	105	233
	Dones	2	14	12	210
La Cerdanya	Homes	441	446	1.450	1.963
	Dones	87	154	93	2.238
Alt Pirineu i Aran	Homes	1.975	2.084	4.430	8.508
	Dones	475	868	313	9.549
Catalunya	Homes	55.742	487.371	264.723	849.220
	Dones	13.545	221.550	26.759	896.216

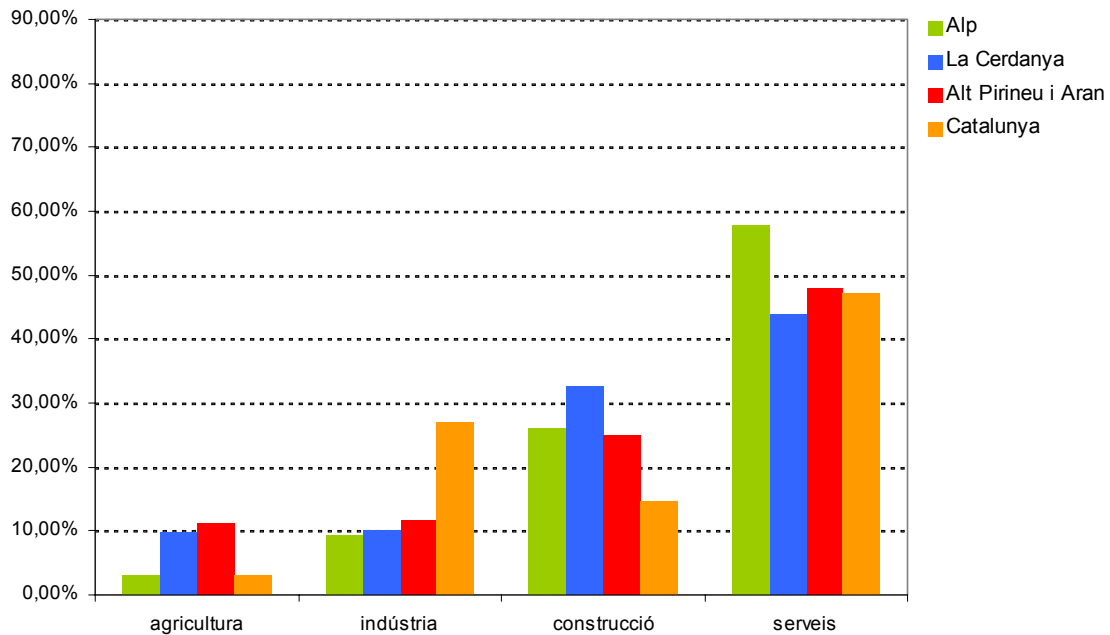
Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

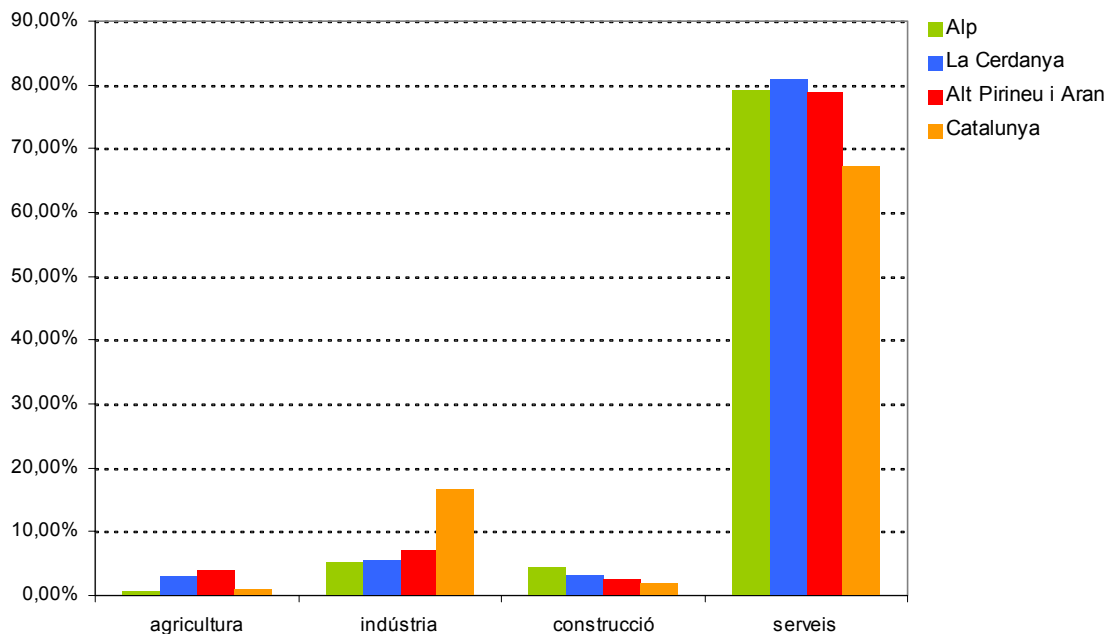
Per sexes cal remarcar com l'ocupació principal és en tots els casos el sector serveis, amb una major incidència sobre les dones, que a Alp en representa fins a un 79% de l'ocupació, per un 67% a Catalunya. En els homes el sector serveis a Alp representa fins a un 57% de l'ocupació, per un 47% a Catalunya. El diferencial entre sexes es localitza principalment al sector de la construcció, sector ocupat majoritàriament per la població masculina, on a Alp només un 10% d'aquest col·lectiu el formen dones, a la Cerdanya un 6%, a l'Alt Pirineu i Aran un 7% i a Catalunya un 10%.

Als gràfics següents es posa de manifest els principals trets diferencials, per sexes, en l'ocupació per els quatre principals grans sectors d'activitat econòmica.

Distribució de la població ocupada segons els grans sectors d'activitat. HOMES
Any 2001

Distribució de la població ocupada segons els grans sectors d'activitat. DONES
Any 2001

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic: elaboració pròpia.

A.3.3.5 L'evolució de la població i la construcció de nous habitatges

El ritme de construcció de nous habitatges al municipi no ha seguit la mateixa evolució que el creixement de la població, amb un fort creixement d'habitatges només interromput a l'any 1994, coincidint amb una època de recessió econòmica global a tot Catalunya i Espanya.

Les dades relatives a l'increment de població i la construcció d'habitatges en el mateix període són les següents:

- Increment de població. 1983-2007: 678 habitants
- Habitatges construïts de nova planta . 1983-2007: 1.344 habitatges
- Població existent a l'any 2007: 1.576 persones

A la taula següent es recullen els valors absoluts d'habitatges construïts durant el període comprès entre els anys 1983 i 2007, als àmbits del municipi d'Alp, de la comarca de la Cerdanya, de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i de Catalunya.

Habitatges construïts de nova planta. Període 1983-2007

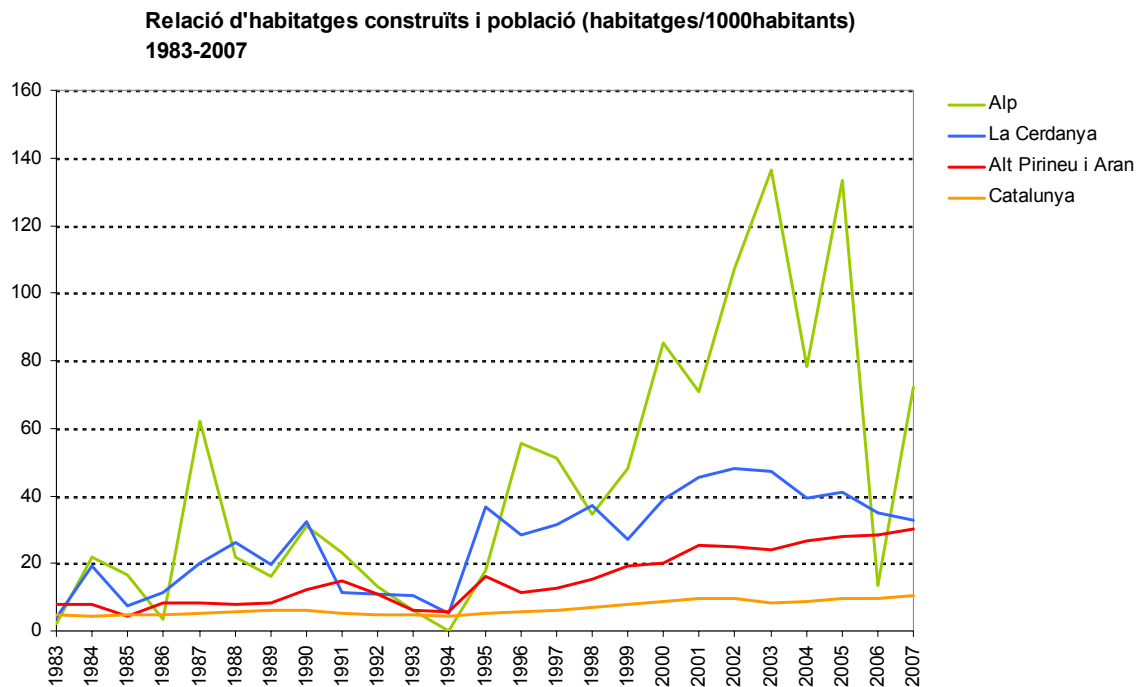
	Alp	La Cerdanya	Alt Pirineu i Aran	Catalunya
1983	2	48	491	29.383
1984	20	240	479	27.022
1985	15	92	277	29.136
1986	3	138	505	29.665
1987	56	244	488	31.735
1988	20	326	467	34.573
1989	15	248	495	37.623
1990	29	410	730	36.369
1991	21	142	888	32.640
1992	12	135	655	30.576
1993	6	135	377	28.645
1994	0	66	341	26.892
1995	19	483	998	32.257
1996	56	365	703	34.683
1997	54	410	772	36.230
1998	38	498	949	42.829
1999	54	369	1.198	48.538
2000	102	549	1.260	54.348
2001	87	663	1.633	60.085
2002	136	732	1.636	61.556
2003	177	731	1.591	56.939
2004	103	629	1.826	59.650
2005	185	691	1.980	65.750
2006	20	600	2.056	67.851
2007	114	580	2.220	74.320
Habitatges construïts 1983-2007	1.344	9.524	25.015	1.069.295

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula:: elaboració pròpia.

Convé ressaltar la important davallada de la construcció als inicis dels anys noranta i la forta recuperació a partir de l'any 1995. Aquesta situació ve donada per el cicle de

recessió general del ritme de creixement de l'activitat econòmica que donà per acabada la fase d'expansió econòmica dels anys vuitanta. La seva recuperació posterior i una nova època de bonança que s'ha allargat fins a l'actualitat ha estat contínua, i la seva continuïtat, d'acord amb la inestabilitat actual i les incerteses que l'acompanyen, té indicis de ressentir-se.

Al gràfic següent es transcriu la corba evolutiva de la relació entre habitatges construïts per cada 1.000 habitants als àmbits del municipi d'Alp, de la comarca de la Cerdanya, de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, i de Catalunya.

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic:: elaboració pròpia.

Com s'observa a la taula anterior el ritme de construcció d'habitatges a Alp ha estat molt elevat. Mentre que a Alp s'ha assolit un promig anual de 44,8 habitatges per cada mil habitants durant el període comprès entre els anys 1983 i 2007, a la Cerdanya s'ha assolit la xifra de 26,7 habitatges per cada mil habitants, a l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran el 15,4, i al conjunt de Catalunya 6,68. Per tant, el ritme de construcció a Alp ha estat sis vegades més alt que al conjunt del territori català, una xifra alta que ha dinamitzat tot l'àmbit de la Cerdanya i que ha permès desenvolupar el planejament vigent.

Segons es recull al PTPAPA, al punt 5.1, quan parla de l'evolució del parc d'habitatge,

"Ja s'ha comentat que, durant el període 1991-2001, l'increment del parc d'habitatge en totes les comarques de l'Alt Pirineu i Aran ha estat per sobre de la mitjana catalana i, en el cas de la Cerdanya, els dos Pallars i la Val d'Aran, molt per sobre. Aquest increment tan elevat del parc d'habitatge d'algunes comarques de l'àmbit és una situació extrema que, a Catalunya, només comparteixen les comarques de l'Alt i el Baix Empordà, del Baix Penedès i del Tarragonès. El parc d'habitatge ha crescut amb més força a les comarques amb una presència més important de segona residència. Si es valoren conjuntament les taxes de

creixement del parc d'habitatges i el percentatge d'habitatge principal, es veu clarament com les comarques amb predomini de l'habitatge secundari tenen creixements importants del parc, cosa que demostra una clara vocació turística i estacional d'aquests nous habitatges. En canvi, creixen poc les comarques amb un alt percentatge de primera residència. Aquest és un fet incontrovertible.

Entre el 1994 i el 2003 el parc d'habitatge a l'Alt Pirineu i Aran es va incrementar en quasi un 24 %. Aquesta activitat edificatòria no es va distribuir de manera uniforme sinó que es va concentrar a la Cerdanya i a la Val d'Aran, i en menor mesura al Pallars Sobirà.

L'anàlisi per municipis mostra diferències remarcables. Dins de comarques amb forta activitat edificatòria trobem municipis amb poc creixement, com ara Bausen i Canejan a la Val d'Aran i Meranges i Lles a la Cerdanya. A l'Alt Urgell i al Pallars Jussà l'activitat es concentra al voltant de les capitals de comarca i, a l'Alta Ribagorça i el Pallars Sobirà, el ventall de situacions és força més divers.

Dues qüestions, per tant, seran rellevants a l'hora de planificar les polítiques urbanístiques d'habitatge a l'Alt Pirineu i Aran: la desvinculació que hi ha entre l'evolució de la població resident i la demanda d'habitatge i la percepció magnificada que hi ha d'esclat urbanístic deguda a les petites dimensions dels nuclis de partida. En nombres absoluts, l'Alt Pirineu i Aran no té un problema ni de creixement del parc ni de segones residències, però en nombres relatius sí. Si analitzem la intensitat edificatòria, és a dir, el nombre d'habitatges acabats en un període determinat per cada mil habitants, les comarques de la Cerdanya i de la Val d'Aran es troben entre les tres comarques de major intensitat edificatòria a Catalunya (l'altra és el Baix Penedès) durant el període 1994-2003 i la resta de comarques pirinenques, excepte el Pallars Jussà, es troben per sobre de la mitjana catalana."

Segons es recull al Pla Director Urbanístic de la Cerdanya (PDUC), respecte les previsions de població i habitatge, per al conjunt de la comarca cerdana,

"El PTPAPA comptabilitza l'any 2001 la xifra de 14.069 habitants (en el sistema Bellver 2.849 habitants i en el de Puigcerdà 11.220 habitants més). Pel mateix any, l'IDESCAT té censats 15.855 habitatges, dels quals 4.921 habitatges corresponen a Puigcerdà, és a dir, un 31,03% del total.

Segons el PTPAPA, l'increment de població prevista fins l'any 2.026, podria ser de 3.927 habitants, cosa que comportaria, segons aquest, la realització de 1.294 nous habitatges principals per cobrir aquestes expectatives.

Les previsions del Pla Director Urbanístic de Cerdanya mantenen pràcticament íntegre el potencial vigent als nuclis tradicionals, excepte la desclassificació d'algunes àrees especialitzades no desenvolupades, inadequades i generalment ubicades exemptes dels nuclis històrics i amb gran impacte visual. El PDUC també dóna paràmetres d'ordenació, compleció i reducció de sòl a La Molina i La Masella i replanteja el creixement a Sant Julià de Pedra. Això implica que les possibles estratègies de creixement siguin de cohesió al voltant dels nuclis actuals i procurin de consolidar els plans parcials, sense noves extensions disperses.

El potencial de nous habitatges en el sòl ja classificat que té actualment la Cerdanya, teòricament, és més que suficient per a donar cabuda a les necessitats d'habitatge que el PTPAPA indica fins el 2.026. Però s'ha de tenir en compte que aquest potencial d'habitatges, majoritàriament, segueix una lògica pròpia, basada en l'habitatge secundari, i no es pot preveure la seva realització o sortida al mercat, donat que la seva lògica és aliena a la pròpia problemàtica de la Cerdanya. Per tant, no és pot assegurar que aquest pugui donar cabuda a les necessitats previstes d'habitatge principal. Un altre punt a tenir en compte és que no tots els municipis tenen un gran potencial i, en canvi, n'hi ha que en tenen molt, com els casos d'Alp, principalment generat per La Molina i La Masella, i el municipi de Prats i Sansor, amb la urbanització de Prat, que manté un considerable potencial, totes dues situacions destinades majorment a l'habitatge secundari pel turisme estiuenc i hivernal.

També cal destacar que la major part dels municipis tenen localitzat aquest potencial en les anomenades àrees especialitzades pel PTPAPA, concretament en les urbanitzacions generalment exemptes del nucli històric, o entitats rurals poc definides.

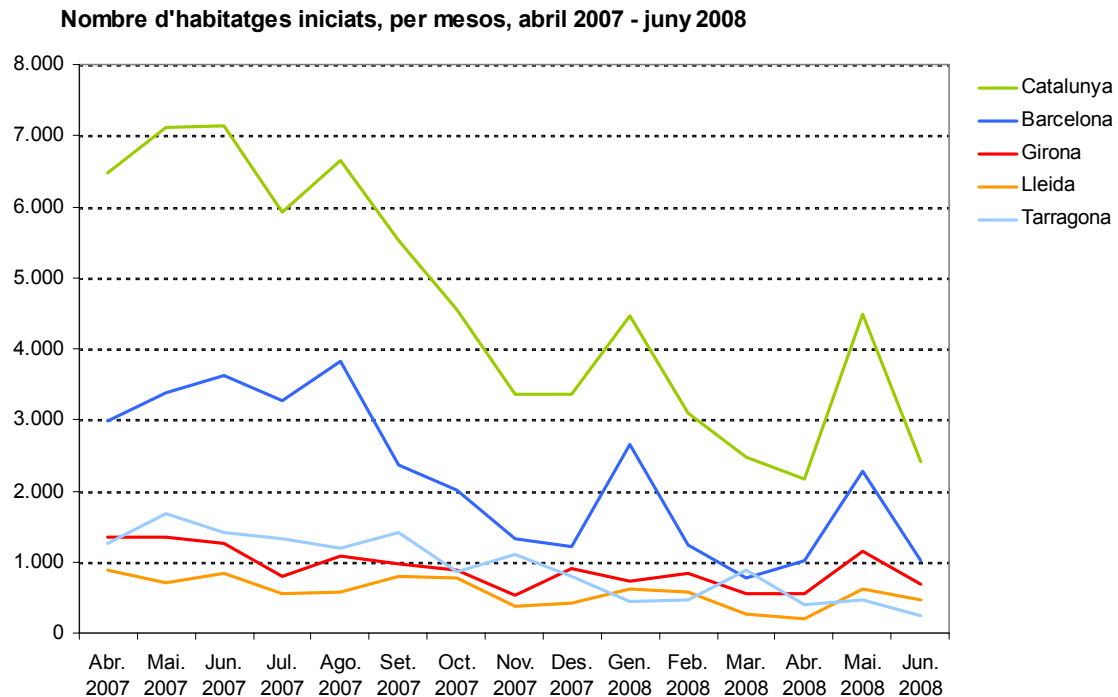
És per això que el PDUC, d'acord amb el PTPAPA aposta pels creixements contigus als nuclis urbans històrics de Cerdanya."

A.3.3.6 L'evolució del mercat immobiliari

L'elevat ritme de construcció existent als darrers anys, mesurat en habitatges acabats, que indica la taula i els gràfics anteriors, ha experimentat un profund canvi al llarg de l'any 2008.

Atentent a les xifres oficials donades per el "Ministerio de la vivienda", el nombre d'habitatges iniciats d'ençà a l'any 2007, mes a mes, fins al juny de 2008, tant a Catalunya com al conjunt de les províncies de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, ha sofert una paulatina reducció. Aquestes dades, si bé no es disposa d'informació recent específica del municipi d'Alp, s'han valorat dins un context territorial més ampli, i aporta dades sobre la possible evolució a curt termini de l'activitat constructora, al tractar-se d'habitatges iniciats, no acabats com als gràfics anteriors.

A la taula següent s'aprecia l'evolució dels habitatges iniciats en el darrer any, recollida mes a mes, a Catalunya i a cada una de les seves províncies.

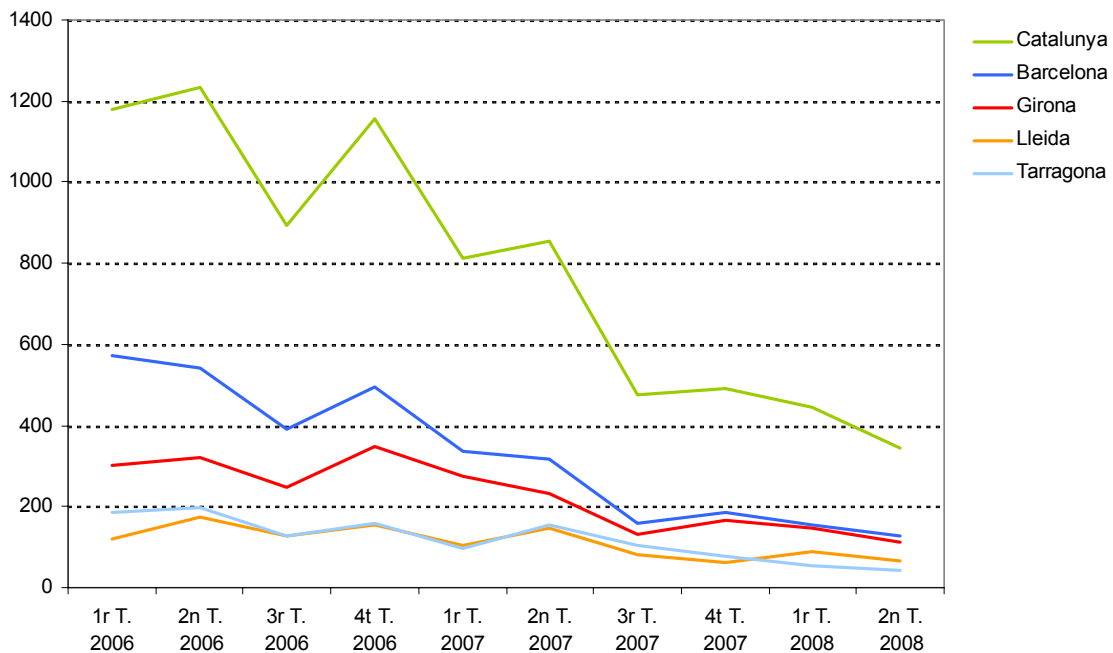
Font de les dades: Ministerio de la vivienda
 Gràfic:: elaboració pròpia.

S'observa una caiguda acusada del nombre d'habitatges iniciats en el darrer any, i aquesta situació suposa un gir important de la tendència que els darrers anys havia mantingut el sector amb molta activitat. Al conjunt del territori català al darrer any el nombre d'habitatges iniciats ha baixat de 7.133 al juny de 2007 a 2.411 al juny de 2008, repartits força uniformement en les quatre províncies catalanes.

Un important baròmetre per mesurar les previsions del sector immobiliari en els propers anys, tant a curt com a mig termini, en aquest cas a nivell territorial català, és el comportament de les transaccions de sòl, que donen una orientació de la demanda de sòl actual prevista per les promocions futures. Al gràfic següent es posa de manifest que de les 1.179 transaccions de sòl fetes a Catalunya el primer trimestre de l'any 2006 s'han assolit només 344 transaccions de sòl al segon trimestre de l'any 2008. Per tant, analitzant els valors obtinguts, i tenint en compte el canvi de tendència respecte als darrers anys, és de preveure que a curt termini, i en certa mesura també a mig termini, es ralentitzi el ritme de l'activitat constructora d'habitatges en tots els nivell, incloent les comarques més turístiques, i també al municipi d'Alp.

Al gràfic següent s'indica l'evolució de les transaccions de sòl en els darrers dos anys.

Transaccions de sòl, per trimestres, 2006-juny2008

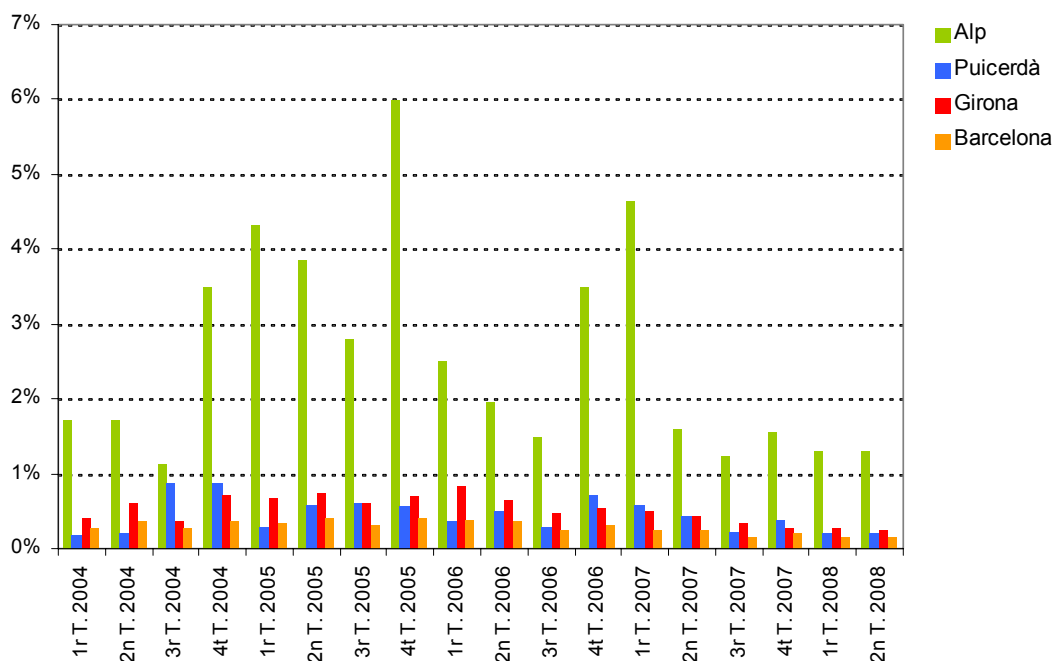

Font de les dades: Ministerio de la vivienda

Gràfic:: elaboració pròpia.

La tendència és en totes les comarques a la baixa, i en el cas de Girona, tot i disposar d'una població molt inferior a l'existent a la província de Barcelona, es manté certa activitat al disposar d'una important activitat turística, tant a la costa com a l'interior i a l'alta muntanya. Per valorar degudament la seva incidència a Alp l'evolució recent de transaccions immobiliàries es transcriu a continuació.

Transaccions immobiliàries totals. Percentatges sobre el total de la població. 2004 - juny 2008

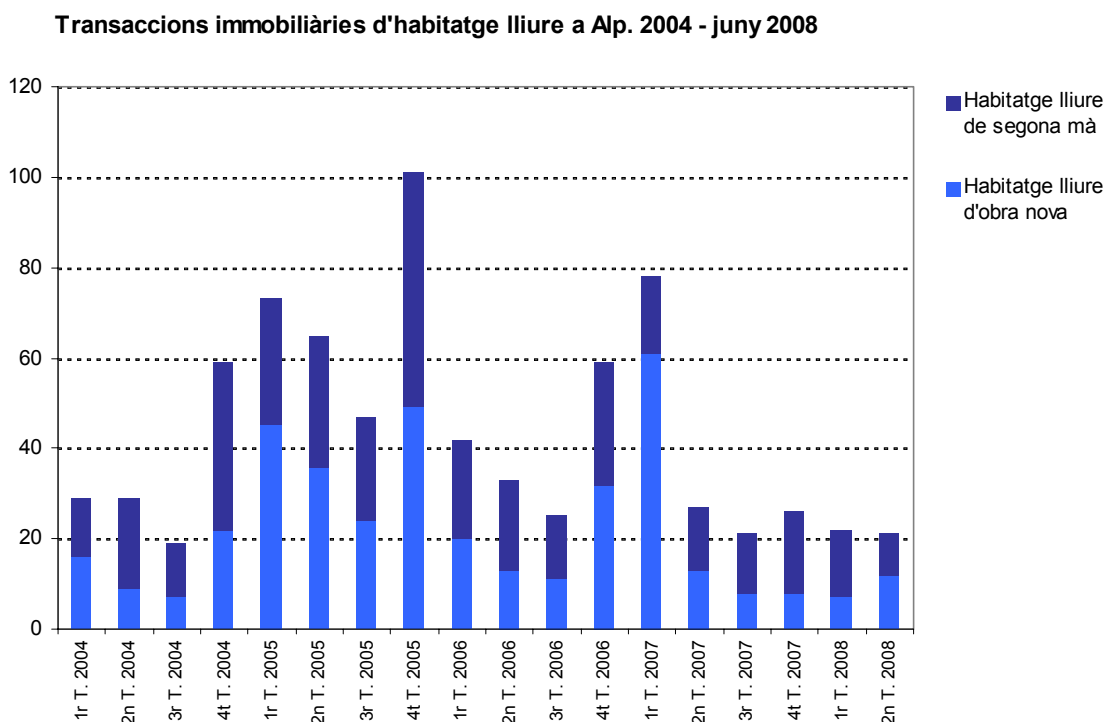

Font de les dades: Ministerio de la vivienda

Gràfic:: elaboració pròpia.

Mentre que a municipis com Puigcerdà, Girona i Barcelona s'observa una progressiva disminució de les transaccions a partir del quart trimestre de l'any 2006 fins al segon trimestre de l'any 2008, suposant una disminució del 71%, del 53% i del 49% respectivament, a Alp ha arribat al 63%, si bé al primer trimestre mostra una important empenta i la resta de trimestres es manté a un ritme de transaccions constant i molt més elevat que a la resta d'àmbits d'estudi.

Al gràfic següent es fa referència a la mateixa evolució anterior diferenciant les transaccions immobiliàries d'habitatges de nova construcció i de segona mà, al municipi d'Alp.

Font de les dades: Ministerio de la vivienda
 Gràfic:: elaboració pròpia.

La tendència del ritme de transaccions immobiliàries a Alp es manté força dinàmica al llarg dels darrers trimestres, però sense assolir les xifres dels anys 2005 i 2006. La realitat local i comarcal del municipi, amb una forta activitat turística vinculada a les segones residències i oberta a l'explotació hotelera i de serveis en general fan preveure que es mantindrà una activitat immobiliària per damunt de la resta del territori, però anirà també a remolc de la tendència de les variacions de l'activitat constructora i del dinamisme econòmic en general. El sector turístic hotelier i el seu desenvolupament és fortament depenent de la salut de l'activitat econòmica i del progrés en general.

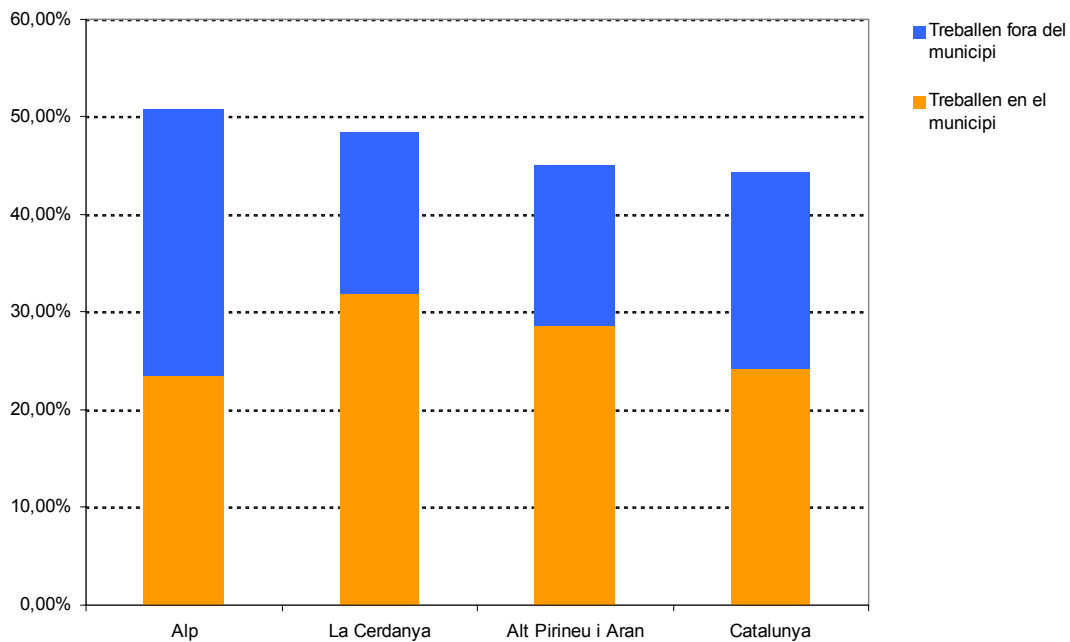
A.3.3.7 Localització de l'ocupació

La localització de l'ocupació resident, així com la procedència de l'ocupació dins del municipi, indiquen la capacitat generadora d'activitat així com la seva complementació amb els municipis veïns.

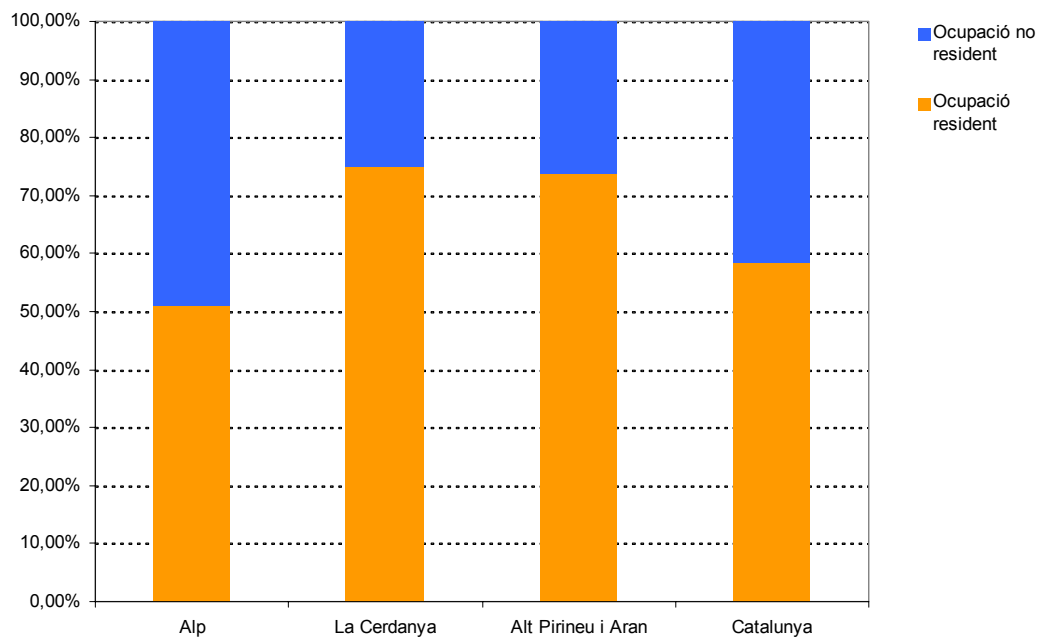
Localització de l'ocupació

	Any	Treballen en el municipi/comarca			Treballen fora del municipi/comarca
		Residents	No residents	Total	
Alp	1996	265	180	445	151
	2001	288	278	566	338
La Cerdanya	1996	3.608	1.117	4.725	1.541
	2001	4.532	1.515	6.047	2.340
Alt Pirineu i Aran	1996	15.987	4.978	20.965	7.652
	2001	17.968	6.351	24.319	10.234
Catalunya	1996	1.269.608	923.557	2.193.165	935.044
	2001	1.529.739	1.085.752	2.615.491	1.285.387

Localització de l'ocupació resident sobre el total de població. Any 2001

Localització de l'ocupació dins el municipi. Any 2001

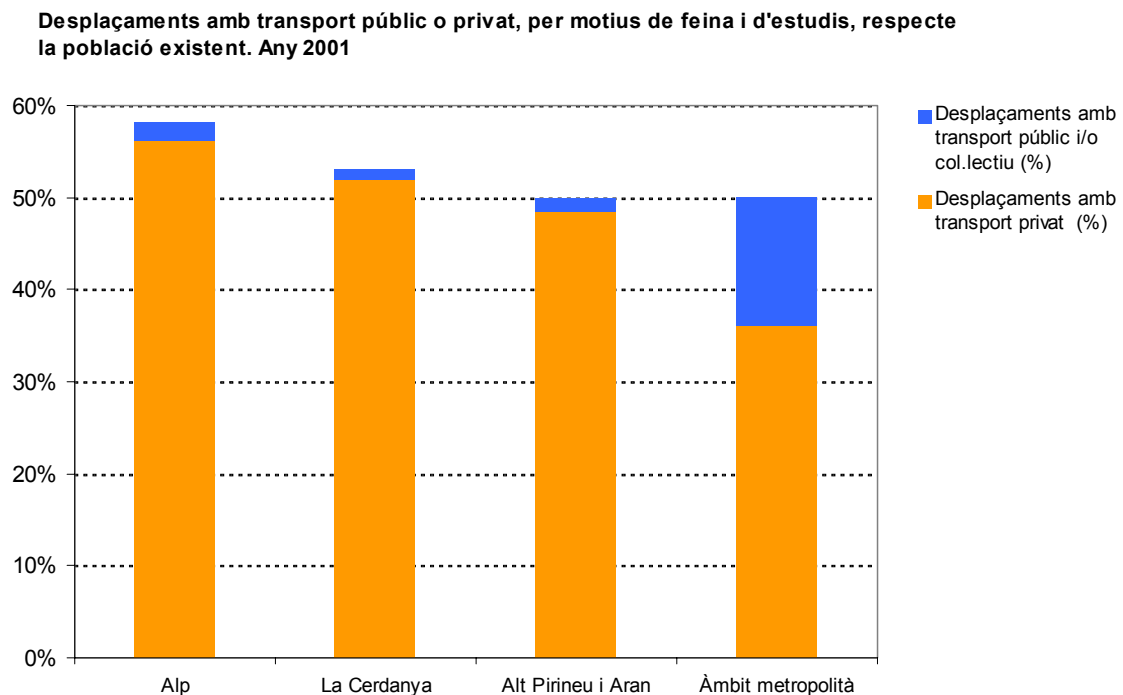

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula i gràfics:: elaboració pròpia.

Al municipi d'Alp, a l'any 2001, l'ocupació de població provinent de municipis veïns representava un 49% del total, mentre que el 54% de la població resident ocupada treballava a municipis veïns, amb una important presència a Puigcerdà, generador de la major part de l'activitat comercial de la comarca.

A.3.3.8 La mobilitat de la població

Els desplaçaments al conjunt de l'àmbit pirinenc es realitzen majoritàriament en vehicle privat, a causa de l'extens terme comarcal i de les nucleitzacions municipals sobre tot les que queden enclavades en l'orografia de les serralades de la vall del Segre i que fan difícil qualsevol tipus de transport que no sigui el vehicle propi. Mentre que a Alp el transport col·lectiu tant sols l'utilitza el 2,07% de la població, a la Cerdanya suposa l'1,23% i a l'Alt Pirineu i Aran l'1,49%. A l'àmbit metropolità de Barcelona el transport col·lectiu l'utilitza el 14% de la població i suposa el 28% dels desplaçaments.

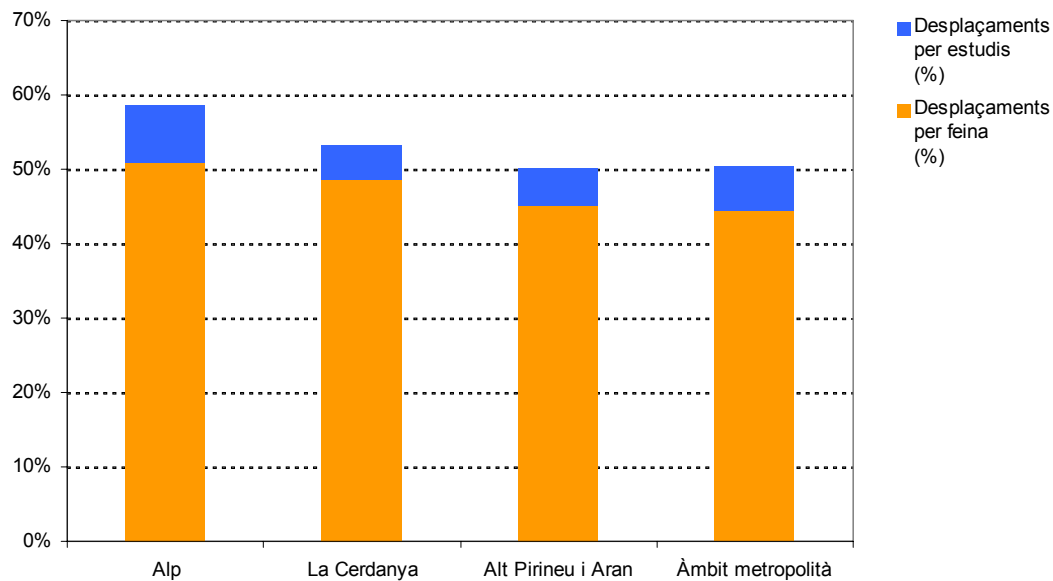

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic:: elaboració pròpia.

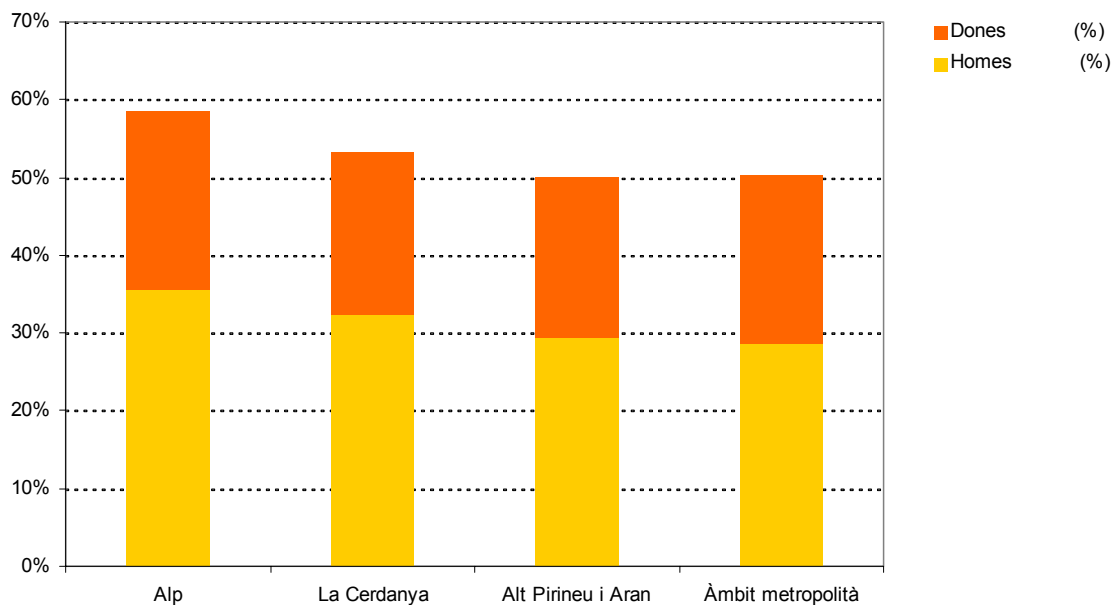
La dispersió de gran quantitat d'assentaments, tot i la important atracció que Puigcerdà suposa per el conjunt de la comarca, suposa la necessitat obligada d'haver d'utilitzar habitualment el vehicle privat, al contrari que els àmbits metropolitans existents a l'Àrea metropolitana de Barcelona i a les capitals de comarca catalanes, on tant el transport públic i el transport a peu té una major incidència.

A continuació s'exposa el repartiment dels desplaçaments per sexe i per raons de feina i estudis, donant uns percentatges similars en tots els àmbits d'estudi.

**Mobilitat obligada per desplaçaments, per motius de feina i d'estudis
 Any 2001**

**Mobilitat obligada per desplaçaments, per motius de feina i d'estudis, per sexe
 Any 2001**

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Gràfic:: elaboració pròpia.

És considerable el nombre de desplaçaments que per motius de feina, i també per motius d'estudis, té lloc al municipi d'Alp. En comparació amb la resta de territoris d'estudi, i sobretot amb les xifres de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran, posen de manifest una important dinàmica, accentuada per la proximitat amb el nucli de Puigcerdà.

Per sexes, les xifres exposen les diferències entre l'ocupació masculina i femenina indicades anteriorment, amb una major ocupació de la població masculina.

A.3.4 DOTACIÓ D'EQUIPAMENTS

Segons es recull al Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA),

"Els dos equipaments bàsics a l'hora de fixar població, d'establir un nucli familiar, són els sanitaris i els educatius. L'organització territorial sanitària de l'Alt Pirineu i Aran s'estructura en 8 àrees bàsiques de salut, cadascuna de les quals compta com a mínim amb un Centre d'Atenció Primària i una àmplia xarxa de consultoris locals. Pel que fa a l'atenció hospitalària, actualment hi ha 4 hospitals –a Vielha, a Tremp, a la Seu d'Urgell i a Puigcerdà. Aquests hospitals són de nivell bàsic i tenen com a hospitals de referència principals l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida i l'Hospital de la Fundació Althaia de Manresa en el cas de la Cerdanya. Així mateix s'han desplegat recursos de l'atenció de la salut mental i drogodependències i d'atenció sociosanitària. Tanmateix actualment no hi ha places d'internament sociosanitari a Aran i Alta Ribagorça. En els darrers anys s'ha establert una línia de col·laboració amb les estructures sanitàries d'Andorra i, més recentment, s'han establert acords amb el govern francès per a la construcció d'un nou hospital a Puigcerdà, concebut com a hospital transfronterer, el qual donarà atenció també als ciutadans de la Cerdanya francesa.

Pel que fa als equipaments educatius, el mapa escolar de l'Alt Pirineu i Aran es basa en el fet de garantir un centre d'Ensenyança Secundària Obligatòria a les sis capitals comarcals, a la Pobla de Segur, a Oliana i a Esterri d'Àneu i un centre de batxillerat només a les capitals comarcals. D'escoles de primària i d'escoles bressol, n'hi ha a les viles de certa entitat però no als nuclis petits. Sens dubte, els dos elements més remarcables i diferencials de l'àmbit respecte a la situació mitjana catalana és la distància que han de recórrer els escolars per a assistir a l'escola secundària i l'absència d'ensenyaments universitaris estables a la regió.

És fàcil d'entendre que el baix pes demogràfic i la seva fragmentació territorial fan difícil acostar més del que ja s'ha fet els serveis a la població, però, en canvi, encara hi ha camí a recórrer per acostar la població als serveis, per fer-los més accessibles. La xarxa d'heliports en l'àmbit sanitari, el transport escolar públic en l'àmbit educatiu i el transport a la demanda i la millora de les infraestructures de comunicació en tots dos casos són bàsics per a la consecució d'aquests objectius. També cal promoure solucions imaginatives per a atendre els infants més petits en nuclis petits on l'escola bressol no és possible o dotar el sistema educatiu d'una major flexibilitat i mantenir l'escola unitària si els habitants d'un poble petit ho volen, per exemple."

El Pla director urbanístic de la Cerdanya recull aquestes indicacions, i n'estableix les determinacions bàsiques per al seu desenvolupament, incidint en la necessitat de la participació de tots els municipis per a la seva gestió.

Tanmateix, d'acord amb l'orientació al turisme alpí de la comarca, estableix una especial atenció a la dotació d'equipaments com ara les àrees d'acampada, les estacions d'esquí, les estacions d'esquí nòrdic, i les àrees d'activitat turística especialitzada.

A continuació s'exposa la dotació dels principals equipaments existents tant als principals nuclis de població, és a dir, Puigcerdà, Bellver de Cerdanya, Alp i Llívia, com al conjunt de la comarca.

A.3.4.1 Equipaments educatius

Actualment trobem una quantitat de centres d'ensenyament d'infantil i primària més repartit per la comarca, amb una absència molt marcada pel que fa als centres de primària i secundària i a centres d'ensenyament especial. Pel que fa a l'ensenyament privat només trobem un centre a Puigcerdà que ofereix infantil, primària i secundària.

EDUCACIÓ. Centres públics.

Nombre de centres segons el tiups d'ensenyament. Any 2006

	Públic				
	Només infantil	Infantil i primària	Només secundària	Infantil, primària i secundària	Només E.especial específica
Alp	0	1	0	0	0
Bellver de Cerdanya	1	1	0	0	0
Llívia	0	1	0	0	0
Puigcerdà	1	1	1	0	1
La Cerdanya	2	11	1	0	1

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

EDUCACIÓ. Centres privats.

Nombre de centres segons el tiups d'ensenyament. Any 2006

	Privat				
	Només infantil	Infantil i primària	Només secundària	Infantil, primària i secundària	Només E.especial específica
Alp	0	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	0	0	0
Llívia	0	0	0	0	0
Puigcerdà	0	0	0	1	0
La Cerdanya	0	0	0	1	0

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

En tots els nivells educatius s'entén per centre públic el que depèn de l'Administració, tant autonòmica com central o local, i per centre privat el d'iniciativa privada, tant els laics com els que pertanyen a l'Església.

A.3.4.2 Equipaments sanitaris

El PTAPA es proposa garantir un Centre d'Atenció Primària, com a mínim, a les sis capitals comarcals de l'àmbit funcional, i a dins de territori cerdà a Bellver de Cerdanya. També preveu consultoris locals en la major part dels municipis, i el nou hospital transfronterer de Puigcerdà que donarà cobertura als ciutadans de la Cerdanya francesa.

La dotació d'equipaments sanitaris, en quantitat de centres hospitalaris i de farmàcies, s'indica a la taula següent. Els centres hospitalaris es refereixen als que presten un servei

permanent, en règim d'internat, amb atenció mèdica i d'infermeria, i estan proveïts de llits per a ingrés amb atenció continuada. Les dades provenen del registre de centres de la Direcció General de Recursos Sanitaris. S'inclouen els centres hospitalaris integrats a la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública i els centres que no hi són integrats, amb els quals el Servei Català de la Salut contracta part de la seva activitat. Respecte a les farmàcies, indicar que totes pertanyen al sector privat. No s'hi inclouen les farmàcies hospitalàries.

SANITAT. Farmàcies i Centres hospitalaris. Any 2001

	Farmàcies	Centres hospitalaris		
		Centres	Llits	Llits per cada 1.000 habitants
Llívia	1	0	0	0
Puigcerdà	3	2	91	5,66
Bellver de Cerdanya	1	0	0	0
Alp	1	0	0	0
La Cerdanya	10	2	91	5,66
Alt Pirineu i Aran	39	6	293	4,28
Catalunya	2.917	214	31.942	4,69

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

La dotació de llits, d'acord amb les dades adjuntes, és per al conjunt de la població resident a la comarca, lleugerament superior al promig tant de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran com del conjunt de Catalunya.

El repartiment dels llits hospitalaris, localitzats tots a Puigcerdà per al conjunt de la comarca cerdana, posa de manifest l'absència de llits de psiquiatria i una certa manca a la dotació de llits per malalts aguts.

**SANITAT. Repartiment dels llits hospitalaris
 Percentatges. Any 2001**

	Llits hospitalaris		
	Aguts	Psiquiatria	Llarga estada
La Cerdanya	34%	0%	66%
Alt Pirineu i Aran	56%	7%	38%
Catalunya	57%	14%	29%

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

Els llits hospitalaris es refereixen als llits atesos amb regularitat per personal mèdic i d'infermeria, situats en una zona del centre hospitalari on s'ofereix atenció continuada als malalts ingressats. S'hi inclouen les incubadores i només els llits en funcionament. S'exclouen d'aquest concepte els llits de parts, de nounats sans, d'anestèsia i reanimació, d'observació a la unitat o serveis d'urgències, de consulta externa, del personal del centre i dels acompanyants del malalt. N'hi ha de tres tipus:

- Llits d'aguts
- Llits de llarga estada
- Llits de psiquiatria

Els llits d'aguts es refereixen als llits d'hospitals generals i d'hospitals especialitzats, com ara els quirúrgics, maternitats, pediàtrics i d'altres dedicats a nefrologia, oftalmologia, reumatologia, etc. No s'hi inclouen, per tant, els llits destinats a crònics o a llarga estada, i des de 1987 els llits de psiquiatria d'hospitals generals, que queden comptabilitzats en els llits de psiquiatria.

Els llits de llarga estada inclouen els llits de crònics i els de residència assistida:

- Els llits de crònics són els llits residencials destinats a prestar assistència als pacients que no necessiten l'aplicació dels mitjans diagnòstics i terapèutics d'un hospital d'aguts, independentment de la seva edat, però que necessiten controls mèdics i farmacològics diversos, continuats i permanents, que no poden ser subministrats en el seu domicili. S'inclouen en aquest grup els llits dels hospitals geriàtrics de llarga estada, els sanatoris antituberculosos i altres centres com els d'assistència a paraplàtics, malalts psicopàtics, crònics i incurables, recuperació, etc.
- Els llits de residència assistida són llits residencials substituïdors de la llar que es destinen a acollir persones de més de 60 anys o els altres col·lectius d'edat inferior que no siguin objecte d'una regulació específica, que presenten, a més de mancances socials, problemes sanitaris no aguts, amb un grau de patologies que requereixen tractaments preventius i/o rehabilitadors permanents, així com control mèdic i farmacològic continuat.

Els llits de psiquiatria els trobem en els hospitals psiquiàtrics, on els malalts s'atenen en unitats d'aguts o subaguts, segons les característiques clíniques que presenten. A les unitats d'aguts s'ingressen, majoritàriament, malalts amb processos no evolucionats que sovint són primers episodis de la malaltia. Per contra, a les unitats de subaguts habitualment s'ingressen malalts amb trastorns mentals severs, evolucions greus i reaguditzacions freqüents, que, per tant, necessiten una intervenció hospitalària més llarga i més complexa que inclogui procediments biològics, psicològics i socials.

A.3.4.3 Benestar social

Dotació d'equipaments per a la gent gran

Places en residències per a gent gran segons naturalesa jurídica. Any 2007

	Naturalesa jurídica			Total
	Iniciativa Pública	Iniciativa Social	Iniciativa Mercantil	
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	30	0	0	30
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	60	0	60
La Cerdanya	30	60	0	90

Puigcerdà i Bellver de Cerdanya concentren el total de places existents per a residències per a gent gran a la comarca cerdana. L'oferta de places, fins a un total de 90, és molt baixa.

Les xifres expressen el nombre de places dels centres que ofereixen els serveis d'acolliment residencial de caràcter permanent o temporal per a persones grans. No s'inclouen els centres d'assistència socio sanitària, i aquests serveis adopten dues modalitats.

- Serveis de llar residència: adreçats a persones grans amb un grau d'autonomia suficient per a les activitats de la vida diària, que requereixen un determinat nivell d'organització i suport personal.
- serveis de residència assistida: adreçats a persones grans que no tenen un grau d'autonomia suficient per realitzar les activitats de la vida diària, que necessiten atenció i supervisió constants, i que tenen unes circumstàncies sociofamiliars que requereixen la substitució de la llar.

Respecte als centres de dia per a gent gran,

Centres de dia per a gent gran

Nombre de centres. Any 2007

	Nombre de centres			
	Entitat privada d'iniciativa mercantil	Entitat privada d'iniciativa social	Entitat pública	Total centres
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	1	1
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	1	0	1
La Cerdanya	0	1	1	2

Centres de dia per a gent gran

Nombre de places. Any 2007

	Nombre de places			
	Entitat privada d'iniciativa mercantil	Entitat privada d'iniciativa social	Entitat pública	Total places
La Cerdanya	0	10	15	25
Llívia	0	0	0	0
Puigcerdà	0	10	0	10
Bellver de Cerdanya	0	0	15	15
Alp	0	0	0	0

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taules: elaboració pròpia.

Puigcerdà i Bellver de Cerdanya concentren el total de centres de dia per a gent gran a la comarca cerdana. Tanmateix, l'oferta de places, fins a 25, és del tot insuficient.

Els centres de dia per a gent gran ofereixen els serveis d'acolliment diürn i d'assistència a l'activitat de la vida diària per a persones grans amb dependències. Aquests serveis es

poden prestar en un establiment específic o bé com a servei integrat en els espais assistencials generals i en el programa funcional d'activitats diürnes d'una residència. Els destinataris són persones grans que necessiten organització, supervisió i assistència tècnica en el desenvolupament de les activitats de la vida diària, i que veuen completada la seva atenció en el seu entorn social familiar.

Dotació d'equipaments per a persones amb disminució

La dotació d'equipaments destinats a persones amb disminució aquí reflectit s'expressa en els següents centres:

- Centres residencials per a persones amb disminució. Centre que ofereix els serveis d'acolliment residencial de caràcter temporal o permanent que té una funció substitutòria de la llar, adequats per acollir persones amb un alt grau d'afectació que necessiten atenció i suport per a les activitats de la vida diària i que, per raons familiars, socials o de localització geogràfica, no poden viure a casa seva, de manera que és indispensable ingressar-les de manera temporal o permanent en un centre d'aquestes característiques.
- Llars residencials per a persones amb disminució. Centre que ofereix els serveis d'acolliment residencial de caràcter temporal o permanent per a persones disminuïdes amb autonomia per a les activitats de la vida diària, quan la seva permanència en la llar familiar ha esdevingut impossible o desaconsellable com a conseqüència de problemes derivats de la mateixa disminució, per manca de família o pel fet de no disposar de condicions sociofamiliars i assistència adequades.
- Centres d'atenció especialitzada per a persones amb disminució. Centre que ofereix els serveis d'acolliment diürn d'atenció especialitzada a persones amb greus disminucions que, a causa del seu alt grau d'afectació, necessiten atenció i suport per a les activitats de la vida diària i que no poden fer ús de cap altre servei diürn de la xarxa general del sistema educatiu.
- Centres ocupacionals per a persones amb disminució. Serveis adreçats a facilitar una atenció diürna de tipus rehabilitador a persones amb disminució en edat laboral i que no hagin pogut integrar-se en l'àmbit laboral, per tal que puguin assolir la màxima integració dins les possibilitats de cada usuari. Aquests serveis adopten dues modalitats:
 - Serveis de teràpia ocupacional: s'accentua la funció terapèutica.
 - Serveis ocupacionals d'inserció: tenen més importància les activitats prelaborals.

La dotació d'equipaments per a persones amb disminució és testimonial. Al conjunt de la comarca de la Cerdanya, a partir de les estadístiques de l'any 2007, no es disposa de centres ni de llars residencials per a persones amb disminució, així com de centres d'atenció especialitzada per a aquest col·lectiu. Tant sols es disposa de dos centres ocupacionals, tots dos situats a capital de la comarca, Puigcerdà.

Centres ocupacionals per a persones amb disminució. Any 2007

	Nombre de centres		
	Entitat privada d'iniciativa social	Entitat pública	Total centres
Alp	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	0
Llívia	0	0	0
Puigcerdà	2	0	2
La Cerdanya	2	0	2

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

A.3.4.4 Equipaments culturals

Al conjunt de la comarca cerdana es disposa d'un arxiu a Puigcerdà, un museu a Llívia, i dues sales de cinema a Puigcerdà, a partir de les estadístiques de l'any 2001.

Equipaments culturals per tipus. Any 2001

	Arxius	Museus i col·leccions	Sales de cinema. Nombre de pantalles	Teatres i auditoris
Alp	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	0	0	0
Llívia	0	1	0	0
Puigcerdà	1	0	2	0
La Cerdanya	1	2	2	0

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques

Taula: elaboració pròpia.

Aquestes estadístiques contemplen:

- Arxius. Arxius amb fons històrics de caràcter públic o privat. L'accés i consulta dels fons dependents de l'Administració estan ordenats i reglamentats al servei dels investigadors. Per contra, la utilització dels arxius privats no està permesa al públic ni tan sols en condicions especials. No s'hi inclouen:
 - Els arxius administratius de la Generalitat corresponents als departaments, serveis territorials, organismes autònoms i empreses públiques
 - Els arxius administratius municipals que no contenen fons històrics
- Museus i col·leccions. Locals representats per institucions permanents sense finalitat de lucre, oberts al públic, que reuneixen un conjunt de béns culturals mobles i immobles per tal de conservar-los, documentar-los, estudiar-los, exhibir-los i difondre'ls.

- Sales de cinema. Sales on es projecten obres cinematogràfiques en el decurs de l'any i que disposen d'un determinat nombre de pantalles.
- Teatres i auditoris. Llocs amb una capacitat determinada destinats a la representació d'obres escèniques o recitals musicals. Es comptabilitzen només els que durant l'any han dut a terme més de 5 representacions de teatre o música. No s'hi inclou la programació de caràcter amateur.

Al museu municipal de Llivia s'hi exposa el conjunt de l'antiga farmàcia de Llivia i col·leccions històriques i artístiques de la vila

Al conjunt de la comarca cerdana, a partir de les estadístiques de l'any 2006, només es disposa de dues biblioteques, una a Puigcerdà i l'altra a Bellver de Cerdanya, totes dues públiques.

Biblioteques per tipus. 2006

	Biblioteca de Catalunya	Tipus			
		públiques	per a grups específics d'usuaris	d'institucions d'ensenyament superior	especialitzades
Alp	0	0	0	0	0
Bellver de Cerdanya	0	1	0	0	0
Llivia	0	0	0	0	0
Puigcerdà	0	1	0	0	2
La Cerdanya	0	2	0	0	2

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

Les biblioteques es classifiquen en les categories següents:

- Biblioteca de Catalunya. Biblioteca patrimonial i de recerca, de caràcter científic i erudit, de segon recurs, no universitària i amb funcions de biblioteca nacional. La Llei del sistema bibliotecari de Catalunya de l'any 1993 defineix plenament les funcions de la Biblioteca de Catalunya en qualitat de biblioteca nacional.
- Biblioteques públiques. Una biblioteca pública ha de complir els criteris següents:
 - Disposar d'una col·lecció de fons de caràcter general, oferir serveis informatius de tipus cultural, educatiu, recreatiu i social i ser accessible a tots els ciutadans.
 - Oferir els serveis de préstec i de consulta de documents de forma lliure i gratuïta.
 - Ser finançada del tot o en una major part pels poders públics (Administració de la Generalitat, estatal o local) o per entitats privades (caixes d'estalvi).
- Biblioteques per a grups específics d'usuaris. Són les que tenen una col·lecció de caràcter general i ofereixen els seus serveis exclusivament a determinades categories d'usuaris, com ara presos, pacients d'hospital, empleats en una empresa, etc. En l'actual edició metodològica, aquesta classe de biblioteques no està inclosa dins les biblioteques públiques.
- Biblioteques d'institucions d'ensenyament superior. Són les biblioteques dedicades principalment al servei dels estudiants i del personal docent dels centres universitaris, com facultats, departaments, escoles tècniques superiors, escoles

universitàries i altres centres d'ensenyament superior públics i privats. Poden estar obertes al públic en general.

- Biblioteques especialitzades. Són biblioteques que depenen d'una associació, servei oficial, centre d'investigació, societat erudita, associació professional, institució cultural, cambra de comerç, museu o de qualsevol altre organisme, i que pertanyen majoritàriament a una disciplina o branca particular. Poden proporcionar documentació o servei a totes les persones que ho demanin, o estar essencialment destinades a respondre a les necessitats d'informació d'un tipus especialitzat d'usuari.

A.3.4.5 Equipaments esportius

El conjunt de municipis cerdans disposa d'instal·lacions esportives pròpies, moltes d'elles vinculades a les activitats de lleure.

L'oferta d'equipaments és molt variada, si ve són els principals nuclis poblacionals de la comarca els que concentren els pavellons esportius, les sales destinades a espais esportius, i les piscines cobertes. Alp, al disposar de les instal·lacions d'esquí de la Molina i Masella, absorbeix la major part de pistes d'esquí.

Equipaments esportius per tipus. Any 2001

Part 1/3

	Pistes poliesportives a l'aire lliure (>400 m2)	Pistes de tennis (>400 m2)	Frontons (>200 m2)	Camps de futbol, rubi, hoquei, etc. (>4000 m2)
Alp	4	8	0	1
Bellver de Cerdanya	2	3	0	1
Llívia	0	8	0	1
Puigcerdà	4	7	0	2
La Cerdanya	17	37	0	8

Equipaments esportius per tipus. Any 2001

Part 2/3

	Pistes poliesportives en pavellons (>400 m2)	Espais esportius en sales (>50 m2)	Vasos de piscines a l'aire lliure (>50 m2)	Vasos de piscines cobertes (>50 m2)
Alp	1	6	7	3
Bellver de Cerdanya	1	0	3	0
Llívia	1	1	5	1
Puigcerdà	1	10	4	1
La Cerdanya	4	19	32	5

Equipaments esportius per tipus. Any 2001

Part 3/3

	Pistes d'atletisme (200, 300 i 400 metres de corda)	Altres espais convencionals (petanca,esquaix, etc.)	Altres tipus singulars (pistes d'esquí, camps de golf,etc.)	Altres espais petits (pistes petites, esplanades,etc.)
Alp	0	6	130	15
Bellver de Cerdanya	0	0	5	3
Llívia	0	0	0	9
Puigcerdà	0	41	3	9
La Cerdanya	0	72	167	59

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

A.3.4.6 Equipaments esportius orientats a la promoció turística

Tal i com es recull al PTPAPA,

"El model turístic que ha transformat els Pirineus és el que s'anomena alpi. Aquest model es caracteritza per l'alternança entre turisme blanc (turisme de neu) a l'hivern i turisme verd (turisme de natura, turisme rural, turisme d'aventura) a l'estiu. Aquesta complementaritat estiu/hivern confereix solidesa al model perquè l'existència de dues temporades altes garanteix la viabilitat econòmica del sistema. Mentre el turisme d'aventura sembla haver tocat sostre i s'ha acabat cenyint, bàsicament, a les aigües braves del Pallars Sobirà, l'ecoturisme és un valor ascendent. La segona residència apareix com un element decisiu del model i, si bé en una primera fase esdevé un element dinamitzador del turisme alpi i possibilita la implantació del turisme d'hivern, posteriorment esdevé un factor distorsionador del model."

En aquest sentit, les àrees d'acampada, les estacions d'esquí, i les estacions d'esquí nòrdic són determinants.

Les àrees d'acampada

Segons es recull al PDUC sobre les àrees d'acampada de la Cerdanya:

"Els càmpings són equipaments amb unes característiques molt particulars. Són equipaments turístics realitzats en sòl no urbanitzable que, en teoria, no són permanents i han d'oferir una alternativa d'oci que afecti menys al medi. Són més econòmics que la residència en un hotel o en un apartament, tot i que a vegades clients dels càmpings acaben dotant-se de tantes comoditats que aquesta idea originària de mobilitat s'acaba perdent."

Segons la normativa de càmpings, aquests tenen diferents qualificacions segons els serveis que ofereixen. Aquest fet provoca que els càmpings d'alta qualificació arribin a tenir moltes construccions afegides en el seu entorn: pistes esportives,

piscines, supermercats, i serveis com l'escomesa d'aigua, contenidors de deixalles, etc.

En determinades zones d'interès natural, la ubicació del càmping i la categoria que pot assolir ha d'estar equilibrada amb la fragilitat de l'espai natural en qüestió. En les àrees fràgils i els connectors, per tal de mantenir la seva qualitat paisatgística, les condicions per a l'assentament d'àrees d'acampada hauran de ser molt restrictives.

El cas més alarmant en aquests moments és el del càmping de Prullans (Càmping del Torrent del Prat de Vià) i el de Lles (càmping del Temple del Sol). Aquests càmpings han de millorar molt les seves condicions per tal que aquestes zones no vegin menys valorat el seu potencial paisatgístic, a més d'adaptar-se a les autoritzacions de Turisme i de l'Agència Catalana de l'Aigua".

Les estacions d'esquí i d'esquí nòrdic

Com subscriu el PTAPA:

"És una evidència que les variables demogràfiques i econòmiques més positives de l'àmbit durant les darreres dècades han anat indissociablement lligades a l'existència propera d'una estació d'esquí.

A la Cerdanya estan obertes, des de la dècada dels quaranta, les estacions de la Molina i la Masella que, en algun moment, s'ha dit d'ampliar-les cap a Coll de Pal, al Berguedà."

Aquestes estacions són un clar pol d'atracció del nomenat turisme alpí estacional, que aprofita la neu al hivern i les pastures a l'estiu per caminades per la natura. Segons observa el PDUC, tal i com passa amb les zones d'acampada, aquestes instal·lacions comporten unes dotacions i infraestructures molt importants pel seu funcionament, agreujades pel fet de l'augment de segones residències pel territori proper.

Al conjunt de la comarca es troben dos dominis esquiables, a Lles de Cerdanya i el més important de la comarca el format per les estacions d'esquí alpí de La Molina i Masella, ambdues al municipi d'Alp.

D'altra banda, podem localitzar a la comarca 3 estacions d'esquí nòrdic, a Arànsér i Lles al municipi de Lles de Cerdanya i a Guils de Cerdanya.

Respecte les estacions d'esquí nòrdic, el PDUC indica,

"En els últims anys s'ha popularitzat la pràctica del esquí nòrdic, tant a nivell competitiu com de esbarjo i oci, el que ha portat a la instal·lació de noves estacions amb les pròpies particularitats. Aquest esport necessita per a la seva pràctica unes infraestructures i instal·lacions més reduïdes que l'alpí, magatzem per la maquinària de condicionament de pistes, lloguer de material, restauració, refugi, etc., perfectament realitzables segons l'article 47 de la Llei d'urbanisme. Tant sols les infraestructures que donen accés tenen que dimensionar-se segons el nombre de practicants i visitants."

El PDUC estableix un seguit de determinacions per tal de reconduir els creixements urbans vinculats a aquestes dues estacions, avançant en l'eficiència del consum del sòl, la promoció d'usos turístics per damunt dels residencials, la dotació d'equipaments estratègics com els aparcaments públics, i la desestacionalització de l'oferta turística alpina, en un intent per consolidar aquestes estacions com àrees d'activitat econòmica de primer ordre.

Vistes de les pistes d'esquí de La Masella durant l'hivern i de les pistes forestals d'esquí nòrdic acondicionades quant falta neu per a caminades per la natura a La Molina.

A.4 ANÀLISI URBANÍSTIC

Segons estableix l'article 59 de la LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla, i, d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2. s'ha de referir, entre d'altres aspectes, a:

- Informació urbanística, acompanyada dels estudis complementaris necessaris, relativa als aspectes següents:
 - Característiques del territori: entre d'altres amb indicació dels usos als quals està destinat, estructura urbanística, infraestructures existents, context territorial supramunicipal.
 - Planejament territorial i sectorial amb incidència en l'àmbit del pla.
 - Planejament urbanístic vigent amb anterioritat.
 - Assenyalament dels valors mediambientals, paisatgístics, culturals, agraris o de qualsevol altre tipus existents en l'àmbit del pla.
 - Xarxes bàsiques existents dels serveis d'aigua, hidrants per a incendi, gas, electricitat, telecomunicacions i sistemes d'evacuació de les aigües residuals o de pluja.
 - Altres aspectes rellevants que caracteritzin l'àmbit territorial del pla.

A.4.1 EVOLUCIÓ HISTÒRICA

L'article 3 de la LUC, del Text refós de la Llei d'urbanisme, expressa que la utilització racional del territori comporta, entre d'altres la preservació dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, tenint present que el patrimoni cultural és un dels testimonis fonamentals de la trajectòria històrica i d'identitat d'una col·lectivitat.

Tanmateix, d'acord amb l'article 3 del reglament del RLUC, sobre el concepte de desenvolupament sostenible, en el seu punt f), defineix que dins l'exercici de les competències urbanístiques, regit pel principi de desenvolupament urbanístic sostenible, cal conjuminar, entre d'altres, la protecció del patrimoni cultural, mitjançant la conservació, recuperació i millora dels immobles que integren, dels espais urbans rellevants, dels elements i tipologies arquitectònics singulars, dels paisatges de valor cultural i històric i de les formes tradicionals d'ocupació humana del sòl.

En aquest sentit, conèixer la realitat històrica del territori és fonamental per establir una aproximació adequada del seu valor patrimonial cultural, integrat per el conjunt de béns mobles i immobles relacionats amb la història i la cultura de Catalunya, així com dels béns immaterials integrants de la cultura popular, tradicional i de les seves particularitats lingüístiques

Per endinsar-se als orígens de l'assentament d'Alp cal remuntar-se als temps dels orígens feudals dels primers comptats catalans. La seva ubicació dins la comarca cerdana ha acompanyat a la seva història i al seu desenvolupament, com es recull del temps de la

dominació seraïna i als orígens del comtat de Cerdanya, el primer comptat de la Catalunya Vella juntament amb el comtat d'Urgell, amb la conquesta del territori pels francs i la fi del domini àrab. Breument, l'enciclopèdia catalana recull:

"Alp és documentat ja com a parròquia en l'acta de consagració de la catedral d'Urgell (Albi). Cap al 863-64 s'hi deturà el monjo Eudald de Conques, acompanyat del comte Salomó de Cerdanya, amb les relíquies de sant Vicenç, diaca d'Osca, que a la primeria del segle IV fou martiritzat a València, relíquies que eren traslladades de Saragossa a Castres. Sembla que Alp formà part de la baronia d'Urtx, que posseïren els vescomtes de Cerdanya i després els de Castellbò i també els Urtx, anomenats vescomtes d'Urtx al traspàs del segle XI al XII. El 1316 el rei adquirí de Ramon d'Urtx la major part del terme d'Alp. La que pertanyia als vescomtes de Castellbò fou donada el 1346 per Ricard Bernat de Foix a Sicard de Llordat. La part del rei, en la qual hi havia compresos els llocs de Saltèguet, Ovella i Sagramorta, va ser venuda per Pere III el 1368 a Jaume de Pallars, senyor de Mataplana, el qual el 1373 la vengué a Joan de Lussana o de Laçana i finalment l'hereu i germà d'aquest, Pere, el 1393 la va vendre a la vila de Puigcerdà. D'aquesta manera, Alp es convertí en lloc reial, de la vegueria de Puigcerdà."

Després de nombroses lluites territorials, de traïcions i lleialtats, el rei Carles el Calb, rei de França Occidental (840-877); 5è Emperador d'Occident, Rei d'Itàlia i comte de Provença (875-877), concedí els comptats d'Urgell i Cerdanya a Guifré I, Guifré el Pilós. Vuit anys després, el 878, de mans de Lluís el Tartamut, Guifré el Pilós rebé les investidures dels comptats de Barcelona i Girona. Amb la mort de Lluís el Tartamut, Lluís II de França dit el Quec (846 - Compiègne, 879), rei d'Aquitània (867-879) i rei de França (877-879), es va assenyalar el principi de la disgregació de l'Imperi carolingi, Durant el darrer quart del segle IX, els reis francs perderen el poder i, a tot arreu de l'antic imperi, els comtes i governants locals deixaren de ser uns funcionaris que el rei nomenava i destituïa a la seva voluntat per esdevenir uns petits sobirans que havien convertit els seus càrrecs en hereditaris i, en conseqüència, havien originat nissagues.

L'evolució dels principals nuclis de població de la comarca de la Cerdanya, als segles XV i XVI, amb la implicació de les lluites entre el domini francès i catalano-aragonès, que foren la causa de certes migracions internes i s'acompanyaren del creixement del nucli de Bellver de Cerdanya.

L'evolució de la població recull paral·lelament aquests fets, i una de les fonts documentades més antigues que estan disponibles són el recompte dels fogatges. Els fogatges són una de les fonts més antigues que existeixen a Catalunya. La seva finalitat era clarament fiscal, ja que era la imposició que les Corts Generals establien per conivença amb el rei dels estats de la Corona Catalano-aragonesa a raó d'una quantitat per foc o casa habitada, per tal d'atendre les necessitats de la Corona o de la terra. Així doncs, no són uns recomptes individuals, sinó que tan sols recullen el cap de família, que en aquest cas era el responsable de pagar el tribut. El més antic és el de 1359, revisat l'any 1365, sobre el qual no es disposa d'informació territorial i que va ser establert per les Corts de Barcelona. Durant els segles XV i XVI se'n van fer en diverses ocasions i especialment els anys 1497, 1515 i 1553.

Evolució dels fogatges

Any	1497	1515	1553
Alp	12	20	21
Bellver de Cerdanya	100	136	132
Llívia	55	40	72
Puigcerdà	423	316	408
TOTAL	590	512	633

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

Al segle XVII, Catalunya es veié agreujat pel malestar que generà a diferents contrades catalanes la presència de tropes castellanes durant les guerres entre França i Espanya emmarcades en la Guerra dels Trenta Anys (1618 - 1648). Les tropes castellanes i italianes que havien entrat a Catalunya per combatre amb els francesos al Rosselló van causar grans mals al camp rural, actuant en determinats moments com un exèrcit d'ocupació.

La Guerra dels Segadors és el conflicte bèl·lic que afectà bona part del Principat de Catalunya entre els anys 1640 i 1652, i que tingué com a efecte més perdurable la signatura del Tractat dels Pirineus de l'any 1659 entre Espanya i França, que alienava del Principat de Catalunya el comtat de Rosselló, el Conflent i una part del comtat de Cerdanya, que passaren així a mans franceses

El Tractat dels Pirineus d'entre el 1.659 i 1.660 defineix una frontera en terres cerdanes i Llívia passa a ser un enclau ja que Miquel Salbà va al·legar que el tractat parlava de villages o "pobles" i que Llívia no era altra cosa que una "Vila" i, per tant, no podia formar part de la zona segregada.

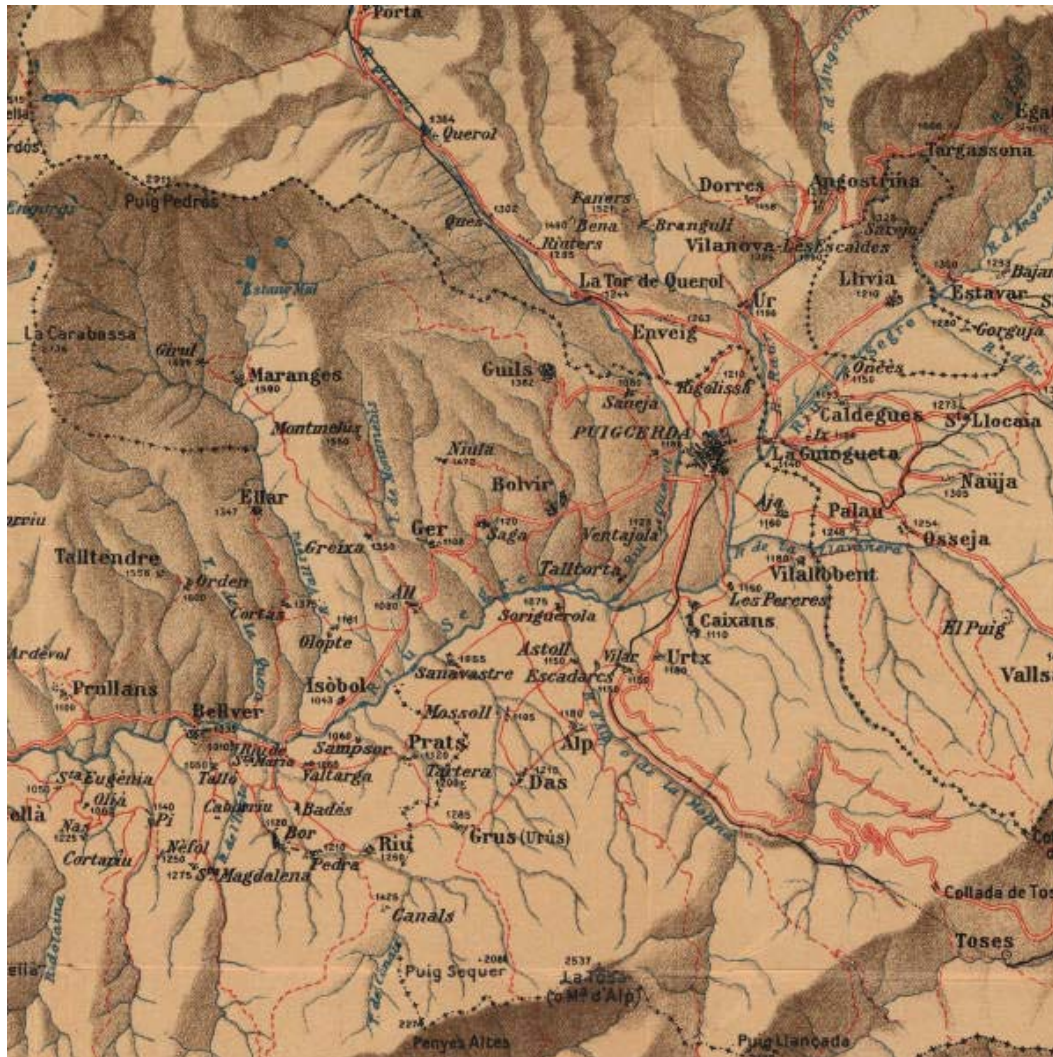
El Tractat de Llívia (1660) va ser l'acord complementari que en consumava la separació. Fins al 1716 va pertànyer a la vegueria de Cerdanya, i des de llavors fins al 1833, al corregiment de Puigcerdà, excepte en el període 1812-13, en què fou del departament del Segre, francès. Però no és fins el 1868, sota el definitiu Tractat de Baiona, que s'estableixen les fites que separen els territoris estatals de França i Espanya, amb els agregats de Gorguja i Cereja, així com els camins que havia de seguir el bestiar per pasturar als comunals del Carlit i els drets de reg.

Cal tenir present que el concepte de sobirania estatal i el d'estat mateix no era el mateix a l'època en què es va signar el Tractat dels Pirineus que el que tenim des del segle XIX i, molt més acusadament, des del segle XX. El canvi de sobirania dels municipis cerdans no va ser inicialment traumàtica, ja que representava poc més que passar de dependre d'un senyor a passar a dependre'n d'un altre. Però a partir de la Revolució Francesa es detecta un canvi molt més acusat. La llengua francesa s'imposarà com a única oficial –tal com passa encara avui dia– i l'estat francès tractarà d'esborrar tot rastre de l'antiga pertinença a Catalunya. Tot i així, els matrimonis mixtos entre cerdans d'un i l'altre costat de la ratlla han estat freqüents sempre, a l'igual que molts propietaris que tenen camps i masies a un i altre costat, protegits pel mateix Tractat dels Pirineus.

El segles XVI, XVII i XVIII van representar un període de notable prosperitat a la comarca, amb un fort increment de la població fins a finals del segle XIX, on s'inicià una forta devallada acompanyada d'un notable estancament al conjunt de la comarca, en

contraposició amb l'evolució de la població al conjunt de Catalunya, amb el fort desenvolupament industrial i l'atracció de les àrees més urbanes al llarg de l'eix del Llobregat i l'àmbit metropolità de Barcelona. Aquesta situació es generalitzà al conjunt de l'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran.

Al mapa següent, datat a l'any 1927, i titulat "La Cerdanya: mapes i itineraris de Catalunya, València i Balears" es posa de manifest el desenvolupament de Puigcerdà i la posició estratègica d'Alp al peu de la collada de Toses

Font: ICC Institut Cartogràfic de Catalunya
Autor: Dolcet, Farré i Bescós

De les conseqüències d'aquesta situació, que en definí la seva posterior evolució i la de les comarques resultants, l'Alta i la Baixa Cerdanya, l'anàlisi de la taula següent n'exposa aquesta situació, enfocada en els principals nuclis que defineixen la comarca de la Cerdanya dins el territori català.

Evolució de la població. 1717 - 1936

	Any											Variació en %
	1717	1787	1857	1860	1877	1887	1900	1910	1920	1930	1936	
Alp	263	427	648	586	551	565	588	587	645	541	567	116%
Bellver de Cerdanya	1.190	2.276	2.913	2.723	2.210	2.125	2.094	2.043	1.904	1.685	1.739	46%
Llívia	680	777	968	903	1.070	1.236	941	994	877	743	804	18%
Puigcerdà	1.388	2.036	2.613	2.407	2.645	2.931	2.861	2.982	2.749	3.090	3.688	166%
TOTAL	3.521	5.516	7.142	6.619	6.476	6.857	6.484	6.606	6.175	6.059	6.798	93%
Variacions parcials		57%	29%	-7%	-2%	6%	-5%	2%	-7%	-2%	12%	

Evolució de la població. 1936 - 1986

	Any											Variació en %
	1936	1940	1945	1950	1955	1960	1965	1970	1975	1981	1986	
Alp	567	539	842	566	649	664	889	906	1.073	883	894	58%
Bellver de Cerdanya	1.739	1.690	2.303	2.124	1.865	1.745	1.839	1.732	1.711	1.674	1.605	-8%
Llívia	804	723	685	755	740	755	797	856	788	921	930	16%
Puigcerdà	3.688	2.845	3.339	3.595	3.717	4.561	4.793	5.526	6.011	5.818	6.029	63%
TOTAL	6.798	5.797	7.169	7.040	6.971	7.725	8.318	9.020	9.583	9.296	9.458	39%
Variacions parcials		-15%	24%	-2%	-1%	11%	8%	8%	6%	-3%	2%	

Font de les dades: IDESCAT. Banc d'estadístiques de municipis i comarques
 Taula: elaboració pròpia.

El municipi d'Alp, així com el conjunt de la Cerdanya i concretament la seva capital, Puigcerdà, varen rebre un fort impuls per al seu desenvolupament amb l'arribada del ferrocarril procedent de Barcelona, que acostà les seves terres al Ripollès a través de la collada de Toses, així com amb Osona i el Vallès Oriental, seguint el seu recorregut.

La Guerra Civil espanyola afectà a Alp a l'igual que a la resta de l'Estat, iniciant un període de nou despoblament provocat per la pobresa que assolà a tot el territori i especialment als àmbits més rurals, amb una migració important cap a Barcelona i les seves rodalies. No va ser fins a l'any 1959, quan França va liberalitzar la situació duanera, que el comerç i el turisme van començar a agafar força, gràcies al fet que molts francesos llogaven habitacions i cases a la població per passar-hi les vacances. És rellevant observar com els anys immediats a la fi de la Guerra civil espanyola tret de Llívia els principals municipis cerdans veieren incrementada ostensiblement la seva població, degut a una important onada de migració amb afany de protegir-se de la dominació germana de les terres franceses, durant la II Guerra mundial. Finalitzat el conflicte, juntament amb la precarietat de la postguerra a Espanya s'inicià un accentuat període de despoblament.

Als inicis del període democràtic es produí un considerable estancament econòmic i demogràfic respecte al creixement anterior, durant els anys setanta fins entrada la dècada dels anys vuitanta, tant a les terres cerdanes com a la resta del territori, i tanmateix representà la fi d'un model econòmic amb una forta presència del sector agrari. A partir de l'any 1986, amb l'aprovació del Pla Intermunicipal Coordinador de la Cerdanya (PICC), promogut pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques, que va permetre planificar i dotar de planejament actualitzat els onze municipis gironins de la comarca de la Cerdanya: Alp, Bolvir, Das, Fontanals de Cerdanya, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llívia, Meranges, Puigcerdà, i Urús, s'inicià un període de progrés social i econòmic al conjunt del territori que permeté un fort desenvolupament del sòl urbà i una profunda transformació a tots els nivells.

La construcció del túnel del Cadí, que en facilità la seva connexió rodada amb l'eix del Llobregat, suposà també un impuls extraordinari a la dinàmica social i econòmica de la comarca. La seva història, segons es desprèn de la informació facilitada per l'empresa 'Túnel del Cací, Concesionaria del Estado, S.A.', es recull a continuació:

"La història del túnel del Cadí es remunta a principis del segle XX. Ja aleshores, els habitants de l'Alt Berguedà tenien la urgent necessitat socio-econòmica de comunicar-se amb la Cerdanya. Prova d'això és la sol·licitud presentada al Rei Alfons XIII, a l'octubre de 1908, per a la construcció d'un túnel que facilités la comunicació entre les comarques de Berguedà i la Cerdanya.

... No obstant això, no és fins el 1969 que la iniciativa pren cos mitjançant la sol·licitud de la Sociedad Promociones Pirinaicas S.A al ministeri d'Obres Públiques, de la concessió per al projecte de construcció i explotació en règim de peatge del Túnel del Cadí i accessos per a completar l'antiga carretera C-1411 d'Esparreguera a Bellver.

... En 1980 es crea l'empresa Infraestructuras de Cataluña, SA amb participació majoritària de diverses Caixes d'Estalvi i d'altres entitats catalanes i particulars, i al juliol del mateix any s'adjudiquen les contractes corresponents a obra civil del túnel i accessos. Un any després comencen els treballs preparatoris i al gener de 1982 es comença la perforació. Finalment, el 30 d'octubre de 1984, el Túnel del Cadí i els seus principals accessos entren en funcionament."

Però sens dubte el fet diferencial més rellevant de la història recent d'Alp és el desenvolupament turístic promogut al voltant de les seves dues estacions d'esquí, La Molina i Masella. Els seus orígens i la seva evolució, segons es desprèn de l'Enciclopèdia Catalana, és la següent:

"... A la collada de Toses hi havia l'antic Hostal de la Molina, documentat almenys des de la segona meitat del segle XVIII. El 1909 s'hi hostatjaren uns novells esquiadors del Centre Excursionista de Catalunya (com que encara no hi arribava el tren, vingueren en carruatge des de Ribes de Freser). Aquesta excursió és a l'origen del modern barri i estació hivernal de la Molina. El 1911 s'hi celebrà la primera competició oficial d'esquí, dins el Tercer Concurs Català i Setmana Esportiva de Ribes de Freser, i l'any següent, en la primera internacional s'atorgaren les copes d'Alfons XIII i del president de la República Francesa.

... El primer teleesquí es construí a Font Canaleta l'hivern del 1942; el seguí el telecadira del Xalet del CEC al turó de la Perdiu i els altres successivament pels vessants de Puigllançada i de la Tosa d'Alp. Entre el 1976 i el 1977 s'inicià una nova fase d'expansió esportiva amb un seguit de millores, com el nou estadi de competició a la pista de la Comella, i posteriorment es reorganitzà la xarxa de telecadires i teleesquís. La temporada d'hivern 1999-2000 s'inaugurà un remuntador que uneix les estacions de la Molina i de Masella.

... L'estació d'hivern de Masella, amb 18 h el 2001, sorgí gràcies a la recerca de noves pistes d'esquí. Va ser inaugurada pel desembre del 1967. Posteriorment hom hi ha afegit noves instal·lacions mecàniques d'accés i pistes amb diversos graus de dificultat des del pla de Masella (1 600 m) fins al cim de la Tosa (2 536 m). Un sector de les pistes és dins el terme de Das (els Còms i Coma Oriola), bé que

connectat des del cap del Bosc amb la xarxa general de teleesquís i amb el pla de Masella per una carretera.”

A.4.2 ESTRUCTURA BÀSICA DEL TERRITORI

A.4.2.1 L'encaix territorial d'Alp dins la comarca de la Cerdanya

El terme municipal d'Alp s'estén a l'obaga per la vall de la Molina des de la Collada de Toses i el cim de la Tosa (2.536m) fins a la plana. És el municipi més oriental de la Baixa Cerdanya i connecta amb el Ripollès per la Collada de Toses. Limita al nord amb Fontanals de Cerdanya i Puigcerdà, a l'oest amb Das, al sud amb els municipis berguedans de Bagà i Castellar de n'Hug, al sud-est amb el municipi ripollenc de Toses, i a l'est amb el municipi de l'Alta Cerdanya francès de Palau de Cerdanya.

La vila d'Alp es situa estratègicament a la plana ceretana, a 1.159 m, arrezerada als peus de la muntanya al costat de la vall, i al sud s'hi troben els nuclis de La Molina i Masella, de creació més recent arran del desenvolupament de les pistes d'esquí.

El terme municipal integra una petita part del Parc Natural Cadí-Moixeró i de la Reserva Nacional de Caça de la Cerdanya. Hi ha diferents refugis de muntanya com el des Pas de Roc, de la Pleta, de les Vaques, dels Ocells, i el del Medi Rural. També hi passa un itinerari de gran recorregut (GR-4).

A.4.2.2 L'encaix territorial de la Cerdanya

La Cerdanya és una regió natural i històrica que el 1659, el tractat dels Pirineus entre França i Espanya va dividir entre aquests dos estats i així resta sota administració francesa l'Alta Cerdanya, llevat de l'enclavament de Llivia.

Posteriorment, al primer terç del segle XIX es constituirà la divisió provincial de Girona i Lleida, conformant la singularitat d'aquest territori marcat profundament pels límits fronterers i les seves condicions naturals.

Administrativament la comarca està dividida en 17 municipis compartits entre la Cerdanya de Girona i de la Cerdanya de Lleida, essent la seva capital comarcal Puigcerdà.

Figura. Els municipis de la Cerdanya.

Font: Elaboració pròpia a partir de la cartografia oficial del Departament de Medi Ambient i Habitatge (DMAH) de la Generalitat de Catalunya.

Els municipis que formarien part de la Cerdanya gironina serien:

- Alp
- Bolvir
- Das
- Fontanals de Cerdanya
- Ger
- Guils de Cerdanya
- Isòvol
- Llivia
- Meranges
- Puigcerdà
- Urús

Els municipis que formarien part de la Cerdanya lleidatana serien:

- Bellver de Cerdanya
- Lles de Cerdanya
- Montellà i Martinet
- Prats i Sansor
- Prullans
- Riu de Cerdanya

Els diferents assentaments urbans de la comarca s'han anat instal·lant als peus de les vessants muntanyenques, i a la muntanya, a diferents nivells d'altitud. Només Bellver de

Cerdanya, fundat al segle XIII i Llúvia com assentament romà son dels nuclis urbans dins de l'àmbit del present Pla que responen a una motivació estratègica.

Pel que fa als assentaments urbans, la majoria d'aquests es troben als peus o contraforts de les muntanyes, fora de l'àmbit de la plana agrícola, i buscant en tot moment l'abric dels accidents orogràfics per fer front a les inclemències del temps i antigament per motius defensius.

A.4.2.3 Xarxa principal de carreteres

Com recull el PTAPA hi ha 5 eixos viaris que entrellacen l'Alt Pirineu i Aran amb la resta de Catalunya, dels quals l'Eix del Segre, l'Eix del Llobregat i l'Eix del Ripollès entren a dins del propi àmbit del POUPM de la Cerdanya i que com veurem a la figura següent aporten la major càrrega viària de tot aquest territori.

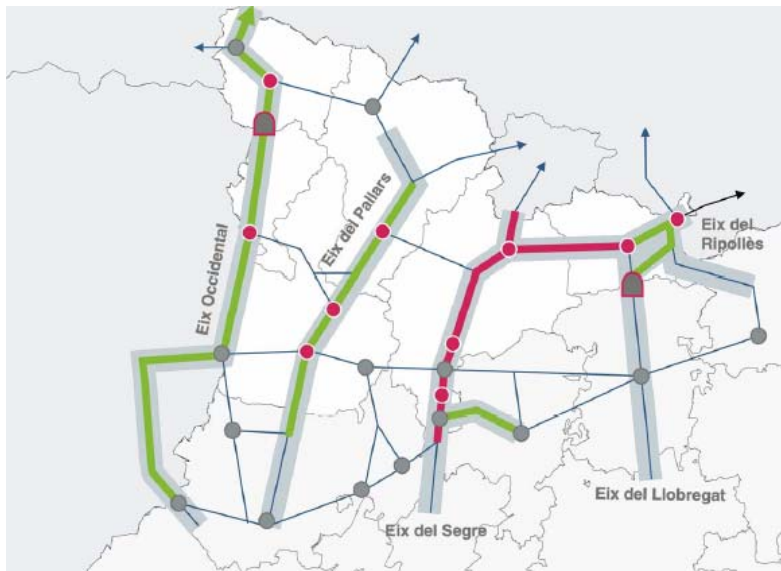

Figura. Esquema d'accés a l'Alt Pirineu i Aran.
 Font: Xarxes d'infraestructures viàries PTAPA.

Font: Xarxes d'infraestructures viàries PTAPA.

El PTPAPA descriu:

“L'eix del Segre, estructurat per la carretera C-14 de la Generalitat i l'N-260 de l'Estat entre Adrell i Puigcerdà, ressegueix el riu Segre vertebrant les comarques de l'Alt Urgell i de la Cerdanya. El pes de la Seu d'Urgell, la població més gran de l'àmbit de l'Alt Pirineu i Aran i, sobretot, d'Andorra, expliquen que en la actualitat aquest sigui l'eix més important, quant a intensitat de trànsit, de l'àmbit.

Actualment, l'eix del Segre esdevé el camí de molts vehicles que es desplacen des de l'àrea metropolitana de Barcelona cap a Andorra, degut a que és l'alternativa al pas pel túnel del Cadí, i conseqüentment al pagament del peatge malgrat el camí mínim per efectuar aquest recorregut és efectivament el de l'eix del Llobregat i el túnel del Cadí.

En el seu tram cerdà, l'eix travessa, sense adaptació urbana, els nuclis de Martinet, Ger, Bolvir i tota l'àrea residencial de baixa densitat que s'estén a l'oest de Puigcerdà. Tot i que Bellver de Cerdanya, on entronca el ramal provinent de l'E-9 i el túnel del Cadí, i el nucli urbà d'All es voregen, la via ho fa d'una manera molt propera i amb accés des dels voltants, com si es tractés d'una travessera. Per atènyer la Tor de Querol i recuperar l'eix del Pimorent cap a Tolosa, cal vorejar tot Puigcerdà per la seva ronda sud i els nuclis francesos de la Guingueta d'Ix, Ur i Enveig”

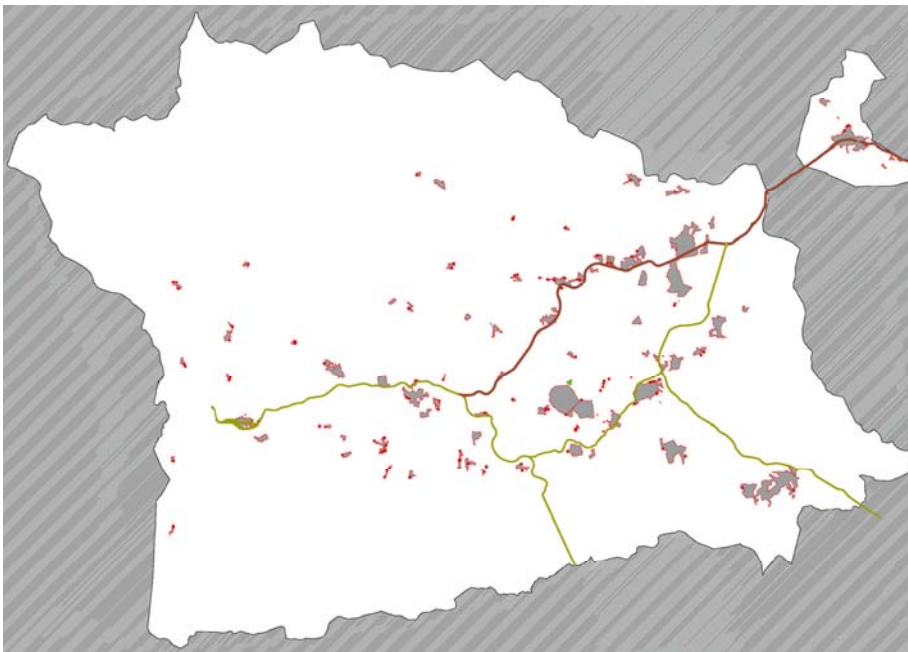

Figura. Xarxa principal de carreteres de la Cerdanya.
Font: El.laboració pròpia.

“El segon accés més freqüentat per accedir a la Cerdanya és l'Eix del Llobregat i el túnel del Cadí (la carretera C-16 de la Generalitat, també reconeguda com a eix Transeuropeu amb el nom d'E-9, entre Barcelona i Tolosa).

L'eix del Llobregat, un cop travessat el peatge del túnel del Cadí, situat a la boca nord del mateix, gira cap al nord-est, circumval·la els nuclis d'Urús, Das, Alp i el Vilar d'Urtx fins a enllaçar amb l'N-152 que ve de Ripoll i, amb aquest nom i titularitat, arriba fins a Puigcerdà i la frontera amb França”.

"El tercer accés en importància és el de l'Eix del Ripollès, per la collada de Toses (carretera N-152), un eix que, funcionalment, tant pot ser considerat la prolongació cap el nord de la C-17 procedent de Barcelona com part de l'eix Pirinenc que uneix el cap de Creus amb Aragó".

La seva continuació a través de territori francès fins al terme municipal de Llivia es fa amb la carretera N-154.

Segons es recull a l'Estudi de la mobilitat generada,

Figura. Jerarquizació de la xarxa viària de la Cerdanya
Font: Estudi de la mobilitat generada. 3.1.2.

A.4.2.4 La xarxa secundària de carreteres a la comarca de la Cerdanya

La xarxa secundària de carreteres està conformada per un conjunt de vies asfaltades i camins de fàcil circulació vinculades als eixos vials estructurants de la Cerdanya com les carreteres N-260, C-16, N-152 i N-154.

Aquest tipus de via serveix per a connectar als nuclis localitzats als marges elevats de la vall amb les poblacions i serveis situats a la plana del riu Segre.

Pel costat de la solana, com recull el PDUC, tenim:

- LV-4036. Transcorre des de Martinet fins a Lles de Cerdanya amb perllongacions fins als nuclis de Músser, Arànsor i Viliella.

- LV-4037. Transcorre des de la N-260 fins al nucli de Prullans amb perllongacions fins als nuclis d'Ardòvol i Coborriu de la Llosa.
- GIV-4032. Transcorre des de la N-260 fins al nucli d'Olopte amb perllongacions fins als nuclis de Cortàs i Éller.
- GIV-4031. Transcorre des de la N-260 a l'alçada de Ger fins al nucli de Meranges, amb perllongacions amb Grèixer i Girul.
- GIV-4035. Transcorre des de la N-260 al seu pas pel nucli de Sant Martí de Cerdanya, just a l'entrada de Puigcerdà, fins al nucli de Guils de Cerdanya, passant per Saneja.

Pel costat de l'obaga tindríem:

- LV-4055. Transcorre des de la N-260 al seu pas pel nucli de Martinet fins al nucli de Montellà.
- GIV-4036/1. Petita via que transcorre des de la E-09(S/N) fins al nucli d'Urús.
- GI-400. Via de caràcter alpí que transcorre per una banda des del nucli de Das i per l'altra des del nucli d'Alp fins a la Collada de Tosses connectant al seu pas amb els nuclis de Masella i La Molina i amb les seves respectives instal·lacions esportives.
- GIV-4034. Transcorre des de la carretera E-09(S/N) fins al nucli d'Urtx.
- GIV-4082. Carretera que transcorre paral·lela a la riera d'Alp i que connecta el nucli antic de La Molina i la seva estació de ferrocarril amb la carretera E-09(S/N) i la GIV-4033.

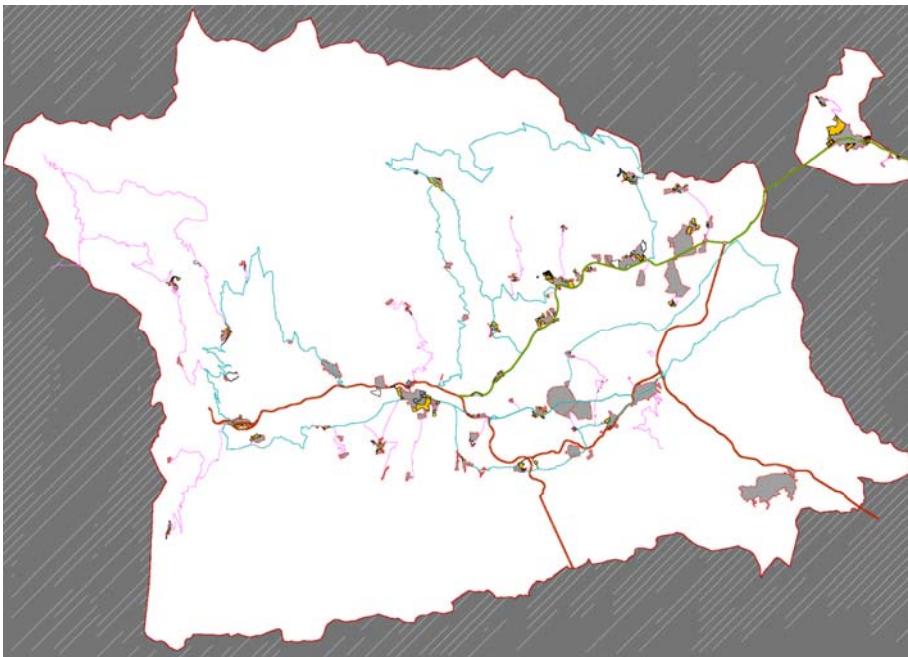

Figura. Xarxa principal i secundàries de carreteres de la Cerdanya.
Font: Elaboració pròpia.

D'una altra banda, al fons de la vall tindríem un seguit de carreteres d'interconnexió municipal que transcorren des del municipi de Fontanals de Cerdanya fins a Bellver de Cerdanya.

- GIV-4033. Transcorre des de la N-152 al seu pas pel nucli d'Urtx fins al nucli d'El Vilar d'Urtx per després una vegada travessat el nucli d'Alp arribar fins a la Urbanització Tartera, al municipi de Das, posteriorment adoptant el nom de LP-4033b i LP-4033a en quant arriba al municipi de Bellver de Cerdanya.
- LP-4033b. Transcorre des de la C-16 fins al nucli de Prats i la Urbanització El Pla.
- LP-4033a. Transcorre des de la N-260 a prop del nucli de Baltarga fins al nucli de Bellver.

A.4.2.5 La xarxa de camins a la comarca de la Cerdanya

Com recull el PDUC, la xarxa de camins de la Cerdanya es bastant extensa, facilitant l'accés a bona part del territori.

La realització d'un inventari dels camins rurals, camins i pistes forestals per part de l'Àrea de Gestió Sostenible del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya, del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya, proporciona una gran quantitat d'informació tal com tipologies dels diversos trams, titularitats, amplada i més punts d'interès.

"La funció que realitza aquesta xarxa de camins és important al ser complementària a la de carreteres i facilitar l'accessibilitat a les zones del territori més difícils, permetent i facilitant el desenvolupament de les diferents tasques pròpies de l'agricultura, la ramaderia i la forestal".

Segons recull el PDUC la Cerdanya disposa d'una xarxa de camins sumant un total de 1.067,5 km. De longitud i que es distribueixen en:

- Camins rurals 593,6 km.
- Camins forestals 167,9 km.
- Pistes forestals 305,5 km.

Dins de la categoria general de camins, podem distingir un dels grans recorreguts històrics a peu europeus com es el Camí de Sant Jaume, anomenat L'Strata Ceretana, i altres com la Ruta dels Segadors d'àmbit català.

D'altra banda, els itineraris que aquest camins rurals i pistes forestals ofereixen, moltes vegades queden inclosos en part de senders de gran recorregut o GR, com és el cas dels que ens trobem al Parc Natural del Cadí-Moixeró:

- GR 150: Sender circular que dona la volta al Parc visitant-hi gran varietat indrets i pobles. GR 150-1: Variant que segueix la carena.
- GR 107 o també anomenat Camí dels Bons Homes (de Berga a Montsegur): Travessa el Parc longitudinalment passant per Gósol, Bagà i Bellver de

Cerdanya, tot seguint les traces que els càtars van deixar a la zona. GR 107-3 Variant que va cap a Tuixén.

- GR 7 (d'Andorra a Fredes): Travessa el Parc de nord a sud de la Seu d'Urgell cap a Tuixén.
- GR 4 (de Puigcerdà a Montserrat): També travessa el Parc de nord a sud des d'Alp a Falgars i la variant GR 4-2 passa per Bagà.
- GR 11 gran recorregut que travessa tot el Pirineu espanyol d'oest a est, passant per Andorra fins al Cap de Creus, deixant al seu pas Meranges, Guils de Cerdanya, Puigcerdà i Fontanals de Cerdanya.

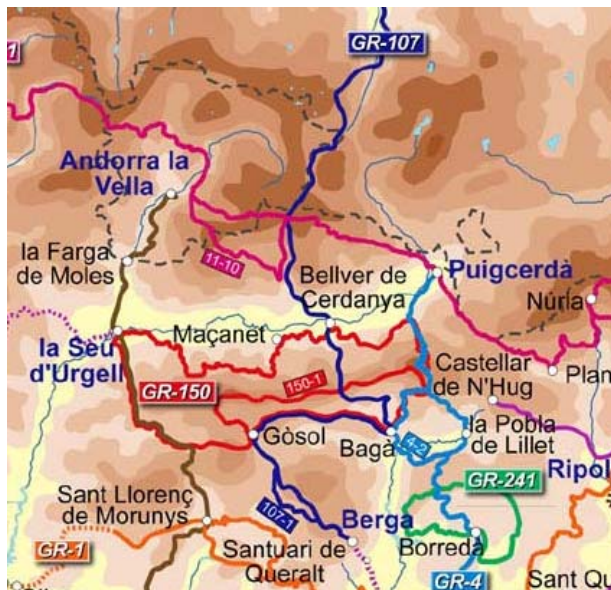

Figura. Plànol amb els diferents GR de la Cerdanya
 Font: Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya.

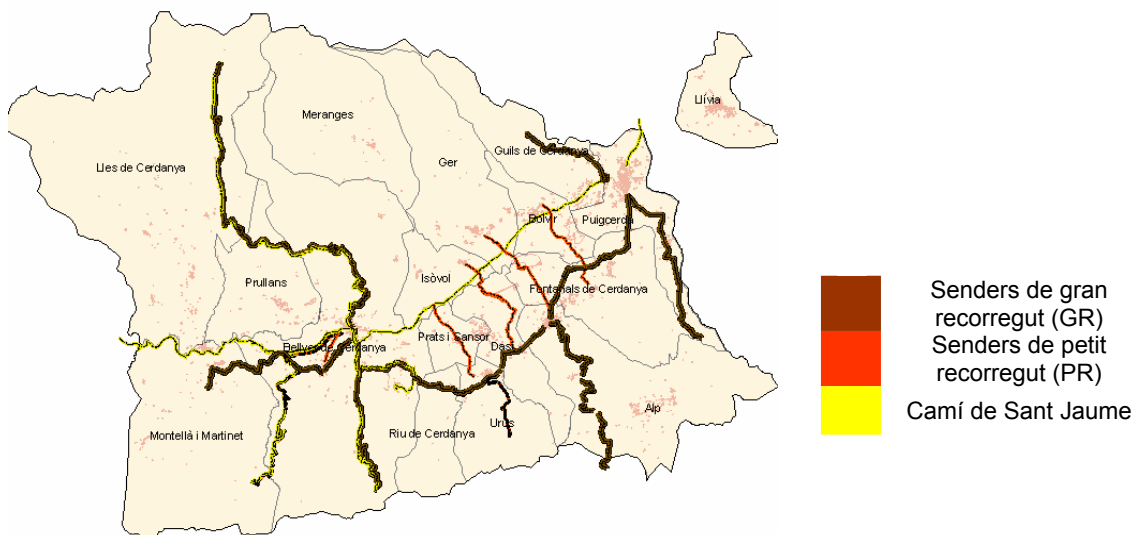

Figura. Xarxa de camins de la Cerdanya
 Font: Estudi de la mobilitat generada. 3.1.1.

Pel que fa als camins ramaders, cal dir segons fonts consultades del servei del DARP i del DMAH a la comarca, que a nivell oficial no existeix un inventari exhaustiu ni actualitzat de

camins ramaders. Segons han comentat aquestes mateixes el Centre Tecnològic Forestal de Solsona ha realitzat un projecte de senders a la Cerdanya en el qual una de les categories es refereix als camins ramaders. No hi ha, però, cartografia digitalitzada del projecte de senders. Consultades les bases cartogràfiques del Departament de Medi Ambient i Habitatge sobre els municipis amb camins ramaders, s'observa que cap dels setze municipis d'estudi consta com un territori amb camins ramaders existents.

A.4.2.6 Xarxa de carril bici a la comarca de la Cerdanya

Actualment no hi ha una xarxa de carril bici que serveixi com a alternativa per als desplaçaments al llarg de l'àmbit d'estudi.

Durant el període estival, la xarxa de camins és emprada per a la pràctica de l'esport, usant alguns d'aquests com a part d'excursions amb BTT.

A.4.2.7 La xarxa ferroviària. La línia Puigcerdà-Barcelona

"L'àmbit territorial de l'Alt Pirineu i Aran té dos accessos ferroviaris d'ample ibèric (1,668 m): el que des de Lleida arriba a Tremp i la Pobla de Segur, al Pallars Jussà, i el que des de Barcelona arriba a Puigcerdà i la Tor de Querol, a la Cerdanya. Mentre que el primer acaba a la Pobla, el segon connecta amb la línia francesa que porta a Tolosa. La resta de comarques de l'àmbit territorial no disposen de connexió ferroviària".

Figura. Xarxa ferroviària catalana i de la Cerdanya.
Font: DPTOP i PTAPA

Constatades les deficiències històriques d'aquesta línia ferroviària pensada en un primer moment per al transport del carbó des de les mines d'Ogassa i Sarroca fins a Barcelona a finals del segle XIX i més tard la seva ampliació des de Ripoll fins a Puigcerdà durant les primeres dècades del segle XX amb una única via de forta pendent superior al 4% fa pensar en les dificultats per tal de proposar un augment de la capacitat d'aquesta via de molt baixa velocitat en el transport de mercaderies, cosa que com el PDUC preveu que la única opció possible per aquesta línia es el seu manteniment per al transport de viatgers, únicament condicionant punts de la via per tal de reduir una mica les gairebé 3 hores del trajecte des de Puigcerdà fins a Barcelona.

Avui en dia, segons recull el PTAPA:

“La línia ferroviària que uneix Barcelona amb Puigcerdà i la Tor de Querol és de via única des de Montcada i té 158 km de longitud que, en l'actualitat, es realitzen en 2.53 o 3.13 hores amb una velocitat mitjana de 54 km/h. Pel que fa a la Cerdanya, la línia ofereix sis expedicions diàries en cada sentit només per a viatgers, perquè les fortes rampes i els reduïts radis de corbament del tram entre Ribes de Freser i Puigcerdà (a destacar el túnel helicoidal de Toses) no permeten el trànsit de mercaderies.

Dins l'àmbit territorial té parada en quatre estacions que són: la Molina, Urtx-Alp, Queixans i Puigcerdà. El tram entre Vic i Puigcerdà presenta deficiències pel que fa a la infraestructura, la via i la catenària, que no permeten assolir les velocitats comercials que el traçat permetria, i també pel que fa a la senyalització, blocatges i la seguretat dels passos a nivell.

La línia de Puigcerdà enllaça Barcelona amb la Tor de Querol, població on la línia entronca amb la línia ferroviària francesa que, des d'aquesta població, arriba fins a Tolosa. Aquest fet dota la via de possibilitats fins ara poc explotades i d'un potencial gens menystenible. De moment, problemes generats per una insuficient integració de la gestió d'ambdues línies i la diferència d'ample de via existent entre ambdues línies fan que la funcionalitat transfronterera que caldria esperar sigui avui encara molt pobre”.

Fotos. L'estació de ferrocarril a La Molina.
Font: Google Earth.

Fotos. L'estació de ferrocarril d'Alp.
Font: Google Earth.

Foto. L'estació de ferrocarril de Puigcerdà.
Font: Google Earth.

A.4.2.8 El sistema aeroportuari a la comarca de la Cerdanya

A nivell territorial trobem a l'àrea funcional de l'Alt Pirineu i Aran dues instal·lacions aeroportuàries fora d'ús comercial, l'aeròdrom de l'Alt Urgell i l'aeròdrom de la Cerdanya, aquest últim amb una activitat destinada, principalment, a l'aviació esportiva privada.

Foto. L'Aeròdrom de la Cerdanya. Font: Google Earth.

L'aeròdrom de la Cerdanya, situat entre els termes municipals de Das i de Fontanals de Cerdanya, ocupa una superfície de 40,60 hectàrees, de les quals 34,25 es destinen a la zona de moviment d'aeronaus; altres 4,75 hectàrees, als terrenys d'activitats aeroportuàries, i 1,60 hectàrees més constitueixen la zona de reserva per a possibles ampliacions futures.

Les instal·lacions, dedicades a l'aviació esportiva, consten d'una pista asfaltada de 1.150 metres de llargària i 23 d'amplària, amb una plataforma per a l'estacionament d'aeronaus i un carrer de rodada.

Així mateix, disposa d'un heliport per a serveis d'emergència i protecció civil i una torre de control, on es troben les oficines i el restaurant. Dins de l'àrea d'activitats aeroportuàries hi ha dos hangars, una zona de combustible i una de lleure, que inclou piscines i pistes de tennis.

Les instal·lacions de les quals disposa l'aeròdrom es consideren adients per al seu ús i implantació territorial. El Pla director serveix, doncs, per regular el perímetre d'aquesta infraestructura i ordenar les seves instal·lacions, donant compliment a la Llei d'aeroports, tot i que preveu l'execució d'obres de millora a mig termini.

La topografia dels terrenys propers tenen unes condicions topogràfiques idònies, tant per la seva continuïtat morfològica, com per estar lliures d'obstacles per realitzar les maniobres de vol, com per la perfecta evacuació de les aigües pluvials.

La xarxa d'heliports.

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat disposa d'una xarxa d'heliports a les comarques de muntanya dels quals, a l'Alt Pirineu i Aran, en té onze, concretament a l'Alta Ribagorça, el Pallars Sobirà, el Pallars Jussà i la Cerdanya. Aquesta xarxa es complementa amb dues instal·lacions aeroportuàries més: una a Vielha, que també gestiona el Departament i l'altra, de titularitat privada, a l'aeròdrom de la Seu d'Urgell. Aquestes instal·lacions estan destinades bàsicament a operacions de servei públic, com són operacions de salvament, d'atenció urgent en cas d'accidents i altres actuacions d'emergència, fet que en condiciona la distribució pel territori.

A.4.2.9 El transport públic a la comarca de la Cerdanya

A nivell de l'àmbit funcional de l'Alt Pirineu i Aran, segons recull el PTAPA:

"La mobilitat a les comarques de l'Alt Pirineu i la Val d'Aran té una magnitud i una estructura espacial tals que els serveis de transport per carretera són en molts casos la única alternativa eficient de transport públic. No obstant això, els condicionants orogràfics d'aquestes comarques incideixen molt directament en les possibilitats de comunicació en transport públic per carretera.

Els tres eixos nord-sud que canalitzen en termes globals la majoria del trànsit de l'Alt Pirineu, a les valls del Segre, el Noguera Pallaresa i el Noguera Ribagorçana, fan que les poc nombroses connexions intercomarcals es realitzin gairebé de forma exclusiva entre aquelles que es troben dins el mateix eix de comunicació. Les tres

valls queden separades per ports de muntanya que dificulten o impossibiliten la circulació regular dels vehicles.

Cap servei regular d'autobús travessa el coll del Cantó (1725 m d'altitud) per comunicar Puigcerdà i La Seu d'Urgell amb les altres quatre capitals de l'Alt Pirineu. Entre Puigcerdà i La Seu d'Urgell, al llarg de la N-260, l'eix del Segre, hi circulen tres serveis diaris per sentit.

El port de la Bonaigua (2072 m) suposa també una barrera per a la comunicació de l'eix Tremp-La Pobla de Segur-Sort, pel que només hi circula un servei diari entre la vall d'Àneu i la Val d'Aran: formant part de la línia Barcelona-eth Pont de Rei, travessa el port de la Bonaigua en l'època estiuenca, entre el 15 de juny i el 30 de setembre, no oferint aquest servei la resta de l'any. "

A la comarca de la Cerdanya, el PTAPA enumera un seguit de línies que operen de forma regular:

"Quatre línies d'autobús operades per tres companyies diferents circulen a la Cerdanya. La línia principal discorre al llarg de la N-260, i forma part del trajecte Lleida-Puigcerdà per La Seu d'Urgell. Aquesta línia, que ofereix tres serveis diaris per sentit, té parada a Martinet, Prullans, Bellver de Cerdanya, Isòvol, All, Ger, Bolvir i Puigcerdà.

Una altra línia important és la que uneix Llívia amb Barcelona passant per Puigcerdà. Aquesta línia té parada a les poblacions de Manresa, Gironella, Berga, Bagà i Alp, entre d'altres, i ofereix un total de dos serveis diaris en dies feiners i un servei diari per caps de setmana i dies festius.

Existeix també una línia que té un servei per sentit i dia per baixar a La Seu d'Urgell des dels nuclis muntanyencs de Lles, Arànsér, Músser i Travesseres, passant per Martinet. Aquesta línia és de les tradicionals de viatgers i mercaderies (les lleteres).

Per últim, el trajecte Puigcerdà-Ripoll-Girona ofereix un servei diari d'anada i tornada per la collada de Toses i el túnel de Capsacosta, que passa pels municipis de Llívia, la Molina, Ribes de Freser, Campdevànol, Ripoll i Olot. Aquest trajecte està reforçat durant els mesos d'estiu i tots els divendres i dissabtes de l'any per un servei diari de la ruta Ripoll-Llívia, que uneix les poblacions de Campdevànol, Castellar de n'Hug, la Molina i Puigcerdà. Aquestes rutes estaven previstes al Pla de Transport de Viatgers per al bienni 2004-2005.

Cal destacar, a part, l'existència d'alguns serveis de transport a la demanda, tutelats pel Consell Comarcal, amb rutes que tracten de superar l'aïllament d'alguns nuclis, especialment del sector més occidental. Hi ha cinc rutes vinculades als mercats de Bellver de Cerdanya i Martinet, així com d'accés a les pistes d'esquí alpí i nòrdic, l'anomenat Bus Blanc.

Cal dir que encara el nucli de Queixans, a l'est de Puigcerdà, que disposa d'estació ferroviària, no disposa de cap servei de transport de viatgers per carretera"

El PDUC recull, per la seva banda, un apartat enumerant els altres serveis de transport públics regulats:

- Transport escolar. Està vigent un conveni entre el Consell Comarcal de la Cerdanya i el Departament d'Educació de la Generalitat, per aconseguir establir aquest transport específic.

Onze rutes gestionades pel Consell Comarcal.

- Transport de viatgers. Conveni entre el Consell i Direcció i la Direcció General de Transports de la Generalitat
 - Transport de demanda
 - Bus blanc
 - Transport esportiu
 - Subvenció a la companyia Alsina Graells per mantenir el servei de Puigcerdà a la Seu d'Urgell
- Transport mixt. Lles de Cerdanya – La Seu d'Urgell
- El ferrocarril, mitjançant RENFE, cobreix la línia de La Tour de Querol – Puigcerdà – Ripoll – Vic – Barcelona. També té un enllaç fins a Paris, cada dia, ascendent i descendent, i dos fins a Tolosa.

A part, la problemàtica general com assenyala la memòria del PDUC sobre el transport públic a la Cerdanya, és la falta de coordinació entre els horaris dels diferents serveis i la escassa rendibilitat dels recorreguts que fan queixar a les companyies concessionàries, de forma més greu al transport escolar, que fan coincidir els horaris dels autobusos amb l'horari d'entrada als centres escolars.

Finalment, el PDUC destaca l'absència de cap tipus d'enllaç de transport públic per tal de connectar les dues cerdanyes- francesa i catalana- en un moment en el que la mobilitat per raons de feina o turística va en augment.

A.4.3 PLANEJAMENT TERRITORIAL I SECTORIAL VIGENT

D'acord amb la llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial, es defineixen tres instruments de planejament territorial:

- El Pla territorial general, que comprèn l'àmbit de Catalunya.
- Els plans territorials parcials, que comprenen com a mínim una comarca.
- Els plans directors territorials, que comprenen l'àmbit que sigui necessari.

A més d'aquests plans pròpiament territorials, en tant que comprensius de tots els elements del territori, la Llei esmentada preveu també els plans territorials sectorials, que han de tenir l'àmbit de Catalunya, però específicament destinats a ordenar un aspecte de la realitat territorial: carreteres, ferrocarrils, espais d'interès natural, etc.

La Llei d'urbanisme de l'any 2002 introduí, així mateix, els plans directors urbanístics amb similar flexibilitat d'àmbit i contingut que els esmentats plans directors territorials, però amb més especificació del contingut i amb un objectiu suposable de més precisió quan a les determinacions.

El planejament territorial de Catalunya està formulat i aprovat mitjançant diversos instruments, amb l'amplitud i precisió necessàries per a que pugui ser el referent principal de la política territorial a desenvolupar en la línia que assenyalen els articles 40 i 45 de la Constitució espanyola, esmentats en els preàmbul de política territorial esmentada, així com seguint els principis rectors que determinen els articles 45 a 48 de l'Estatut de Catalunya.

El Pla territorial general de Catalunya ha de comprendre l'àmbit de tot Catalunya i, d'acord amb el que assenyala l'article 5 de la Llei de política territorial, ha de contenir determinacions relatives a zones del territori amb característiques homogènies, nuclis de població que poden exercir una funció impulsora i reequilibradora, espais d'interès natural que cal conservar, terres d'ús agrícola o forestal que cal preservar, les previsions d'emplaçament de grans infraestructures i àrees del territori on cal promoure usos específics.

La Llei 1/1995, de 16 de març, pel qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya, establí sis àmbits funcionals per a la formulació dels plans territorials parcials, els quals van ser modificats per la Llei 24/2004, de 31 de desembre, motivada pel reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com a un nou àmbit funcional diferenciat. Així doncs, els set àmbits que defineix són:

- L'Alt Pirineu i Aran.
- El camp de Tarragona.
- Les Comarques centrals.
- Les Comarques Gironines.
- L'àmbit metropolità de Barcelona.
- L'àmbit de Ponent,
- Les Terres de l'Ebre.

Figura. Pla territorial general de Catalunya. Els àmbits funcionals territorials.
Font: Web de la Generalitat de Catalunya.

Els objectius definits pel Pla Territorial general de Catalunya van concretar-se en els següents:

- La definició de les zones del territori amb característiques homogènies per raó del potencial de desenvolupament i de la situació socioeconòmica, i que, per les seves característiques, hauran d'exercir una funció impulsora i reequilibradora.
- La determinació dels espais, dels elements naturals i de terres d'ús agrícola o forestal que cal conservar o ampliar per raó d'interès general referida a tot el territori i per les característiques d'extensió, de situació i de fertilitat.
- La previsió de l'emplaçament de grans infraestructures, especialment de comunicació, de sanejament i energètiques i d'equipaments d'interès general.
- La indicació de les àrees del territori en les quals cal promoure usos específics.
- La definició dels àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials que s'hauran d'adequar als àmbits establerts en la divisió territorial de Catalunya; es poden agrupar unitats comarcals, però en cap cas no es poden dividir.

Els plans territorials parcials han de desplegar les determinacions del Pla territorial general i han de fer-ho amb el major detall que permet la menor extensió del seu àmbit. La Llei de política territorial estableix que l'àmbit dels plans territorials parcials tindrà com a mínim l'extensió d'una comarca, que poden agrupar diverses unitats comarcals sense dividir-les i que, en tot cas, adoptaran els àmbits determinats a aquests efectes pel Pla territorial general.

D'acord amb el seu caràcter pròpiament territorial, en el sentit de comprensiu dels diversos components de la realitat, la Llei de política territorial estableix per als plans territorials un contingut temàtic similar al del Pla territorial general que s'expressa en els següents termes:

- La definició dels nuclis especialment aptes per establir-hi equipaments d'interès comarcal.
- L'assenyalament dels espais d'interès natural.
- La definició de les terres d'ús agrícola o forestal d'especial interès que cal conservar o ampliar per les serves característiques d'extensió, de situació i de fertilitat.
- L'emplaçament d'infraestructures.
- Les àrees de protecció de construccions i d'espais naturals d'interès històric i artístic.
- Les previsions de desenvolupament socioeconòmic.
- Les determinacions per a la planificació urbanística.

Per altra banda, la Llei 1/1995, a l'article 3 assenyala que els sistemes de proposta establerts al Pla territorial general per a l'aplicació de les estratègies territorials i la consecució del model d'assentaments han de ser tinguts especialment en compte pels plans territorials parcials, als quals correspon de precisar-ne el seu àmbit territorial i fixar els seus paràmetres urbanístics bàsics necessaris per a donar acollida al creixement de població previst. Tanmateix, a l'article 4, assenyala també que les actuacions amb incidència territorial establertes pels plans territorials parcials han de tendir al reequilibri territorial global de Catalunya. Aquesta estratègia s'ha d'aplicar als sistemes urbans com a àrees territorials articulades a l'entorn d'un nucli urbà generador de cohesió i influència. Per últim, els plans territorials parcials, han de considerar els objectius següents de preservació del medi:

- Fomentar el desenvolupament sostenible del país.
- Respectar les terres d'ús agrícola o forestal d'especial interès, ja sigui per llur extensió, per llur ubicació o per llur fertilitat.
- Incentivar l'ús eficient dels recursos energètics i hidràulics.
- Salvaguardar els espais naturals d'especial interès.
- Afavorir el mínim impacte ambiental de les actuacions amb incidència territorial.

Els instruments de planejament territorial disponibles es completen amb els plans directors territorials, creats per la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives que va modificar l'article 86 de la Llei 23/1983, de política territorial. S'estableix com a condició per al seu àmbit, que aquest sigui plurimunicipal i que sigui inferior als dels plans territorials parcials i, pel que fa al seu contingut, que compreguin com a mínim una de les determinacions exigides per als plans territorials parcials. Es concep per tant com un instrument flexible, i la seva utilització, en el seu màxim contingut propositiu, serà el dels plans territorials parcials i només té sentit en absència d'aquests. El Decret 142/2005 regula el procediment d'elaboració, tramitació i aprovació

dels plans territorials parcials dels plans directors territorials, el contingut dels quals sigui assimilable a un pla territorial parcial.

Per altra banda el Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, a l'article 56.1, preveu els Plans directors urbanístics, plans que disposen de la mateixa flexibilitat d'àmbit i contingut que els plans directors territorials, però amb més precisió pel que fa a les seves determinacions.

A l'àmbit d'actuació del municipi d'Alp, a la comarca de la Cerdanya, s'ha redactat el Pla Territorial Parcial de l'Alt Pirineu i Aran (PTPAPA), aprovat el 25 de juliol de l'any 2006, i estableix les seves determinacions sobre la base de tres estratègies: la d'espais oberts, la d'assentaments urbans i la d'infraestructures de mobilitat. La gestió del programa de planejament territorial determina uns criteris d'ordenació del territori que responen als objectius per la seva gestió, assegurar la sostenibilitat ambiental, l'eficiència funcional i la cohesió social. Respecte l'estructura nodal del territori el Pla proposa el paper que poden jugar els diversos assentaments, àrees i nuclis de població en la vertebració urbana del territori. Tanmateix, el PTPAPA preveu l'elaboració de Plans Directores Urbanístics (PDU) específics d'abast comarcal ateses les característiques socio-econòmiques, culturals i paisatgístiques d'aquest territori, entre ells el de la Cerdanya.

El Pla Director Urbanístic de la Cerdanya, aprovat l'1 d'agost de 2008, va puntualitzar, concretar i acotar la dimensió comarcal de les propostes del PTPAPA, difícilment abordables des de l'escala del planejament superior, aportant directrius i mesures d'aplicació a les revisions dels planejaments vigents als municipis de la comarca, i en aquest cas al POUM d'Alp avançat en aquest document.

Els plans territorials sectorials han de comprendre també l'àmbit de tot Catalunya, però, d'acord amb el ser caràcter sectorial, les seves determinacions es refereixen només a un o alguns aspectes de la realitat territorial: carreteres, espais d'interès natural, equipaments comercials, etcètera, que són analitzats i projectats, en cada cas, de manera especialitzada pel departament de la Generalitat responsable de la matèria de què es tracti. El contingut i determinacions d'aquests plans són els necessaris en cada cas en funció de la naturalesa de matèria a planificar. En desenvolupament de la Llei 23/1983, la Generalitat ha elaborat i aprovat diversos plans territorials sectorials, alguns d'ells amb anterioritat a l'aprovació del Pla territorial general. Els principals plans sectorials ja desenvolupats són:

- Pla de carreteres de Catalunya (1985, revisat el 1995)
- Pla d'espais d'interès natural (1992)
- Mapa eòlic de Catalunya (2002)
- Pla de sanejament de Catalunya (1996)
- Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (2001, revisat el 2006)
- Pla d'aeroports de Catalunya (2003)
- Pla de l'energia de Catalunya 2006-2015 (2005)
- Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius de Catalunya (2005)
- Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (2006)
- Pla territorial sectorial d'equipaments comercials (PTSEC 2006-2009)
- Mapa Sanitari de Catalunya (2007. Avantprojecte)
- Pla Hidrològic de les conques internes de Catalunya (1999)

El Pla territorial sectorial d'habitatge està pendent de formulació i aprovació, d'acord amb la Llei 18/2007, del dret a l'habitatge, i constituirà el marc orientador per l'aplicació, a tot el territori de Catalunya, de les polítiques que estableix aquesta Llei i ha de desplegar el Pla territorial general de Catalunya i ser coherent amb els Plans territorials parcials i els plans directors territorials.

Tanmateix, durant el procés de planificació s'ha desenvolupat diverses figures de planejament, realitzades en temps diferents i cobrint diversos àmbits d'intervenció, que complementen els instruments ja indicats. Els estudis i plans complementaris són:

- Pla Comarcal de muntanya de la Cerdanya 2001-2005
- Inventari de Camins. Consell Comarcal de la Cerdanya.
- Relació de Fitxes del Patrimoni Arquitectònic de la Cerdanya
- Estudi sobre el Transport Públic a la Cerdanya. Consell Comarcal de la Cerdanya, redactat l'any 2004.
- Normativa d'edificació al Pirineu.
- Pla INUNCAT (Pla Especial d'emergències per Inundacions a Catalunya). Agència Catalana de l'Aigua.

A.4.4 PLANEJAMENT URBANÍSTIC VIGENT I EL SEU DESENVOLUPAMENT

El planejament vigent al municipi d'Alp és el Pla Intermunicipal Coordinador de la Cerdanya, de Girona, (en endavant PICC), aprovat l'any 1986, i que comprèn els municipis d'Alp, Bolvir, Das, Fontanals de Cerdanya, Ger, Guils de Cerdanya, Isòvol, Llívia, Meranges, Puigcerdà, i Urús.

EL PICC va permetre dotar a aquests municipis d'un planejament urbanístic actualitzat però, transcorreguts més 20 anys, la profunda transformació socio-econòmica de la comarca i la necessitat d'adaptar el planejament a l'actual ordenament jurídic urbanístic català, d'acord amb les determinacions establertes pel PTPAPA i el PDUC, que recullen les directrius de la realitat actual de la comarca estructurades en el tres grans sistemes d'espais oberts, d'infraestructures de mobilitat i d'assentaments, aquest document reflecteix els criteris i objectius per la revisió del planejament d'ordenació urbanística municipal.

Gràcies a la seva aprovació ha estat possible conservar i preservar les tipologies pròpies de la comarca, així com els paisatges naturals característics de la comarca. En canvi no s'ha pogut incidir prou en l'ocupació de sòls deslligats dels tradicionals sistemes urbans, propiciant la creació d'urbanitzacions amb habitatges unifamiliars aïllats i adossats, fet que ha permès crear un fort increment en els sectors de la construcció i en els serveis i ha comportat una considerable reducció de les activitats agrícola i ramadera.

Cal ressaltar el fet que el planejament general vigent és el fet d'haver-se centrat quasi exclusivament en la política de sòl, i més concretament en la provisió o reserva de sòl per al creixement, d'acord amb l'orientació general del planejament urbanístic de l'època en que es redactà. La manca d'una política de gestió urbanística a la mesura del territori de la Cerdanya, la nul·la incidència en els motors econòmics de la comarca que, sense

sobreestimar-lo, l'urbanisme pot potenciar, o al menys possibilitar, la mínima atenció en la reestructuració dels nuclis urbans, en la seva vida cívica i en les transformacions urbanes necessàries per a consolidar com a pobles uns nuclis històrics desproporcionadament febles, davant creixements deslligats de residència infreqüent de superiors dimensions, és la seva principal mancança.

El ritme anual de construcció de nous habitatges ha estat elevat durant tota la vigència del PICC, excepte una davallada forta a mitjans dels anys noranta. El nombre d'habitants es va reduir fins a principis dels anys noranta, moment en que de manera constant i sostinguda ha anat augmentant fins a l'actualitat. La relació entre la construcció d'habitatge de primera i segona residència ha estat molt desequilibrada a favor del segon, com passa en general a tota la Cerdanya. L'increment de 678 habitants al municipi d'Alp equival, amb una hipòtesi de 3 habitants/habitatge, a 226 habitatges. Això vol dir que dels 1.344 habitatges construïts entre 1985 i 2007 a Alp, només un 17% tendeix a ser d'ús permanent

Les dades relatives a l'increment de població i la construcció d'habitatges en el mateix període són les següents:

Increment de població. 1983-2007:	678 habitants
Habitatges construïts de nova planta . 1983-2007:	1.344 habitatges
Població existent a l'any 2007:	1.576 persones

El potencial estimat d'habitatges previstos al PICC per al municipi d'Alp s'ha calculat de l'ordre de 3.674 habitatges a l'any 1983, quan el municipi comptava amb un total aproximat de 1.986 habitatges. En el període 1983-2007 la construcció de 1.344 habitatges va consumir prop del 37% del potencial lliure definit pel PICC al municipi. El ritme de construcció d'habitatges durant el període 1983-2007 ha estat de l'1,54% anual, amb un promig de 56 habitatges/any.

Segons els càlculs efectuats sobre el sòl que el planejament vigent qualificava de sòl urbà consolidat, aproximadament un 24% del sòl urbà de llicència directa encara, a l'any 2008, està pendent de ser edificada, el que suposa uns 1.137 habitatges potencials que manquen per construir.

Planejament vigent PICC. Sòl urbà consolidat. Càlcul aproximat del potencial d'habitatges no construïts

Municipi	Nucli	Sòl urbà consolidat no executat (*1)		
		Superfície (ha)	Percentatge del total de superfície de SUC (%)	Habitatges
Alp	Alp	3,46	-	93
	Molina, la	43,05	-	762
	Masella	2,57	-	282
	Total Alp	49,08	24	1.137

(*1) Estimació del potencial d'habitatges que encara es poden construir en terrenys que el planejament vigent classifica de sòl urbà (no s'inclouen els terrenys ja ocupats actualment per edificis deshabitats, granges, coberts, estabulatge...).

Pel que fa al desenvolupament del sòl urbà previst al PICC, es van desenvolupar i executar les unitats d'actuació UA-4 i UA-5 les quals aportaven un total de 76 habitatges. Les unitats d'actuació UA-1, UA-2 i AU-3 no es van arribar a tramitar durant la vigència del

PICC, quedant sense edificar un total aproximat de 107 habitatges.

Planejament vigent (PICC). Sòl urbà. Dimensionat dels àmbits dels instruments de gestió

Municipi (Planejament vigent)	Instrument de gestió	Ús ppal	Estat de tramitació								Total municipi	
			Executat		En execució o aprovat definitivament		Aprovat inicialment		No tramitat			
			Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges
Alp (PICC)	UA 1-Alp	Residencial	-	-	-	-	-	-	1,41	42		
	UA 2-Alp (1*)	Residencial	-	-	-	-	-	-	1,40	42		
	UA 3-Alp (1*)	Residencial	-	-	-	-	-	-	0,79	24		
	UA 4-Alp	Residencial	0,80	30	-	-	-	-	-	-		
	UA 5-Alp	Residencial	1,42	46	-	-	-	-	-	-		
	Total Alp		2,22	76					3,60	107	5,82	183

(*1) Estimació del potencial d'habitatges a les unitats d'actuació UA-2 i UA-3.

El sòl urbanitzable programat delimitat al PICC per al municipi d'Alp ha tingut un creixement molt per sota del previst. Dels 2.354 habitatges aproximats que aportava el sòl urbanitzable només es van tramitar 385 habitatges, el que suposa menys del 13% del total. Aquests habitatges es localitzaven als sectors SUP-4, SUP-5, SUP-6, SUP-7 i SUP-8. D'entre aquests es van executar finalment 274 habitatges corresponents als sectors SUP-6, SUP-7 i SUP-8.

Els sectors estratègics d'Alp (SUP-3), de La Molina (SUP-9-"La Solana" i SUP-10-"Golf") i de Masella (SUP-11) aportaven per si mateixos aproximadament un total de 1.969 habitatges. En aquest sentit, el present POUM incorpora amb variacions, dins del desenvolupament de sòl urbanitzable, els sectors de "Solana" i "Golf" de La Molina, mentre que el desenvolupament de Masella es fa com a Pla de millora incorporant els criteris definits al planejament de rang superior (PTPAPA-PDUC), amb un important ajust dels seus paràmetres urbanístics que possibiliti la seva viabilitat en el futur.

Planejament vigent (PICC). Sòl urbanitzable. Dimensionat dels àmbits de les figures de planejament

Estat de tramitació													
Municipi (Planejament vigent)	Sector	Ús ppal	Executat		En execució o aprovat definitivament		Aprovat provisional o inicialment		No tramitat		Total municipi		
			Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	Superfície (ha)	Habitatges	
Alp (PICC)	SUP 3	Res.+ Ind.	-	-	-	-	-	-	6,84	140			
	SUP 4	Residencial	-	-	4,08	73	-	-	-	-			
	SUP 5	Residencial	-	-	2,06	38	-	-	-	-			
	SUP 6	Residencial	3,74	94	-	-	-	-	-	-			
	SUP 7	Residencial	2,79	69	-	-	-	-	-	-			
	SUP 8	Residencial	3,98	111	-	-	-	-	-	-			
	SUP 9-"La Solana"	Residencial	-	-	-	-	-	-	14,02	141			
	SUP 10-"Golf"	Residencial	-	-	-	-	-	-	40,09	201			
	SUP 11-"Masella"	Residencial	-	-	-	-	-	-	35,50	1.487			
	Total Alp				10.51	274	6,14	111			96.45	1.969	113.10

El municipi d'Alp ha tramitat durant la vigència del PICC més d'una seixentena d'expedients per a la regulació dels creixements urbans. En aquest sentit, i com a la resta dels municipis de la comarca, la figura de la modificació puntual del PICC ha estat la més nombrosa, amb 28 expedients, tramitades bàsicament amb l'objectiu de definir i incorporar nous paràmetres dins dels creixements del sòl urbà i urbanitzable, i dins del sòl no urbanitzable, amb l'objectiu de requalificar sòl per a sistemes locals.

També s'han tramitat una desena de Plans especials, principalment com a Plans de reforma interior, cas dels que han desenvolupat les diferents illes del sector SUP-8 del nucli d'Alp, o del Pla especial de reforma interior de l'àmbit de Supermolina que pràcticament delimitava la meitat de la superfície del nucli urbà de La Molina.

Finalment, els estudis de detall també s'han tramitat en bona mida amb més d'una quinzena d'expedients.

Modificacions puntuals durant la vigència del PICC.

Expedient	Data d'aprovació	Data de publicació	Figura de planejament	Identificació	Estat de tramitació
1988 / 000321 / G	31/07/1991	-	M.P. PICC	M.P. PICC d'alineacions de la façana al costat de l'Església pça Sta.Creu	Aprov. Def per la C.U.G.
1989 / 000952 / G	23/07/1992	16/09/1992	M.P. PICC	M.P. PICC en el traçat d'un vial al sud de l'Hotel Adserà de la Molina, zona esquiable 6b	Aprov. Def per la C.U.G.
1989 / 000953 / G	26/10/1994	14/12/1994	M.P. PICC	M.P. PICC pel canvi d'ús d'un solar a la zona de la Pista llarga de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
1992 / 000969 / G	17/03/1993	26/05/1993	M.P. PICC	M.P. PICC consistent en modificar les alineacions front la carretera interior de La Molina cantonada accés a Coll Sisé	Aprov. Def per la C.U.G.
1992 / 001071 / G	07/10/1993	26/11/1993	M.P. PICC	M.P. PICC referit als sectors de Pista Llarga, Muntanya Sagrada i nou enllaç a la sortida del Túnel	Aprov. Def per la C.U.G.
1994 / 000236 / G	27/04/1994	13/06/1994	M.P. PICC	M.P. PICC consistent en modificar les alineacions del primer tram del carrer de la Font	Aprov. Def per la C.U.G.
1994 / 000559 / G	30/11/1994	10/02/1995	M.P. PICC	M.P. PICC pel canvi d'ús d'un terreny situat entre el c. Orient i la cra. del Túnel per a la const. d'un pavelló	Aprov. Def per la C.U.G.
1/1995	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC pel canvi de qualificació d'un terreny no urbanitzable per destinar-lo a equipament de depuradors d'aigües negres d'Alp.	Aprov. Def per la C.U.G.
1999 / 000442 / G	28/09/1999	07/12/1999	M.P. PICC	M.P. PICC pel canvi de qualificació d'un terreny de no urbanitzable a equipament de serveis	Aprov. Def per la C.U.G.
1999 / 000644 / G	28/09/1999	18/11/1999	M.P. PICC	M.P. PICC que afecta el sector Font Canaleta de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
1999 / 000645 / G	27/10/1999	15/12/1999	M.P. PICC	M.P. PICC que afecta la zona de Pista Llarga de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
2/1999	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC de dues parcel·les 88 i 89 del PERI de La Molina	Denegada aprov. Def
2000 / 000655 / G	26/09/2001	17/12/2001	M.P. PICC	M.P. PICC que consisteix en la reordenació de qualificacions a la zona de Font Canaleta	Aprov. Def per la C.U.G.
2001 / 000043 / G	11/07/2001	16/10/2001	M.P. PICC	M.P. PICC de l'article 224 de les normes urbanístiques	Aprov. Def per la C.U.G.
2001 / 000747 / G	18/06/2003	14/10/2003	M.P. PICC	M.P. PICC per a la requalificació de la finca delimitada pels carrers Orient, Sant Pere i Central	Aprov. Def per la C.U.G.
2/2001	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC d'Alineacions al carrer Mosen Gavayach cruïlla Plaça Catalunya	Aprov. Def per la C.U.G.
5/2001	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC per incloure la condició d'ús de taller per realitzar una estació de servei a la ctra. Interior 3 de La Molina	Denegada
1/2003	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC per reordenar la UA-2 i restituir l'antic límit de "Cal Rue"	-
2002 / 003685 / G	26/02/2003	21/05/2003	M.P. PICC	M.P. PICC per a qualificar com a sòl urbà clau 6D un terreny verd públic i un terreny qualificat actualment com a sòl urbà clau 6D en verd públic al carrer Ciu	Aprov. Def per la C.U.G.
2002 / 004310 / G	27/04/1994	06/06/1994	M.P. PICC	M.P. PICC del terreny A1 de la parcel·la 129 del PERI de la Molina situat a l'avinguda Generalitat	Aprov. Def per la C.U.G.
1/2002	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC per a la reconversió del camí del Tubo de La Molina	Denegada aprov. prov
2003 / 007711 / G	28/12/2004	08/02/2005	M.P. PICC	M.P. PICC per a la qualificació d'uns terrenys de sòl urbà com a sistema viari per a la creació d'un nou vial a l'avinguda Generalitat de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
2003 / 008604 / G	30/06/2004	14/09/2004	M.P. PICC	M.P. PICC per a la classificació d'un terreny no urbanitzable (clau 12) per sistema d'equipaments (clau Ec)	Aprov. Def per la C.U.G.
2003 / 008843 / G	20/04/2006	19/07/2006	M.P. PICC	M.P. PICC que consisteix en la classificació d'un terreny a l'avinguda Generalitat per destinar-lo a ús hoteler	Aprov. Def per la C.U.G.
2003 / 009704 / G	04/11/2003	23/01/2004	M.P. PICC	M.P. PICC de l'article 106.3 que consisteix en la construcció de més plantes soterrades en edificis plurifamiliars	Aprov. Def per la C.U.G.
3/2003	-	-	M.P. PICC	M.P. PICC del límit de l'àrea d'esquí de l'estació de Masella dins de la zona de la Pla. de Masella.	Sense resoldre
2004 / 010998 / G	26/05/2004	16/07/2004	M.P. PICC	M.P. PICC que consisteix en transformar l'aparcament de Muntanya Sagrada en zona d'esquí	Aprov. Def per la C.U.G.
2004 / 012764 / G	23/12/2004	03/03/2005	M.P. PICC	M.P. PICC per a modificar l'amplada del carrer Sant Pere, núm. 15-17	Aprov. Def per la C.U.G.
2005 / 018458 / G	03/11/2005	12/04/2006	M.P. PICC	M.P. PICC per reordenar l'àmbit de part de l'Ajuntament situat front al carrer Agnès Fabra	Aprov. Def per la C.U.G.

Plans parcials tramitats durant la vigència del PICC.

Expedient	Data d'aprovació	Data de publicació	Figura de planejament	Identificació	Estat de tramitació
1969 / 000216 / G	13/03/1970	28/04/1970	Pla parcial d'ordenació	Pla Parcial Sector Estació del Vall de la Molina	Aprov. Def
1970 / 000094 / G	27/12/1977	11/04/1978	Pla parcial d'ordenació	Pla Parcial Supermolina en finca El Sitjar	Aprov. Def
1973 / 000069 / G	25/01/1974	23/02/1974	Pla parcial d'ordenació	Modificació Pla Parcial sector estació La Molina	Aprov. Def
1975 / 000412 / G	06/10/1975	03/11/1975	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial d'Ordenació Pla de Masella	Aprov. Def
1988 / 000371 / G	30/01/1991	22/04/1991	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial SUP-6	Aprov. Def per la C.U.G.
1988 / 000659 / G	30/01/1991	16/08/1991	Pla parcial d'ordenació	Pla Parcial SUP-3	Aprov. Def per la C.U.G.
1989 / 000242 / G	21/11/1990	17/05/1991	Pla parcial d'ordenació	Pla Parcial Núm.7	Aprov. Def per la C.U.G.
1989 / 000958 / G	29/01/1992	09/03/1992	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial d'ordenació SUP-8	Aprov. Def per la C.U.G.
1992 / 000713 / G	23/09/1992	13/11/1992	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial d'ordenació del sector SUP-10 "El Golf"	Aprov. Def per la C.U.G.
1992 / 000714 / G	23/09/1992	13/11/1992	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial d'ordenació del sector SUP-9 "La Solana"	Aprov. Def per la C.U.G.
1992 / 000874 / G	03/02/1993	30/04/1993	M.P. Pla parcial d'ordenació	Modificació puntual del P.P. SUP-8 referent a la reordenació dels terrenys destinats a equipaments municipals	Aprov. Def per la C.U.G.
1997 / 000713 / G	11/07/2001	16/10/2001	M.P. Pla parcial d'ordenació	Modificació del Pla parcial SUP-6	Aprov. Def per la C.U.G.
2/1997	-	-	M.P. Pla parcial d'ordenació	Modificació del Pla parcial SUP-3	
1999 / 000530 / G	27/10/1999	15/12/1999	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial d'ordenació sector SUP-10 El Golf de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
2002 / 000254 / G	15/12/2005	21/06/2006	Pla parcial d'ordenació	Pla parcial d'ordenació del sector SUP-4	Aprov. Def per la C.U.G.
2004 / 014594 / G	15/12/2005	12/07/2007	Pla parcial urbanístic	Pla parcial del sector SUP-5	Aprov. Def per la C.U.G.

Plans especials tramitats durant la vigència del PICC.

Expedient	Data d'aprovació	Data de publicació	Figura de planejament	Identificació	Estat de tramitació
1992 / 000173 / G	07/07/1993	06/09/1993	Pla especial	Pla especial de desenvolupament del Sòl en el sector Turó de la Perdiu -Coll Sise- Pista Llarga	Aprov. Def per la C.U.G.
1992 / 000424 / G	23/09/1992	13/11/1992	Pla especial	Pla especial de modificació de les alineacions del vial de Ronda i carrer Orient	Aprov. Def per la C.U.G.
1993 / 000226 / G	07/10/1993	01/12/1993	Pla especial reforma interior	Pla especial de reforma interior del sector Supermolina de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
1994	-	-	T.R. Pla especial reforma interior	Pla especial de reforma interior de Font Moreu-1	Aprov. Def per la C.U.G.
1998 / 000556 / G	16/12/1999	03/03/2000	Pla especial	Pla especial d'ampliació d'ús residencial a allotjament turístic	Aprov. Def per la C.U.G.
1998 / 000563 / G	08/07/1998	-	Pla especial reforma interior	Pla especial de reforma interior de la parcel·la B del Pla parcial SUP-8	Aprov. Def per la C.U.G.
1999 / 000646 / G	28/02/2001	05/06/2001	M.P. Pla especial reforma interior	Pla especial : modificació del Pla especial de reforma interior de la Molina	Aprov. Def per la C.U.G.
1999 / 000852 / G	02/02/2000	22/03/2000	Pla especial reforma interior	Pla especial de reforma interior de la parcel·la A del Pla parcial SUP-8	Aprov. Def per la C.U.G.
1999 / 000966 / G	02/02/2000	22/03/2000	Pla especial reforma interior	Pla especial de reforma interior de la parcel·la F del sector SUP-8	Aprov. Def per la C.U.G.
2000 / 001099 / G	20/12/2000	20/03/2001	Pla especial reforma interior	Pla especial de reforma interior de l'illa nord del Pla parcial SUP-8, parcel·les C,D,E,G	Aprov. Def per la C.U.G.
2002 / 0005074 / G	06/11/2002	07/02/2003	Pla especial	Pla especial de l'àrea edificable del sector SUP-10 el Golf	Aprov. Def per la C.U.G.
2005 / 016247 / G	15/12/2005	08/05/2006	Pla millora urbana	Pla de millora urbana de la part posterior de l'Hotel Roca, ubicat a la travessia de la Font núm. 2	Aprov. Def per la C.U.G.

Estudis de detall tramitats durant la vigència del PICC.

Expedient	Data d'aprovació	Data de publicació	Figura de planejament	Identificació	Estat de tramitació
1/88	07/07/1988	-	Estudi de detall	Estudi de detall per l'ajust de les alineacions i volums edificables del solar anomenat "Cal Roquet"	Aprov. Def per l'Ajuntament.
1/89	24/10/1989	-	Estudi de detall	Estudi de detall al carrer Central 35	Aprov. Def per l'Ajuntament.
2/89	1989	-	Estudi de detall	Estudi de detall de la parcel·la del carrer Ponent 18	Aprov. Def per l'Ajuntament.
2/90	12/01/1991	-	Estudi de detall	Estudi de detall promogut per Esplai d'Urús SA	Aprov. Def per l'Ajuntament.
3/90	08/11/1990	-	Estudi de detall	Estudi de detall de la finca de l'Avinguda Girona 19	Aprov. Def per l'Ajuntament.
4/90	17/01/1991	-	Estudi de detall	Estudi de detall al carrer de la Font 15-17	Aprov. Def per l'Ajuntament.
3/91	12/12/1991	-	Estudi de detall	Estudi de detall de les parcel·les A i B del SUP-7	Aprov. Def per l'Ajuntament.
1/92	08/04/1992	-	Estudi de detall	Estudi de detall dels volums auxiliars existents en la parcel·la localitzada a la Ctra de Belver núm 1	Aprov. Def per l'Ajuntament.
2/92	04/06/1992	-	Estudi de detall	Estudi de detall d'ordenació i volums al carrer Nord i perllongació de l'Avinguda de la Cerdanya (UA-4)	Aprov. Def per l'Ajuntament.
4/92	03/02/1993	-	Estudi de detall	Estudi de detall de volums de l'Hotel Jaume del carrer Central 30	Aprov. Def per l'Ajuntament.
1/93	13/03/1993	-	Estudi de detall	Estudi de detall per la volumetria de la façana posterior de la vivienda del carrer Central, 14	Aprov. Def per l'Ajuntament.
1/94	04/05/1994	-	Estudi de detall	Estudi de detall de la finca del carrer Central 40-42.	Aprov. Def per l'Ajuntament.
94/968-025	1994	-	Estudi de detall	Estudi de detall d'alineacions i volums al carrer Arrabal 9.	Aprov. Def per l'Ajuntament.
95/160-025	08/02/1995	-	Estudi de detall	Estudi de detall de l'equipament del pavelló esportiu d'Alp	Aprov. Def per l'Ajuntament.
1/01	-	-	Estudi de detall	Estudi de detall d'ordenació volumètrica per l'Hotel Roca d'Alp	Aprov. Def per l'Ajuntament.
1/05	18/08/2005	-	Estudi de detall	Estudi de detall dels equipaments de serveis a l'Avinguda Tossa d'Alp/ Agnes Fabra	Aprov. Def per l'Ajuntament.
2/05	-	-	Estudi de detall	Estudi de detall al carrer Central 32	Aprov. Def per l'Ajuntament.

A.4.5 EL PATRIMONI

El patrimoni de la comarca de la Cerdanya es caracteritza per dos grans grups: el patrimoni arquitectònic, representat per les masies o *masades* i les esglésies romàniques escampades pel territori comarcal, i el patrimoni natural, format per les diverses zones protegides. El patrimoni arquitectònic situat fora dels nuclis urbans i el patrimoni natural estan molt relacionats entre sí, formant una trama sobre el territori articulada per una xarxa molt important de camins.

A.4.5.1 Patrimoni immoble i moble a Alp

El patrimoni immoble al municipi d'Alp, que agrupa edificis, elements arquitectònics i restes arqueològiques, el formen:

- a) Edificis.
 - Capella Mare de deu de Montserrat: edifici religiós. Segle XX.
 - Capella Mare de Déu de les Neus: edifici religiós. Segle XX.
 - Església Sant Pere d'Alp: edifici religiós. Segles XII-XIV-XX.
 - Capella de la Divina Pastora: edifici religiós. Segle XIX.
 - Torre de Riu: casa. Segle XIX.
 - Edifici Apartaments Pirinaicas: casa. Segle XX.
 - Casa Ajenjo: casa. Segle XX.
 - Mas Sant Joseph: casa. Segle XX.
 - Torre Xandri: casa.
- b) Conjunt arquitectònic:
 - Serradora del Portero: edificacions industrials.
- c) Elements arquitectònics.
 - Nucli d'Alp. Portals de cases:
 - Portal Cal Montellà.
 - Portal Mas Sant Josep.
 - Portal Cantó.
 - Portal Cal Roca.
 - Portal Carrer Migdia nº 10.
- d) Jaciments arqueològics.
 - Capella de Santa Maria d'Ovella: edifici religiós. Romànic.
 - La Torrassa: masia d'època indeterminada.
 - Dolmen del Paborde.
- e) Jaciments arqueològics.
 - Passeig de Castanyer.
 - Estació de ferrocarril de La Molina: infraestructura viària. Segle XX.
 - Xalet de La Molina: hostaleria. Segle XX.

El patrimoni moble al municipi d'Alp, que agrupa els elements urbans i els objectes patrimonials, el formen:

- a) Elements urbans.
 - Font de Sant Isidre.
 - Fontrillans.
 - Font de la Reina.
 - Font Canaleta.
 - Font de la Casilla.
 - Font del Repicó.
 - Font de l'Auto.
 - Font de la Collada.
 - Font de la Guia i Safareig.
 - Font de la Pia.

A.4.5.2 Els diferents tipus de protecció

Cal determinar quins béns immobles mereixen protecció legal, i posteriorment iniciar els tràmits administratius necessaris per incloure els béns de patrimoni immoble a la categoria de béns culturals d'interès local (BCIL). En tot cas, s'haurà de fer a través del ple del Consell Comarcal de la Cerdanya. Posteriorment, hauran de ser els mateixos ajuntaments qui elaborin la normativa adient que ajudi a preservar els béns patrimonials dels diferents municipis. Aquesta normativa podria prendre forma de Pla Especial urbanístic o de similar en el cas del patrimoni moble o natural.

Tanmateix, actualment existeixen diversos graus de protecció tant del medi natural, dels béns immobles, com de de la unitat tipològica ceretana. La casa cerdana.

- a) Protecció del medi natural a la comarca cerdana.

L'alt valor dels espais naturals de La Cerdanya es constata per l'amplia superfície de territori que gaudeix de protecció sectorial pel seu interès natural. El PTPAPA, distingeix entre espais naturals de protecció especial, espais d'interès natural (PEIN) i la Xarxa natura 2000 (XN 2000) i els espais inclosos al Catàleg de forests d'utilitat pública. El PDUC en recull la delimitació i identificació dels diferents graus de protecció.

Al punt 'A.2.2.4 *Espais naturals protegits*' s'en detalla el seu abast. La relació d'espais protegits és la següent:

- Espais naturals de protecció especial:
 - Parc Natural del Cadí-Moixeró, a la part sud de la comarca.
 - Reserva Natural Parcial de Segre-Isòvol, a meitat sud de la comarca, entre els termes d'Isòvol, Das i Ger.

- Reserva Natural Parcial de Segre-Prullans, a la meitat oriental de la comarca entre els termes de Bellver de Cerdanya i Prullans.
- Reserva Natural Parcial de La Llosa, a la meitat oriental, entre Lles de Cerdanya i Prullans.
- Espais del Pla d'Espais d'Interès Natural de l'àmbit:
 - EIN Tossa Plana de Lles-Puigpedrós, al nord de la comarca, als municipis de Lles de Cerdanya, Bellver de Cerdanya, Meranges, Ger, Guils de Cerdanya i Prullans.
 - EIN Tossals d'Isòvol i Olopte, a la meitat oriental de la comarca als termes d'Isòvol i Bellver de Cerdanya.
 - EIN Riberes de l'Alt Segre, en dues zones de la comarca corresponents a l'àmbit d'influència del riu Segre. Una zona als municipis de Prullans i Bellver de Cerdanya i una segona zona als termes de Das i Ger.
 - EIN Serres del Cadí-Moixeró, al sud de la comarca, dins de l'àmbit del Parc Natural del Cadí-Moixeró, ocupant extensió territorial dels municipis de Montellà i Martinet, Bellver de Cerdanya, Riu de Cerdanya, Urús i Das.
- Espais inclosos formalment a la Xarxa Natura 2000 alpina:
 - Riu de la Llosa.
 - Riberes de l'Alt Segre.
 - Tossa Plana de Lles-Puigpedrós.
 - Riu Duran.
 - Riu Verneda.
 - Prepirineu Central català.

Tanmateix, el Catàleg de forests d'utilitat pública de Catalunya (CUP) inclou els terrenys forestals que han de ser conservats i millorats per llur influència hidrològico-forestal i el seu valor d'ús públic, d'acord amb el que determina la Llei 6/1988, forestal de Catalunya.

Els hàbitats comunitaris, en canvi, són espais catalogats però no estan protegits. A la comarca de la Cerdanya apareixen 24 agrupacions d'hàbitats del total de les 31 agrupacions que estableix el propi Departament de Medi Ambient i Habitatge. Destaquen per extensió les categories corresponents a:

- Bosquines i matollars de muntanya i d'ambients frescals de terra baixa, localitzats al centre de la comarca.
- Prats de dall i pastures grasses i conreus herbacis, a l'entorn dels cursos fluvials centrals que travessen la comarca d'est a oest.
- Boscors aciculifolis, fortament esteses al nord, oest i sud de la comarca.
- Prats i comunitats afins d'alta muntanya, situats a l'extrem meridional de la comarca.

Per a la protecció i millora del medi natural, a banda de les quatre zones protegides pel PEIN, s'haurien d'identificar i acotar altres indrets que, si bé no es poden acollir a la normativa de protecció d'espais naturals, si que es poden regular des dels diferents ajuntaments els seus usos i la seva explotació.

Amb aquesta finalitat, es considera que és bàsic conèixer la xarxa hidrològica dels diferents municipis, definir-ne els seus cabals i pendre les mesures correctores necessàries per evitar-ne un aprofitament desmesurat i poc sostenible.

En aquest sentit, és fonamental rehabilitar i senyalitzar els punts d'aigua dels municipis, ja siguin basses, cisternes, pous, fonts, etc, i estudiar els factors de contaminació de fonts i aqüífers i afavorir i promoure polítiques no contaminants amb el medi.

b) Protecció dels béns immobles.

L'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya es va elaborar els anys 1983-1984 i fou revisat, en alguns casos, posteriorment. El fet que un element estigui inclòs en l'Inventari no significa que tingui cap mena de protecció ni reconeixement legal, únicament es té constància de la seva existència en el moment de redactar l'Inventari.

A l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya hi figuren els diferents elements patrimonials de la comarca, que en el municipi d'Alp són:

- Església parroquial de Sant Pere.
- Font de Sant Isidre.
- La Torrassa.
- Mas de Sant Josep.
- Refugi de muntanya de Sagramorta.
- Torre del Riu.
- Estació de ferrocarril de La Molina.
- Xalet de La Molina.
- Capella de la Mare de Déu de Montserrat.
- Capella de Santa Maria d'Ovella.
- Capella de la Mare de Déu de les Neus.
- Capella de la Divina Pastora.

D'una manera genèrica i no oficial, els serveis tècnics de la Generalitat solen recomanar als ajuntaments la inclusió als POUM o a les NNSSP d'aquells elements inventariats per la pròpia Generalitat i que considerin rellevants dins del terme municipal.

En tot cas, caldria determinar els béns immobles que s'hagin de protegir com a béns culturals d'interès local (BCIL) i els tràmits per a declarar-los.

c) La protecció de la Unitat Tipològica ceretana. La casa cerdana.

Cal establir com a prioritari, pel que fa a la conservació del patrimoni construït ceretà, la protecció de l'habitatge autòcton de la comarca, nomenada tècnicament per uns Unitat Tipològica ceretana i per altres, de forma popular, masades. En tot

cas, el patrimoni residencial que caracteritza els nuclis antics dels diferents assentaments urbans que s'escampen per tota la comarca i que serveix per a entendre l'antiga estructura social, econòmica i productiva vinculada al món rural i pagès.

Les característiques tipològiques d'aquestes unitats residencials pràcticament reproduïxen la següent estructura amb petits matisos dimensionals, sempre estructurant l'espai residencial amb l'habitatge, l'era i la tanca, i els espais de producció com ho són els pallers.

L'estudi portat a terme per J.J. Pujades, M. Soronellas i G. Casal, 'Cada casa és un món, Generalitat de Catalunya, 2007' ens serveix de marc referencial per tal de descriure genèricament el model tipològic de casa cerdana que el present Pla d'ordenació urbanística plurimunicipal pretén protegir:

– L'habitatge:

(...) L'edifici és de planta rectangular, i s'organitza generalment en tres crugies d'uns 5 metres en correspondència amb la mida de la fusta del bigam. La crugia central acull els espais principals i distribueix els espais laterals.(...)

(...) D'alçada, s'aixeca fins a tres plantes, més les golfes.(...) La coberta és de dos aiguavessos i vessa cap a les façanes principals, fet habitual en l'arquitectura tradicional urbana.(...)

(...) La casa es mostra als altres mitjançant la façana de l'habitatge, tant per les dimensions com per l'ornamentació. Els arrebossats, els esgrafiats i les decoracions de pedra són els recursos ornamentals més utilitzats en les façanes, especialment en les cases més grans.(...)

(...) La façana sud és la més significativa i és l'entrada principal a l'espai d'habitatge des de l'era.

(...) La façana nord, que dona al carrer no és tan significativa i acostuma a ser més baixa a causa del pendent. S'hi situen els espais de serveis, com les aigüeres i l'escala. (...) les obertures d'aquesta part de la façana són de mides variables i, sobre tot, més petites per guardar la casa del vent i del fred de l'obaga.

– L'era i la tanca:

(...) L'organització de la casa entorn d'un pati o espai obert, sobre tot en una casa on es fan usos productius, és un patró força extens, des de Dinamarca fins al Marroc. La casa distribuïda al voltant d'una era és l'adaptació cultural a un esquema més o menys universal amb solucions arquitectòniques concretes i usos diferenciats.(...)

(...) L'era serveix per apilar-hi fems, batre el blat, treure el bestiar, acumular-hi les garbes d'herba quan arriben a la casa i treure el bestiar al carrer d'una manera controlada; en definitiva, és un espai multifuncional i, com dèiem en començar a parlar de la casa cerdana, un espai de comunicació, de frontera entre el carrer i la casa, i també és l'espai de contacte entre l'habitatge i els edificis dedicats especialment a la producció. L'era, amb els edificis que l'envolten, és l'expressió espacial de la unitat social i econòmica de la casa(...)

(...) A l'era s'hi accedeix a través del portal, situat a ponent. Les dimensions, la decoració i la riquesa constructives d'aquest portal són un indicador de la posició social de la casa(...)

(...) El mur de tancament de l'era reproduceix el parament de la resta de la casa, normalment de paredat comú i també amb la pedra disposada a plec de llibre (...)

– Els espais de producció:

(...) El principal edifici dedicat a la producció és el paller, una gran nau amb una alçada semblant a la de l'edifici destinat a l'habitatge. El paller s'organitza en dos nivells: a baix els estables i a dalt el paller.(...) Aquest espai, solemne per les seves dimensions, potser és el que dóna més identitat a la casa cerdana en general i a cada una en particular.

Font: J. Pujades, M. Soronellas, G. Casal, Cada casa és un món, Generalitat de Catalunya, 2007.

El present Pla d'ordenació urbanística municipal d'Alp estableix a les seves Normes urbanístiques, les especificacions en torn als diferents paràmetres d'edificació que s'han de complir en cas de rehabilitacions i canvis d'ús en les unitats tipològiques ceretanes, així mateix com les especificacions relatives a l'ocupació, edificabilitat i condicions d'ús que la pròpia qualificació urbanística designi.

En tot cas, la delimitació d'aquestes unitats constructives queden referenciades als plànols d'ordenació del sòl urbà i urbanitzable d'aquest Pla, i no han estat inventariades ni indexades, sent els diferents ajuntaments els que hauran de protegir eficientment.

Vista d'una unitat tipològica ceretana al nucli d'Alp, amb tots els elements característics.

A.4.6 ELS SERVEIS

El present apartat de la Memòria té com a objecte descriure i analitzar les infraestructures energètiques, d'aigua i telecomunicacions presents i futures dins el marc del desenvolupament del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alp.

A.4.6.1 Infraestructures de captació

A nivell hidrològic, les aigües emmagatzemades en el subsòl i els cursos hídrics del municipi d'Alp pertanyen a la Conca hidrogràfica de l'Ebre (CHE), entre ells, el riu Segre, que part del seu recorregut discorre pel municipi. Tots ells són afluents de l'Ebre.

El principal ús al que es destinen les aigües subterrànies és al subministrament, si bé és una quantitat molt semblant a l'emprada per la indústria. Tot i que el nombre de fonts utilitzades per a la captació d'aigua és important, hi ha un notable nombre de pous, dels quals se'n desconeixen les característiques tècniques. La seva ubicació a nivell comarcal es representa a continuació.

Fins el 31 de Gener del 2008, el subministrament d'aigua en el municipi era de competència municipal, al qual es varen sol·licitar les dades per tal de caracteritzar el servei en el municipi, però en el moment de la redacció del document no es disposa de la informació sol·licitada. A partir d'aquesta data, va passar a ser competència de SOREA.

L'Institut d'Estadística de Catalunya (Idescat) ofereix dades del nombre d'habitatges familiars que disposen d'aigua corrent d'un abastament al municipi.

Només un 2,1% dels habitatges familiars a nivell municipal, no disposa d'aigua corrent, dada superior a la mitjana comarcal que es situa amb un 1,5%.

Tan sols 12,9% dels habitatges dels municipis disposen d'abastaments privats, i el 85% restant, del qual forma part la majoria d'habitatges familiars, disposen d'aigua corrent d'abastament públic.

A.4.6.2 Infraestructures de sanejament

El sistema de sanejament de les aigües residuals es pot realitzar mitjançant diferents mecanismes, ja siguin públics o privats. En el present estudi, al no disposar de dades d'infraestructures privades, ens centrarem en descriure les infraestructures existents per al sanejament d'aigües residuals municipals.

Dit sanejament es porta a terme mitjançant les estacions depuradores d'aigües residuals (EDAR), administrades per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i actualment explotada per UTE SyD (XXII) Puigcerdà, on es saneja les aigües residuals provinents de la xarxa de clavegueram del municipi i per mitjà de diferents procediments biològics, s'obté un efluent amb millors paràmetres de qualitat per tal de ser abocada a la riera de La Molina.

La majoria dels habitatges familiars disposen de connexió al clavegueram municipal per tal d'evacuar les aigües residuals. Un 23,1% utilitza altres sistemes d'evacuació, mentre que el 2,4% restant no disposa de cap infraestructura per a aquesta finalitat.

A nivell comarcal els resultats són lleugerament superiors, tot i seguir la mateixa tendència. Alp té instal·lades 4 EDARs que donen servei al municipi. Una a Alp, una a la Masella i dues a la Molina, una d'elles al nucli urbà i l'altra a l'estació d'esquí.

La gestió de les aigües residuals es fa per mitjà d'un tractament biològic, i estan dissenyades per un cabal de 300 m³/dia, i una població equivalent de 1.250 habitants, excepte la que dona servei al nucli urbà d'Alp que està dissenyada per un cabal de 2.000 m³/dia, el que equival a una població de 8.333 habitants.

A.4.6.3 Infraestructures energètiques

A.4.6.3.1 Electricitat

Les infraestructures energètiques son dimensionades segons la demanda d'energia que hi ha en el territori i la producció que aquest genera. D'aquesta manera, la demanda d'energia elèctrica de les diferents comarques permet modelitzar la xarxa elèctrica, i distribuir la càrrega en els diferents nodes.

A Catalunya, la demanda d'energia elèctrica està molt concentrada en determinades zones del territori degut a l'alt percentatge de població que presenten, a la tipologia d'indústria o a la pressió turística estacional, arribant a una demanda superior a 500 GWh. Els municipis propers a aquest, també presenten consums elevats d'energia elèctrica, disminuint a mesura que s'augmenta la distància. Tot hi així, la majoria de municipis catalans presenten consums municipals inferiors a 25 GWh., entre els quals es troba Alp.

S'ha sol·licitat la informació per a la caracterització de les línies de distribució elèctrica existents al municipi a la companyia distribuïdora, però en el moment de la redacció del present informe encara no es disposava de les dades sol·licitades.

A.4.6.3.2 Gas

Pel què fa al gas natural, actualment no es disposa de xarxes de gasoductes, i per tant, no hi ha subministrament. Tot hi així, el Pla d'energia de Catalunya preveu la implantació d'una planta distribuïdora alimentada amb GNL a Puigcerdà en el marc de les actuacions més rellevants que es duran a terme en l'horitzó de l'any 2015.

Tant a nivell comarcal com municipal, la gran majoria d'habitatges, no disposa de cap tipus de gas. A nivell municipal, el percentatge d'habitatges que si que disposen de gas és inferior en comparació amb els de a nivell comarcal, amb un 15,4% i 18,4% respectivament.

A.5 PROGRAMA DE PARTICIPACIÓ

Segons estableix l'article 59.3 del Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme LUC, sobre la documentació dels plans d'ordenació urbanística municipal, els plans es formalitzen, entre altres, amb la memòria descriptiva i justificativa del pla que ha d'integrar, entre d'altres aspectes, el programa de participació ciutadana que l'ajuntament hagi aplicat al llarg del procés de formulació i tramitació del pla per a garantir l'efectivitat dels drets reconeguts per l'article 8.

Tanmateix, i d'acord amb l'article 69 del Reglament de la Llei d'urbanisme (en endavant RLUC), aprovat pel Decret 305/2006, de 18 de juliol, la memòria ha d'establir les conclusions derivades de la informació urbanística que són rellevants per a l'ordenació del territori. Segons defineix l'apartat 69.2.c) s'ha de referir a la descripció i resultat del programa de participació ciutadana.

El Consell Comarcal de la Cerdanya, actuant per delegació dels 16 municipis que formaven, en un inici, l'àmbit del Pla d'ordenació urbanística plurimunicipal (POUPM) de la Cerdanya, va encarregar els treballs de redacció d'aquest pla d'urbanisme en data 14 d'octubre de 2005. En el moment d'iniciar la participació ciutadana el POUPM encara es trobava en una fase inicial.

La segregació posterior del POUPM, al llarg de l'any 2008, dels municipis d'Alp, Bellver de Cerdanya i de Llivia, no afecten a grans trets el resultat d'aquest programa de participació ciutadana.

A.5.1 EL PROCÉS DE PARTICIPACIÓ

El procés de participació va consistir en diferents actuacions:

- Pàgina web.
- Reunió amb les associacions.
- Qüestionari de participació.
- Divulgació de la pàgina web i del qüestionari de participació.
- Reunions sectorials.

A.5.2 OBJECTIUS

Es va voler que des d'abans de la redacció del POUPM totes les persones interessades en aquest Pla poguessin compartir informació amb l'equip redactor i poguessin opinar sobre les qüestions generals. A més es va considerar propici que els sectors interessats es poguessin reunir amb l'equip redactor per a formar-se criteri sobre temes urbanístics: es pretenia que el contacte entre els sectors econòmics i socials i l'equip redactor del POUPM fos una font d'informació i coneixement útil en totes dues direccions.

Així, doncs, els objectius principals són:

1. Compartir informació entre tècnics, ciutadans i equip redactor del POUPM.
2. Opinar sobre qüestions generals que afecten el POUPM per part dels ciutadans
3. Rebre opinions de la població per part de l'equip redactor del POUPM.
4. Formar-se criteri urbanístic a la Cerdanya per part de tots els participants.

A.5.3 METODOLOGIA

A.5.3.1 La pàgina web

Des de l'inici de POUPM es va pensar que era important que la població tingués informació durant tot el procés. Es van estudiar diferents possibilitats (reunions, cartells, fulletons...) i finalment es va decidir la construcció d'una pàgina web perquè és un canal que pot estar permanentment actualitzat i es pot consultar en qualsevol moment des de qualsevol lloc que tingui connexió a la xarxa. A més, en funció del disseny, podia ajudar a aconseguir tots els objectius del procés de participació. Aquesta, doncs, era una eina que estava oberta durant tota la realització del POUPM i servia per a la comunicació entre l'equip redactor i les persones interessades en el POUPM. Aquesta eina s'ha anat desenvolupant a mesura que la redacció del pla avançava en funció de les noves necessitats que sorgien. La pàgina web ajudava i ajuda a la consecució de tots els objectius del Pla.

La pàgina web, tot i els seus avantatges no podia ser l'eina única de participació ja que, per una banda, no tothom té accés a internet i no tothom sap utilitzar aquesta eina. Per altra banda, és feia necessari també el contacte presencial per a la informació, l'intercanvi d'opinions i assegurar que la comunicació havia estat efectiva.

A.5.3.2 El qüestionari de participació

En el moment en què es va engegar de manera més intensa la fase de participació, l'equip redactor va elaborar el "Qüestionari de participació ciutadana en la definició dels criteris i objectius del Pla de la Cerdanya". Aquest qüestionari va rebre les aportacions del Consell Comarcal de la Cerdanya. Abans de sortir a la llum pública es va presentar a diverses associacions de la comarca amb dos objectius: per una banda, donar a conèixer la fase de participació; per l'altra, possibilitar que les associacions proposessin canvis en el qüestionari.

El qüestionari incideix sobre els objectius 2, 3 i 4.

A.5.3.3 La comunicació

Per tal que els ciutadans coneguessin l'existència de les eines de participació i s'animessin a fer-ne ús, es van utilitzar eines de comunicació de masses: premsa, cartells, anuncis...

Una altra qüestió important era que el qüestionari fos accessible. D'aquesta manera es va penjar a la pàgina web, es va distribuir als ajuntaments de la comarca i se'n van distribuir a la seu del Consell Comarcal.

El retorn del qüestionari es podia fer de manera digital (a través de la web) o bé es podia retornar en format paper al Consell Comarcal i als ajuntaments de la comarca en mà, per correu postal o per fax.

La difusió pública de les activitats de participació del pla possibiliten el compliment de tots els objectius.

A.5.3.4 Les reunions sectorials

A la reunió amb les associacions l'equip redactor va proposar de fer reunions sectorials amb els agents econòmics i socials de la comarca que ho volguessin per poder captar millor les impressions d'aquest sector i poder explicar els criteris seguits per a l'elaboració del pla.

Les reunions sectorials possibiliten la consecució de tots els objectius però incideixen, sobre tot, en els objectius 1 i 4.

Relació aproximada d'actes públics relacionats amb la participació ciutadana al voltant del POUPM de la Cerdanya han estat les següents:

- 28 de Juliol de 2006	Presentació de l'avantprojecte al Consell Comarcal de la Cerdanya en acte públic.
- 14 de Novembre de 2006	Constitució, en acte públic, del Consell de la Mobilitat de la Cerdanya.
- Novembre de 2006	Ronda de presentacions del Document de criteris del POUPM.
- 12 de Febrer de 2007	Reunió amb tècnics locals.
- Març de 2007	Reunió amb propietaris de càmpings.
- 18 d'abril de 2007	Reunió sobre participació ciutadana al Consell Comarcal de la Cerdanya.
- 3 de Juliol de 2007	Reunió amb hotelers de la Cerdanya.
- 25 de Setembre de 2007	Reunió sobre participació ciutadana al Consell Comarcal de la Cerdanya.
- 31 d'Agost de 2007	Presentació dels treballs al municipi de Prullans.

A.5.4 ACTUACIONS

A.5.4.1 La pàgina web

La pàgina WWW.PLADELACERDANYA.COM està dividida en cinc apartats: inici, formació, documentació, participació i àrea privada.

A la pàgina d'inici on s'hi troben informacions generals, notícies, la composició de l'equip redactor del pla i el contacte (postal, telefònic, electrònic i per fax). Des d'aquest mateix apartat es poden enviar missatges a l'equip redactor.

L'apartat formació explica la importància de fer arribar a tota la població els coneixements bàsics d'urbanisme per tal que la participació estigui ben enfocada i sigui efectiva. Aquest aspecte es va concretar en la reunió amb les associacions i les trobades sectorials que es van realitzar.

L'apartat documentació dona servei als objectius de comunicació i de formació: s'hi pengem document legals, tècnics i periodístics. Aquest apartat s'acabarà de desenvolupar després de l'aprovació inicial del POUPM durant la fase d'al·legacions.

L'apartat participació inclou l'accés al "Qüestionari de participació ciutadana en la definició dels criteris i objectius del Pla de la Cerdanya", una explicació sobre la participació i un formulari per enviar el qüestionari en línia a l'equip redactor. L'accés al link "accedir al qüestionari" dona diferents opcions d'usar el qüestionari. El qüestionari es pot descarregar en un document pdf, es pot imprimir o es pot respondre en línia. Es van crear les diferents opcions perquè el qüestionari es difongués al màxim, se'n poguessin fer còpies i perquè les persones que el volguessin respondre en línia tinguessin la possibilitat imprimir el qüestionari amb les seves pròpies respostes.

Finalment l'àrea privada és l'eina que fan servir l'equip redactor del POUPM i els tècnics col·laboradors per a comunicar-se entre ells en les diferents seus.

A.5.4.2 El qüestionari de participació

El "Qüestionari de participació ciutadana en la definició dels criteris i objectius del Pla de la Cerdanya" és un document de propostes i criteris generals que es divideix en vuit apartats: polítiques de sòl i habitatge, el medi natural, el lleure i l'equipament, l'activitat econòmica, allotjaments turístics, infraestructures, regulació normativa de l'edificació i la urbanització, i altres qüestions.

Els apartats que es tracten són tots aquells que tracta el POUPM. Cada apartat consta d'una introducció on es donen dades bàsiques fàcilment comprensibles per la població, una proposta o criteri de l'equip redactor amb la justificació corresponent i un apartat per a recollir l'opinió de la persona que respon el qüestionari. Així, doncs, no es fan preguntes tancades, no és un test, perquè es vol recollir les impressions dels participants que lliurement vulguin expressar sense condicionar-ne la resposta: es tracta de recollir les opinions sobre les propostes generals i els criteris de l'equip redactor del POUPM, no de conduir el participant a cap resposta ni conclusió forçada.

L'últim apartat del qüestionari "altres qüestions" està destinat a recollir opinions que no han pogut ser recollides en altres apartats, a comentaris i suggeriments sobre el desenvolupament d'altres temes no inclosos al qüestionari i sobre el mateix qüestionari.

A. Polítiques de sòl i habitatge

A.1. Desacceleració del creixement

El ritme de construcció de la Cerdanya durant els darrers anys ha estat molt intens. Ho és especialment al ritme dels darrers 5-6 anys, en els quals s'ha edificat més que en els 15 primers anys de vigència dels plans generals. També ho és perquè solament 1 de cada 10 nous habitatges és per a residència permanent, i perquè el manteniment d'aquest ritme de creixement és incompatible amb la preservació de les condicions paisatgístiques que han estat a la base, precisament, d'aquest desenvolupament.

Aquesta desacceleració està regulada pel Pla Territorial de l'alt Pirineu i l'Aran (PTAPA), document que és el marc urbanístic vinculant i que és vigent des de l'estiu passat. La política de noves àrees de desenvolupament està limitada per les directrius del PTAPA (i també pel Pla Director urbanístic –PDU–, però aquest encara es troba en curs de redacció, i per tant no és vigent), però, a més, ha de ser servidora de les noves estratègies urbanes, ha d'estar orientada a l'estructuració dels nuclis, la diversificació tipològica i d'usos, el reequipament i la creació d'espais centrals i, finalment, estar emmarcada en una estratègia de desacceleració del creixement que tingui en el seu horitzó (tot i que llunyà) la definició i el tancament de la taca urbana fins ara indefinida i oberta.

Comentari:

A.2. Estructuració dels nuclis urbans

Les característiques del planejament general, i especialment la dinàmica de creixement que ha sofert la Cerdanya, han fet que els esforços es centressin especialment en el creixement en el sòl amb menys dificultat de gestió, deixant de banda especialment la intervenció en el sòl urbà consolidat, de gestió més difícil. Les conseqüències d'això han estat, en primer lloc, la presència, encara, de molt sòl urbà no desenvolupat, tant en sòl d'actuació directa com en sòl d'actuació poligonal.

D'altra banda, és palesa la manca d'una estructura urbana clara i funcional en bastants dels nuclis: alguns d'ells no disposen ni d'una plaça on realitzar els actes propis de la vida social comunitària. Per tant, l'estructuració dels nuclis, utilitzant precisament els espais encara vacants o necessitats d'una renovació o rehabilitació generalitzada, esdevé objectiu essencial del pla.

És important, però, que el POUPM preservi el patrimoni que suposen els milers d'habitatges antics en la tradicional tipologia cerdana, poc protegits per l'actual planejament i molt probablement objectiu preferent de transformació com a conseqüència de la major restricció (en relació al creixement extensiu) del nou marc normatiu: PTAPA, Pla director, el propi POUPM, la legislació urbanística actual, etc.

Comentari:

A.3. Utilitzar la unitat de parcel·la rústica i el manteniment del prat amb filera d'arbres que l'envolta com a marc unitari, complert, mínim de desenvolupament

El segon pilar del POUPM i un dels elements o propostes més innovadores d'aquest pla és la decisió d'adoptar una matriu generadora de l'estructura territorial i urbana basada en la parcel·la rústica tradicional, particularment en el prat amb filera d'arbres, element bàsic del paisatge cerdà, que defineix la unitat mínima de desenvolupament i gestió, i a la vegada permet la conservació dels elements claus d'aquest medi natural. Es rebutja per inadequada, agressiva amb el medi natural i poc gestionable, la introducció de models de creixement de matriu geomètrica importats de territoris en absolut comparables.

Comentari:

A.4. Desenvolupament del sòl urbanitzable.

Adaptació a les característiques topogràfiques del terreny

Les extremes condicions topogràfiques dels sòls urbanitzables, conjuntament amb la anivellació forçada dels espais comuns produeixen greus problemes d'adaptació, en forma de murs de gran alçada, agreujats per la utilització de materials de difícil integració com rocalles, etc. Es proposarà la regulació estricta dels moviments de terres, amb la limitació de l'alçada dels murs, el pendent dels talussos, i altres mesures d'integració topogràfica dels elements construïts.

Adaptació de la ordenació a les traces de camins, recs i sèquies. I protecció d'aquests elements i dels seus marges.

El manteniment de la unitat de terreny definit pel prat amb filera d'arbres permet la protecció del conjunt d'elements que el defineixen. La vegetació del prat tradicional constitueix el seu element més visible i ha de ser objecte de protecció específica.

Ocupació de parcel·les rústiques complertes

Sempre que és possible, es proposa qualificar unitats parcel·laries completes (per tal de mantenir l'estructura del prat amb filera d'arbres), ajustant les cessions en funció d'això.

Comentari:

A.5. Criteris d'ordenació.

El criteri fonamental és el de no crear nous nuclis de població, mentre que l'extensió de nuclis urbans existents, quan això sigui viable, ho haurà de ser amb criteris integradors.

Per a regular aquest creixement, es tindrà en compte en primer lloc el criteri de protecció visual. S'analitza, per a cada àrea de creixement, la seva visibilitat des dels punts de vista més importants en cada cas, limitant especialment la projecció en alçat del sòl urbanitzable, de manera que s'evitin acumulacions excessives d'alçades d'edificació. També s'eviten els descrestaments o els contactes o la proximitat excessiva amb elements del patrimoni natural o arquitectònic.

Per a estructurar els nous creixements, el POUPM determina la utilització al màxim de la vitalitat existent, restringint així l'obertura de nous vials.

Finalment, la definició dels sectors s'adaptaran a les traces del territori: vialitat existent, parcel·lació, sòl protegible, etc., i respectaran les limitacions establertes per la legislació urbanística pel que fa a inundabilitat o pendents del territori.

Comentari:

A.6. Diversificació tipològica

Potenciar els tipus edificatoris que possibiliten la vertebració de nuclis urbans, l'habitatge permanent i, en el seu cas, l'habitatge protegit: edificació contínua (uni o plurihabitatge) de mitjana densitat. Caldrà refondre els tipus existents amb noves qualificacions més adaptades als objectius.

Redefinir la tipologia cerdana dels nous creixements amb criteris de millor adaptació topogràfica i paisatgística, amb disminució, en algun cas, de la densitat neta i de l'alçada i del nombre de plantes. La normativa actual no genera res de semblant a la magnífica edificació cerdana tradicional, i probablement no és viable que ho torni a fer. En qualsevol cas, l'agrupació d'un nombre reduït d'habitatges compartint una única parcel·la, amb un sol accés i amb els vehicles concentrats i fora de la vista, és una bona idea que cal seguir desenvolupant. El punt feble és l'obsessió de mantenir la ficció de l'era com un espai anivellat, quan el territori en el qual avui és possible desenvolupar aquesta tipologia, no ho suporta. El que no és admissible és que l'espai públic sigui el que pateixi la totalitat de la càrrega paisatgística de l'adaptació topogràfica per tal que els habitatges puguin disposar d'un espai totalment pla.

Finalment, caldrà regular una nova tipologia en base a agrupacions d'habitatges al llarg dels vials, alliberant sòl privat posterior i permetent una bona transició entre el sòl urbà i el no urbanitzable. És imprescindible disposar d'una tipologia d'aquesta mena per a resoldre implantacions en contacte amb les àrees centrals dels nuclis.

Comentari:

A.7 Criteris d'urbanització

La mateixa reflexió que es fa sobre les característiques de l'edificació caldrà traslladar-la als criteris d'urbanització:

El POUPM regularà els elements d'adaptació paisatgística de la nova vialitat, definint seccions tipus, materials i elements de mobiliari, regulació de tanques, elements d'enllumenat, etc. Alguns dels criteris utilitzats en les implantacions de segona residència més antigues (dels anys cinquanta i seixanta, o anteriors), poden servir d'exemple a seguir. Caldrà garantir una amplada mínima dels vials, i elevar el grau de prevalença de l'espai públic sobre el privat, en funció també de les condicions topogràfiques de les àrees urbanitzables restants.

Comentari:

A.8. L'habitatge de protecció pública

Noves tipologies aptes per a l'habitatge protegit

L'habitatge protegit és incompatible amb els tipus edificatoris habitualment utilitzats, per tipologia i per dimensió. Cal lligar la reflexió sobre la consolidació dels nuclis amb aquesta qüestió.

Criteris de localització: no segregació, reforç dels centres urbans

Un dels problemes urbans de la Cerdanya és la disgregació del model urbà, la seva invertebració. No podem afegir-hi ara un nou element de dispersió: l'habitatge protegit. Al contrari, ha de ser un element relligador, molt urbà, integrador. Els habitatges protegits no han de ser exclosos dels nuclis; ben al contrari, han d'adquirir un paper rellevant en la seva regeneració, especialment a través del desenvolupament del sòl urbà no consolidat.

Habitatges dotacionals: pla d'equipaments comarcal.

A mig camí entre la reflexió sobre l'habitatge protegit i sobre la política d'equipaments comunitaris, es troba el tema dels habitatges dotacionals (habitatges de lloguer per a grups específics: joves, gent gran, etc.).

Caldrà que del POUPM se'n derivi un Pla d'equipaments comunitaris, dins del qual es concreti la política d'habitatges dotacionals?

Política comuna per l'habitatge protegit

La dimensió dels municipis cerdans (exceptuant els més grans: Bellver, Alp o Llivia) fa complicat la gestió de l'habitatge protegit a que obliga la Llei.

Seria interessant i/o possible la creació d'un instrument comú de gestió, per a gestionar els sòls de cessió (o els seus equivalents monetaris) derivats del desenvolupament urbanístic?

En aquest instrument, i per raons de coherència urbanística, s'hi hauria d'incloure el municipi de Puigcerdà?

Comentari:

B. El medi natural.

B.1. Regulació de les unitats de paisatge

La regulació del sòl no urbanitzable és tant o més important que la del sòl urbà. Les unitats de paisatge i els elements que la componen són l'objecte d'atenció del POUP. En aquest aspecte tampoc no es parteix de zero: El PTAPA, així com el PDU (aquest encara no vigent), defineixen un marc estricte que el POUP no pot contradir, però sí desenvolupar i concretar. D'altra banda, l'actual planejament general vigent (PICC i NSP) estableix qualificacions específiques per al sòl rústic protegit que el present POUPM conserva com a criteri general. Finalment, les proteccions específiques (espais PEIN, Natura 2000, etc.) suposen una protecció complementària que garanteix la pervivència dels valors ambientals de les zones més valuoses del paisatge de la Cerdanya.

Les unitats de paisatge les hem agrupat en tres àmbits:

1.La Plana i les valls pirinenques (els turons a la plana, els prats, camins, sèquies i la vegetació que acompanya sèquies, camins o partions dels camps).

2.L'alta muntanya. Els Pirineus i els prepirineus: els prats de muntanya i els boscos.

3.El Sistema de transició entre plana i muntanya: el Segre, el Querol, les rieres, els torrents i els boscos de ribera

Un element que sotmetem a especial reflexió és la feblesa d'aquells elements del paisatge que han anat esdevenint obsolets a causa generalment de la seva proximitat a les àrees urbanes (conreus abandonats, amb els corresponents elements: camins, sèquies, etc.). L'àrea de màxima atenció urbanística per part del POUPM serà precisament l'entorn dels nuclis urbans, on coincideixen aquesta degradació dels valors ambientals amb l'interès pel seu desenvolupament urbanístic a curt termini.

Comentari:

B.2. Actuacions de millora paisatgística.

El punt anterior tracta de protecció, de prevenció. En el present punt plantegem mesures concretes, siguin de millora de situacions de degradació del medi, siguin de polítiques concretes a seguir en l'àmbit de l'exercici de l'ús del sòl.

Regeneració pedreres i mines, abocadors. Existeix un munt d'àrees sotmeses a processos extractius que cal regenerar i tornar a la seva situació original. El POUPM conté la informació de tots aquests punts, i llistarà les actuacions a realitzar-hi.

Adequació paisatgística de les infraestructures

El POUPM també inclourà en el seu redactat les actuacions que calgui en ordre a adequar els elements infraestructurals com: Carreteres, Rotondes, Obres de fàbrica, Dipòsits, Depuradores. De la mateixa manera, establirà els criteris per les noves actuacions, sobretot aquelles d'especial rellevància paisatgística, com la E-9, N-152, etc.

Actuacions paisatgístiques en l'exercici privat de l'ús del sòl

Si en l'àmbit públic, o en el de les concessions privades de caire extractiu o similar cal actuar de manera eficaç, no cal insistir en la importància d'incidir en les actuacions privades:

Millores en urbanitzacions existents. Com s'ha dit abans, la normativa vigent privilegia l'espai privat en detriment del públic. L'adaptació topogràfica de les implantacions urbanístiques, en terrenys cada vegada més pendents (els terrenys plans van ser els primers en desenvolupar-se) produeix un gran impacte ambiental en forma de murs de dimensió excessiva, no sempre ben resolts.

Millores en càmpings, camps de golf, hípiques, etc. Aquestes instal·lacions, en diversos graus, mostren una manca d'integració paisatgística important, accentuada per la dimensió i emplaçaments que els són propis. Caldrà programar en el POUPM mesures d'integració a través de plans especials específics o d'altres instruments?

Criteris per a la implantació dels nous sectors urbans. El POUPM contindrà un repertori de mesures normatives que han de permetre el correcte desenvolupament dels sectors de nova creació, i la transformació dels àmbits urbans. Aquestes mesures han d'incloure criteris com la minimització dels moviments de terres, l'adaptació a les característiques topogràfiques dels terrenys, a la parcel·lació existent i a l'ordenació de les traces de camins, recs i sèquies, protegint aquests elements i les fileres d'arbres.

Mesures de racionalitat de les obres d'urbanització, amb criteris d'estalvi energètic, mínim consum de sòl per a vialitat, criteris de prioritat als recorreguts per a vianants i ciclistes, reducció de la contaminació lumínica, utilització d'elements, materials i colors propis de la Cerdanya, etc.

Comentari:

B.3. La proposta del Pla especial del riu Segre i entorns fluvials.

El POUPM programarà un Pla especial destinat a l'ordenació específica del Segre i el seu entorn. L'àmbit definit en el PE inclou els següents tipus de sols:

- Part dels espais definits en el Pla Territorial com a Sòl de protecció especial.
- Sòls definits com a corredors fluvials, aigües permanents i sòls inundables en períodes de retorn de 500 anys, en el PTAPA i en el projecte de PDU.
- Sòls estratègics per a la separació entre nuclis urbans.
- Sòls estratègics per a la connectivitat entre nuclis o activitats de lleure.

Propostes que ha de contemplar el PES:

- Considerar aquest espai com l'eix vertebrador de la plana
- Propiciar la gestió i la protecció del paisatge en aquest entorn.
- Assegurar la connectivitat ecològica entre el espais PEIN i la ribera del Segre a través del diferents cursos d'aigua
- Regular la implantació urbana en aquesta àrea.
- Relligar els passos de torrents i rieres a través dels nuclis urbans o de nous creixements urbans:
 - Riu de la Llosa al seu pas per Martinet
 - El Segre al seu pas per Martinet
 - Torrent de Pi al seu pas per Pi
 - El Segre al seu pas per Bellver
 - Riu de Santa Maria al seu pas per Riu de Santa Maria
 - Torrent de la Valira al seu pas per Sanavastre
 - Riu de Ger al seu pas per Ger.
 - Torrent dels Estanys i torrent dels agustins al seu pas per Bolvir
 - Riera d'Alp al seu pas per Alp i Estoll
 - El Segre al seu pas per Llivia

Regular els terrenys per afavorir el cicle hidrològic.

- Canals i sèquies
- Abocaments de depuradores
- Rescloses
- Noves implantacions d'aiguamolls.

Regular la gestió del verd

- Talussos vegetats a la vora de cursos d'aigua
- Bosc de ribera.
- Vegetació patrimonial

Definir els espais d'ús agrari, mitjançant la qualificació urbanística adequada.

Regular les activitats econòmiques turístiques vinculades als cursos fluvials.

- Àrea de pesca de truites a Martinet
- Recorreguts pels búnquers de la Línia P
- Parc Fluvial a Fontanals.
- Itineraris de passejada que enllacin zones amb diferents interessos al llarg del riu
- Càmpings
- Zones hoteleres

Comentari:

C. El lleure i l'equipament

Polítiques d'equipaments comunitaris locals:

El POUPM delimitarà, en el sòl urbà no consolidat, sectors de millora urbana o polígons d'actuació amb la finalitat de desenvolupar el sòl urbà restant amb criteris de correcta ordenació urbanística i possibilitant la cessió dels corresponents sòls per a equipaments i zones verdes, d'acord amb el que estableix la llei.

A través de la delimitació dels sectors es tractarà de resoldre els dèficits d'aquest tipus de sòl, particularment en els nuclis urbans amb un nivell més alt de població permanent. En qualsevol cas, l'objectiu és el d'homogeneïtzar el nivell de servei i d'accés de la població.

Donada la singular estructura urbana de la comarca, amb una multiplicitat de nuclis de població, el POUP proposarà un Pla especial d'equipaments com a instrument per a coordinar la política d'àrees esportives, escoles, centres de salut, centres cívics i culturals i altres.

Un element específic del programa, que participa de la política d'equipaments col·lectius i de la d'habitatge és el Pla d'habitatges dotacionals, destinats a joves, gent gran i sectors especials.

Les activitats de lleure i esport vinculades al turisme

Instal·lacions de la neu.

El tractament urbanístic de les instal·lacions relacionades amb la neu constitueix un capítol essencial del POUPM. Els criteris bàsics per a una política urbanística relacionada amb l'esport de la neu han de ser: Fomentar la modernització i creació d'instal·lacions, la racionalització dels dominis esquiables i la reconducció del creixement edificatori cap a les activitats de serveis o residencials d'alta ocupació.

Les instal·lacions relacionades amb l'esquí de fons han de ser objecte d'un tractament específic i diferenciat.

Noves instal·lacions de golf, i millora de les existents.

El POUPM establirà els criteris d'implantació i tractament paisatgístic dels nous camps de golf o pitch & putt previstos, així com la millora específica dels camps de golf existents.

Per als nous equipaments, caldrà respectar les condicions del sòl no urbanitzable protegit on s'assenyin, mantenir la vegetació, integrar-se a la morfologia topogràfica del lloc; i l'adopció de criteris de tractament formal dels elements artificials com tanques, edificacions de serveis, etc. L'adopció de sistemes de reg i estalvi de recursos hídrics, i la implantació d'espècies vegetals autòctones han de formar part també d'aquest marc.

Hípiques.

Per aquest tipus d'instal·lació es parteix d'una política d'integració paisatgística i del foment del trasllat d'instal·lacions en medi inadequat.

Excursionisme, esports de muntanya.

El POUPM analitzarà la política de mobilitat a tots els nivells, incloent el foment i la protecció dels recorreguts de caire esportiu, proposant xarxes d'excursionisme o de BTT, rutes alternatives protegides de la circulació rodada, així com la creació de punts d'inici d'aquests recorreguts, equipats amb els serveis corresponents, sempre basant-se en les preexistències d'aquest tipus d'equipament.

Comentari:

D. L'activitat econòmica

La implantació d'àrees d'activitat local. La política de sòl per activitats econòmiques.

El POUPM assumeix la inviabilitat de dotar a cada municipi o nucli d'un polígon industrial convencional. A l'extrem contrari, tampoc és raonable pensar que la pràctica totalitat de l'activitat econòmica hagi de recaure en el municipi de Puigcerdà. En aquest marc, és raonable pensar en una estructura en la qual es concentrin, en punts estratègics de màxima centralitat i caràcter nodal, les àrees per activitats econòmiques, que al seu torn arrosseguin altres elements de centralitat que caracteritzin el caràcter multipolar de la Cerdanya, caràcter multipolar que el POUPM vol reforçar.

Els punts on han de recaure aquestes funcions són, d'una banda, el nucli de Bellver, per la seva posició central, per la funció que li assigna el PTAPA, per l'existència, avui ja, d'un polígon d'activitat econòmica (en el límit amb Prullans), i el municipi d'Alp, en el punt en el qual s'han de trobar les dues infraestructures més importants de la xarxa viària: l'autovia E-9 i la carretera N-152 incorporant el túnel de la collada de Tosses.

Pel que fa a la resta de municipis, el POUPM preveu la reserva de sòl per a petites implantacions destinades bàsicament a tallers i activitats artesanals, integrades generalment en la trama urbana corresponent, compatibles amb l'activitat residencial i que potenciaran la vida urbana dels nuclis.

Millora de les àrees existents a través dels instruments de gestió o planejament.

Les instal·lacions existents, sigui el polígon industrial o les petites àrees de tallers, requereixen un tractament de reurbanització i integració paisatgística a través de plans de millora urbana o altres instruments. En el cas del polígon de Bellver, la proposta consisteix en la seva ampliació en el terme veí de Prullans amb el caràcter de centre direccional terciari: Oficines, ús hotel·ler, comercial, etc., com alternativa a la funció que actualment exerceix Puigcerdà en exclusiva.

Per al polígon industrial impulsat pel municipi de Prats, i que entra en conflicte amb les propostes del PTAPA, caldrà trobar un punt de coincidència que faci viable un cert desenvolupament d'activitat econòmica sense contradir el seu emplaçament a la plana. Una proposta tipològica adequada i una definició precisa de les activitats permeses haurien de ser-ne el camí.

Granges

- Polítiques d'integració paisatgística
- Foment del trasllat d'instal·lacions en medi inadequat.

Comerç

La Llei d'equipaments Comercials Llei 18/2005, és una llei pensada fonamentalment per situacions molt urbanes i de forma compacta de la urbanització, condicions que no sempre es donen a la Cerdanya. Els problemes que la situació territorial de la Cerdanya pot topa amb la legislació d'equipaments comercials, es poden exemplificar en els següents punts:

- Dispersió de la població en petits municipis i nuclis de població diferenciats, que obliguen a desplaçaments per realitzar les compres quotidianes.

- Manca d'unes estructures urbanes que puguin suportar la implantació de mitjans i/o grans establiments comercials, en el que en la terminologia de la Llei d'equipaments Comercials es coneix com "trama urbana consolidada"¹.
- Necessitat d'agregar demanda per tal d'aconseguir establiments comercials d'una dimensió que els faci rendibles.

Tot això ha de portar a una redacció de la normativa d'usos que faci compatibles els criteris de la Llei d'equipaments Comercials amb les necessitats d'oferta a la Cerdanya.

Especial consideració com a criteris:

- Extensió de la trama urbana consolidada que permeti una continuïtat en usos residencials plurifamiliars.
- Utilització del mecanisme previst en l'article 13.8 de la Llei d'equipaments per la dotació de supermercats a determinats municipis de menys de 2000 habitants².

Noves activitats econòmiques

Solament a tall de reflexió, i precisament perquè ha estat un tema suggerit des de la ciutadania, cal avaluar la possibilitat de preveure la implantació a la Cerdanya d'una àrea d'activitats econòmiques o d'investigació relacionades amb les noves tecnologies, aprofitant l'emplaçament transfronterer i les altes qualitats ambientals. Malgrat tot, algunes de les infraestructures que semblen imprescindibles per aquests tipus d'activitats (aeroport, bàsicament) són poc compatibles amb la política de contenció del creixement i protecció del medi natural.

Comentari:

E. Allotjaments turístics.

Hotels

El principal problema urbanístic de la Cerdanya és la preeminència del sector de la construcció sobre la resta de motors econòmics, tradicionals o nous. No només l'agricultura i la ramaderia han entrat en crisi, sinó que la resta d'activitats (vinculades al sector turístic, bàsicament) són poc competitives (al menys durant els darrers anys) en relació a les plusvàlues generades pel negoci immobiliari. Per això, cal potenciar al màxim totes aquelles altres àrees econòmiques que permetin diversificar els motors econòmics i rebaixar la pressió sobre el sector immobiliari.

L'activitat hotelera és una molt bona alternativa, tota vegada que permet una ocupació més alta, genera llocs de treball i reactiva els demés sectors vinculats a l'activitat turística, com el comerç, els esports de neu, etc.

Els ajuntaments són plenament conscients d'aquesta qüestió, i han plantejat la necessitat que el POUP faci les reserves de sòl per a noves instal·lacions hoteleres. El POUPM proposarà, a més, instal·lacions hoteleres vinculades als centres direccionals (Bellver/Prullans i Alp) i també potenciarà una xarxa d'àrees d'ús exclusiu hotelier en emplaçaments singulars (estacions esquí, punts d'accés viari principals) o en el medi urbà dels nuclis.

Càmpings

El POUPM no preveu ni permet la creació de nous càmpings. En canvi, proposarà programes de readaptació dels càmpings existents, moltes vegades amb problemes de perill d'inundabilitat, manca de protecció envers les infraestructures i gairebé sempre amb un gran impacte paisatgístic negatiu. El POUP proposarà mesures de protecció i restauració

paisatgística, internes i externes i establirà una nova normativa única en matèria urbanística per a la comarca.

Turisme rural

El POUPM inclourà el Catàleg de masies i cases rurals, i dins d'aquest catàleg, aquelles edificacions susceptibles d'acollir activitats de turisme rural. Per aquest cas, la Llei d'urbanisme permet que, mitjançant un pla especial, es puguin produir petites ampliacions per a acollir el programes del turisme rural. El catàleg, òbviament, també regularà els demés usos permesos: hotelers, habitatge, etc.

Comentari:

F. Infraestructures

Xarxa bàsica de carreteres: E9, N-260, N-152, nou túnel de Toses

El POUPM recollirà les reserves de sòl prescrites pel planejament sectorial i/o territorial, especialment pel que fa a les vies i elements principals: Eix del Llobregat (E-9), N-152 amb nou túnel de Toses i rectificació de trams de la N-260.

El pla proposarà, en cada punt, mesures de traçat, model i secció adequades en funció de les característiques dels nuclis i del territori, per tal de garantir la millor integració d'aquestes vies amb l'estructura viària local, així com mesures de tractament paisatgístic d'aquestes vies.

Xarxa comarcal i local de carreteres

La xarxa anteriorment esmentada ha de garantir la mobilitat bàsica, d'accés a la Cerdanya, però aquesta xarxa ha d'estar completada per xarxes locals amb característiques molt diferents, en les quals predomini la seguretat, la coexistència dels diferents tipus de trànsit (vehICLES rodats amb velocitat limitada, ciclistes, vianants...), les qualitats paisatgístiques i ambientals, etc. Aquestes vies han d'estar segregades al màxim de la xarxa bàsica i han de formar, al seu torn, una malla de mobilitat segura entre el conjunt de nuclis de població i indrets d'interès, i connectada, a més, amb la xarxa de camins i senders.

Les mesures de tractament paisatgístic dels nous traçats o ampliacions de seccions, han de partir de la protecció i manteniment dels elements de la vegetació existent, i també d'altres com recs, sèquies, marges, camins, etc.

FFCC de Barcelona a La Tour

Tot i que aquesta infraestructura ultrapassa la competència del POUPM, sembla clar que la modernització de la línia és una condició indispensable per permetre un nivell d'utilització adequat als temps presents. A un nivell més concret, el pla ha de permetre la implantació de nous usos per als edificis vinculats a la línia, així com la restauració dels edificis i entorns de les estacions.

Aeròdrom

L'opció del pla serà la de mantenir l'activitat actual i l'ús esportiu d'aquesta instal·lació, d'acord amb els criteris mantinguts pels ajuntaments implicats en el seu àmbit.

Comentari:

G. Regulació normativa de l'edificació i la urbanització.

Els criteris per al tractament normatiu del POUPM es basarà en les següents premisses:

Unificar i racionalitzar el conjunt de documents urbanístics avui vigents, de manera que s'obtingui un únic instrument entenedor i fàcil d'aplicar.

Posar un èmfasi especial en la regulació del procés d'adaptació del patrimoni de cases cerdanes existents a les noves exigències de l'habitatge, sense pèrdua dels seus valors arquitectònics.

Regular les característiques de les noves edificacions de manera que es freni la banalització formal derivada d'una interpretació poc rigorosa dels trets característics de l'arquitectura tradicional de la Cerdanya. Alguns elements de reflexió seran:

Adaptació a les característiques topogràfiques del terreny

Cal evitar els desmesurats murs d'escullera. L'adaptació topogràfica s'ha de fer en base a talussos de pendent màxim 2/3, limitant l'alçada total a 3 metres, puntualment 3,5 metres.

Volumetria

Cal tendir cap a volumetries senzilles, ben adaptades al terreny, individualment, defugint la repetició mecànica i l'arquitectura de consum.

Alçada de l'edificació. Nombre de plantes.

En la tipologia cerdana, la limitació a PB+1 pot ser una mesura necessària, al menys per als nous creixements.

Geometria de les cobertes

Caldrà evitar les cobertes de múltiples pendents, amb aparició de capelles i altres elements deslligats de la tradició cerdana.

Densitat d'habitatges

La tipologia cerdana podrà incloure variants de densitat limitada fins a un habitatge per cada 400 m2 nets de parcel·la, per coherència amb les demés mesures integradores. En qualsevol cas, és molt més important l'adaptació topogràfica.

Obertures. Relació buit/ple a les façanes

El POUPM regularà els elements mínims de composició de les façanes, limitant la creació de forats, la seva proporció i posició, per evitar resultats extravagants de difícil integració.

Debat sobre els materials i acabats

Tot i que a aquestes alçades sembla estèril un debat sobre aquests aspectes, pot ser important pronunciar-se sobre l'agressió al paisatge que suposa la introducció de tipus de pedra, elements i colors molt diferents dels tradicionals, que han produït un enfosquiment dels nuclis urbans. Idèntica reflexió es podria fer sobre el tipus i tractament dels elements de fusta a les façanes, i dels materials i geometries de les cobertes.

Comentari:

H. Temes específics per al vostre municipi

Opinió general respecte de la proposta de Criteris del POUP per al vostre municipi (dimensionat del creixement, situació dels nous sectors, propostes de reforma de sectors en sòl urbà...)

- Edificis en el sòl no urbanitzable que cal incloure en el Catàleg
- Edificis o elements d'interès cultural que cal protegir
- Elements o espais naturals a protegir
- Actuacions de millora dels centres urbans que creieu necessàries
- Actuacions d'habitatge protegit que creieu necessàries
- Actuacions de millora de la mobilitat rodada o de vianants que creieu necessàries
- Millora del transport públic
- Nous serveis i equipaments al municipi que el POUP hauria de preveure
- Altres

Comentari:

ALTRES QÜESTIONS

Si voleu que aquest qüestionari inclogui altres temes o que matitzi o desenvolupi algun dels punts inclosos, assenyalau-ho en el requadre següent:

Comentari:

Gràcies per la vostra col·laboració

A.5.4.3 La comunicació

Per tal que un procés de participació funcioni cal que totes les persones que hi estan interessades tinguin informació de primera mà i cal que la informació sigui accessible. Per aquests motius es va decidir:

1. Fer una reunió de presentació del procés de participació a les associacions de la comarca.

Les persones que formen part d'associacions estan disposades a participar en la vida pública. Així, doncs, és fonamental que tinguin una informació directa de les activitats de participació que es desenvolupen al seu territori per tal que, si són del seu interès, hi participin. De fet, la major part de les persones que formen part de processos participatius de la comarca formen part d'alguna associació.

A més, les associacions representen col·lectius amb interessos semblants que poden ser de diferents tipus: socials, econòmics, ambientals... Són persones que estan acostumades a debatre, a arribar a acords: tenen opinió i criteri sobre les temàtiques que els afecten.

Un pla urbanístic afecta un gran nombre d'àmbits. És per aquest motiu que es va convocar totes les associacions de la comarca a la reunió explicativa del procés de participació del POUPM.

En aquesta reunió es van donar diferents tipus d'informació. Per una banda calia informar els assistents de què és un POUPM i de les particularitats del de la Cerdanya, així com de la normativa general que l'afecta. Per altra banda, explicar com es realitzaria la participació ciutadana i del calendari d'actuació així com la presentació i comentari del qüestionari de participació. En aquest punt es va animar els assistents a participar i a fer propostes de millora del qüestionari que es presentava.

2. Difondre el procés de participació a través de la premsa

La premsa va poder assistir a la presentació de la fase de participació del POUPM, fer preguntes i parlar amb els representants polítics del Consell Comarcal i l'equip redactor del pla. s van realitzar notes de i es van publicar notícies.

3. Publicitar la pàgina web

El Consell Comarcal de la Cerdanya va posar anuncis a la premsa escrita per publicitar els canals de participació com la pàgina web i animar a la participació

4. Difondre el qüestionari de participació

Es va difondre el qüestionari a través de la pàgina web; es va distribuir per tots el ajuntaments de la comarca i se'n van distribuir des de la seu del Consell Comarcal, on també es podien retornar les respostes.

A.5.4.4 Les reunions sectorials

El POUPM, ja des del seu inici, va despertar molt d'interès en alguns sectors de la població. Per això, ja abans de la fase de participació es van fer reunions sectorials entre diferents grups i l'equip redactor del POUPM. Un dels sectors més interessats van ser els arquitectes de la comarca. Es van fer entre aquests i l'equip redactor des del moment en què es va triar qui redactaria el POUPM.

D'altres sectors interessats des de l'inici van ser els propietaris dels càmpings i amb els hotelers de la comarca.

A.5.5 RESULTATS

Un cop es van establir les bases metodològiques per poder portar a terme el Programa de Participació ciutadana, la resposta per part de la població implicada en el procés de debat del POUPM va ser molt minsa si parlem en termes de utilització dels canals de difusió, com ara la pàgina web, que l'equip redactor havia posat a disposició. De totes maneres, la regla general ha estat la consulta directa, per part dels particulars i associacions, als ajuntaments, els quals han vehiculat les reflexions a l'equip redactor que ha anat incorporant al procés de planejament urbanístic.

Les aportacions fetes pels habitants de la comarca bàsicament es podrien resumir en dos tipus: les que reflexionaven sobre el model urbanístic implantat a la comarca als darrers anys i les que es fixaven en determinades particularitats urbanes.

Pel que fa a la primera, la major part de la població enquestada considerava que les urbanitzacions residencials no haurien de créixer més i que s'haurien d'incorporar tipologies més adients per a les extensions dels diferents nuclis urbans possibilitant un augment de l'habitatge destinat a primera residència, que hauria d'anar acompanyat d'una política de consolidació dels sectors econòmics tradicionals amb l'objectiu de crear una "marca" pròpia front altres territoris pirinencs semblants.

Pel que fa a les segones reflexions, de caràcter més específic, exposaven dubtes en relació al planejament urbanístic que desenvoluparia el POUPM a l'àmbit de les seves propietats urbanes o rústiques.

A.5.6 CONCLUSIONS

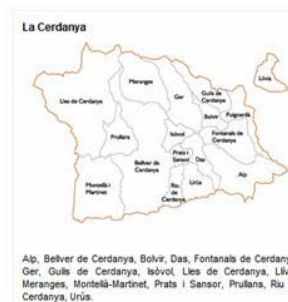
El Programa de Participació ciutadana, desenvolupada per l'equip redactor del Pla d'ordenació urbanística de la Cerdanya, aporta bàsicament reflexions fetes des de un territori que aposta en ferme per un canvi del model urbanístic dels darrers anys i la conservació i potenciació del seu patrimoni cultural sense deixar de banda les noves estratègies de creixement econòmic i urbà. Pel que fa al document en si del Programa de participació ciutadana, la resposta majoritària ens indica l'interès per seguir participant, però molts condicionen la seva participació a l'ús que es faci de l'enquesta.

A.5.7 ANNEXOS

El Programa de Participació ciutadana, desenvolupada per l'equip redactor del Pla d'ordenació urbanística de la Cerdanya, es va vehicular amb aquest document didàctic i explicatiu del procés urbanístic en diverses reunions sectorials.

Presentació:

La participació ciutadana en el procés d'elaboració del POUP de la Cerdanya

Puigcerdà, 18 d'Abril de 2007

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

1

Sumari:

1. La participació ciutadana en la presa de decisions
2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana
3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya
 - 3.1. Qüestionari sobre els criteris de planejament
 - 3.2. Pàgina web del POUP
 - 3.3. Calendari de treball

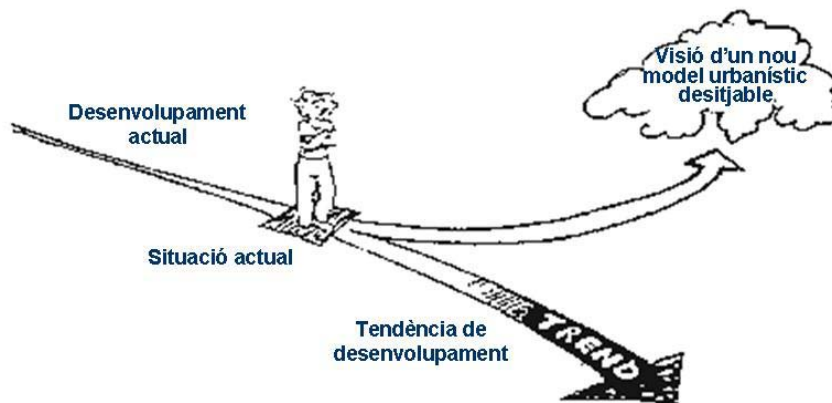

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

2

1. La participació ciutadana en la presa de decisions

En una societat avançada, els processos de presa de decisions requereixen cada vegada més de la participació dels diferents agents i d'un procés complex de concertació de les actuacions a realitzar, que valori els efectes directes i indirectes de les mesures a desenvolupar (en termes econòmics, socials i mediambientals) i optimitzi les inversions públiques.

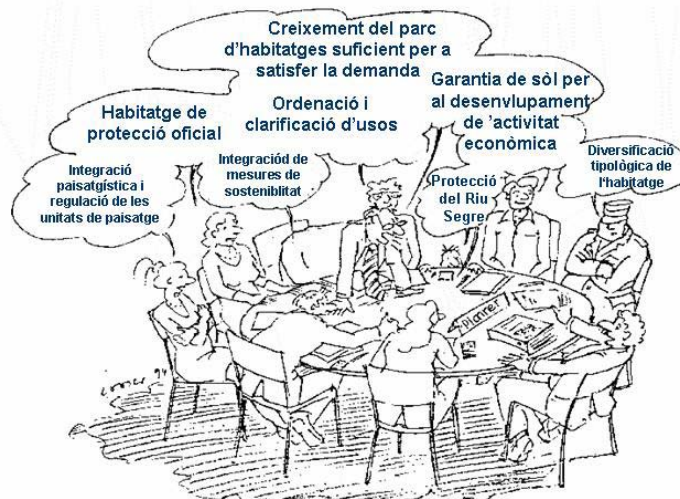

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

3

1. La participació ciutadana en la presa de decisions

En matèria d'urbanisme, els processos de participació i concertació dels agents en la presa de decisions, esdevenen especialment necessaris ateses les implicacions directes de l'ordenació urbana en la qualitat de vida dels ciutadans i la seva connexió amb el territori.

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

4

1. La participació ciutadana en la presa de decisions

La participació ha deixat d'esdevenir un luxe i és obligatòria en la majoria de països, essent necessari, en conseqüència, que les administracions desenvolupin una metodologia que els permeti integrar la participació en el seu mode habitual de treball.

Guía para la Toma de Decisiones

MANUAL
Toma de decisiones y participación pública
Mejorando el proceso en relación con la planificación del transporte
Volumen 1: Conceptos y herramientas

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya, Abril 2007

5

2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana

DECRET 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'urbanisme

TÍTOL PRELIMINAR. De l'objecte i dels principis generals

Art. 2: Principis generals de l'actuació urbanística

"f) El de publicitat i participació dels ciutadans i ciutadanes en els procediments de planejament i gestió urbanístics. "

TÍTOL SEGON. Dels drets d'informació i participació ciutadanes en l'activitat urbanística

Art. 15. Informació i participació ciutadanes

"Les administracions públiques

• han de garantir l'accés dels ciutadans i ciutadanes a la informació urbanística i, en particular, a la informació relativa a les determinacions dels instruments de planejament i de gestió urbanístics.

• han de fomentar la participació social en l'activitat urbanística i, en especial, en l'elaboració i tramitació dels instruments de planejament urbanístic".

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya, Abril 2007

6

2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana

Capítol III. Dret a la participació ciutadana.

Art. 21: Foment de la participació ciutadana en els processos de planejament i gestió urbanístics

"Les administracions urbanístiques han de fomentar la participació dels ciutadans i de les ciutadanes en la tramitació dels instruments de planejament i gestió urbanístics i, en tot cas, han de sotmetre aquests instruments als tràmits d'informació pública previstos en la Llei d'urbanisme i en aquest Reglament."

Article 22: Programes de participació ciutadana en el procés de planejament

"Per facilitar la participació en el procés de formulació dels instruments de planejament urbanístic, l'administració competent pot aprovar el corresponent programa de participació ciutadana, d'acord amb el que estableix l'article 105 d'aquest Reglament."

Article 105

Programa de participació ciutadana en el procés de planejament

"Les administracions competents per a la formulació del pla urbanístic poden acordar, en qualsevol moment anterior a l'acord d'aprovació inicial, l'aprovació i publicació del programa de participació ciutadana, de conformitat amb el que estableix l'article 22 d'aquest Reglament."

"L'aprovació i publicació del programa de participació ciutadana és obligatòria en el cas de" formulació o revisió del pla d'ordenació urbanística municipal"

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

7

2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana

42578

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

Núm. 4739 – 13.10.2006

CONSELLS COMARCALS		
fins a les 14'00 h. que en cas de ser festiu o dissabte es traslladarà el termini al primer dia hàbil següent. b) Documentació. S'indica en el Plec de clàusules administratives particulars redactades a l'efecte. c) Lloc de presentació: Ajuntament de Vila-seca, plaça de l'Església, 26 de Vila-seca. 9. Obertura de pliques. a) Lloc: Sala de Junta de Govern de l'Ajuntament de Vila-seca, a la plaça de l'Església, 26 b) Obertura sobres A): a les 12'30 h. del quart dia hàbil següent en que finalitzi el termini de presentació de propostions, que en cas de ser dissabte o festiu es traslladarà al dia feiner següent. c) Obertura sobres B): a les 12'30 h. del tercer dia a comptar del dia següent en que es va procedir a l'obertura dels sobres A) que en cas de ser dissabte o festiu es traslladarà al dia feiner següent. 10. Despeses dels anuncis: A càrrec de l'adjudicatari. 11. Informació pública plec: S'exposen pel termini de 15 dies. Vila-seca, 20 de setembre de 2006	CERDANYA EDICTE <i>del Consell Comarcal de la Cerdanya, sobre aprovació d'un pla urbanístic.</i> El Ple del Consell Comarcal de la Cerdanya en sessió ordinària de 20 de setembre de 2006, de conformitat amb que preveuen els articles 21 i següents del Decret 305/2006, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei d'Urbanisme, i els articles 8 i 59.3.a) del Decret Legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme, va aprovar el programa de participació ciutadana en l'elaboració del pla d'ordenació urbana plurimunicipal de la Cerdanya, redactat per Jordi Romero Sabi i Immaculada Jansana Ferrer, Unió Temporal d'Empreses Llei 187/182. La qual cosa es fa pública als efectes d'allò que disposa l'article 8 del text refós de la Llei d'urbanisme i l'article 22 del seu reglament. Puigcerdà, 29 de setembre de 2006 JOAN POUS I PORTA President Plec 166077 (06.276.236)	GIRONÈS EDICTE <i>del Consell Comarcal del Gironès, sobre adjudicació d'un contracte d'obra.</i> Entitat adjudicadora: Consell Comarcal del Gironès Descripció de l'obra: Millora de les infraestructures rurals del nucli de Pla de Sant Joan - Sant Martí de Llémena Lloc d'execució: Sant Martí de Llémena BOP i DOGC de publicació de l'anunci de licitació: núm. 33 de data 16-2-2006 i núm. 4578 de data 22-2-2006 UOSC: Núm. PG-2005/1085-PG Decret de data 22-3-2006 deserta Forma adjudicació: negociat sense publicitat Import total: 30.968,67 euros, IVA vigent inclòs. Contractista adjudicatari: AGUSTI MASOLIVER, SA Data adjudicació: data: 26-4-2006 Import de l'adjudicació: 30.968,67 euros Girona, 12 de setembre de 2006

2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana

“El programa de participació ciutadana expressa les mesures i actuacions previstes per tal de facilitar tant la divulgació i la comprensió dels objectius i del contingut dels treballs de planejament, com la formulació d'al·legacions, suggeriments o propostes alternatives en el marc del tràmit d'informació pública”

Continguts principals:

a) Contingut en relació amb la fase prèvia al període d'informació pública:

“Realització d'actes informatius, conferències...”

“Canals de participació, on es defineixen els diferents instruments que es posaran a disposició de la ciutadania i les institucions per recollir les seves opinions, així com per facilitar el debat i la presentació de propostes” Aquestes actuacions poden ser complementades amb mitjans telemàtics.

“Sistema de recollida i anàlisi de les aportacions realitzades i la presentació de l'informe de resultats d'aquest procés.

b) Contingut en relació amb el període d'informació pública:

“Mecanismes d'informació sobre l'ordenació proposada per l'instrument aprovat inicialment.”

“Mecanismes d'informació per donar a conèixer l'obertura d'aquest període i el sistema de recollida d'al·legacions i propostes de manera que faciliti la seva presentació, habilitant els mitjans i els espais adients d'acord amb les característiques del territori.”

2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana

c) Contingut en relació amb la fase posterior al període d'informació pública:

“Realització d'un informe de valoració de les propostes i iniciatives presentades en totes les fases del procediment d'elaboració.

Mecanismes de publicitat del contingut de l'informe de valoració.

L'acord d'aprovació del programa de participació ciutadana es publica per edicte al diari o Butlletí Oficial que correspongui i el seu contingut pot ser objecte de consulta pública a les dependències

TÍTOL QUART. Del planejament urbanístic

Art. 69: Contingut de la memòria del pla d'ordenació urbanística municipal

La Memòria del pla d'ordenació urbanística municipal s'ha de referir als següents extrems

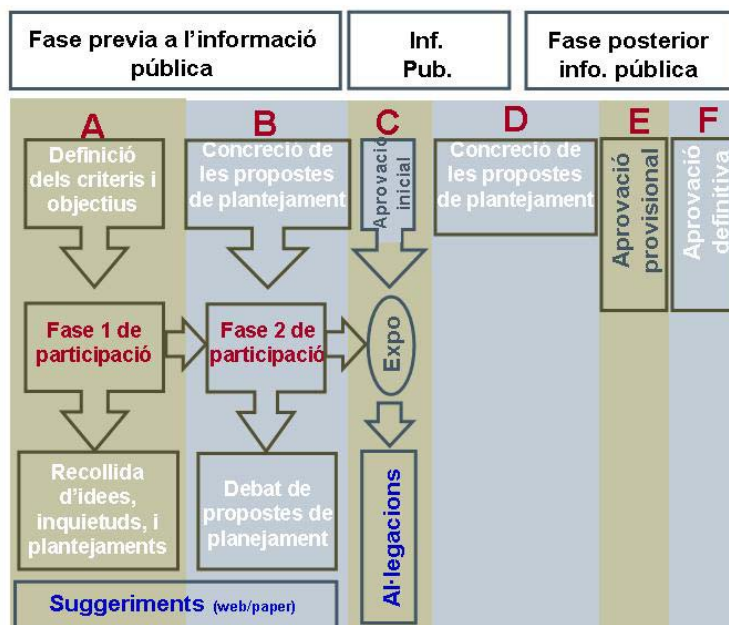
Descripció i resultat del programa de participació ciutadana, amb referència als aspectes següents:

- Descripció de les mesures adoptades o de les actuacions realitzades amb l'objecte d'informar i de promoure el debat.
- Síntesi de les aportacions i resultats derivats de les al·legacions i suggeriments presentats durant el període d'informació pública.
- Síntesi de les modificacions o aspectes incorporats al pla a partir de les aportacions o resultats del programa de participació ciutadana.

2. La participació ciutadana en l'elaboració dels Plans d'Ordenació Urbana

Síntesi: Moments de participació en el procés d'elaboració i aprovació de POUP de la Cerdanya

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

11

3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya

3.1. Qüestionari sobre els criteris de planejament

ESBORRANY QÜESTIONARI PARTICIPACIÓ CIUTADANA POUP DE LA Cerdanya

En el marc del procés de redacció del Pla d'ordenació urbanística plurimunicipal de la Cerdanya (POUP) es plantegen un seguit de propostes de caràcter general sobre les quals es demana l'opinió ciutadana. Podeu utilitzar els requadres per a escriure les vostres aportacions, o bé utilitzar qualsevol altre document o format. Tots els escrits rebuts seran analitzats i tinguts en compte en la redacció del POUP.

A. Polítiques de sòl i habitatge

A.1. Desacceleració del creixement

El ritme de construcció de la Cerdanya durant els darrers anys ha sigut molt intens. Ho és especialment al ritme dels darrers 5-6 anys, en els quals s'ha edificat més que en els 15 primers anys de vigència dels plans generals. També ho és perquè solament 1 de cada 10 nous habitatges és per a residència permanent, i perquè el manteniment d'aquest ritme de creixement és incompatible amb la preservació de les condicions paisatgístiques que han estat a la base, precisament, d'aquest desenvolupament.

Aquesta desacceleració està regulada pel Pla Territorial de l'Alt Pirineu (PTAP), document que és el marc urbanístic vinculant i que és vigent des de l'estiu passat. La política de noves àrees de desenvolupament està limitada per les directrius PTAP (i també pel Pla Director urbanístic -PDU-, però aquest encara es troba en curs de redacció, i per tant no és vigent), però, a més, ha de ser servidora de les noves estratègies urbanes, ha d'estar orientada a l'estructuració dels nuclis, la diversificació tipològica i d'usos, el reequipament i la creació d'espais centrals i, finalment, estar emmarcada en una estratègia de desacceleració del creixement que tingui en el seu horitzó (tot i que llunyà) la definició i el tancament de la taca urbana fins ara indefinida i oberta.

Comentari:

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

12

3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya

3.2. Pàgina web del POUP

<http://www.pladelacerdanya.com>

The screenshot shows the website interface for the Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de la Cerdanya (POUPM) 2007. The header includes the title and the year 2007. A navigation bar contains links: INICI, FORMACIÓ, DOCUMENTACIÓ, PARTICIPACIÓ, and ÀREA PRIVADA >>. The main content area is divided into several sections:

- Notícies:** A section titled "Inici de l'activitat de l'Oficina del Pla - 24/11/2005".
- Equip redactor del Pla:** A section listing the directors (Jordi Romero, arquitecte urbanista; Imma Jansana, arquitecta paisatgista) and the technical assistance team (Assistència jurídica: Maurici Anglarill & Aguiló, advocats; Economia: Marçal Tarragó & Associats; Enginyeria: Xavier Igoyen, enginyer de CCP (Greccat S.L.); Responsable OPC: Oriol Xandri González, arquitecte; Arquitectes: Mercedes Medina, Mònica Batalla, Anna Pascual, Lucia Vecchi, Pau Asens, Borja Iglesias, Sergi Tamayo, Elena Gómez, Cecilia Russo, Marta Vidal).
- La Cerdanya:** A map of the Cerdanya region with labels for various municipalities: Llívia de Cerdanya, Meranges, Ger, Guils de Cerdanya, Llívia, Prullans, Sabadell, Prats i Sansor, Bolvir de Cerdanya, Alp, and Fontanals de Cerdanya.
- Contacte:** A section providing the email address info@pladelacerdanya.com.

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

13

3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya

3.2. Pàgina web del POUP

This screenshot shows the same website interface as the previous one, but with the contact form expanded. The contact form includes fields for Nom, Email, Assumpte, and Missatge, and a button labeled "Enviar missatge". The contact information section also includes the phone number 93 310 5413, fax 93 505 2498, and the address Plaça Ramon Berenguer el Gran 1, 08502 Barcelona. The office address in Puigcerdà is also listed: Oficina del Pla a la Cerdanya, Consell Comarcal de la Cerdanya, Plaça del Rec 5, 17520 Puigcerdà.

disseny per Jordi Romero

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya. Abril 2007

14

3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya

3.2. Pàgina web del POUP

INICI
FORMACIÓ
DOCUMENTACIÓ
PARTICIPACIÓ
ÀREA PRIVADA >>

Documentació

La present secció permet descarregar-se o accedir a elements d'informació referents als treballs de redacció del POUPM de la Cerdanya (exclosos aquells que, pel seu caràcter intern i reservat no puguin ésser objecte de divulgació fins a la seva aprovació).

Aquests elements poden consistir en fitxers (imatges, plànols o textos) o en vincles a d'altres pàgines d'interès, sempre relacionades amb el POUPM i amb la finalitat de donar instruments que facilitin la comprensió dels documents del pla, i en el seu moment, la participació ciutadana en el seu procés.

Documents arxivats a: totes les categories

Text refós Llei d'urbanisme - [Descarregar](#)

06/11/2005 - Arxivat a: Textos legals - Tipus: Fitxer adjunt - Extensió: pdf
DECRET LEGISLATIU 1/2005, de 26 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme

Llei 1/1995, de 16 de març, per la qual s'aprova el Pla territorial general de Catalunya - [Enllaç](#)

06/11/2005 - Arxivat a: Textos legals - Tipus: Enllaç

Llei del paisatge - [Descarregar](#)

06/11/2005 - Arxivat a: Textos legals - Tipus: Fitxer adjunt - Extensió: pdf
Llei 8/2005 de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge

Pla Territorial de l'Alt Pirineu i - [Enllaç](#)

Categories:

Totes
Textos legals
Imatges
Informació urbanística: textos i gràfics
Informació urbanística: plànols
Bases cartogràfiques
Fotoplànols
Altres
Planejament territorial
Premsa

Saneja (Gulls de Cerdanya) - [Descarregar](#)

24/01/2006 - Arxivat a: Imatges - Tipus: Fitxer adjunt - Extensió: jpg

15

3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya

3.2. Pàgina web del POUP

PIA DE LA CERDANYA
POUPM

Pla d'Ordenació Urbanística Plurimunicipal de la Cerdanya
2007

INICI
FORMACIÓ
DOCUMENTACIÓ
PARTICIPACIÓ
ÀREA PRIVADA >>

Participació ciutadana

La participació ciutadana.

Un bon pla d'urbanisme és aquell que, més enllà de la seva qualitat tècnica, es pot configurar amb la corresponsabilització de tots els agents que intervenen en el procés urbà, de manera que permeti dur a terme sense grans tensions la creació de les noves regles del joc que regiran l'urbanisme d'un territori durant els següents anys.

Un Pla plurimunicipal, a més, suposa la necessitat que aquest consens hagi de produir-se, com a mínim a dos nivells: el nivell dels 16 municipis entesos cadascun d'ells com a subjecte del Pla (no solament com a objecte del Pla), i el nivell corresponent al conjunt de la població. Cadascun d'aquests nivells, al seu torn, es troba format per subconjunts o sectors de participació. En el primer cas, format pels ajuntaments individualment i per les instàncies de coordinació que puguin establir-se, o pel propi Consell. En el cas de la ciutadania, caldrà elaborar línies específiques de participació adreçades a entitats, sectors específics i al conjunt de ciutadans.

Al nivell dels municipis, es superposa el paper dirigent de l'administració amb el de receptors i usuaris del Pla (Un Pla de plans), la qual cosa implica que són subjecte, també de la participació ciutadana. El Pla de participació ciutadana (PPC) ha de tenir molt present la sensibilitat i necessitats objectives de la totalitat del territori, dels 16 municipis implicats, de la mateixa manera que haurà tingut en compte la sensibilitat de tots els ciutadans, amb interessos i voluntats en ocasions contraposats.

La creació d'instàncies adequades i d'instruments de participació efectius són la condició inexcusable per a trobar el consens al voltant del POUPM que en garanteixi l'eficàcia i la credibilitat.

La informació ha de fluir des del primer dia, i per tant l'establiment de mecanismes de participació ha d'anar plegat amb l'inici dels treballs del Pla. El coneixement del procés de redacció, de les persones que formaran l'equip redactor, són elements que ajudaran, en els moments de màxim debat, a obtenir el necessari consens.

Per a facilitar des del primer moment la participació en el procés de redacció del Pla, us proposem que us afegiu a una llista de correu per a rebre periòdicament informació sobre la marxa dels treballs de redacció. Les dades tindràn el tractament confidencial que preveu la Llei.

Nom
E-mail
Adreça
Ocupació
Comentaris

(requerit)
(si es vol rebre informació per correu electrònic)
(si es vol rebre informació per correu postal)
(opcional)

☐ En nom propi
☐ En nom de:

(opcional)

16

3. Moments i instruments de participació ciutadana en el POUP de la Cerdanya

3.3. Calendari de treball

gener 07	febrer 07	març 07	abril 07
DL DM DC DJ DV DS DG 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DL DM DC DJ DV DS DG 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	DL DM DC DJ DV DS DG 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DL DM DC DJ DV DS DG 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30
maig 07	juny 07	juliol 07	agost 07
DL DM DC DJ DV DS DG 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DL DM DC DJ DV DS DG 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DL DM DC DJ DV DS DG 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DL DM DC DJ DV DS DG 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
setembre 07	octubre 07	novembre 07	desembre 07
DLL DM DC DJ DV DS DG 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DLL DM DC DJ DV DS DG 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	DLL DM DC DJ DV DS DG 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	DLL DM DC DJ DV DS DG 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

 Fase d'elaboració del POUMP de la Cerdanya	 Jornada informativa d'audiència pública
 Fase de tramitació i aprovació del POUP de la Cerdanya	 Reunions Sectorials i Tallers de formació

